

تہفسیری رەوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

بەرگی [٦]

نووسینی

مەلا مەحموودی گەلاڵەیی

جزمی [١١]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسیری رەوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

بەرگی شەشەم

نووسینی

مەلا مەحمودی گەلاڵەیی

جزمی (۱۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تەفسیری رەوان بۆ تیگەشتنی قورئان.

نووسینی: مەلا مەحموودی گەلەلەیی.

چاپی یەكەم.

چاپخانەى ئۆفیسىتى تیشك.

تیزار: (۵۰۰) دانە.

ژمارەى سپاردن: (۲۹۹) ى سالى (۲۰۰۰).

مافی چاپکردن پارێزراوه و تەنھا ھى نووسەرە.

چاپ و پیت چینیى: مەلەبەندى كۆمپىوتەرى ئاویژە-سایمانى.

لِیْپَرسیْنه وه لهو خاوهن سامانو به توانایانه ی به بی عوزری رهوا

خۆیان له چوون بو غهزا پاشدا

﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنَاءُ رِضْوَانًا يَكُونُوا

مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾

له نایه تی پیشوودا فهرمووی: ﴿مَا عَلَى الْحَسَنِینِ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ئیستاش بو تهواکردنی نهو باسه پهروهردگار بریاری خوی بهرامبهر نهوانه دهردهکا که خاوهن سامانو راحیلو تیشوو چهکی پیوستو له شساعو ته ندرستن. ده فهرمووی: ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنَاءُ﴾ واته: دهرگای لومهو سهرزه نشت له سهر چاکه کاران نیه، به لککو ریگای لومهو لیپرسینه وه سهرزه نشتکردن بهرووی نهو که سانه دا ناچووغه که دهوله مه ندو خاوهن تواناو له شساعن، ده توانن ولاغی سواریو تیشوو چهکی پیوست دابین بکهن، که چی داوای ئیزن ده که نو ده یانه وی پیغه مبه ره عوزری نار هویان به رهوا بزانیو ئیزنیان بدا. نهوانه عوزریان نیهو بیانویان ناحقهو جیگای سهرزه نشتو لیپرسنه وه نو تاوانبارن، چونکه ﴿رِضْوَانًا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ ریگیان به خویان داوه له گه ئافره تو مندالو شه لو سه قه تو په که هه ته کان دا بمیننه وه، رازین له پیتری نهو بی ده سه لاتو کهم نه ندامانه بزمیردرین، قبوولی زه لیلیو سهر شوپی ده که نو پیاوه تیو مهردایه تی بیان تیدا نیه، حیزی سه لاهه تی بیان هه لبراردوه، چاوشو پرو وره روخاوو دله ته پییانه، ئیتر له ناکامی نهه هه لو ئیستو نامهر دییه یان دا خه ساره ته مند ی ههردوو جیهان بوون ﴿وَوَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ خودا دلی موړ کردوون خیری تی ناچیو رووناکی رویی تی ناکا، سهریان لی شیواوه نازانن بهرزه وه ندییان له چی دایه، نازانن جیهاد چهند سوودمه ندو بو دونیاو قیامه تیان، نهوان له تاوان دا نعووم بوونو خویان لی گوم بووه، ههست به خراپی ناکامی خویان ناکه ن.

بهراستی خساره تمه نندن! ههستی جیا کردنه وهی خێرو شهریان تیدا کزو
لاوازه، فهرقی سوودو قازانجی خۆیان ناکهن، خساره تمه ندی دونیاو قیامه تن:
له دونیادا کۆمه لێکی قیزه ووزو لاکه و تهی کۆمه لێن، له قیامه تیشدا سزای دۆزهخ
چاوه روانیانه.

عوزر هیانه وهی مونا فیقان و خۆپاشده رانی غه زای ته بووک و

سویند خواردنی به دروویان

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ
قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ
إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾
سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِنُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآ وَنَهُمُ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾
يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِنُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرَضُوا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ
الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

دهرباره ی سه به بی نزوولی ئەم ئایه ته، له ئیبنو عه بیاسیان گیراوه ته وه
ده فهرموئ: ئەم ئایه ته ده رباره ی (الجدای کورپی قه یسو موعه ته به ی کورپی
قوشه یرو هاوه لانی دوور وویان ها تۆته خواری، هه شتا پیاو بوون، پیغه مبه ر ﷺ
فه رمانی به موسولمانان کرد که گه رانه وه بو مه دینه ها ونشیننی نه ر کۆمه له
مونا فیه که نه که نو ده نگیان لی دابهرن.

قه تاده ده لئی: دهر باره ی عه بدوللای کوری توبه ی هاتووه ته خواری، له م
روه وه که دوا گه پانه وه ی بۆ مه دینه سویندی بۆ پیغه مبه ر ﷺ خوارد، همرگیز
لی ی دوانه که ویۆ سه ریچی نه کا، داواشی لی کرد که ره زامه ندی خوی پی
بیه خشی. به لام واده ی خوی به جی نه هیئاو واده به خیلاف دهر چوو.

په یوه ندی نیوان ته م نایه تانه و نایه ته کانی پیشوو له م روه وه یه: که له
نایه ته کانی پیشوودا په روه ردگار سه رزه نشتی نه وانه ی کرد: که عوزرو بیانوی
نار ه وایان داده تاشین، عوزری نه وانه شی قبول کرد که له راستی دا خاوه ن عوزر
بوون، ته مجار هه وائ به موسولمانان ده دا: که تاکامی نه و مونافیقانه ی له
غه زای ته بووک خویان دواخستوه چونه و چون ده بی، ته مه ش هه وائیکی
غه بی یه و پیش وه خت په روه ردگار به پیغه مبه ری راگه یاندو پاشانیش هاته دی.
ده فرموی: ﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ ته ی کومه لی موسولمانان!
بزانن: که نیوه له غه زای ته بووک گه پانه وه، نه و مونافیقانه دینه لاتازو پاکانه تان
بۆ ده که نه و عوزرتان بۆ دیننه وه، چندان برو بیانوو ده دۆزنه وه بۆ پاساودانه وه ی
نه چوونیان بۆ غه زای ته بووک! ﴿قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنُ لَكُمْ﴾ ته ی
موحه ممه د! پتیا بلی: عوزر مه هیئنه وه، بیانوو مه دۆزنه وه، تیمه همرگیزاو
همرگیز پرواتان پی ناکه ی نه و عوزرتان قبول نیه و ته وه ی ده یلین: راست ناکه ن! که
پرواشتان پی ناکه ین همر به هه واته نیه به لکوو ﴿قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ﴾
پیش وه خت له ریگه ی سه روه وه په روه ردگار بری نه ینی و حالو چۆنیه تی نیوه ی به
پیغه مبه ری خوی راگه یاندوه، نیازو مه به سستی گلاوتان، سه ریچی و نافرمانی و
دژایه تیکردنتان بۆ حق له لایه ن خوداوه به تیمه گه شتووه. ﴿وَسَيَرَى اللَّهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ﴾ له وه به ولاره خودا و پیغه مبه ری خودا کرده وه کانتان ده بینن!
واته: کرده وه کانتان له دونیادا بۆ خه لک دهر ده که وی، دواروژتان: له به رده و امبوون
له سه ر نیفاق، یان توبه کردنو وازه ییان له دوور ووی ده زاندری بۆ خه لک
دهر ده که وی: واته: کرده وه گرنگه، سویند خواردنو قسه ی بی کرده وه هیچ

بایه خیکی نیه، جا نه گهر تۆبه تان کردو وازتان له دوورپوویی هینا، به کردوه چه سپاندان: که تۆبه کردنه که تان به راسته، نه وه خودا تۆبه که تان لی قبولن ده کاو له تاوانی له وه پیشتان خوش ده بی، پیغه مبه ریش وه کوو موسولمانانی راستگوو راستان مامه له تان له گه له ده کا!

خۆ ته گهر ههر سوور بسوون له سهر نیفاقو دوورپوویی و بازارپی دوورپووییان رهواج پی دا، نه وه پیغه مبه ر ﷺ بهو شیوه ی خودا فهرمانی پی ده کا، مامه له تان له گه له ده کا، جیهاد له دژتان راده گه یه نی و توندو تیژیتان له گه له ده نوینی و وه کوو برا کافره کانی ترتان حیسابتان بو ده کا!

﴿ثُمَّ تَرُدُّونَ إِلَىٰ عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پاشان روژی قیامت ده گهر پندرنه وه بو لای په وه ردگاری ناگادارو زانا به هه موو شتیکی نهینی و ناشکرا، ده گهر پندرنه وه بو لای خودایه کی و ده زانی چی له دلی خوتان دا ده شیرنه وه چی ناشکرا ده کهن، ناشکراو په نامه کی بو نهو چوون یه که، جا نهو کاته هه والتان ده داتی: چیتان کردوه و چ هه لوئستیکتان نواندوه، به گویره ی نیازو مه به ستو کرده وه کانتان تۆله تان لی ده ستینی و پاداشتان ده داته وه، دلنیا بن سزاو تۆله ستاندنه وه ی دوورپو له هی کافر سه ختیره وه له دۆزه خدا شوئنیان له هی کافران ناخوشتیره. نه وه تا: په وه ردگار له ئایه تیکی تردا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ النساء/ ١٤٥

ئایه ته که ناماژه ی نه وه ی تیدا یه: که پیو یسته مروژ خۆ له هه موو کردارو گوفتاریک بیاریزی که عوزری بو بهینیته وه، له فهرمووده ی پیغه مبه ریش دا هاتوه فهرمووه تی: (إِيَّاكَ وَ كُلَّ أَمْرٍ يُعْتَدَرُ مِنْهُ) خۆت بیاریزه له ههر کارو گوفتاریک دووایی عوزر هینانه وه ی بوئ.

نه مجار په وه ردگار هه والی نه وه ده دا: که نهو مونا فیکانه عوزرو بیانوه درۆکانیان به سوئندی درۆ جهخت ده که نه وه ده فهرموئ: ﴿سَيَخْلِفُونَ بِاللهِ لَكُمْ إِذَا أُنْقِلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَعْنُهُمْ﴾ که گهرانه وه بو مه دینه، نهو مونا فیکانه ی

خۆیان له هاتن بۆ غهزا پاش داوه، دینه لاتان و عوزو بیانوی نه هاتنیان به سویندی به درۆ جهخت ده که نه وه بۆ نه وهی چاوپۆشییان لێ بکه نه لۆمه و سه رزه نشتیان نه که نه له سه ر ناماده نه بوون و خۆپاشدانیان و رژدی کردنیان له مالبه خشین دا.

﴿فَاعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ ئیوه روویان لێ وه رگێپن، سه رکو نه یان مه که نه، بایه خیای پێ مه ده نو به هیچیان بزائن، چونکه نه وان دلو ده روونیان پیسو ژهنگ گرتوه، بیرو باوه ریان پووچو به تاله، دلو ده روونیان مشتو مان ناگریو بیرو باوه ریان راست ناکه نه وه، که وابی هیچ حیساییکیان بۆ مه که نه ﴿إِنَّهُمْ رَجَسٌ﴾ نه وان دل پیسو ناله بارن، پیوسته خۆیان لێ دووره پهریز بگرن، وه کوو چۆن خۆتان له گول ده پاریزن ناوا پاریزیان لێ بکه نه، ﴿وَمَا أُولَٰئِهِمْ جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ له کوتایی دا جیگایان دۆزه خه، له تۆله ی نه و کرده وانه ی له دونیادا کردوین و بوونه هۆی پیسی و زیاد بوونی پیسی و ژهنگ گرتنی دلو ده روونیان!

به کورتی، باییس (عله) بۆ روو وه رگێپران و گرنگی پێ نه دانه که دینیته وه و ده فهرمو ی: نه وانه پیسن و دۆزه خین، سه رزه نشت و لۆمه کردن سوودی نیه بۆیان و گو مپا بوون و نایه نه وه سه ر ریبازی راست!!

ته مجار جهخت له سه ر دوو پرووی به که یان ده کاته وه و ده فهرمو ی: ﴿يُخْلَفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ به درۆ سویندتان بۆ ده خون بۆ نه وه ی لێیان رازی بن و به و آلهت مامه له ی موسو لمانیان له گه ل بکه نه، واته: بۆ نه وه ی مامه له کردنه که تان به و شیه و بۆیان به رده و ام بێ، به موسو لمانیان حسیب بکه نه. ته مه مه به به سستی سه ره کی و هه ره گرنگی نه وانه و هیچی تریان مه به ست نیه. ته گینا نه گه ر نه وان له ناخه وه موسو لمان بوونایه مه به سستی سه ره کییان به ده سه ته ی نانی ره زامه ندی خودا ده بوو.

﴿فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ ته گه ر ئیوه

لییان رازی بن، ره زامه ندی ئیوه چ سوودیکیان پی ناگه یه نی، چونکه نهوان به هوی فیسقه وه له نیو رقو قاری خودادانو خودا سزای دۆزه خی بو ناماده کردونو، نهوان له چوارچنوهی فرمانی خودا و پیغه مبهه ده رجوونو فاسقن، خوداش همرگیز له تاقبو گرووی فاسق رازی نیه، که سیکیش خودا لی رازی نه بی ره زامه ندی خه لکی تر سوودی پی ناگه یه نی!

ئایه ته که رینومایی موسولمانان ده کا: که ره زامه ندی خویان به مهنافیقه کان نه به خشنو به سویندی به دروو زمانی لووسیان هه لئه خه لئه تین، به سه بو دووروویی و نیفاقی نهوان که خودا شایه تیان له سهر ده داو به دروژنیان داده نی، به سه: که خودا موسولمانان بو ریگای راست شاره زا ده کاو هه لوستی پیاوانه و مهردانه قیرده کا.

کافری و دووروویی و ئیماننداری عه ره به ده شته کییه کان

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمُ الدَّوَائِرَ ۗ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۚ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

پاش نه وهی پهروه ردگار حالو چۆنیه تی عه ره به کانی ناو شاری مه دینه ی باس کرد به موسولمانو مونا فیقیا نه وه، نه مجار دیته سهر باس کردنی عه ره به ده شته کییه کانی ده ره وهی مه دینه به کافرو مونا فیقو موسولمانا نیه وه، ئیمامی رازی پئی وایه: نهم ئایه ته و ئایه ته کانی پیشووش خیطابه له گه ل عه ره به لادیی و

ده شته کییه کان.

وه لی رافه کمرانی تری قورشان پییان وایه: نایه ته کانی پیشوو هه موویان
خیطابن له گهل عمره به مونا فیه کانی ناو شاری مه دینه، نهم نایه تانه ی تیره ش
ده باره ی عمره به ده شته کییه دوو پرووه کانن..

واحیدی ده فرموی: نایه تی ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ...﴾ مه به سستی عمره به
ده شته کییه کانی هوزی (اسد) و (غطفان) و عمره به کانی ناو شاری مه دینه یه.

ئیینو جهیری طه بهری له موجهیده وه ده گپرتیه وه ده لی: نایه تی ﴿وَمِنَ
الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ...﴾ ده باره ی (به نو موقرین) نازل بووه؛ نهو کومه له ی که
هاتنه خزمهت پیغه مبهبر ﷺ که تیشوو ولاغی سواریان بو دابین بکاو بچن بو
غمازو پیغه مبهبر پی فرموون: من ولاغی سواری نیوهم ده ست ناکه ویو ناتوانم
پیداوستی نیوه دابین بکه مو نه وانیش به دلگرمی و گریانوه گپرانوه و نایه تی
﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتُوكَ لِتَحْمِلَهُمْ...﴾ التوبه/۹۲. ده باره یان نازل بوو.

له عبدویره حمانی کوری مه عقلی (المنزی) گپرداوه ته وه ده لی: نیمه ده
کهس بووین له بنه ماله ی (مقرن) نهم نایه ته مان ده باره هاتوته خوار ی.
ده فرموی: ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ﴾ واته: عمره به ده شته کییه کان کوفرو نیفاقیان له عمره بی تر
به هیتره، شیوترن به وه ی که سنووری شهر یعت نه زانزو پابه ندی په یامی
پیغه مبهبر خودا نه بن. چونکه ده شته کی سروشتیان توندترو دلیان ره قتره، نه قام
نه زانترن!

نیمامی نه حمه دو نه بو داوودو تیر میذی نه سانی ریوایه تیان کردوه له ئیینو
عه بهاسه وه له پیغه مبهبر وه که فرموویه تی: (مَنْ سَكَنَ الْبَادِيَةَ جَفَا، وَمَنْ اتَّبَعَ
الصَّيْدَ غَفَلَ، وَمَنْ أَتَى السُّلْطَانَ افْتَتَنَ) که سیک له لادی دانیشی سروشتی
وشک ده بی، که سیک نیچره وان بی له خودا غافل ده بی، که سیک بهرده سستی
پاشابی و له ده رباری سولتان دا کار بکا، تووشی فیتنه یی ده بی.

ئەبو داودو بەیەهقی لە ئەبو هورەیرەو بە (مەرفوعی) زیدەییەکیان لەسەر
ئەم فەرموودەییە ریاوەت کردوو دەفەرموی: (وَمَا إِزْدَادُ أَحَدٍ مِنْ سُلْطَانِهِ
قُرْبًا إِلَّا إِزْدَادُ مِنَ اللَّهِ بَعْدًا) چونکە پادشاو مەلیک عادیەن ماستاو کەر لێیان
نزیک دەبنەو، رییابازو خۆلەبەرکەر لە دەرباریاندا شوێنیان چنگ دەکەوی.

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ پەرەردگار زاناو ئاگادارە بە حالو وەزعی بەندەکانی
بە سارانشینو شارنشینیانەو، هەکیمو دانایە لەدانانی شەریعتو یاسا بۆیانو
لەپاداشدانەوێ چاکەکارانو تۆلەستاندنەو لەخرایەکاران.

﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا﴾ هەندیک هەن لەو عەرەبە
دەشتەکییانە برێ مالو سامانی خۆیان دەبەخشن بۆ جیهاد بەریابازی
بەمەبەستی خۆپاراستن و خۆنزیک کردنەو لە موسوڵمانان، پێیان وایە: ئەوێ
دەیبەخشن سەرانی لێ ستاندنو خەسارە تەندییەو گێچەل لەخۆ دوورخستنەوێ
ئەکیکە لەسەر شانیا پێیان خۆش بێ و پێیان ناخۆش بێ و دەبێ ئەنجامی بدەن،
پێیان وایە لە دنیاو قیامەتدا سوودی لێ وەرگرن، لە دنیاو ئاشکرایە بە
سەرانیو گێچەل لەخۆ دوورکەوتنەوێ دەزانن، بۆ قیامەتیش ئەوان برۆیان
بەزیندبوونەو سزاو پاداشی قیامەت نیە بەتەمای پاداش وەرگرتنەوێ روژی
قیامەت نین لەسەر ئەو مالبەخشینە.

ئیمامی ضەحاک دەلێ: ئەمانە هۆزی بەنو ئەسەدو هۆزی غەطەفان بوون!
﴿وَيُتَّبِعُ بِكُمُ الدَّوَابُّ﴾ ئەم تاقمە عەرەبە دەشتەکییە مونا فیکە
چاوەروانی ئەوێ ئیوە تووشی بەلاو موصیبەتیک بن، هیزو تواناتان ئەمێنی، لێ
بکەونو دوژمن بەسەرتاندا زان بێ، ئیتر ئیوە ئەوانتان لەبیر بجێتەو
نەتانیڕژیتە سەریان، داوی هاوێشی کردنو مالبەخشینیان لێ نەکەن، ئیتر
ئەوانیش ئەم مالبەخشینە رییابازیەیان لەکۆل بکەوی! لەم سەرانی دانە رزگاریان
بێ، بێگومان ئەوان لەدلی خۆیاندا چاوەروانی ئەو بوون موشریکەکانو
جولەکەکان بەسەر موسوڵمانەکاندا زان ببن، داوی کە لەو ناتومێد بوون،

تەمجار چاۋەرۋانى لەدۇنيا دەرچوۋنى پېغەمبەر ﷺ بوۋ، وایان دەزانى ئىسلام بە لەدۇنيا دەرچوۋنى پېغەمبەر ﷺ كۆتایى دىۋ موسولمانان نامىنن، ئىتر ئەوان بۆخۇيان دەكەونە ئىستراحتەتەۋە. بەلام خەيالىيان خاۋە ئەۋ ئاۋاتەيان نايەتە دىۋ دوا كىلاۋى بابردو كەوتون!

﴿عَلَيْهِمْ دَاثِرَةُ السَّوْءِ﴾ بەلاۋ موصىبەتو تەنگو چەلەمەۋ ناخوشى بەسەر خۇياندا بخولیتەۋە يەخەى خۇيان بگرى! ئەۋەى چاۋەرۋانى دەكەن توۋشى پېغەمبەرۋ موسولمانان بى، توۋشى خۇيان بى.

رستەى ﴿عَلَيْهِمْ دَاثِرَةُ السَّوْءِ﴾ دەگونجى ھەۋالدانۋ خەبەر بى، دەگونجى دوعالىکردن بى. واتە: (انشاء) بى. ئىمە بەشپەۋەى دوعا راقەمان کرد...

بىگومان ئەم ھەۋالە ھاتەدى، يان بلىين: ئەم دوعايە گىرا بوۋ، بەلاۋ موصىبەتو تەنگو چەلەمە يەخەى خۇيانى گرتو توۋشى تىشكانو رىسۋاى بوۋ، ئاۋاتيان نەھاتە دىۋ بەمراز نەگەشتن!

﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ پەرۋەردگار شەنەۋايە بۆ ئەۋ قسانەى لەناۋ خۇياندا دەيلىن: كە رەنگدانەۋە دەرپرېنى ھەستو شعورۋو بىرو باۋەرپانە دەرپارەى مالبەخشىنيان، زاناۋ ئاگادارە بەۋ نيازو مەبەستانەى: كە لەناۋ دلى خۇياندا دەيشىرنەۋە، بابزانن: لەۋبەۋلاۋە خودا حىسايان لەگەل دەكاۋ لەسەر ئەۋ کردارو گوفتارو نيازو مەبەستانەيان تۆلەيان لى دەستىن، يان (خودا شەنەۋايە بۆ ئەۋ گوفتارانەى لەكاتى مالبەخشىنەكەدا دەيلىن، شەنەۋايە بۆ دوعاى بەندەكانى لىيان، زاناۋ ئاگادارە بەۋ نيازو مەبەستانەى لەدلى خۇياندا حەشاريان داۋە، دەزانى كى شىۋاى يارمەتىۋ سەرکەۋتنە، كى شىۋاى رىسۋا کردنو تىشكانە). نمونەى ئەم نايەتە ئايەتىكى ترە كە دەفەر موى: ﴿قُلْ: هَلْ تَرَبُّصُونَ بِنَا أَلَا أَحَدَى الْحُسْنَيْنِ، وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيِّدِنَا﴾ التوبه/۵۲.

تەمجار پاش ئەۋەى حالو ۋەزەى عەرەبە دەشتەككە موناڧىقەكانى روۋن

کرده وه، باسی عهر به ده شته کییه خودا ناسه کان ده کاو ده فرموی: ﴿وَمِنْ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ههروه ها لهو عهر به لادی و ده شته کییه که سانیک همن، پروایان به خودا ههیه، پییان وایه: همر نهو خاوه نی بوونه وه ره ده سه لاتی ته واو ره های ههیه به ویستی خوی بوونه وه ره هله ده سورپنی، پروایان به هاتنی رۆژی قیامت ههیه: که پاداش و سزای تیدا ده دریتوه، پروایان به خودا به پیغه مبهرو به رۆژی دواپی ریکو پیکه و راستو دروسته.

هه ندیک پییان وایه: مبهسه ت به (الأعراف) لی ره دا خیلی جو ههینه و موزهینه و به نو ته سه لهو خیلی غه فقاره.

موجاهید ده لی: ته وانه: پیوانی به نو موقرینن له هۆزی موزهینه. نهو کومه لهی هاتنه خزمه ت پیغه مبهرو ﴿﴾ داوای تویشوو ولاغی سوارییان کرد بو چون بو غه زای ته بووکه. ته وانه: که خودا ده باره یان فرمویه وتی: ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلُوا لِيْتَخَلَّوْهُمْ﴾ التوبة/۹۲.

﴿وَيَتَّخِذْ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ﴾ ته وانه مالو سامانی خویان ده به خشن له پییانو ره زامه ندی خودا داو دوو مبهسته یان همن:

- ۱- نزیک بوونه وه له خودا به ده سه ته یانی ره زامه ندی زاتی بیچوونی.
- ۲- دوعا کردنی پیغه مبهرو ﴿﴾ بویان، چونکه پیغه مبهرو ﴿﴾ دوعای بو ته وانه ده کرد که زه کاتی مالی خویان ده داو مالو سامانی خویان ده به خشی داوای لیخوشبوونی خودای بو ده کردن، داوای خیر و به ره که تی بو ده کردن، ته وانیش بهم دوعایانه دلیان داده مرکاو نارامی ده گرت.

ته مجار پهروه ردگار شهوه روون ده کاته وه: که نهو موسولمانانه پاداشیان مسوگهره، شایه دی نه وه یان بو ده دا: که زهینیان به هه له نه چووه و مال به خشینه که یان سوو ده به خشه بویان و جی خوی ده گری و ده فرموی: ﴿إِلَّا إِنِّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ﴾ تاگادار بینه وه و بزائن: مال به خشینه که یان له ره حمه ت به خشی

خودایان نزدیک دهکاتوهو دهکونه ژیر ریژنه‌ی بارانی ره‌حمه‌تی تایبه‌تی خویه‌وهو ره‌زامه‌ندی خوی ده‌به‌خشی پئیانو هیدایه‌تیان ده‌دا بۆ به‌رده‌وام بوون له‌سهر ری‌بازی راستو دروست: که ده‌یانگه‌یه‌نی به‌به‌ه‌شتی به‌ریزو نه‌پراوه‌و رازاوه. ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بی‌گومان به‌روه‌ردگار لی‌خوش‌بوونو ره‌حمه‌تو به‌زه‌یی به‌رفراوانو بی‌ سنوورو بی‌ سه‌رو بنه، ره‌حمه‌تو لی‌خوش‌بوونی خوی ده‌به‌خشی به‌و به‌ندانه‌ی له‌ کردارو گو‌فتاریان‌دا مو‌خلیص و دل‌سوزن، له‌ گونا‌هو که‌مته‌رخه‌می‌یان خوش ده‌بی، هیدایه‌تیان ده‌دا بۆ به‌رده‌وام بوون له‌سهر کارو کرده‌وه‌ی باشو به‌سه‌ند! نه‌مه‌ش ده‌بیته‌ هو‌ی نا‌کام‌باشی و به‌ختمه‌وه‌ری دوا‌روژ.

پۆلین کردنی دانیش‌توانی مه‌دینه‌و ده‌وربه‌ری

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْغَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۰۰﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْإِتِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿۱۰۱﴾ وَعَاخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَعَاخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۰۲﴾

ده‌باره‌ی هو‌ی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نایه‌تی ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ...﴾ نی‌مامی رازی ده‌فه‌رمو‌ی: نه‌وه‌ی راستو صد‌حیحه‌ نه‌وه‌یه: که نه‌م نایه‌ته مه‌به‌سه‌تی نه‌و ها‌وه‌لانه‌یه که ده‌ست پی‌ش‌خه‌رو پی‌شه‌نگ بوون بۆ کو‌چ‌کردنو

یارمه تیدانی نیسلام.

نایه تی (١٠١) به گویره ی قسه ی به غه وی و واحیدی: که له (کوله بی) یه وه ده گیرنه وه ده رباره ی خیلّی جوهه یینه و خیلّی موزه یینه و نه شجه و نه سلهم و غه ففار هاتوته خواری: که دانیشتوی ده و روبه ری مه دینه بوون.

ده رباره ی نایه تی ﴿وَاٰخِرُوْنَ اَعْرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ﴾ نیبنو مه رده وه بهی و نیبنو نه بی حاتم له نیبنو عه بیاسه وه ده گیرنه وه: فمرموویته تی: پیغه مبهر ﴿چوو بو غهزا، نه بو لوبابه و پینج که سی تر خۆیان پاش دا دوایی نه بو لوبابه و دوو پیوا له پینج که سه که بیران کرده وه به خۆیان دا هاتنه وه و په شیمان بوونه وه، وتیان خۆمان به کوله که کانی مزگوتسه وه شه ته که ده دین، خۆمان ناکه ینه وه تا پیغه مبهر ﴿خۆی نه یه به دهستی خۆی نه مان کاته وه خۆمان به ره لالا ناکه ین!﴾

نه مانه واده ی خۆیان به جی هینا و خۆیان شه ته که دا، سی که سه که ی تریان خۆیان شه ته که نه دا. پیغه مبهر ﴿له غهزا که رایه وه، فمرمووی: نه وانه کین خۆیان به و کوله کانه وه شه ته که داوه؟ پیوا یک عمرزی کرد وتی: قوریان! نه وانه نه بو لوبابه و هاوړیکانی، له هاتن بو غهزا خۆیان پاش داوه، دوایی په شیمان بوونه وه و هعدیان داوه خۆیان ببه ستنه وه تا ته شریفت نه یان که یسه وه خۆیان تاوا به شه ته که دراوی به یلنه وه، پیغه مبهر ﴿فمرمووی: تا فرمانم له خوداوه پی نه کری نایان که مه وه، تیر نایه تی ﴿وَاٰخِرُوْنَ اَعْرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ...﴾ هاته خواری، نه مجار پیغه مبهر ﴿به ره لالی کردن و عوزریانی لی و هرگرتن. سی که سه که ی تر مانه وه که خۆیان نه به ستبه وه و باسیان نه کرابو، نه وانه بوون: که خودا ده رباره یان ده فمرمووی: ﴿وَاٰخِرُوْنَ مُّوَجَّوْنَ لَأَمْرِ اللّٰهِ﴾ تیر خه لک ده یانگوت: نه و سی که سه نه گهر سروش ده رباره یان نه یه ته خواری و عوزریان لی و هرناگیری. هه شبوون ده یانگوت: به لکو خودا لییان خوشبی، تا له دوایی دا نایه تی ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِيْنَ خَلَفُوْا...﴾ هاته خواری جا پیش نه وه ی بچینه سهر راقه کردنی نایه ته کان پیوسته په یوه ندی نه مان نایه تانه به هی پیشه وه روون ته فیسیری رهوان

بکهینهوه. په یوه نډی په کesh نه وه یه: پوره دگار له وه پيش ریزی کومه له عمره بیکی روون کرده وه: که به مه بهستی خو نریک کردنه وه له خوداو دوعا کردنی پیغه مبر ۱۱ بویان مالو سامانی خویان ده به خشن، نه مجار فاضلو ریزی کومه لیکی تری عمره بی بهیان کرد: که له کومه لی پيشو ریزدار ترن، پله و پایه یان بهرزو شکو دار تره نه وانیش کومه لو تا قمی موسولمانه پیشینه کانن که دهسته و تا قمی یه که می کوچکارو یارمه تیده رانن، نه مجار به شوین نه وانداسی حالو چونیته کومه لی که له مونا فیه کانی مه دینه و ده ورو بهری ده کا. هر چه نده یه که که ده سنیشانیان ناکا، نه مجار حالو چونیته کومه لیکی تر باس ده کا: که کرداری چاکو خراپیان تیکه ل کردو وه چاکو خراپیان هیه، نه وانه نومید وایه توبه یان لی وهریگیری لیخو شویونی پوره دگار بیانگریته وه.

ده فرموی: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ﴾ پوره دگار لهم نایه ته دا ره زامه نډی خوی: نه و بهری ره زامه نډی خوی راده گه یه ننې بو کومه لیکی له موسولمانانو پاساوی ریزو پله و پایه یان به سر موسولمانی دیکه دا ده داته وه، که نمونه و پیشه نگو ده ست پیشخمر بوون بو موسولمانو بوونو جهادو تیکو شان، نه وانه ش سی چینو توژن:

یه که م: موسولمانه دیرینه کان نه وانه یی که مجار کوچیان کرد: که بریتین: له و کومه له موسولمانانه یی پيش په یمانی ناشتی (خوده ییبیه) ده ست پیشخمر بوون له هیجره تکر دنو یارمه تیدان دا. ریزدار تریعن هم کومه له په سه نده جوار خلیفه کانی پیغه مبرن (ابو بکر، عمر، عثمان، علی) نه مجار نه وه ده هاوه له ریزدار هن که پیغه مبر ۱۱ له دونیادا موژده یی به هه شتی پیداونو به (العشرة المبشرة) به ناوبانگن.

ریزدارترینی هم کومه له جنیشینی یه که م حه زره تی نه بویه کره ۱۱ هاوار بو نه و کومه له یی که خویان به موسولمان ده زاننو دژایه تی هم خلیفه ریزداره

ده که نه جوینی پی دده دن، په نا به خوا! به راستی نه وانه کۆمه لیکي گومپراو سهرلی شیوان. عه قل و هوشیان تی کچسوه، دلیان رهش بووه، چون زات ده که نه له گه ل هه بوونی نه و هه موو نایاتی قورئانو فرموده ی پیغه مبهردا: که ده رباره ی فضل و ریزی نه و چینه به ریزی صه حابه هاتوون، چون زات ده که نه ناما قولی بهرام بهر پیاری وه کو حه زره تی نه بو به کر بکه ن؟ دژایه تی که سانیک ده که نه که خودا ره زامه ندی خوی لییان راگه یاندوه. به چ عه قل و بیرو هوشیک دژی زاتی وه کو حه زره تی نه بو به کر حه زره تی عومره و حه زره تی عوسمان، ده دوینزو جنیویان ناراسته ده که نه بوختانو قسه و باسیان بو هه لده به ستن؟ خودا له شه پری نه و کۆمه له گومپرایه ی نه مه هه لو یستیانه بهرام بهر صه حابه ی خودا لی رازی بوو، بهمانپاریزی!!!

دووهم: ده سته ی یه که می یارمه تیده رانن؛ نه و کۆمه له هاوه له یارمه تیده ره ی ناماده ی په یمانی (عه قبه ی یه که م بوون) که ژماره یان هه و کس بوو له مینا سالی یازده هه می پیغه مبهرایه تی پیغه مبهردا وه: دوو سال پیش هیجره تی پیغه مبهردا ﷺ په یمانیان له گه ل پیغه مبهردا به ست. نه مجار هاوه لانی (په یمانی عه قبه ی دوه من) که ژماره یان هه فتا پیارو دوو نافره ت بوون.

سییه م: نه و موسولمانانه ی که شوین نه و موسولمانه دیرینه که وتوون به چاکه کاری و نیمانو گهردنکه چیه وه شوین نه و صه حابه خوا لی رازیوانه که وتوون، کردارو گوفتاریان چاکه کارییه، نه م سی تاقم ده سته یه (رَضِیَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ) خودا له بیرو باوهرو کردارو گوفتاریان رازییه و طاعه تو خودا په رستیان قبوله و له تاوانو زه لله و خراپه یان خوش بووه، به نه وان نیسلام گه شه ی کرده و بلاویوته وه، نه وان بوون به گیانو به مال خویان فیدایی کرد؛ نه وانیش له خودا رازین سوپاسگوزاری نیعمه ته کانی ده که نه، رازین به و نیعمه تانه ی خودا له دونیاو قیامه تدا به سه ری دا رشتوون، له شیرکو گومپرای

رزگاری کردوون، توفیقی داون بهرو ریبازی خیرو چاکه ههنگاو بنین، هیدایه‌تی
 داون بو هه‌قو ریبازی راست، سه‌ربلندی دویاو قیامه‌تی کردون، ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ باغی به‌هه‌شتی بو داناون که به‌ژردارو
 دره‌خته‌کانی‌دا جوگای ناو ده‌کشینو نه‌ونده‌ی تر جوانی و رازاو‌ه‌یی به‌باغه‌کانی
 به‌هه‌شت ده‌به‌خشن، بو هه‌تا هه‌تایه‌تی‌یدا ده‌میننه‌وه.

تیبینی ده کری: که شوینکه وتنی هاوه لان وه کوو پیوست، ده بی شوینکه وتنیکی چاکه کاریو نیحسان نامیزی، واته: کرده وه چاکو نیاز پاکو موخلیص بی بۆ نابین، نه گهر ههروا بهروالت په پرهوی نیسلام بکاو مهرجی نیحسانی تیدا نه بی، به شوینکه وتووی هاوه لانی پیغه مبهدر ناژمیردری و ناجیته چوارچیوهی مهفهوومی نایه تی ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ آل عمران / ۱۱۰

حسیب ناگری!!

نه مجار پهروږ دگار حالو چؤنيه تى كؤمه ليكي ترى دانيشتوى مه دينه و
ده وروپه رى روون ده كاته وه، هه والى كؤمه ليك دووړوى مه دينه و ده ورو پشته
به پيغه مېږ ده دا، وه صفو چؤنيه تبيان راده گه يه ني و ده فېرموى: ﴿وَمِنْ حَوْلِكُمْ
مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ﴾ له و عمره بانه ي
له ده وروپه رى مه دينه ن، كه خيلى جوه ي نه و نه سله مو غه ففارو نه شجده عن
مونافيقو دووړوون، هه وروها هه نديكي تريان دانيشتوى ناو شارى مه دينه ن
دووړوون؛ نهك هه دووړو بهس! بهلكو ﴿مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ﴾ له سهر دووړوويى
راهاتوونو تييدا ماهيرو كارامه ن ﴿لَا تَعْلَمُهُمْ﴾ نه تو نه ي موحه ممه د! ويراى
زيره كى و ليژانيت ناياناسى و ناتوانى ده ست نيشانيان بكه ي. نه وه نده ورياو
پيسرو قيتلبازو خوياريزن ناهيّلن هه ستيان پى بكه ي. ﴿لَنْ نَعْلَمَهُمْ﴾ تيمه
ده ياناسين و به سهر نه ينى و په نامه كييه كانيان دا ناگاداريزو پييان ده زانين، نه وان
كوفرو دژايه تى له تي و دليان هه شار ده ده و بهرواله تو روكه ش خويان وه كوو

موسولمانی موخلیص و راستال پیشان دده دن ﴿سَنُعَذِّبُهُمْ مُّوتًّیْنَ﴾ به سهریانه وه ناچی و بزیان سهرناچی له وه به ولاره دوو جار سزایان دده هین به ریسوایو و نو مالفه و تاندنیانو مندال مردنیان، نه مجار به نازاری کاتی گیانکیشانو عه زابی ناوگۆر، یان به مال لی ستاندنو ماندو کردنی جهسته یان.

نیبنو عه بباس ده فهرموئ: به نه خوش کهوتنیان له دونیاداو به سزای قیامه تیان.

﴿ثُمَّ یُرَدُّوْنَ اِلٰی عَذَابٍ عَظِیْمٍ﴾ پاشان ده گهر پندرینه وه بۆ ناو سزای دۆزه خ که به نیش و نازارترین سزایه. مه به ست نه وه یه: سزایان دوو چهندانه و چهند چهندانه ده بی!

نه مجار باسی کۆمه ئیکی تری دانشتوانی مه دینه و ده وریه ری ده کا: که مه نافیقی خالیص نین به لکوو کۆمه ئیکن کرداری چاکه و کرداری خراپه یان تیکه ل به یه ک کرده، نیمانیان هیه و تاوانبارن! ده فهرموئ: ﴿وَاٰخِرُوْنَ اَعْرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ﴾ کۆمه ئیکی تر همن که خۆیان پاشداوه، نه هاتن به درۆو بیانوو بهیننه وه و عوزر خواهی بکه ن، به لکوو دان به تاوانی خۆیان دا ده نینه و ده لّین کاریکی خراپمان نه نجام داو په شیمانین، نه وانه ﴿خَلَطُوْا عَمَلًا صَالِحًا وَّاٰخَرَ سَتِیْنًا﴾ کرداری چاکیان تیکه ل به کرده وه یه کی تری خراب کرده و، جاریک چون بۆ جیهادو جاریک خۆیان لی پاشداوه، تۆبه و تاوانیان تیکه ل به یه ک کرده، نه وانه ﴿عَسٰی اللّٰهُ اَنْ یَّتُوْبَ عَلَیْهِمْ﴾ هومید وایه؛ خودا تۆبه یان لی وه ریگری و لییان خوش بی ﴿اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ﴾ بیگومان خودا لیبوردو و لیخوشبووه، به ره حمو به زه ییه بۆ نه و که سانه ی تۆبه ده که نو له کرداری خۆیان په شیمانزو سورن له سهر نه وه: که جاریک تر نه گهر پندرینه وه بۆ سهر نه و خراپه کارییه یان.

وهرگرتنی زه کاتو قبولکردنی توبه و فەرمان به کاری چاکه
 خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ
 سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۰۳﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
 عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۴﴾ وَقُلْ
 أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ
 الْغَيْبِ وَاللَّهِ هُوَ فَاعِلُ كُلِّ شَيْءٍ ﴿۱۰۵﴾

دەریارە ی سەبەب نزولی نایه‌تی ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ...﴾ نیینو جەریر
 لە نیینو عەبباسەو دە گێڕێتەو دەلی: کە پیغه مەبەر ﷺ ئەبو لوبابەو
 ھاوڕێیەکانی لە کۆڵەکان کردنەو دانیان نا بە تاوانی خۆیان داو خودا توبە ی لی
 قبول کردن، نیتەر مالو سامانی خۆیان هێنایە خزمەت پیغه مەبەر و تیان: ئە ی
 پیغه مەبەر خودا! ئەمە ئەو مالو سامانە مان بوو: کە بوو بە هۆی دواکە و تێمان
 لە بە شدار یکردنی غەزا، بۆمان ببەخشەو داوای لیخۆشبو و نمان بۆ بکە. پیغه مەبەر
 ﷺ فەرمووی: فەرمانم پێی نە کراو: کە هیچتان لی وەر یگرم، نە مجار
 پەر وەر دگاری نایه‌تی ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً...﴾ ی ناردە خواری، نیتەر پیغه مەبەر
 ﷺ سییه کی ماله کی لی وەرگرتن.

حەسەنی بە صەری دەلی: ئەو مال لی وەرگرتنە قەرەبووی ئەو تاوانە بوو: کە
 نەنجامیان دا بوو...

کۆمەڵێک لەزانیانی نیسلام پێیان وایە: کە مەبەست بەم نایه‌تە زه کاتی
 واجبه. بەم پێیه فرمانی ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ هەموو مالو سامانی ئاده میزادان
 دە گێڕێتەو. وشە کە گشتی یەو مەبەست پێی مالو سامانیکی تایبەتییه، چونکە
 بڕه مالو سامانیکی ههیه زه کاتی تیدا نیه، وه کوو خانووی سوکناو حهوانه وه

پوشاکو ولاغی سواریو هم جوړه شتانه، نه‌مانه مالو سامانزو زه‌کاتیشیان تیدا نیه.

جا هم فرمانه همرچهنده ناراسته‌ی پیغه‌مبهر کراوه و تایبه‌ته به‌ئوه‌وه و هوکاری نازل‌بوونه‌که‌شی تایبه‌ته، به‌لام جینشینه‌کانی پیغه‌مبهر و فرمان‌په‌وایانی موسولمانی دوا نه‌وانیش ده‌گریت‌هوه. بویه‌هزره‌تی نه‌بو به‌کری صه‌دیقو باقی هاوه‌لانی پیغه‌مبهر ﷺ شهریان دژی نه‌و خیلّه عمره‌بانه راگه‌یاند: که له‌زه‌کاتدان پاشگه‌ز‌بویونه‌وه، شهریان له‌گه‌ل کردن تا ملیان که‌چ کرد بو زه‌کاتدانو زه‌کاتی مالو سامانیان ته‌سلیم به‌خه‌لیفه‌ی پیغه‌مبهر کرد، وه‌کوو چون له‌وه‌پیش ده‌یاند به‌پیغه‌مبهر. ته‌نانه‌ت هزره‌تی نه‌بویه‌کر فرمان‌موی: (وَاللّٰهُ لَوْ مَنَعُونِي عِقَالًا - اَوْ عَنَقًا كَانُوا يُودُّونَهَا اِلٰی رَسُولِ اللّٰهِ ﷺ لَافَاتِلَنَّهُمْ عَلٰی مَنَعِهِ)

نه‌مجار پیش نه‌وه‌ی بچینه‌سهر رافه‌کردنی نایه‌ته‌کان به‌پیویستی ده‌زانم مونسه‌به‌ی هم نایه‌تانه به‌هی پیش‌هوه ده‌ست نیشان بکه‌م.

۱- جا نه‌گهر مهبه‌ست به‌وشه‌ی (صدقة) له‌نایه‌ته‌که‌دا قهره‌بوو کردنه‌وه‌ی نه‌و تاوانه‌بی که له‌خوپاشده‌ره‌کانی غه‌زای ته‌بووک روی‌دا، نه‌وه په‌یوه‌ندی هم نایه‌تانه به‌نایه‌ته‌کانی پیش‌هوه ناشکراو نومایانه، چونکه نه‌گهر وابی مهبه‌ست به‌نایه‌ته‌کان چاره‌سهرکردنی هه‌له‌ی کومه‌لیک ناده‌میزاده‌و حوکه‌که تایبه‌ته به‌وانه‌وه!

ده‌شبی مهبه‌سته‌که گشتی بی، به‌م جوړه بگوت‌ری: ئیوه کاتیک رازی بن زه‌کاتی غه‌یره واجب بده‌ن، ده‌بی بو ده‌رکردنی زه‌کاتی واجب ناماده‌باشی زیاترتان تیدا‌بی!

۲- نه‌گهر مهبه‌ست به‌وشه‌ی (صدقة) له‌نایه‌ته‌که‌دا زه‌کاتی واجب بی، یان واجب بوونی زه‌کات وهرگرتن بی له‌ده‌وله‌مهنده‌کان، که نه‌مه بو‌چوونی زوریه‌ی فوقه‌های ئیسلامه‌و بو‌چونیک‌ی راستیشه، نه‌وه مونسه‌به‌که به‌م جوړه ده‌بی: واته: ده‌تواندری بگوت‌ری: کاتیک نه‌بو لوبابه‌و هاوه‌لانی توبه‌یان کردو

په شیمانیاں له کاره کیان ده بریو خو یا شدانى خو یا نه زای ته بووک به تاوان زانى، دانیان به وده نا که هوکاری خو یا شدانه کیان خو شو یستنى مالو سامان بوو رژدیو چروکیان بوو، هه و لدانیان بوو بو پاراستنى و خه رج نه کردنى، که وایی پیان گوتراوه: نه گهر راست ده کهن توبه تان کردوه په شیمانن، ده زه کاتى مالو سامانتان (که واجبه له سهرتان) ده ریکه، چونکه ئیدی عای توبه کردنو په شیمان بوونه و تان ههر به قسه نایی، ده بی بهر کردوه بیسه لمینن، جا نه گهر زه کاتى پیوستى مالو سامانى خو تان دا، نه وه روون ده بیته وه که ئیوه راستگون له توبه کردنه که تان دا. نه گینا درو ده کهن!

جه صصاص ده لی: راست نه وه یه: مه به ست به (صدقة) له ئایه ته که دا زه کاتى واجبه، چونکه تا ئیستا نه چه سپاوه: که نه وانه به تاییه تی صه ده قیه کیان له سهر واجب بوو بی له سهر که سانی دیکه واجب نه بووی، جا نه گهر نه وه مان بوو نه چه سپی، ده بی بلیین: نه بو لوبابه و هاوه لانی و خه لکانى تر هه موویان له ناست نه حکامى ئیسلامو عیبادت دا یه کسانو ئایه ته که تایبته نیه به نه بو لوبابه و هاوه لانی وه به لکوو هه موو سامانداریک ده گرته وه.^(۱)

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً﴾ نه ی پیغه مبه ر! هه روه ها هه موو حاکمو فرمانه روه وایه کی دوا ی پیغه مبه ر، وه ریکه له مالو سامانى نه توبه کارانه و له که سانی تریش به شیک له مالو سامانیان که زه کاتى دیاریکراوه و واجبه له سهریان ده ری بکه ن ﴿تَطَهَّرْهُمْ﴾ به و زه کات لی وه رگرتنه له ده ردی به خیلی و ته ماع پاکیان ده که یته وه ﴿وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾ دلو ده روونیان پالفته ده که ی، له نه خوشی رژدیو چروکی پاکیان ده که یته وه، که شه و نه شو نما به چاکه و هه سه نه یان ده ده ی، به رزیان ده که یته وه بو پله و پایه ی راستالان، به و زه کات لی وه رگرتنه مالو سامانیان که شه ده کاو زور ده بی و خاوین ده بیته وه. نیمامی

نه حمه دو موسلیمو تیر میزدی له شه بو هور هیره وه فرموده ده کیان ریوایه ت کرده ده فرموی: (مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ) واته: زه کاتدان مالو سامان کهم ناکاته وه.

﴿وَصَلِّ عَلَيْهِمْ﴾ تهی پیغه مبر! دوعا بو شه وانه بکه زه کات ده رده کهزو داوای ره حمو به زهیی خودایان بو بکه. بویه سوننه ت وایه: که جایی زه کات زه کاته که وهرده گری دوعا بو زه کاتدر بکا، ﴿إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾ بیگومان دوعا کردنی تو تهی پیغه مبر بو زه کاتدر هکان نارامی ده به خشیی به دللو ده روونیانو هیچ پرورشی شه مال هیان نابیی که ده بیه خشن. ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ﴾ پهروه ردگار شنه وایه بو دوعاو پارانه وهی تو بویانو شنه وایه به داننای شه خو پاشده رانه به تاوانی خو یان داو توبه کردنیانو پارانه وهیان. ﴿عَلَيْمٌ﴾ زانو ناگاداره بهو هه ستو شعوره ی له ناو دللو ده روونیاندا شارد او ته وه بهو په شیمان بو نهمو شه غهمو په ژاره ی تووشیان بووه له ناکامی تاوانی خو پاشدانیان له چون بو غهزا! ده زانی ناخو توبه کیان به راسته یان نا؟ ده زانی چ شتیک بهر ژه وهندی تهوانی تیدایه چ شتیک بو شهوان زیان به خشه.

کو تراوه زه کاتدان سن سوورده ی که وره ی بو زه کاتدر هه یه:

۱- دللو ده روونی پاک ده کاته وه.

۲- ره زامه ندی پهروه ردگاری بو ده سته مبر ده بی.

۳- مالو سامانی پاریزراو ده بی.

به لئی خودا شنه وایه بو دوعاو پارانه وهی به نده کانی، زانایه به نه یی ناو په ره ی دلیانو ناگاداری هه موو شتیک نه یی و ناشکرایه، هر شه هوکم ده کا له کارو باری به نده کانی دا، توبه په شیمان یان لی وهرده گری، صه ده قهو زه کاتیان لی قبول ده کا، پیغه مبر ﷺ فرمانی خودا ته نجام ددها، چی پی بفرموی شه چی به جی ده کا، هیچ شتیک له خو یه وه بریار نادا، جا بو چه سپاندنی شه

حه قیقه تهو خستنه رووی شه م راستیه فهرمووی: ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ
التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ نایا نه زانن؟
واته: با بزائن: که همر خودا توبه له بهنده کانی وهرده گریو زه کاتو صدهده قه
قبوول ده کا، همر خودایه توبه وپه شیمانی ناراسته ده کریو همر شهویش مافی
شهوی هیه توبه وهرگریو رهحمو بهزهیی به توبه کاران بیه خشی، کهسی تر مافی
شهوی نیه. ته نانهت پیغه مبهری خودا کاتیگ هاوه له خویاشده ره کانی
له کۆله که کان کردنه وه، صدهده قه که یانی لی وهرگرتن به فرمانو به نیزی خودا بوو،
تا خودا نیزی نه داو نیگای بو نه نارد شه نه یتهوانی هیچ بکا! لی خوشبوون
له تاوانی بهنده کان عانید به خودایه و بهس! وه کسو له شوینیکی تردا ده فهرمووی:
﴿وَمَنْ يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا اللَّهُ؟﴾ آل عمران/ ۱۳۵ یان ده فهرمووی: ﴿وَأَنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ
تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى﴾ طه/ ۸۲

﴿وَقُلْ اْعْمَلُوا فَسِرِّي اللَّهِ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ نهی پیغه مبهرا!
بهو توبه کارانه و به خه لکانی تریش بلی: تی بکوشنو کار بکهن، بیگومان کرده وهی
ئیوه چاک بئی یان خراپ، ده بیسری؛ خودا ناگای لییه و پیغه مبهرا ده بیسری و
موسولمانان پیی ده زانن.

کرده وه گرنگیه کی تایبه تی هیه و بناغهی خوشبهختی و کامه رانییه، یان
مایه ی بهدبهختی و چاره ریه شییه، همرچی ئیوه بیکهن: له چاکه و له خراپه خودا
ده بیسری و ناگاداریه تی، پیغه مبهرو موسولمانانیش به سمر کرده وه کانتان دا ناگادار
ده کا، پاداشو سزاتان به گویره ی کرده وه کانتان ده دریته وه...

پیوسته هه مو ئاده میزادیگ بترسی له م همره شهیه ی پهروهر دگاری
بگه ریته وه بو لای خوداو توبه ی په شیمانی خوی له تاوانه کانی رابگه یه نی و چی تر
سوور نه بی له سمر سهر پیچی کردنی فرمانی پهروهر دگاری! باش بزائن که
له قیامهت دا کرده وه کانتان به سهر خودا دا راده نو ترینو ده خرینه بهر چاوی

پیغه مبهرو موسولمانان، وه کوو له نهایه تیکی تر دا ده فمر موی: ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾ الحاقه/ ۱۸.

نیام ته حمده و به یه قی له نه بو سه عیدی خود ریسوه ریوایت ده کمن: که پیغه مبهرو ﴿فمر موی تی:﴾ (لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمُ يَعْمَلُ فِي صَخْرَةٍ صَمَاءَ، لَيْسَ لَهَا بَابٌ وَلَا كُوَّةٌ، لَأَخْرَجَ اللَّهُ عَمَلَهُ لِلنَّاسِ كَانُوا مَا كَانُوا) نه گهر له فمر موی محالدا - یه کییک له نپوه له ناو کونه به ردو شاخیکدا کار بکا نه و کونه به ردو کونه شاخه ده رگا و کونو که له بهری تیدا نه بنو وا بزانی که س پی نازانی، خودا کرده وه کانی بو خه لک راده نوینی.

ریوایت کراوه: که کرده وه ی زیندوان به سهر خرمو که سو کاری مردو یان دا راده نویرین. نه بو داوودی طه یالیسی فمر مووده یه ک له جابیری کوری عه بدوللاوه ریوایت ده کا، ده لی: پیغه مبهرو ﴿فمر موی تی﴾ (إِنَّ أَعْمَالَكُمْ تُعْرَضُ عَلَىٰ أَقْرَبَائِكُمْ وَ عَشَائِرِكُمْ فِي قُبُورِهِمْ، فَإِنْ كَانَ خَيْرًا اسْتَبَشَرُوا بِهِ، وَإِنْ كَانَ غَيْرَ ذَلِكَ قَالُوا: اللَّهُمَّ أَهْلُهُمْ أَنْ يَعْمَلُوا بِطَاعَتِكَ). ههروه ها فمر مووده ی تریش هه ن. نه وه ده چه سپینن: که کرده وه ی موسولمانان به سهر پیغه مبهردا راده نویرین. ﴿وَسُودُونَ إِلَىٰ عَالَمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ﴾ روژی قیامت ده گهریندرینه وه بو لای پهروهر دگاری زاناو ناگادار به سهر هه موو نه ینی و ناشکراییه کدا، ده برینه وه بهر دادگایی کردنی خودایه ک دیارو نادیری له لا چوون یه که، ناشکراو نه ینی له لا ناشکراو نو میانه، کرده وه کاتان ده خاته وه بهر چاوو ﴿فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ هه وائتان ده داتی به و کرده وانه ی له دونیادا نه نجامتان داوون، نه مجار سزاو پاداشتان به گویره ی کرده وه کاتان ده داته وه چاکه به چاکه و خرابه به خرابه!!

ئەو سێ کەسە ی تۆبە لی وەرگرتنیان دواخرا

وَأَخْرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

نەوانەس لە چوون بۆ غەزای تەبووک دوا کەوتبوون سێ تاقم بوون:

۱- ئەو مونا فێقو دوور ووانە: کە لە دوور وویی دا کاراماو شارەزابوونو زوربە ی دواکەوتووە کان لەم تاقمە بوون.

۲- ئەو موسوڵمانانە بوون: کە دانیان نا بە تاوانی خۆیان داو تۆبە یان کردو پەشیمان بوونە وەو خودا تۆبە ی لی قبوول کردن، ئەمانە ئەوانە بوون: کە خۆیان بە کۆلە کەوە شەتە ک دابوو وە کوو لە مەو پێش باسکرا.

۳- ئەو کەسانە بوون: کە نە یان دە زانی چ بکەن؛ عوزریان بۆ پێغەمبەر نە هێنایە وە لە تاکامی دواکەوتنیان بۆ غەزا. لە گەل ئەبو لوبابە و هاوەلانی دا خۆیان شەتە ک نە دا، پەر وەر دگەر بریاری خۆی دەر بارە یان دواخست، پەنجا شەو تیشە کە یان بە موعەللەقی مایە وە، موسوڵمانان دەنگیان لی دابڕین. هەتا نایە تی قبوول کردنی تۆبە لی یان هاتە خواری، ئەمانە ئەو سێ کەسە بوون کە دەر بارە یان نایە تی ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ﴾ التوبه/ ۱۱۸ نازل بوو.

ئێبنو عەبباس و موحامیدو عی کریمە و ضەحاکو هی تریش دە لیسن: نەوانە ی نایە تی ﴿وَأَخْرُونَ مُرْجُونَ...﴾ (الایە) یان دەر بارە هاتۆتە خواری ئەو سێ کەسە بوون: کە لە تۆبە کردن پاش خرا نەوانە: مورارە ی کور ی رهیبعو کە عبی کور ی مالیکنو هیلالی کور ی نوممە یە بوون: کە لە هاو بە شێ کردنی غەزای تەبووک خۆیان پاش دا لە بەر تەمبە لی و خۆلستە وەو ئیستراحت و پالدا نە وە، نە ک لە بەر دوور وویی و نیفاق.

﴿وَأَخْرَوْا مُرْجُونَ لِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ تاقمیکى تر له خو یا شده رازو هاویه شی
نه کهرانى غه زای ته بوک، مهوضوعه که یان له بهر شهوه خودا برپاری یه کالاً
که ره وهی ده ربار هیان ده رنه برپوه دوا خراوه، موسولمانان نازانن چییان ده ربار
نازل ده بی ئایا خوا توبه یان لی قبول ده کا یان نا؟!

پیغه مبه ر ﷺ فرمانی به موسولمانان کرد که دهنگیان لی داپرنه
هاونشینو هاو پیه تی یان نه کهن، فرمانی کرد خیزانه کانیا پیانه وه دانه نیشنو
بچنه وه ماله باوانیان تا ناکام دیاری ده کری!

نهو تاقمه کاره که یان یه کالاً نه بو شهوه له سه ره تای دوور پیان دان ﴿إِنَّمَا
يُعَذِّبُهُمْ﴾ یان خودا سزایان ددها ﴿وَأَمَّا يُتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ یان توبه یان لی قبول
ده کا.

بیگومان نیشه که یان بو ماویه ک ئاوا به موبه مه می مایه وه و برپاری
یه کالاً که ره وه یان ده ربار نه هاته خواری. هه لبه ته هویه که ش شکنو گومان نه بو
چونکه پهروه ردگار له وه دووره، به لکوو بو شهوه بوو: ماویه ک له نیوان خو فو
ره جادا بمیننه وه، غه و ناره حه تی له دلیان دا په ره بسینی و له ناخی دل وه هه ولی
توبه کردن بدن، خه لکی چاوه پروانی ناکامیان بکهن، جا هی وا هه بوو: ده یگوت:
نه مانه نه گهر خودا توبه یان لی وهر نه گری به دبه ختو چاره رهش بوون، هه شبوو
ده یگوت: ئومید وایه خودا لی یان خوش بی.

بیگومان نه م تاقمه په شیمان بوون له وهی که نه چوون بو غه زای سه لام
پهروه ردگار ده و ده ست توبه و په شیمانی لی وهر نه گرتن. چونکه په شیمانی رووت
سوودی نیه، نه گهر له ناخه وه توبه له تاوانو سه ریچی نه کری. جا که به دل توبه یان
له تاوان کرد، توبه که یان قبول بوو.

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ﴾ پهروه ردگار زاناو ناگاداره ده زانی کی شیای سزادانه و کی
شیای لی خو شبوونه، چ شتیک له بهر ژه وهندی بهنده کانی دایه. ﴿حَكِيمٌ﴾ داناو
حه کیمه له کردارو گوفتاری دا، له دانانی شه ریعت و یاسایه ک که به خته وهری

هەردوو دونیا بۆ بەندەکانی دەستەبەر بکا. هەر لە رووی ئەو زانیی و دانایی یەو
بوو: یەکا لا کردنەوێ کاری ئەم تاقمەیی دواخست!!

مزگەوتی (الضرار) و مزگەوتی (قوبا)

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا
لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ
يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَّمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ
مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ
يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شِقَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً
فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

دەبارەیی هۆی نازل بوونی ئەم ئایەتە پیرۆزانه مامۆستا سید قطب لەئێبێنو
کەئێرەو رێوایەت دەکاو دەفەرموی: لەپیش کۆچ کردنی پیغەمبەر بۆ مەدینە
لەو شارەدا کابرایەکی خەزەرەجی هەبوو ناوی (أبو عامر الراهب) بوو، ئەم
کابرایە لەسەردەمی نەزانی دا بویوو بەمەسیحی و زانیاری ئەهلی کیتاب فێر
بویوو، رێزیکێ تایبەتیشی لای خاوەن نامەکانو خەزەرەجییەکان هەبوو، کە
پیغەمبەر ﷺ تەشریفی کۆچی بۆ مەدینە کردو موسولمانان لێی کۆ بوونەو
تایینی نیسلام بلاویووەو گەشەیی کرد، لەجەنگی بەدریش دا موسولمانەکان ئەو
سەرکەوتنە مەزنەیان بە دەست هێنا، ئەم ئەبو عامیرە نەفرین لێکراوە ئۆقرەیی

لی بر او دژایه تی خوی بو پیغه مبهرو موسولمانان راگه یاندو هه لهات بو مه ککو
چوو ه پاڠ قوره یشیه کازو هه میشه دهنه دهنه ی ددان بو نه وه ی شهر دژی
پیغه مبهرو هاوه لانی بکمن. شهر ی نوحود بهر یا بو نه وه ی روی دا روی دا، نه
نه فرین لیکراوه پیش بهر یا بوونی جهنگی نوحود چند چالیک ی له نیوان له شکری
کوفرو له شکری موسولمانان دا هه لکه ند، که شهر دامه زرا نه وه بو پیغه مبهرو ﷺ
که وته چالیک یانه وه سهری شکاو ده مو چای بریندار بوو ددانی شکا.

له سهره تای بهر یا بوونی جهنگه که شدا نه بو عامیر هاته پیشه وه وه هه ولی دا
خه زره جیه کان هه لخنه له تی نی و بو لای خوی رایانکیشی، به لام که س
هه لنه خه له تاو تفو نه فرینیان لی کرد...

له پیش هه لاتنیشی دا پیغه مبهرو ﷺ بانگی کرد بوو، هه ندی قورثانی بو
خویند بو وه داوای لی کرد بوو نیمان بهینی، به لام نه بانگه وازییه که ی
پیغه مبهرو رهت کرد بو وه، نیتر پیغه مبهرو ﷺ دوعای لی کرد بوو: که
به ده رکراوی و غه ربی سهرینیه وه دوعا که شی گیر ابوو... نه وه بوو کاتیک
جهنگی نوحود ته و او بوو نه بو عامیر بو می معلوم بوو: که سهر که وتزو بالادهستی
هه بو پیغه مبهرو هاوه لانیته تی. هه لهاتو چوو بو لای هیر قهل پاشای روم داوای
لی کرد که هیرش بی نی بو سهر پیغه مبهرو هاوه لانی، نه ویش واده به لینی دایه و
په نای دایه. نه مجار نه بو عامیر نامه ی نووسی بو هه ندی له خزمو که سو
کاره کانی له مه دینه که به مونا فیقی مابوونه وه، واده به لینی پیدان که بهم زوانه
به سو پایه کی زوره وه هیرش دینیته سهر پیغه مبهرو شهر ی له گه ل ده کاو
ده یشکینی و به سهری دا زال ده بی، فرمانیشی به خزمو که سو کاره دووره کانشی
کرد که بنک یه کی بو بکه نه وه، هه کاتی هاته ناو مه دینه بی کاته باره گاو
سهنگه ری خوی و په ره و کارانی. نه وانیش به مه بهستی نه نجامدانی فرمانه که ی
له ته نیشتمز که وتی (قوبا) وه مز که وتی کیان دروست کرد؛ مز که وتی کی گه وره و
قایم قوّل. پیش نه وه ی پیغه مبهرو ﷺ ته شریفی بر او بو غه زای ته بووک نه وان

له دروستکردنی مزگه وته که بوونهوه، هاتن بۆ خزمهت پیغه مبهرو داوایان لی کرد که دیده نی مزگه وته که یان بکاو نویژی تیدا بکا، بهمه شهرعیهت بدری به مزگه وته که یانو نیجازه ی نویژ تیدا کردنی بۆ وه ریگرن، ئەمه شیان عهز کرد: که ئەوان ئەو مزگه وته یان بۆ نه خوشو پیرو په ککه وته بنیات ناوه که له شهوی زستانو باوو بۆران دا ناتوانن بگه نه مزگه وتی قوبا.

پهروه ردگار پیغه مبهری لهوه پاراست که به گوئیان بکاو خیرا بچی نویژی تیدا نه نجام بدا، فەرمووی: نیستا ئیمه له سهر سه فهرین وه غر ده کهین، خودا یاریی که گه پینه وه دیم. که له غه زای ته بووک گه پیه وه نریک به شاری مه دینه بوه وه حه زه تی جویرانیل هاته خواری وه وه والی مزگه وتی (الضرار) ی پی راگه یاند، مه به ست له دروستکردنی ئەم مزگه وته چیهو بۆچی نیازتک بنیات نراوه به فهرمانی کێ نه نجام دراوه، هه مو ئەم شتانه ی به پیغه مبهر گه یاند! نیتر پیغه مبهر ﷺ فهرمانی کردو ناردی پیش نه وه ی ته شریفی بگاته وه مه دینه مزگه وته که یان روخاندو تیکیان دا. ئەم روداوه به هه مان شیوه له ئیبنو عه بیاسو له سه عیدی کوری جو به یرو موجهیدو عسروه ی کوری زو به یرو قه تاده وه گیر دراوه ته وه ...!

ئەوانه ی مزگه وتی (الضرار) یان دروستکرد دوانزه پیسای دووروو بوون به فهرمانو شووه تی ته بو عامیری راهیب بنیاتیان نا،.

ئەوانه ی پیغه مبهر ﷺ ناردنی بۆ روخاندن سو تاندنی مزگه وته که مالیکی کوری دوخشومو مه عنی کوری عه دیو عامیری کوری سه که نو وه حشی (بکوژی حه مزه) بوون.

چیرۆکی مزگه وتی (الضرار) چیرۆکی مه شهورو زه قه ویه کیکه له روداوه گرنگه کانی غه زای ته بووک.

بۆیه پهروه ردگار دواي رانواندنی حاله چۆنیه تی چینو توژه جیا جیا کانی کۆمه لگای ئیسلامی ئەو سه رد مه، باسیکی سه ریه خۆی بۆ ئەو مونا فیکانه

تهرخان کرد که نهو مزگهوتیهان بنیات ناوه و فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا﴾ نهوانه ی مزگهوتی (الضرار) یان بنیات نا، کومه لیک دووروو بوون لهو دوورووانه ی باسکران، دوانزه پیاو بوون لهو دوورووه کانی هۆزی نهوسرو هۆزی خهزره ج. نهو مزگهوتیهان بنیات نا بۆ چوار مه بهستی سه ره کی.

۱- بۆ زیانگه یاندن به موسولمانو نوێژکه رانی مزگهوتی قوبا که پیغه مبه ر

﴿﴾ به گه ییشتنی بۆ شاری مه دینه دروستی کردبوو.

۲- بۆ ره تکرده وه ی په یامی پیغه مبه رو کافر بوون به خۆی پیغه مبه ریه تی و تانه و ته شهردان له خۆی و په یامه که ی ته رخانکردنی نهو مزگهوتیه بۆ شوینی پیلانگه یزانو ناشوب نانه وه دژی پیغه مبه رو هاوه لاتی و هه روه ها بۆ خۆدزینه وه ی مونا فیه کان له به جی هینانی نوێژه کانیان.

۳- ﴿وَتَقْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ لیک داپرانی موسولمانانو په رته وازه بوونیان، چونکه له وه پیش موسولمانان هه موویان له دوا پیغه مبه ره وه له مزگهوتی قوبادا نوێژیان ده کرد، نه گه ر بریکیان نوێژ له مزگهوتی (الضرار) دا بکه ن، لیک داپرانو جوداوازی له نیوان موسولمانان دا دروست ده بی.

۴- ﴿وَإِصْرًا دَلِمَنَ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ﴾ بۆ چاوه پروانی و به ته ما هاتنی که ساتیک که بین دژی نایینی خوداو پیغه مبه ر ﴿﴾ شه ر بکه نو نهو به ناو مزگهوتیه بکه نه بنکه ی خۆیانو تییدا کۆبینه وه و ناماده باش بن بۆ جهنگ که سوپای خه یالپلاوی نه بو عامیری راهیب هات ره گه لی بکه ون!!

هه لاتنی نه بو عامیر هه ندیک پییان وایه: دوا ی غه زای ئو حود بووه وه کوو له وه پیش ناماژه مان پی کرد. هه ندیک پییان وایه: دوا ی غه زای حونه ین بووه، ریوایه تی تریش هه یه ته وه ده گه یه نی: که پاش غه زای نه حزاب بووه.

﴿وَلِيُخْلِفَنَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى﴾ نهو مونا فیه قانه ی مزگهوتی (الضرار) یان بنیات ناوه سویند ده خۆزو ده لیین: تیمه نهو مزگهوتیه مان به نیازی چاکه کاری و پاک بنیات ناوه، بۆ نه وه دروستمان کردوه که نه خۆشو پیرو

یه ککهوته شهوی ساردو سهرما نویژی تیدا بکهن، توشی ناره حهتی نهبن، شه سونند خواردنو ماستاو کردنه یان بویه بو، بۆ خاتری پیغه مبهبر پروایان پی بکاو بیچی نویژ له مزگهوته کهدا بکاو بهوه شهرعییه ت بدهن به مزگهوته کهو نیتر موسولمانانی پی هه لئه تینن، ﴿وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ خودا ده زانی و شایه دی ده دا، که نهوانه درۆ ده کهن. نه پروایان به نیسلام هیئاوه، نه نیازو مهبهستیان شهویه: که نیدعای ده کهن، نهوانه دوپروون له کرده وه کانیا ن دا، خودا به دل پیسی و درۆزنی و نیازی چه پهلایان ده زانی.

جا چونکه نهوان شه مزگهوتیه یان بویه بنیات نابوو زیان به موسولمانان بگهیه ننو خراپه کاری شه نجام بدهن، پهروه ردگار نیگای بۆ پیغه مبهبر ناردو فرمانی پیکردو پی فهرموو: ﴿لَا تَقُمْ فِيْهِ اَبَدًا﴾ شه پیغه مبهبر! به هیچ جوریک نه تو نویژ لهو مزگهوته دا مه که.

وشه ی (قیام) زۆر جار به مانا نویژ دی، ده گوتری: (فَلان يَقُوْمُ اللَّیْلَ) واته: شهو نویژ ده کا. له حه دیشی بوخاری دا هاتوه: (مَنْ قَامَ رَمَضَانَ اِيْمَانًا وَ اِحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهٖ) که سییک شهوانی ره مه زان نویژه کانی بهرئکو پیکی بکاو پروای تهواری هه بی و به هیوای پاداش بی، خودا له تاوانی لهوه پیشی خوش ده بی.

نه مجار پهروه ردگار پیغه مبهبر هه لئه نی بۆ نویژ کردن له مزگهوتی قوباداو ده فهرموو: ﴿لَسْجِدٌ اُسْتَسْ عَلٰی التَّقْوٰی مِنْ اَوَّلِ یَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُوْمَ فِيْهِ﴾ بیگومان مزگهوتیک که له سهر ته قواو خودا په رستی بنیات نرابی و له یه کهم روژی دروستکردنیه وه بۆ نیازی پاکو مهبهستی پیروژ دروستکرا بی و موسولمانان تیدا کوینه وه و خودا په رستی تیدا بکهنو یه کتر بناسنو یه کیه تی و ته بایی و برایه تی تیدا په ره پی بدهن، شهو شیاوی شهویه: که تو شه پیغه مبهبر نویژی تیدا بکهی و پیشنوویژی بۆ موسولمانان تیدا شه نجام بدهی!

﴿فِيْهِ رِجَالٌ يُحِبُّوْنَ اَنْ يَّتَطَهَّرُوْا﴾ لهو مزگهوته دا چهند پیاویکی موسولمانی

تیدان، به نوێژ تیدا کردنو زیکرو سوبحانه لالا کردن تاوه دانی ده که نه وه، به یانی ئیواران خهریکی خودا په رستی کردنن تیدان! هه زیان له پاکو خاوتنی جهسته و دلۆ دهروونیانه، ده یانه وێ نه فسیان مشتو مال بکه، پیسی تاوانو خراپه کاری لی بکه نه وه، پۆشاکو بهرمالیاں پاکو خاوتن بی، تاراتو دهستنوێژو غوسلیان ریکو پیکه. ﴿وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ﴾ پهروهردگار نهوانه ی خوش دهوین که زیده رهوی ده که له پاک کردنه وه به پاک راگرتنی گیانو جهسته یان، چونکه پێیان وایه: پاکو خاوتنی جهسته و گیان که مالی مرۆفایه تی دهسته بهر ده که بن بۆیان. ههر لهم روانگه وه پێیان ناخۆشه پۆشاکو جهسته یان پیسو چلکن بن، هه لبه ته زیاتر پێیان ناخۆشه که دلۆ دهروونیان به تاوانو خراپه کاری و رهوشتی ناشیرین چلکن بی. خۆیان له ریا بازی و به خیلی ده پارێزن چونکه نه وه رهوشتی دوورووه کانه. سییاقی نایه ته که نه وه ده گه یه نی: که مه به ست به و مزگه وتی که له سه ر بناغه ی ته قواو خودا په رستی بنیات نراوه، مزگه وتی قوبایه، وه لی ئیمام نه حه دو موسلیمو نه ساتی فه مووده یه کیان ریوایه ت کردوه، ده فهرموون: پیغه مبه ر ﷺ که لهم باره وه پرسیاری لی کرا وه لامی دایه وه که مه به ست به و مزگه وتی مزگه وتی خۆیه تی که له ناو مه دینه دایه به مزگه وتی پیغه مبه ر به ناویانگه. ههر چه نده نایه ته که مه نعی نه وه ناکا: که ههر دو مزگه وتی که (مزگه وتی قوباو مزگه وتی مه دینه) مه به ست بن، چونکه ههر دو کیان له سه ر ته قواو خودا په رستی بنیات نراون.

زومه خشه ری ده لی: مانای نه وه که خۆپاک کردنه یان پیخۆژه، واته: پاکو خاوتنی هه لده بژێرنو سوورن له سه ر خاوتنی به نه ندازه ی خۆشه و یستی و هه زو ناره زو بۆ نه و خاوتنی یه. خۆشه و یستی خوداش بۆ نه وان نه وه یه: لییان رازینه و چاکه یان له گه ل ده کا.

ده لێن: وه صفدار کردنیان به رهوشتی پاکو خاوتنی لهم ره وه بووه: که نه وان بۆ ده ست به تاو گه یاندن له پیش دا به به رد خۆیان پاک کردۆته وه نه مجار به تاو

خویان پاک کردۆته وه.

خۆشه ویستی خودا بۆ بهنده کانی بریتییه له هه بوونی رهزامه ندی له کردارو هه لۆیستیانو قبوول کردنی کرده وه کانیانو نزیک خستنه و یان له خۆی. چونکه پهروه ردگار پاکو مونه زه هه له وهی که ره وشتی له ره وشتی بهنده کانی بجی، خۆشه ویستی خودا جودایه له خۆشه ویستی بهنده کانی، خۆشه ویستی خودا شتیکی وایه لایه ق به زاتی پاکی بی. وه کوو له حه دیخی قودسی دا هاتوو وه بوخاری ریوایه تی ده کاو ده فرمو ی: (وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّىٰ أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحَبَبْتَهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ).

ئه مجار بهرام بهری هاو ته رازویه کی له نیوان نیازی بنیاتنانی مزگه وتی قویاو مزگه وتی ضمیراردا ته نجام داو فرمو ی: ﴿أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ﴾ نایا که سییک بناغه ی مزگه وته که ی له سه ر ته قواو هه ولدان بو وه ده سه ته یانی رهزامه ندی خودا دانابی، چاکتره، یان که سییک بناغه ی مزگه وته که ی له سه ر لیواری شیوکی بن هه لۆلی وا دانابی که نزیکه داروخ ی؟ واته: یه کسان نیه که سییک بناغه ی مزگه وتی دارشتبی له سه ر ته قواو خودا په رستی وه ده سه ته یانی رهزامه ندی خودا، بناغه ی مزگه وتی دانابی له سه ر بناغه یه کی قایه و قۆلی سوود به خش بو دنیاو قیامه ت. له گه ل که سییک دا: که مزگه وتی ضمیراری دروست کردبی به نیازی زیان گه یاندنو کوفرو بی دینی و لییک ترازاندنی کۆمه لی موسولمانانو چاوه روانی هاتنی سوپای دۆژمن؟!

ئه وانه دیواری باله خانه که یان له سه ر لیواری شیوکی بن هه لۆلی وا داناوه که خه ریکه داروخ ی، هه ر که روخا به ره وو دۆزه خ تر یل بی!

له م ئایه ته په یۆزه دا پهروه ردگار له سه ر شیوه ی ته مه ییل ته شبیه ی شیوه ی ته هلی نیخلاص و نیمانی کرده به شیوه ی که سییک باله خانه ییک که له زه وی ساغو سه خته دا له سه ر بناغه ی قایه و قۆلو به مه ودا ی باشو به یی ی یاسای

میعمارو بیناسازی دروست کرابی، ته شبیهی ههینه تی ئاده میزادی دووروو بی
 نیمازو وره روخاوو خۆنه گری کردوه به شیوهی پیاوی خانووک له سهر قهراخی
 شیونکی بن هه لۆلی روخه کی وا بنیات نی که خهریک بی له خۆیه وه ههرهس
 بینو داروخی. نیستعاره که مه کنیهیه، بهم جۆره ته قواو ریشوان شوبهیندراون
 به خاکیکی قایمو سهختی وا که بگونجی بینای له سهر رابیه سترئ، ته مجار
 موشه به هوییهی حه زف کراوه ئامازه بۆیه کی له قهرینه کانی کراوه که
 (انسس) هیه...

﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ پهروهردگار هیدایه تی گروی سته مکاران
 ناداو شاره زای ریبازی حه قو عه دآله تیان ناكاو پشتگیریان لی ناكاو سهر فرازو
 به مرز گه ییشتوو سهر که وتوو یان ناكا.

ته مجار پهروهردگار رۆلی ناشیرینی نهو مزگه وته درۆینهیه دیاری ده کاو
 نیازو مه به سته گلاوه کانی دوورووه کان ده خاته روو، ده فهرموئ: ﴿لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ
 الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلَّا اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوْبُهُمْ﴾ بهرده وامو هه میسه
 دروستکردنو بنیاتنانی نهو مزگه وته درۆینهی بنیاتیان ناو دوایی روخیندرا،
 بوته هوی شکو گومانی نهو مونافیقانه ده باره ی ئایینو زیادهوونی نیفاقیانو
 ناخو که سهره له دلایان داو ناسپێته وه، بهرده وامو هه میسه گری و ژانه له دلایان داو
 ناسۆری جهرگو هه ناویانه، مه گهر دله کانیان پارچه پارچه بکریزو بهمرزو هه ستو
 خۆستیان نه مینئ، ﴿وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ﴾ پهروهردگار ئاگاداری کرداری بهنده کانیسه تی
 ﴿حَكِيْمٌ﴾ خاوهن حیکمه تو دانایی به له پاداشو سزادانه و هیان به چاکه یان
 به خراپه، به شیکیش له حیکمه تو دانایی پهروهردگار رونکردنه وهی حالو چۆنیه تی
 مونافیقانه و ده رخستنی شته په نامه کی و نهینئ به کانیانه.

مه به ست به نایه ته که نه وهیه: نهو بینایه ی که مونافیقانه کان بنیاتیان ناو
 دلایان پی خۆش بوو، سهر چاوه ی گومان پهیدا کردن بوو بۆیان، نیشانه ی
 نه وه بوو: که کوفرو نیفاق له دلایان دا ره گی داکوتابوو.

جا کاتیڤک پیغه مبهەر ﷺ فهرمانی کرد بهر و خاندن و سوتاندنی نه و مزگه و ته و درۆینه و روخیندرا، زۆر له سهر شانیان گران بوو، زیاتر رقیان له پیغه مبهەر هه لسا و پتر گومانیان پهیدا کرد له پیغه مبهرایه ته که ی دا، ترسو خۆفیان لی پهیدا کردو، کهوتنه گومانه وه ده باره ی هه لۆیستی داها تووی پیغه مبهەر ده باره یان؛ ئایا وازیان لی دینی یان شهریان له گه ل ده کا و قه لا چۆیان ده کا.

نیتەر خودی نه و بینایه شکو گومان بوو چونکه هۆکاری پهیدا کردنی گومان بوو، کاتیڤکیش مزگه و ته که روخیندرا زیاتر گومانیان لا پهیدا بوو.

تییینی :

نایه ته کان زۆر هوکمیان لی وهرده گیرن ههره گرنگه کانیان

نه مانه ن:

۱- ههر مزگه و تیڤک دروست کردنی زیانبه خش بی بو موسولمانان، یان بو رییابازی دروست کرابی، ده چیته خانهی مزگه و تی ضیاره وه نوێژ کردن تییدا دروست نیه. دروست نیه مزگه و ته له ته نیش مزگه و تی تره وه بنیات بنری، ته گهر بنیات نرا پیویسته بروخیندري، مه گهر شارو چکه که قهره بالغ بی و مزگه و تیکیان بهس نه کا.

۲- زانایان ده فهرموون: که سیڤک پیشنوێژی سته مکاریڤک بی دروست نیه نوێژی له پشته وه بکری مه گهر عوزری هه بی یان تۆبه بکا، چونکه هه زه رته ی عومهر له سهر ده می جینشیننی خۆی دا ریگهی نه دا موجه ممه عی کوری جاریه بیته پیشنوێژی مزگه و تی قویا، له بهر نه وه له وه پیش نیامی مزگه و تی ضیاره بوو، پاشان که عوزری هی نایه وه عوزره که شی وچوو بوو ریگهی دا بیته پیشنوێژی (قویا).

۳- که ده فهرمو: ﴿وَتَفَرِّقَا بَيْنَ الْمُؤْمِنِ﴾ ناماژه ی نه وه ی تی دایه: که مه بهستی سهره کی له کو بوونه وه بو جه ماعت له مزگه و ته دا یه کیه ته و ته بایی و برایه ته و وه گری بوونی یه کتریه، تا به هۆی نه م پیکه وه گونجانه دلو ده روونیان

صافو بئ گهردی.

ته‌نانه‌ت نیمام مالیک له‌م نایه‌ته‌ه‌ه‌شی ده‌ره‌یناوه: که دروست نیه له‌یه‌ک مزگه‌وت‌دا دوو جه‌ماعه‌تی تیدا بکری، واته: دوو پیشنوژ به‌جیا پیشنوژی تیدا بکه‌ن!!

۴- هه‌لنانی موسولمانان بو پاکو خاوتنی مه‌عنه‌وی؛ واته: پاک بوونه‌وه‌ی دل‌و ده‌روون له‌حیقدو هه‌سه‌دو مشتو مال‌کردنی دل‌و ده‌روونو به‌هیزکردنی بیرو باوه‌ر. هه‌روه‌ها پاکو خاوتنی جه‌سته‌و پۆشاک. چونکه په‌روه‌ردگار مه‌دحی نه‌وانه‌ی کرده که پاکو خاوتنیان پی خۆشه.

زانایانی شه‌رعزان ده‌رباره‌ی لابرندی پیسو پۆخه‌لی له‌جه‌سته‌و پۆشاک سی رایان هه‌یه:

۱- شافیعی و نه‌حه‌دو مالیک له‌رایه‌کی‌دا ده‌فه‌رموون: لابرندی پیسی له‌جه‌سته‌و پۆشاک پیوسته‌و به‌پۆشاک پیسه‌وه نوژکردن دروست نیه.

۲- نه‌بو حه‌نیفه‌و نه‌بو یوسف ده‌فه‌رموون: نه‌گهر پیسی به‌که به‌ته‌ندازه‌ی دیره‌مه‌یک بوو ده‌بی نوژه‌که‌ی بگپرته‌وه.

۳- نیمامی مالیک له‌رایه‌کی تری‌داو هاوه‌لانی پێیان وایه لابرندی پیسی له‌جه‌سته‌و له‌پۆشاک سوننه‌ته‌و واجب نیه!

قورطوبی رای به‌که‌م په‌سه‌ند ده‌کاوه‌لئ نه‌وه راستو وچووه، چونکه پیغه‌مبهر ﷺ به‌لای دوو گۆردا تپه‌ری و فه‌رمووی نه‌م دوو که‌سه‌ی له‌م دوو گۆره‌دا نیژراون سزا ده‌درین نه‌ک له‌سه‌ر تاوانی گه‌وره، یه‌که‌میان فیتنه‌ گپربوو، نه‌ویتی‌ریان له‌میز خۆی پاک نه‌ده‌کرده‌وه، که میزی ده‌کرد باش خۆی پاک نه‌کردۆته‌وه^(۱) هه‌لبه‌ته‌ ناده‌میزاد له‌سه‌ر پشت گوی خستنی واجب سزا ده‌دری.

نه‌بو به‌کری کوپی نه‌بو شه‌یبه‌و نه‌حه‌دو تیبنو ماجه‌و حاکم له‌نه‌بو

(۱) نه‌م فه‌رموده‌یه بوخاری و موسلیم ریوایه‌تیان کرده.

هورهیره ده ریا یه ت ده که ن ده فمرمو ی: پیغه مبهر ﷺ فمرمو ی: (اَكْثَرُ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنَ الْبَوْلِ) زوریه ی زوری سزای ناوگۆر به هو ی میزه وه یه.

ئهوانه ی که ده لێن: پاک کردنه وه ی جهسته و پۆشاک له پیسی سوننه ته و واجب نیه، به لگه یان نه وه یه: که پیغه مبهر ﷺ کاتی که له نوێژدا بوو جویرائیل پی ی فمرمو: نه عله کانت پیسیان پتو هیه، نه ویش ته شریفی نه عله کانی دا که ندنو درێژه ی به نوێژه که ی دا، دوا یی نه نوێژه ی نه گیرایه وه، که وایی ته مه نیشانه ی نه وه یه: که لابر دنی پیسی له جهسته و پۆشاک له کاتی نوێژدا سوننه ته و واجب نیه، نه گهر کاتیش به بهریه وه مابوو وا باشه نوێژه که بکاته وه.

رهو شته به رزه کانی موسولمانانی راستگۆ و راستال

❖ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

الْحَمِيدُونَ السَّاجِدُونَ لِلرَّكْعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

پاش نه وه ی پهروه ردگار رهو شتی دوورو وه کانی ده ست نیشان کردن، کۆمه لو چینه که مته رخمه موسولمانه کانی دیاری کردن دێته سهر باسی حالو چۆنیه تی موسولمانانی راستالو راستگۆ خوا وه ن بیرو باوهری تۆکمه و ته واو که سهر ده سته ی نه وه رهو شته په سنده نه جیهاد و تیکۆشانه.

رافه که رانی فورشان ده فمرموون: ته م ئایه ته نه و کاته نازل بوو: که هه فتا

نه فهر له یارمه تیدهران له په یمانی دووه دا په یمانیاں له گهڼ پیغه مېهر به ستو په یمانه که به (بیعة العقبة الكبرى) مه شهوره.

نېینو جدریری طه بمری ههرودها موحه مېه دی کوری که عبی قوره ظی له عه بدوللای کوری ره واحه وه ده گیرنه وه: ده فهرموئ: عهرزی پیغه مېهرم کرد (واته: شهوی په یمانی عهقه به) وتم: تهی پیغه مېهری خوا! مهرجی پهروهر دگارو خوت دهر باره ی ته په یمانه بفهرموو: بزانیڼ چیتان له نېمه دهوی؟ پیغه مېهر ۱۱۱ فهرموو: (اشترط لربي ان تعبدوه ولا تشرکوا به شینا، اشترط لنفسی ان تمنعونی مما تمنعون منه أنفسکم وأموالکم) وتیان: قوریان! جا که تهوه مان جی به جی کرد چیمان ده درتتی؟ فهرموو: (به هشت)، هه موو تیکرا وتیان: سهودایه کی باشه و قازانجه، همرگیز له په یمانه پاشگهز ناینه وه، پییه وه پابه ند ده بین، تیر ته نایه ته نازل بوو^(۱): ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ هُمْ الْجَنَّةَ﴾ واته: پهروهر دگار گیانو مالو سامانی له موسولمانان کړیوه به وه که به ههشتیان ده داتی، له پای گیانو سامانه خشین به ههشتیان پیشکش ده کا.

نایه ته که نیستی عاره و ته مثیله موسولمانان هه لده نی بۆ جیهادو تیکو شان. بهم شیوازو چه مکیه پهروهر دگار ته عبیر له هه لوئستی موسولمانان ده داته وه: که گیانو مالیان له پیناو نایینی نیسلام دا ده به خشنو تهویش له پرووی که ره و نیحسانه وه به ههشتیان ده داتی، ته گینا له راستی دا گیانه کازو سامانو هه موو

(۱) ماموستا سهید لیره دا پهراوړتیکي نووسیوه، ده فهرموئ: نېمه به دووری ده زانیڼ: که ته نایه ته لهو روژده (واته: روژی) (بیعة العقبة الكبرى)) نازل بووی، چونکه تهو کاته جندگان له دژی کافرو مشریکه کان پیویست نه کرابوو، نایه ته که بۆ خوی مه دینه پییه، رودای په یمانی عهقه به پیش کوچ کردن بووه. به لام مه فهورمی نایه ته که له گهڼ مه فهورمی په یمانه که یه ک ده گرنده. (في ظلال ج ۴/۳۱۵).

شتیک هی خودایه، خوی خاوه نی بههشتو گیانی موسولمانانو سامانی و
 هه موو شتیکه... پهره دگار بهسه ماحه تو بهخشندهیی خوی گیانو مالیک که
 خوی بهخشیویه تی دهیکرپته وه تایبه تی دهکا بهخویه وه، کهوایی موسولمانان
 گیانو سامانی خویان بهخودا فروشتوه، هیچیان نه ماته وه ته وه بیبه خشن،
 سهوداو مامه لهیه که پهره دگار له نیوان خوی بهنده موسولمانانه کانی دا
 نه نجامی داوه، کپاره که خودایه، بهویستی خوی چونی بوی ناوا ته صهر ووی
 تیدا دهکا، فروشیار هیچی بهدهست نیه جگه له وهی ریبازی بو دیار یکرای خوی
 بگریو نه ملاو نه ولا نهکا، موناقه شهو ره خنه گر نه بی، جگه له فهرمان بهرداری و
 ته سلیم بوون هیچی تر نهکا، بههاو نرخ وهری دهگری بههشته، ریگا جیهادو
 تیگوشانو شهرو جهنگه، ناکامیش یان سهرکه وتزو دوژمن شکانده، یان شههید
 بوونه، ههردو وکیشیان پیروزو سهروه ریین.

نه مجار هوی مامه له کهو چونی ته گیان فروشتنی موسولمانان که گیانو
 مالی خویان بهبه هشت ده فروشن روون دهکاته وه ده فهرموی: ﴿يَقَاتِلُونَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ له ریگهی خودادا شه دهکن، له پیئاو بهرز
 کردنه وهی نایین دا ده جهنگ، دوژمنان ده کوژن، یان بو خویان شههید ده بن، جا
 چ بکوژن یان شههید بکرین یان بکوژنو شههیدیش بن، نه وه بههشتیان بو
 ناماده کراوه. ﴿وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ﴾ پهره دگار
 وادهی بههشتی پیداون، له سهر خوی پیویست کردوه و کردویه تی به مافیکی
 چه سپاو بویانو له تهوراتو نینجیل و قورئان دا نه م وادهیهی داوه و نه م حهقیقه تهی
 چه سپاندوه، جا نه گهر تهوراتو نینجیل لییان فهوتایی و گورانکاریان تیدا کرابی
 نه وه چ زیانیکی نیه، چونکه له قورئان دا چه سپاوه!!

﴿وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ؟﴾ کی له خودا باشت و هفا بهبه لینی خوی ده کاو
 زیاتر پابهندی به لینه کانی ته، واته: کهس به نه ندازهی خودا له واده دا راستگو نیه،
 کهس نه وهندهی خودا پابهندی به لینه کانی نیه، هه رگیزاو هه رگیز پهره دگار

خیلاف واده نابی. وه کوو له شونئیکی تردا ده فرموی: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ النساء/ ۸۷ یان ده فرموی: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ النساء/ ۱۲۲، نهم جوړه توسلوویه کاتیڅک به کار ده هیندری که زیده د لئیایی هبی له راستی قسه کهو زیده روی بکری له حق و راستی مه سه له کهدا.

جا که وه فا به عه هډو په یمان بهم شیویه جه ختی له سر کرایه وه و پابه ندبون به واده که ناوا مسوگر بی ﴿فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ﴾ مزگینی بدهن، که یفخوشی ده ربړن: به وهی که نه فسرو مالی خوتان به خودا به خشیوه له شونئی دا به هه شتتان وهرگرتوه، نیوه سوود مهنن، چیتان له کیس چوه؟ موسولمان نه گهر گیانو مال له پیناو نایینی خودا دا بیه خشی و به هه شت وهریگری، چی له کیس چوه؟ هیچی له ده ست نه چوه، گیان همر ده مری و مال ده فوتی، خاوه نه که یان له پیناو نایینی خودا دا بیانبه خشی، یان له پیناو شتیکی دی دا بیانبه خشی همر ده فوتی. که وایی: له راستی دا خودا به هه شت به خورایی ده به خشی و به بی موقایل ده یدا به بنده کانی و به مه حضی فضل و نیحسانی خوی له ناکامی به خشیینی گیانو مال دا: که دوو شتی پایه دار نین به هه شتی بهر ده واپو پایه داریان پی ده به خشی ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نهو به مرز گه شتنه به مرز گه شتنیکی گهره و مزنه و نازو نیعمه تیکی هه تا هه تایو نه پراوه یه و هیچ به مرز گه شتنیکی تری ناگاتی!!

جیهادو تی کو شان له پیناو نایینی خودا دا به یعه تو ترکیکه له گهر دنی هه موو موسولمانی که دایه، همر له و روژه وهی خودا پیغه مبرانی نارد ووزو نایینی خودا له نارادایه تا کوتایی دنیا نهم نهر که بهر ده وامه...

به لام پیوسته نه وه بنده بزاندري که جیهاد له پیناو نایینی خودا دا بریتی نیه له وه: که کابرا بجی بوشرو جهنگ، به لکو جیهاد لوتکه یه که له سر بنه مای بیرو باوه ری توکمه ی واده مه زری که له هه ستو شعوروو شیعارو نه خلاقو کردارو گوftar دا رهنگ بداته وه. نهو موسولمانانه ی: که خودا په یمانی له گهل

بهشتوونو بیرو باوه‌ری تۆکمه و پته‌ویان هه‌یه که سائیکن ره‌وشتی ئیمانییان تیدا
به‌رجه‌سته‌بووه...!!

ئه‌و موسولمانانه‌ی گیانو مالیان له‌پیناو ئایینی خودادا ده‌به‌خشن
﴿التائبون﴾ ئه‌و که سانه‌ن: که تۆبه‌یان له‌تاوانی رابوردویان کردوه، به‌راستی بۆ
لای خودا گه‌راونه‌وه، وازیان له‌تاوان هیناوه و په‌شیمانن له‌هه‌لۆستی رابردویان،
کرده‌ویان باشه‌و پابه‌ندی فرمانو جله‌وگیره‌کانی ئایینن، خۆیان له‌تاوان پاک
کردۆته‌وه، رویان له‌په‌روه‌ردگاره‌و راستالو صالحن!

﴿العابدون﴾ به‌ندایه‌تی و روتیکردن و گهردنکه‌چییان هه‌ر بۆ په‌روه‌ردگاره‌و،
دان به‌خودایه‌تی و په‌روه‌ردگاریه‌تی زاتی هه‌ق‌دا ده‌ئین، هه‌موو کردارو
گوفتاریکیان بۆ خودایه‌و مه‌به‌ستیان ره‌زامه‌ندی ئه‌وه.

﴿الحامدون﴾ به‌دلو زویان سوپاسگوزاری په‌روه‌ردگارن، له‌خۆشی و
ناخۆشی‌دا شوکرانه‌ژمێرنو سوپاسگوزارن؛ له‌خۆشی و نازو نیعمه‌ت‌دا سوپاسی
نیعمه‌ته‌کانی ده‌که‌ن، له‌سه‌ر ناخۆشی و به‌لاو موصیبه‌ت سوپاسی ئه‌وه‌ی ده‌که‌ن
که خودا به‌تاقییان ده‌کاته‌وه، هه‌ست ده‌که‌ن که خودای به‌زه‌یی و دادپه‌روه‌ر که
به‌نده‌ی خۆی به‌تاقی ده‌کاته‌وه بۆ خێرو به‌رژه‌وندی به‌نده‌کانه: که خودا بۆ خۆی
ده‌زانێ و ته‌وان نایزانن.

﴿السائحون﴾ ده‌رباره‌ی مانای ئه‌م وشه‌یه رافه‌که‌رانی قوران ته‌فسیری
جیا جیا یان هه‌یه:

ریوایه‌تی وا هه‌یه، ده‌لێ: ئه‌وانه‌ کۆچکارانن، هه‌یه ده‌لێ: مانای تیکۆشه‌رو
موجاهید ده‌گه‌یه‌نێ، ریوایه‌تی واش هه‌یه ده‌لێ: مه‌به‌ست ئه‌و قوتابی و قتیانه‌ن
که به‌شوێن عیلم و زانیاری‌دا ویلێ هه‌نده‌ران ده‌بن. هه‌شه ده‌لێ: مه‌به‌ست
روژوانه‌کانه.

مامۆستا سه‌یید ده‌فه‌رموێ: مه‌به‌ست ئه‌وانه‌ن که بیر له‌ بوونه‌وه‌ر
ده‌که‌نه‌وه، خه‌یالو هه‌ستو شه‌ووری خۆیان ده‌خه‌رکار بۆ تیفکرین

له دروستکراوانی په ورو دگار! وه کوو له شویننکی تردا دهر باره ی وینه ی نه و
خودا پهرسته بیرکهره وانه ده فرموی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ، الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى
جُنُوبِهِمْ، وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا
سُبْحَانَكَ... الآية﴾

پاش تویه و په شیمانی و به ندایه تی کردنو سوپاسگوزاری جه ووه که و ده خوزای
که مانای ﴿السَّائِحُونَ﴾ به و شیوه به بکهین:

هه لبه ته وپرای تویه و به ندایه تی کردنو سوپاسگوزاری، بیرکدرنه و
له مه له کووتی په ورو دگار و له ناده میزاد ده کا که به ته وای خو بخاته په نا
په ورو دگار و ده و خوی پی بسپیږی و تی بگا خودا بوچی نه م دنیا به ی هینا و ته
کایه و ده و نه و حقیقه ته و راستیه بزائن: که خودا بوونه و هری پی هینا و ته وجود!
به و هس رازی نه بن که ته مه نی خو یان خمرج بکه ن له تی فکرینو بیرکدرنه و ده و
به س! به لکوو بو نه و ی له سهر بنه مای نه و هه سته شعوره ژیان بنیات بنینو
ولات نا و ده ان بکه نه و!

﴿الزَّكِعُونَ السَّاجِدُونَ﴾ نه و موسولمانانه ی که نوږه کانیا ن نه نجام
ده دهنو نوږژکردن بوو ته ره و شتیکی سروشتی و رکوع سوژده بردن لیان بوو ته
دیارد هیه کی تایبه تی و جیا کهره و هیان له خه لکی تر.

﴿الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ النَّهْيُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ فرمان ده کهن به چاکه و نه هی
ده کهن له خراپه ..!

نه مه له کاتیک دا که کومه لگایه کی موسولمان دروست ده بی و به ندایه تی
ته نها بو خودا ده کری و کاروبار به گویره ی قانونو شهریه تی خودا نه نجام
ده درئ، نه و کاته فرمان به چاکه و نه هی له خراپه ناراسته ده کری بو
راستکدرنه ی هه ندئ هه له و خوارو خپچی که له ناو کومه لگاکه دا په یدا ده بن.

به لام کاتیک له سهر زه و ی دا کومه لگایه کی موسولمان نه بی، حکومتیک
نه بی کار به شهریه تی خودا بکا و حاکمیه ته و ربووییته بو خودا به رجه سته

نه بی، نه وه له و کاته دا فەرمان به چاکه و نه هی له خراپه ده بی بۆ چه سپاندنی نولو هیه تو دامه زرانندی حکومه تی نیسلامی ناراسته بکری.

ده بی فەرمان به چاکه و بۆ دامه زرانندو چه سپاندنی شریعت خودا بی و نه هی له خراپه بۆ قه لاچۆ کردنی حوکمی طاغوتو مله پوره کان بی، واته: ده بی نامانچو مهبسته سهره کییه که له و کاته دا به فەرمان به چاکه و نه هی له خراپه بۆ نه و کاره گرنگه ناراسته بکری و هیزو تواناکان بۆ نه و ده سته و ته گه وره یه بخریته کار.

ده بی فەرمان به چاکه و نه هی له خراپه له نومووری فروعیات دا چ سودیکی هه بی نه گهر کۆمه لگاکه کۆمه لگایه کی موسولمان نه بوو، کار به شریعتی خودا نه ده کرا؟!؟

بۆ نمونه نه گهر ولاتی نیسلام که و ته ژیر ده سته کوفره وه یان نابلقه دراو ترسی داگیر کردنی هه بوو، ناله م کاته دا نه گهر کۆلکه شیخیک یان مه لایه ک له جیاتی نه وه ی بانگی جهاد هه لدا و گیانی بهرگری و خۆفیدا کردن له ناو موسولمانان دا بوروزنی و هه لیان نی بۆ جهاد و تیکۆشانو دامه زرانندی حکومه تی نیسلامی و کار کردن به شریعتی خودا... هتد نه گهر له جیاتی نه وه چه ند موسولمانیکی سافیلکه بیاته کونجی مزگه و تیکه وه، ته کیه و خانه قاییکه وه و فیری فروعاتی نایینیان بکا ده بی نه و کابرا له نایین تینه گه یشته وه چ سوودیکی هه بی و تا چ نه ندازه یه ک په پیره ی پیغه مبهرو هاوه لانی کرد بی!!!

پیغه مبهرو هاوه لانی جهادیان کردو تیکۆشان بۆ دامه زرانندی فەرمانه وایی خودا و کار کردن به یاسای یه زدان، جا که نه مه یان بۆ ده سته بهر بوو، نه مه یان چه سپاند، نه مجار گرنگییان به فەرمان به چاکه و نه هی له خراپه له فروعیات دا ده ست پی کرد.

﴿وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ﴾ نه وانه ی پارێزگاری سنووره کانی خودا ده کهن، هه ول ده دن یاسای خودا له خویان داو له خه لکی تر دا ته نفیذ بکهن، بهرگری بکهنو

نه هیلن یاساکانی یه زدان به فیرو بچن یان ده سترژییان بکریته سهر.

نهم به ندهش وه کوو به ندی (فرمان به چاکه و نه هی له خراپه) پیوسته له کومه لگایه کی موسولمان دا نه نجام بدری، کومه لگای موسولمانیش کومه لگایه که شهر عتو یاسای خودا تیدا بهر قهرار بی، تولو هییه تو ربوییه ت ته نها بۆ خودا په پره و بکری، هه موو حوکم و قانونی کی مله ورو سته مکاران رت بکریته وه، که و ابو پیوسته و نهر کی سهر شانی هه موو موسولمانانه: که هه موو هیزو توانای خویان بۆ وهدی هینانی کومه لگای موسولمان بخنه کارو هه ولی دروستکردنی حکوموتی نیسلامی بدن، نیتر نهو کاته ریگا خوش ده بی بۆ پاریزگاری سنوره کانی په ورو دگارو ته نفیذ کردنی هه موو فرمانو چله و گیریه کانی!

نامه هیه: کومه لی موسولمانو گروی خودا پهرست، نهو کومه لی خودا سه وداو مامه لی له گه ل کردو و گیانو مالی لی کریون به به هه شت!! نه مهیه ره وشتو نیشانه ی نهو کومه له موسولمانه ی: که خودا گیانو مالی لی کریون: تویه و په شیمانی و گهرانه وه بۆ لای خودا، خودا پهرستی و په یوه ندی هه می شه یی به خودا، سوپاس و شوکرانه ژمی ری له خوشی و ناخوشی دا، تی فکری و وردبو و نه وه له بو و نه وه رو گه شتو گوزار کردن به ناو زه وی داو، فرمان کردن به چاکه و نه هی له خراپه، پاریزگاری کردن سنوره کانی خودا!! له روانگه ی نیسلامه وه.. ژبان گالته و که پ نیه، خواردنو له زه ت وهر گرتن نیه، حیزی و سه لامه تی نیه، به لکوو ژبان له روانگه ی نیسلامه وه بریتییه له تیکوشان له پیناو چه سپاندنی حه ق و راستی دا، بۆ ده سته بهر کردنی خیر و خوشی و سهر خستنی و شه ی (لا اله الا الله) و خو به خت کردن له پیناو تایینی خودا دا نه مجار به مرا زگه ییشتن و به به هه شت شاد بوون! نامه مهیه: نهو ژبان ه ی په ورو دگار فرمان به به نده کانی ده کا: که به پیره وه بچن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ ده ی که وایی ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه ی پیغه مبه ر! مزگینی بده به و

موسولمانانهی نهوه رهوشتو ههلوتستو کردارو گوشتاریانه، موژدهیان بدهری
بهخیرو خوشی دونیاو قیامت!

حوکمی داواکردنی لیخوشبوون بو موشریکهکان و مهرجی سزادان
لهسهه تاوان

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ
قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا
كَانَ اسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ
أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُخَيِّمُ وَيُمِيتُ

وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

دهربارهی هوی هاتنه خوارهوهی نهه نایاتانه نیمام نهحمههه موسلیهه
بوخاریو نیبنو شهیهه نیبنو جهیرهه هی تریش لهریگهه سهعیدی کپوری
موسهیهه نهویش لهباوکییهه دهلی: کاتییک مهرگ لهتهبو طالیب نریک
بووهه پیغهمبهه دیدهنی کرد، لهو کاتهه نهبو جههلوه عهبدولای کپوری
تهبی ثوبهه لای بوون، پیغهمبهه فهرمووی: مامه! بلئی: (لااله الاالله) تا
ریگهه بی لای خوای گهوره شهفاعهتت بو بکهه، نهبو جههلوه عهبدولای وتیان:
تهی نهبو طالیب! تو چون دلت پروا دههه واز لهتایینی عهبدولموطهلیب بیینی؟؟

نیتړ نهم مه لعونانه وازیان لئ نه هیناو همر قسه یان بۆ کرد تا گیانی ده رچوو به موشریکی مرد. پیغه مېهر ﷺ فهرمووی: من داوای لیخو شېبونن بۆ ده کهم به مهر جی جله و گیریم لئ نه کری: نیتړ نایهتی ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ...﴾ نازل بوو.

به لام لیره دا شتی که هیه پیویسته ناماژه ی پی بکری، نهویش نه وه یه: نه مه نه وه ده گه یه نی، نایته که مه که یی بی چونکه نه بو طالب به سی سالتیک پیش کوچ مردوه، جا چونکه نهم سوورته هه مووی مه دینه یی به بری له زانایان به دووریان زانیوه: که نهم نایته له باره ی نه بو طالب به وه نازل بووی!!

تیر میډی ریوایتیکی له تیمام علیه وه هیناو و حاکم په سندی کردوه، تیمام علیه ده فهرمووی: ژنه وتم پیاوړیک داوای لیخو شېبونن بۆ باو کو دایکی ده کرد و همدو کیشیان کافر بوون، جا تیمام ده فهرمووی: به کابرام وت: نه وه تو چون داوای لیخو شېبونن بۆ باو کو دایک ده که ی له کاتیک دا نه وان موشریکن؟؟

له وه لاما کابرا وتی: نه ی نه وه نیه حمرزه تی تیرا هیم دوعای لیخو شېبونن بۆ باو کی کرد له کاتیک دا باو کی موشریک بوو!! جا نه مه م بۆ پیغه مېهر ﷺ گیرایه وه نیتړ نایهتی ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ...﴾ هاته خوار ی!!

حاکم به یه هقی له ده لانیل داو هی تریش له تیبنو مه سعوده وه ده گیر نه وه فهرمووی ته: روژیک پیغه مېهر ﷺ چوو بۆ گوړستانو لای گوړیک دانیشتو زور پارایه وه، پاشان گریاو منیش ده ستم کرد به گریان. فهرمووی: نه م گوړه ی لای دانیشتوم گوړی دایکم بوو، داوای روخصتم کرد له خوا بوی بیارپه وه و داوای لیخو شېبونن بۆ بکه م، به لام خودا ریگه ی نه دام، نیتړ نایهتی ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ...﴾ نازل بوو.

نه حمده و مېرده وه یه ی ده گیر نه وه: له بوړه یده وه که ده فهرمووی: له خزمهت پیغه مېهر دا بووم، کاتیک له سمر (عوسفان) راوه ستاو گوړی دایکی چاو پیکه وت،

دهستنویژی گرتو نویژی کردو گریا، پاشان فهرمووی: داوام له پهره وردگار کرد که ریگم بدا داوای لیخوشبوونی بۆ بکه‌م، که چی جله و گیریم لی کرا!! ئه مجار ئایه تی ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ...﴾ نازل بوو.

ئه حمه دو موسلیمو ئه بو داوود له ئه بو هورهیره وه ریوایه تیان کردوه ده فهرمووی: پیغه مبهر ﷺ هاته سهرگۆری دایکی و گریا و ئه وانی له ده وروپشتی بوون هه موویان گریان، پاشان فهرمووی: داوام کرد خودا ریگم بدا داوای لیخوشبوون بکه‌م بۆ دایکه و ئیزنی نه دام، داوام کرد ریگم بدا دیده‌نی گۆره‌که‌ی بکه‌م، ئیزنی دام، ئیوه‌ش نه‌ی موسولمانینه! دیده‌نی گۆرستان بکه‌ن چونکه دیده‌نی گۆرستان مردنتان یاد ده‌خاته‌وه!

ریوایه‌ته‌کان ئه‌وه ده‌که‌یه‌نن که هۆی نازل بوونی ئایه‌ته‌که‌ ئه‌بو طالیب یان دایکی پیغه مبهر ﷺ یان پیاویکی موسولمان بووی: که داوای لیخوشبوونی بۆ باوکتو دایکی کردوه که کافر بوون.

ئیبنو حه‌جهری عه‌سقه‌لانی ده‌فهرمووی: وئ ده‌چی هۆکاری نازل بوونی ئایه‌ته‌که‌ پیشکه‌وتبی، وه‌کوو چیرۆکی ئه‌بو طالیب یا دواکه‌وتبی وه‌کوو چیرۆکی نامینه‌و چیرۆکی عه‌لی.

هه‌ندیکیش پێیان وایه: که‌وئ ده‌چی هۆکاری نازل بوون زیاد له‌هۆکاریک بی. په‌یه‌ه‌ندی ئه‌م کۆمه‌له‌ ئایه‌ته‌ به‌هی پیشه‌وه ئه‌وه‌یه: ده‌لێن: سوره‌تی (براءة) له‌سه‌ره‌تاوه تا ئیره له‌ته‌وه‌ره‌ی راگه‌یانندی ده‌سته‌بردانو دابران له‌کافرو مونا‌فیک‌دا ده‌سوورپه‌ته‌وه، ئه‌مجار لی‌ره‌دا ئه‌وه روون ده‌کاته‌وه، که پێویسته به‌راثه‌ت له‌مردوه‌کانیشیان راگه‌یه‌ندری، ته‌نا‌ه‌ت نه‌گه‌ر ئه‌و مردوه‌ کافر، یان ئه‌و مونا‌فیکه‌ مردوه‌ نزیکترین که‌س بی وه‌کو باوکتو دایکتو مام. مه‌به‌سته‌که ئه‌وه‌یه که له‌هه‌موو حالیک‌دا پێویسته موسولمان خویان لی دورب‌خاته‌وه‌و به‌راثه‌تیان لی راگه‌یه‌نی!! ده‌فهرمووی: ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ﴾ شیاو نیه بۆ پیغه مبهر و موسولمانان که داوای

لیخوشبوون بۆ موشریکو کافر بکهن.. واته: نهوه نیشی نهوان نیسه که داوای لیبوردن بۆ موشریکه کان بکهن واته: شتی وا ناکهن. نهمه نهگهر رستهی (ماکان) مانای نهفی لی بدهینهوه. نهگهر رستهی (ماکان) بۆ نههی بی، نهو کاته ماناکهی بهم جوړه ده بی، رهوا نیهو نابی پیغه مبهرو موسولمانان داوای لیخوشبوون بۆ موشریک بکهن، چونکه پیغه مبهرتی و نیمان ریگه نادهن داوای لیخوشبوون بۆ موشریک بکری، ﴿وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ﴾ با نهو کافرو مونافیقانه خرمو که سو کاری نریکیش بن بۆ دوعا گوته کان!!

نه مجار هو ی نههی له داوای لیخوشبوونه که روون ده کاته وهو ده فهرمو ی: ﴿مَنْ بَعْدَ مَا بَيْنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ واته: داوای لیخوشبوون بۆ کافرو موشریکه کان ناکهن، یا با داوای لیخوشبوونیان بۆ نه کهن پاش نهوهی بویان ده رکوت، که نهو موشریکانه پیرو تاقمی دۆزه خن و به موشریکی دونیا یان جی هیشتوه و به کافری سهریان ناوه تهوه، چونکه خودا بۆ خوی برپاری داوه: که له موشریکو کافر خوش نه بی، وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرمو ی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء/۱۱۶

خاوه نی تهفسیری بهیضاوی ده فهرمو ی: نایه ته که به لگهیه له سهر نهوه: که درسته داوای توفیق و هیدایهت بۆ کافری زیندو بکری، بهمهش دژایهتی روالهتی نیوان نه نایه تهو نایهتی داوای لیخوشبوونی حهز رهتی نیبراهیم بۆ باوکی ده وه نهوه: که له خودا پارایه وه و تی: ﴿وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ﴾ الشعراء/۸۶ واته: خودایه! هیدایهتی بدهو دل ی نهرم بکه نیمان بی نی، نه دوعا کر د نهشی به هو ی نهوه بوو: له وه پیش واده ی پیدا بوو، هیشتا خودا جلّه وگیری لی نه کرد بوو نه به لینی پی دابوو که دوعای بۆ بکا: وه کو ده فهرمو ی: ﴿سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾ مریم/۴۷، واته: من ههر نهوه ندهم له ده ست دی دوعات بۆ بکه مو داوای لیخوشبوونت بۆ له پهره ردگار بکه م، ره وشتی نیبراهیمیش بریتی بوو: له وه فا به وه عدو به لینی خوی، وه کوو

له‌شۆننیکێ تردا ده‌فرموی: ﴿وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى﴾ النجم/ ٣٧، بۆیه لێره‌دا وه‌کوو وه‌لام بۆ پرسیاریکی مه‌زنده‌کراو ده‌فرموی: ﴿وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ﴾ داواي لێخۆشبوونی ئیبراهیم بۆ باوکی له‌بهر واده‌و به‌لێننیک بوو: که‌ پێی‌دا بوو، وتبووی: داواي لێخۆشبوونو هیدایه‌تت بۆ ده‌که‌م، له‌په‌روه‌ردگارم ده‌پاریمه‌وه هیدایه‌تت بدا؛

به‌لام ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَأَ مِنْهُ﴾ که‌ بۆ ئیبراهیم ده‌رکه‌وت که‌ باوکی دوژمنی خودایه‌، به‌م جوژه به‌کافری مرده‌یی، یان خودا نیگای بۆ کردبێ و پێی راگه‌یانده‌یی که‌ باوکی نیمان ناهێنی و به‌کافره ده‌مری، خۆی لێ بێی به‌ری کردو یه‌خه‌ی خۆی لێ هه‌له‌ته‌کاند، داواي لێخۆشبوونی بۆ نه‌کردو وازی لێ هێنا، ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾ بێگومان ئیبراهیم زۆر دل نه‌رم به‌به‌زه‌یی و دوعاگۆو له‌خودا ترسو خۆراگرو به‌صه‌بر بوو. وپرای نه‌وه‌ی باوکی نه‌زیه‌تی‌داو دوژمنایه‌تی کردو هه‌مه‌شه‌ی لێ کردو پێی گوت: ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ تَبَرَأْتَ مِنَ اللَّهِ عَنِ إِلَهِتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا﴾ مریم/ ٤٦، که‌چی ئیبراهیم واده‌ی پێدا دوعای لێخۆشبوونو هیدایه‌تدانی بۆ بکات!

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار نه‌وه‌ی راگه‌یانده‌: که‌ نه‌وانه‌ی له‌وه‌پێش داواي لێخۆشبوونیان بۆ موشریکه‌کان کردووه به‌تاوانباریان حلیب نا‌کاو لێپێچینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵدا نا‌کا له‌سه‌ر نه‌و کاره‌و فرموی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ﴾ دابو نه‌پێتی خودا وا جاری نه‌بوو له‌بونه‌وه‌ردا، حیکمه‌ت و دانایی خودا وا نیه‌: که‌ گه‌لو هۆزێک به‌گومرا دابنێ و حوکمی تاوانبارو خراپه‌کاریان به‌سه‌ردا بدا، سزاو عیقابی گومرایانیان به‌سه‌ردا بدا پاش نه‌وه‌ی خودا به‌ره‌مه‌تی خۆی هیدایه‌تی دان بۆ ئیسلام و خوداناسین، هه‌تا پێیان رانه‌گه‌یه‌نی که‌ فلان کار حه‌رامو یاساغه‌و پێویسته‌ خۆی لێ بیاریزنو جله‌وگیران لێ نه‌کا، له‌سه‌ر کردنه‌که‌ی سزایان نادا، دابو نه‌پێتی خودا وا باوه که‌س سزا نه‌دا ﴿حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ﴾ هه‌تا نه‌وه‌ی پێویسته‌ خۆی لێ بیاریزن بۆیان روون نه‌کاته‌وه‌و

پییان رانه گیه نی که فلان گوftar یاساغو فلان هه لویستو فلان کردار مه منوعه سزاو تۆله تاستینی، عوزرو بیانووی بهنده کانی ده بری ئه مجار سزاو تۆله ده خاته کار!!

﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ دنیابن پهروه ردگار زانایه به هه موو شتیکنو ناگاداره به سهر هه موو شتیکندا، حالو چۆنیه تی بهنده کانی ده زانی، ده زانی پیوستیان به چ روون کردنه وه که هه یه، ههر شتیکن پیوستی به روون کردنه وه و شیکردنه وه بی به ده قتیکی ناشکراو بی پیچو پهنا روونی ده کاته وه و تیسیان ده گیه نی بۆ نه وه ی ههر که سمو به ناره زووی خۆی حوکم ده رنه کاو هه لویست نهوینی! ههر لهم روانگه وه بوو: حه رزه تی ئیبراهیم به تاوانبار حسیب نه کرا: که داوای لیخوشبوونی بۆ باوکی کرد پیش روون بوونه وه ی ناكامو سهره نجامی. ههروه ها پیغه مبهرو موسولمانانیشی سهرکۆنه نه کردو به سهر پیچیکاری له قه له م نه دان چونکه داوا کردنه که یان پیش روون کردنه وه که بووه پیش یاساغ کردنو جله و گیریه ناسمانیه که بوو!! ده ی ته مه به ناشکرا ناماژه ی نه وه ی تیدایه: که بی ناگاو نه هلی فیرهت؛ نه وانه ی په یامی پیغه مبهریان پی نه گه یشتبی موکه لله فو بهرپرس نین. نیتر لهم روانگه وه به دوور ده زاندری که هوکاری نازلبوونی هاتنه خواره وه ی نایه ته که داواکردنی پیغه مبهرو بووی بۆ لیخوشبوون له دایکی، چونکه خاتو نامینه (دایکی پیغه مبهرو) له سهرده می نه زانی دا سهری ناوه ته وه و پیش هاتنی نایینی ئیسلامو به پیغه مبهرو بوونی حه رزه تی موحه مه ده له دونیا ده چووه. ده ی خۆ پهروه ردگار به روونی له نایه تیکی ترده ده فرموی: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (الاسراء/۱۵).

داوای نه وه ی پهروه ردگار فره مانی کرد له ده سته بردان له کافرو موشریک، نه مجار نه وه روون ده کاته وه: که کۆمه کی و یارمه تی هه مووی له لایهن خودا وه، ههرده بی له خودا داوای سهر که وتنو پیروزی بکری، چونکه سه لته نه تو ده سه لاتو فره مانه وایی ناسمانه کانو زه وی هه مووی به ده ست خودایه، جا که

خودا یارمه تیده رو کۆمه کیکار بۆ بۆ موسولمانان، نیترا کافرو موشریکه کان ناتوانن زیانیان پێ بگهیهنن! ده فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ بێگومان پهروه ردگار خاوه نی هه موو بوونه وه ره، هه رچی مَلِكُو سه لته نه تی ئاسمانه کانو زه وی هه یه، هه ر ه ی خودایه، هه ر نه وه هه ل سوپێنه رو راگری بوونه وه ره، هه موو شتی که به ده ست خۆیه تی؛ ده ژێنی و ده مرێنی، هه رچی بیه وی ده یکا، هه ر وستی نه وه دێته جی و که س ناتوانی حوکی نه وه هه ل بو هه شینی ته وه ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ پشتگیری کۆمه کیتان هه ر له خودا وه بۆ دی، که وایی یه خه ی خۆتان له و کافرو خوانه ناسانه هه لته کی نه و ده ست به رداریان ببن، هه یج ه یوا و هومیدی کتان به وان نه بی، خزمایه تی و په یوه ندی نه وان وه لابنێنو ئیهمالیان بکه ن، ئیوه جگه له خودا که سی تر یارمه تیده رو فریاده رستان نیه!!

تییینی:

نایه ته کان نه م حوکه مانه یان لی وه رده گیرین:

- ۱- هه ر که سی به کافری به ری، نابی دوعای لیخۆشبوونی بۆ بکری، نابی به نازناوی خوالیخۆشبوو مه رحووم فلانو شه هید فلان ناوی به ری.
- ۲- پێویسته موسولمان یه خه ی خۆی له کافرو موشریک هه لته کی نی به زیندوو مردوو یانه وه، چونکه خودا ریگه ی نه داوه موسولمانان داوی لیخۆشبوون بۆ موشریکه کان بکه ن!

پێغه مبه ر ﷺ رۆژی جهنگی توحود که ددانی پیروزی شکاو ده و چاوی به ریندار بوو فرموی: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) نه وه یان پێش نازلیبونی سوهره تی (توبه) بووه، یان حیکایه تو گیرانه وه ی دوعای پێغه مبه رانی پێش خۆی بووه؟ چونکه موسلیم فرموده یه کی له ئیبنو مه سه عوده وه ر یوایه ت کرده: فرمویه تی: (كَأَنِّي أَنْظِرُ إِلَى النَّبِيِّ يَحْكِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ ضَرِبَهُ قَوْمُهُ، وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ وَيَقُولُ رَبِّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ

لا یعلمون).

۳- داوای لیخوشبوونی نیبراهیم بو باوکی نایته به لگه. که دروسته موسولمان دوعا بو موشریک بکا، چونکه دوعا کرده کی نیبراهیم ﷺ له ناکامی واده و به لینیک بووه، جا به لینه دهره که یان نیبراهیم بووه، واده به باوکی دا که داوای لیخوشبوونی بو بکا به هومیدی نهوه موسولمان بی، که به موشریکی مرد، یه خدی خوی لی هه لته کاند. یان به لینه دهره که باوکی بووه واده ی به نیبراهیم دا: که نیمانی پی بینی، که به موشریکی مرد، زانی که دوژمنی خودایه و یه خدی خوی لی هه لته کاند.

۴- هه که سی پدیامی پیغه مبهری پی گیشته بی عوزری هه یه و به نه هلی فیرهت حیساب ده کری و سزا ندری.

توبه و هرگرتن له جهنگاوهرانی غه زای ته بووک و هه روا له و سی

که سه ش که خویان پاش دابوو

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ
الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ
بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ
عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنَّا لَا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
﴿١١٨﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

په یوه ندی تم نایه تانه به هی پی شه وه له ره وه یه: که په روه ردگار دوا ی
نه وه ی چو نیه تی غه زای ته بووک ی روون کرده وه، حال و وه زعی نه وانه ی به یان کرد

که خۆیان له چوون بۆ غەزا دواخست، جاریکی تر گهرایهوه بۆ سەر باسی ئەو غەزایەو دیاردەکانی. شیوەو شیوازی قۆرئانە، ئایەتەکانی پێوەندار بەباسیکەوه لێک جیا دەکاتەوه، بەئوسلووبی جیا جیا ئاراستەیان دەکا بۆ ئەوەی لەسەر دڵو دەروون کاریگەری خۆیان بنۆنن و هەمیشە تازە گەرییان تێدابی، لەخۆندنەوه و تەماشاکردن و گۆی گرتن لەئایەتەکان ناو مییدی و وەرز بوون پەیدا نەبی؛ ئایەتەکانی تێرە مونا سیبو گونجاوون لەگەڵ ئایەتەکانی پیشوو که دەربارە ی جەلەو گیری کردن لەداوای لێخۆشبوون بۆ موشریکەکان هاتوون!

دەربارە ی هۆکاری ناز لێبوونی ئەم ئایەتەنە ئیمامی بوخاری و هی تریش لەکەعبی کورپی مالیکەوه دەگێڕێتەوه: که دەلی لەهیچ غەزایەک لەپیغەمبەر ﷺ هەلنەپراومو لەهەموویاندا جگە لەغەزای بەدر لەخزمەتی دا بووم، تا غەزای تەبووک پەیدا بوو، بانگ هەلدرا بۆ راجمێن و نەفیری عام... ئیتر پەر وەرد گار تۆبە ی لێ قبوول کردین و ئەم ئایەتەنە هاتنە خوار: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ تادەگاتە ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ کەعب و تی: ئایەتی ﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ دەربارە ی ئێمە هاتۆتە خوار.

﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ بێگومان پەر وەرد گار رەحمەت و فەضل و ئیحسان ی خۆی بەسەر پیغەمبەر و کۆچکاران و یارمەتیدەراندا پەخش کرد، تۆبە ی لەو هاو لە موسوڵمانانە وەرگرت: که لەگەڵیا نامادە ی جەنگی تەبووک بوون، لەهەلەو که مەترخە مییان چاوپۆشی کرد، چونکە لەم غەزایەدا هاو لەن تووشی تەنگو چەلەمەو دەردی سەری بوون، زۆریان ناره حەتی و برسیایەتی و تینوایەتی چەشتو خۆراکرو بەصەبر و ئارام بوون.

بێگومان هەلەو که مەترخە می ئەو موسوڵمانانە هەلقولای سروشتی ئادە میزادانەیان بوو، ئەوانیش ئادە میزاد بوون و ئادە میزادیش بێ هەلە نابێ، یان دەرەنجامی راو ئیجتیهادیک بوو لەو کارانەدا که هێشتا پەر وەرد گار رونکردنەوه ی یەکا لاکەر وە ی دەربارە یان نەفەر موو، تا سەر پێچیکاریان

به تاوانبارو یاخی بوون حیساب بکری. بۆیه ئیبنو عهباس ده باره ی تۆبه
 وەرگرتن له پیغه مبهەر ﴿﴾ ده فمر موی: پیغه مبهەر ﴿﴾ شتیکی (خوار باشتی)
 نه نجام داوه، که ده بوايه شته باشته که ی بکردایه، واته: (خلاف الأولى)
 نه نجام داوه: که ریگی دا مونا فیه کان هاویه شی غه زاکه نه کهن. وه کوو قورئان
 ناماژه بۆ نه وه ده کاو ده فمر موی: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمُ﴾ التوبه/ ۴۳.
 واته: تۆبه که ی پیغه مبهەر له نا کامی ئیجتهادیك بوو کردی و خودا ناگاداری
 کرد هوه، که متهرخه می کوچکارانو یارمه تیده ران لهم رو هوه بووه: که تۆزیک
 به قنگ گرانو ته مبه لی بۆ غه زاکه خویان تاماده کرد؛ به پهری له شسووکی و
 چوستو چالاکییه وه نه هاتنه پیشرو نه که وتنه پئی، هه ندیکیان تاوانه که یان نه وه
 بوو که گوئیان بۆ دوو رووه کان ده گرت چون ده یانه وی موسولمانان تووشی
 فیتنه یی و گیره و کیشه بکه ن!

لیته دا تۆبه دوو مانای ههیه:

۱- توفیق یان بدا بۆ تۆبه کردن.

۲- تۆبه یان لی وهریگری و ره زامه ندی خوی برژینی به سه ریان دا.

﴿الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ﴾ واته: خودا ره زامه ندی خوی به خشی به و
 هاوه لانه ی پیغه مبهەر ﴿﴾ که له کاتی تهنگانه و سه غله تی دا شوین پیغه مبهەر
 که وتنو سلیمان له ماندو بوونو برسیایه تی و توینوایه تی نه کرده وه، له و بارو دۆخه
 سه غله تییه دا، له و بارو دۆخه دا که کوتایی وهرزی هاوین بوو، بژوو به رو بوومیان
 له خورمای سالی پیشوو کهم بو بو وه، سه ره تای وهرزی پاییز بوو، خورمای تازه و
 ته ریان بۆ هه لئه ده گیرا، هه بوو چهند ده نکه خورمایه کی کۆنی له گه ل خوی ده برد،
 هه بوو هه ندی جۆی پلو پوشاوی ده کرده تیشوو، هه بوو که میك پیوی له گه ل
 خوی برد. له باره ی ناوی خواردنه وه شدا له پهری بی ناوی دا بوون. ته نانه ت له گه ل
 نه و هه موو پیوسته ساته ی به وشتریان هه بوو له و سه فمه دا هی وایان هه بوو
 وشته که ی سه ره ده پری بۆ نه وه ی به تاوی ناو گه ده ی وشته که ده میان ته ر بکه ن،

و پرای نهم برسیایه تی و تینوایه تییه، گمر ماو گرهی هاوینیش سهریار بوو!
جابیری کوری عبدالله ده فمر موی: ﴿فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ﴾ له سی لاوه بوو،
تهنگانه ی بی و لاخی واته: که مو کوری و لاخی سواری، نه بوونی تیشوو، نه بوونی
ناوی خوار دنه وه.

نهم تویه قبول کردنه له موسولمانان ﴿مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ
مِنْهُمْ﴾ کاتییک بوو: که نریک بوو دلی هندیکیان له حق لابدا، له ریازی
موسولمانان دهریچن، نه وه بوو: بریک لهو موسولمانانه له چون بو غه زاکه
دواکه و تن، به لام دواکه و تنه که یان له بهر دوو پرووی نه بوو، به لکوو هوکاری تری
هه بوو، نه مانه نه وانه بوون: که کرداری باشو خراپیان تیکه له بهی که کردبوو،
دانیان به تاوانی خویان دا نا ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان خودا تویه لی وهر گرتن و
ره زامه ندی خوی پی به خشین، دلیانی له سهر نایینی خوی دامه زرانده ﴿إِنَّهُمْ
رُؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان پهروه ردگار دلسوزو به به زهیی به بو بهنده
تویه کاره کانی، پاش نه وهی خوراگریان نواندو له پیناو نایین دا جیهادیان کرد
پاشگوییان ناخا! غه مو ناخوشییان له سهر لاده باو سودو قازانجیان پی ده گه یه نی!
دووباره کردنه وهی تویه وهر گرتن لییان که ده فمر موی: ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ بو
ریز لینانو گرنگی دانه بهو موسولمانانه و لابردنی شکو گومانه له ناو دلو
دروونیانو دلیا کردنیانه له قبول بوونی تویه که یان.

﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا﴾ ههروه ها پهروه ردگار تویه لی وهر گرت لهو سی
که سهی له غه زاکه و تن بوون.. نه که به هو دوو پرووی نیقیق به لکوو به هو
ته مبه لی و راحت ویستی و دانیشن خوازی. نه مانه نهو سی که سهن که له چون بو
غه زای ته بووک دواکه و تن بوون مه و زوعی تویه لی وهر گرتنیان دواخرا بوو، هیچ
بریاریک دهریاره یان دهر نه چوو بوو، یه کیکیان که عبی کوری مالییک (شاعیری
به ناو بانگ) و هیلالی کوری نومییه ی واقیفی و سییه میان موراره ی کوری
ره بیعی عامیرییه، هه مووشیان له یارمه تیده ران.

لیره دا پمرو ردگار نهو موسولمانانهی به سی صیفه ت وه صفدار کرد...
 صیفه تی به کهم نهو هیه: ده فرموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحَّبَتْ﴾ واته: نهوانه توبه لی وهرگرتنیان دواخراو وه غرا ههتا وایان لی هات
 دونیایان لی تهنگ بوو (کونه مشکیان لی بوو به قهیسری) و تهنگه تاو بوون،
 ترسی سمرنجامی حالی خویمان هه بوو، زور بهوه ناره حهت بوون: که پیغه مبهرو
 موسولمانان دهنگیان لی دابریوونو قسهیان له گه نه ده کردن، کوپو کوته لیان
 له گه دانه ده بهستن، خیزانه کانیان جیگیان لی جیا کرد بوونه وه، په نجا روژ بهم
 شیوه وه لهم حاله دا مانه وه.

صیفه تی دووهم: نهو هیه: که ده فرموی: ﴿وَضَاقَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ﴾
 به هوی خه مو ناره حهتی زورو ناتومیدی دلیان تهنگ بوو، که دهیان دی
 خوشه ویستانیان دهنگیان لی دابریونو خه لکی به چاوی سووک سهیریان ده کهن..
 صیفه تی سییه م: نهو بوو ﴿وَوَظَنُوا أَن لَّمْ يَلْحَظْ مِنْ اللَّهِ إِلَيْهِ﴾ دلیا بوون
 له وهی: که هیچ په نانین له قاری خودا بیانپاریزی جگه له توبه و گهرانه وه بو لای
 خوداو داوای لی خوشبوونو هیوای ره حهتو به زهیی پمرو ردگار، که وتبوونه
 حاله تیکی زور دژواره وه: پیغه مبهرو روی لی وهرگپراون، موسولمانان دهنگیان لی
 دابریون، نهیانه زانی هانی بو بهرنو داوای دوعاو شه فاعه تی لی بکهن!

﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان پمرو ردگار به زهیی پیدا هاتنه وه بریاری توبه
 لی وهرگرتنی ناره خواری. ﴿لِيَتُوبُوا﴾ بو نه وهی توبه بکهنو بو لای خودا
 بگهرپنه وه، شوین په یامی پیغه مبهرو ﴿بَكُونُوا﴾ بکهون!

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ بیگومان پمرو ردگار به زوری به لیشاو
 توبه ی توبه کاران قبول ده کا، ره حهتو به زهیی به فرراوانه بو چاکه کاران،
 به فاضلو به خششی خوی (هرچه نده شیای سزادانن) جوړه ها نیعمه تی خوی
 پی به خشییون! چیروکی نه م سی که سه وه کوو راقه کهرانی قورئان ده گیرنه وه: بهم
 جوړه هیه: نه م سی هاوه له له خزمهت پیغه مبهردا نه چوون بو غه زای ته بوو کو

خویان پاشدا.

که عب: که یه کیکه لهو سی که سانه ده لی: پیغه مبر ۷ زوری حهز له قسه و
گفت و گوئی من بوو، که له م غه زایه دواکه و ته و نه چوم. پیغه مبر ۷ فهرمووی:
ده بی چ شتی که وای له که عب کرد بی نه هاتی بی بو غه زایه؟ که ته شریفی گه پرایه وه بو
مه دینه، دوو پروه کان عوزریان هی نایه وه و عوزری لی و هر گرتن، نه منیش چومه
خزمه تی و عمرزم کرد قوربان! من ولاغی سواری و تیشوم ناماده بوو، که نه هاتم
تاوان بوو، تاوانم کرد، داوای لی خو شبوونم بو بکه. پیغه مبر دواکه ی ره ت
کردمه وه.

نیتر پیغه مبر ۷ فهرمانی به موسولمانان کرد: که هاو نیشین و هاوه لی
ئو سی که سه نه که نو ده نگیان لی دابرن، نیتر که س قسه ی له گه نه ده کردن،
نه مجار فهرمانی کرد خیزانه کانیشیان لیان جیا بینه وه و دوو ره په رتزیان لی
بکه نه!! دونیایان لی ته نگ بوو، (سه ری کتوانیان لی به پوش گیرا) خیزانی
هیلالی کوری نومییه هاته خزمه ت پیغه مبر ۷ وتی: قوربان! هیلال نه وه نه ده
گریاوه و ده گری ترسم هیه چاوی کویر بن، نا به م شیوه په نجا شه و تیپه ری.
نه مجار په روه ردگار نایه تی ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَ﴾ و ﴿وَعَلَى
الْثَلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا﴾ ی ناره خوار، نه و کاته پیغه مبر ۷ له مالی
نومسه له مه بوو، هاته ده رو ته شریفی هات بو ژووره که ی خو ی فهرمووی:
(نه لاهو نه کبر نه و په روه ردگار عوزری هاوه لانمانی و هر گرت) که نو یژی
به یانی کرد، نه م توبه قبول کردنه ی بو هاوه لانی گیرایه وه، مزگینی دا که خودا
توبه ی لی و هر گرتن، نیتر هاوه لانی توبه لی و هر گیرا و به هله داوان هاتن بو
خزمه ت پیغه مبر ۷ و پیغه مبر یش نایه ته کانی به سهردا خویندنه وه. که عبی
کوری مالی که وتی: من له خوشی قبول بوونی توبه لیمان، بریارم دا هه موو مالو
دارایی خوم بکه مه خیر و صه ده قه، پیغه مبر ۷ رازی نه بوو، وتم: نیوه ی ده که م
به خیر، هر رازی نه بوو، وتم: سییه کی ده که م به خیر، فهرمووی: باشه.

له‌ریوایه‌تیکی تر دا هاتووه: که‌عب ده‌لی: که‌مژده‌ی توبه‌ی لی وه‌رگرتنمان
پیدرا، خیرا خۆم گۆریو به‌هه‌له‌داوان هاتم بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ که‌ هاتم
پ'وانیم ته‌شریفی له‌مژگه‌وت دا دانیشتبوو و موسولمانان له‌ده‌وری دانیشتبوون،
طه‌لحه‌ی کوری عه‌بدو‌للا به‌راکردن به‌ره‌و پیرم هاتو ده‌ستی خسته‌ ناو
ده‌ستمه‌وه‌ و تی: توبه‌ لیوه‌رگرتن پیروزی، هه‌رگیزاو هه‌رگیز نه‌م هه‌لو‌سته‌ی
طه‌لحه‌م له‌بیر ناچیته‌وه. نه‌مجار پیغه‌مبهر ﷺ که‌ ده‌مو چاوی ده‌تگوت: مانگی
شه‌وی چواردیه‌ ده‌ره‌وشایه‌وه، فهرمو‌ی: نه‌ی که‌عب! مژده‌ت لی بۆ
به‌پیروزی‌ترین رۆژگاری ژیا‌نت، له‌وکاته‌وه‌ هاتویه‌ سه‌ردونیا رۆژی وا خۆشت تووش
نه‌بوه، نه‌مجار نایه‌ته‌کانی به‌سه‌ردا خوینده‌وه...

بی‌گومان نه‌م چیرۆک‌و روداو په‌ندو نامۆزگارییه‌ بۆ موسولمانانو پیوسته
خودا په‌رستان دل‌یان پی‌ی بکه‌و‌یته‌ له‌ره‌وه‌ به‌جۆش پی‌یزو فرمیسک برپۆژن!
ده‌گیرنه‌وه‌ نی‌مام نه‌حمه‌د نه‌وه‌نده‌ی به‌م نایه‌تانه‌ ده‌هاته‌ گریانو کۆلی هه‌لده‌ستا
به‌هیچ شتیکی تر نه‌وه‌نده‌ کۆلی گریان‌ی هه‌لنه‌ده‌ستا!

نه‌مجار پاش نه‌وه‌ی په‌ره‌ردگار برپاری قبولبوونی توبه‌ی له‌و سی که‌سه
نارده‌ خواری، چله‌و‌گیری نه‌وه‌یان لی ده‌کا: که‌ نیت‌ر جارێکی دیکه‌ نه‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ
سه‌ر کرده‌وه‌ خراپه‌کانی پی‌شوویانو چه‌لیکی دی له‌چوون بۆ غه‌زا دوانه‌که‌ونو
له‌جیهاد و تیکۆشان ته‌مبه‌لی نه‌که‌نو ده‌فرمو‌ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی نی‌ماتان هی‌ناوه‌و پروادارن، له‌خوا بترسنو
خۆپاریزن له‌و شتانه‌ی ده‌ینه‌ هۆی نارازی بوونی خودا لیتان، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک
سه‌رپیچی په‌یامی پیغه‌مبهر مه‌که‌ن، نه‌رکی سه‌رشانی خۆتان نه‌نجام بده‌ن،
له‌هه‌موو غه‌زاو گۆره‌پانی جیهاد و تیکۆشان دا له‌گه‌ل پیغه‌مبهر و موسولمانان دا
بن، نه‌چن له‌پیغه‌مبهر و موسولمانان هه‌لب‌رینو خۆتان پاش بده‌ن له‌گه‌ل مونا‌فیکو
گوم‌رایان دا له‌مال دانیشن!

له‌دونیا دا له‌گه‌ل راست‌گۆیان بن له‌بیرو باوه‌رو واده‌و به‌لین‌دا، به‌گوفتارو

کردارو هه لوئست له پیری راستگویان بن، نه چن خوتان بخه نه پیری شه مونا فیک
گومرایانه تی تاوان ده که نو ده یانه وی به درو سوندی درو خویان رزگار بکه.

حاکم له نیبنو مه سعوده وه له پیغه مبهروه ریوایت ده کا: ده فرمو: (ان
الْكَذِبُ لَا يَصْلَحُ مِنْهُ جِدٌ وَلَا هَزْلٌ، وَلَا يَعْدُ الرَّجُلُ ابْنَهُ ثُمَّ لَا يَنْجِرُ لَهُ،
اِقْرَأُوا اِنْ شِئْتُمْ: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ).

به یه تی به (مه فوعی) ریوایه تیکی هی ناوه: که پیغه مبه ﷺ
فرمو یه تی: (اِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَاِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَاِنَّ الْكُذْبَ
يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَاِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، اِنَّهُ يُقَالُ لِلصَّادِقِ: صَدُقْ وَبِرٌّ،
وَيُقَالُ لِلْكَاذِبِ: كَذَبْ وَفُجَرٌ، وَاِنَّ الرَّجُلَ لِيُصَدَّقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ
صِدْقًا، وَيُكْذَبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا).

وازهینان له درو ریخوشکمریه بو وازهینان له هه مو تاوانیک.. له نایینی
نیسلام دا، درو کردن، رهوانیه مه گمر له سی شوین دا نه بی: له شهردا،
له ریخستنه وه موصاله که کردنی نیوان خه لکدا، هه روا پیاو قسه بو خیزانی
خوی بکا بو شه وی رازی بکا، به مجوره پی بلی: تو له لای من له هه مو که س
جوانتری خوشه ویستترین که سی له لام! واته: ته نها له بواره دا پیاو بو ره وایه
به درو قسه بو ژنی خوی بکا، به لام له بواری به رژه وندی خیزانو بژیوو شه جوړه
شته ناوه دا درو کردن دروست نیه.

نیبنو ته بی شه بیه له ته سمای کچی یه زیده وه له پیغه مبهروه فرمو ده یه ک
ریوایت ده کا: فرمو یه تی: (كُلُّ الْكُذْبِ يُكْتَبُ عَلَى ابْنِ آدَمَ إِلَّا رَجُلٌ يُكْذِبُ
فِي خَدِيعَةِ حَرْبٍ، أَوْ صَلَاحٍ بَيْنَ اثْنَيْنِ، أَوْ رَجُلٌ يُحَدِّثُ امْرَأَتَهُ لِرِضِيهَا)
واته: هه مو درو یه که به تاوان بو ناده میزاد ده نووسری، مه گمر کابرایه که درو بکا
بو نه نجامدانی فروقیلی شهرو جهنگ، یان بو ناویژیکردنی نیوان دوو که س
که لیک عاجزنو ناخوشییان هیه. یان پیاویک بیه وی ره زامه ندی خیزانه که ی
به ده ست بی نیی ناله م سی بواره دا درو کردن ره وایه!.

واجب بوونی چوون بۆ غهزاو جیهاد له سههر دانیشتوانی مه دینه و خێله

عه ره به کانی ده ور به ری

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ
 اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا
 نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا
 يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نِيًّا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
 أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
 وَادِيًّا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

له نایه ته کانی پێش و دا په روهر د گار فرمانی به موسولمانان کرد: که هه می شه
 له گه ل راست گویان دا هه ل سو که وت بکه نو کردارو گوشتاریان وه کوو هی نه وان بئ،
 شوئین پێغه مبه ر بکه نوو لی ی دانه برئین. لێ ره ش جه خت له سههر نه وه ده کاته وه و
 جله و گیری له وه ده کا: که له پێغه مبه ر ﷺ دوا نه که نوو هه می شه پابه ندی فرما نو
 ناموژ گاریه کانی بنو ده فرمو ی: ﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
 أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ، وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ﴾ ناشی و نابو و
 ناگونجی بۆ دانیشتوانی شاری مه دینه که پای ته ختی ده ول تهی نیسلا مه و باره گای
 پێغه مبه ری لی به، ههروه ها دانیشتوانی ده ور به ری مه دینه، که بریتین له هه وزی
 موزه ی نه و جو هه ی نه و نه شجه و غی فارو نه سه له م، نابو و ناگونجی له پێغه مبه ر
 دوا بکه نوو له ته کیا نه چن بۆ غهزا. وه کوو نه وه ی هه ندی که س له غهزای ته بووک
 خویان پاش داو له خزمه ت پێغه مبه ر ﷺ دا نه چوون؟ ههروه ها نابو و له هه یچ کارو
 بارێکی تری ده ول ته دا له پێغه مبه ر دایر ئو خویان کلا بکه ن، ههروه ها نابو و

شکستیان به سهر دینن، نیلا به همر یه کئی لهم شتانه چاکه یان بۆ ده نووسری، یا پاداشتی باشیان ده دریته وه. به همر جهو جوولو هه لوئستو خۆراگری و بهرگری و به لاماردانو هیرش بردنیک که نه وانه له کاتی جهاد دا نه نجامی ده دن خیر و چاکه یان بۆ ده نووسری، هه موو شتیکیان طاعت و خودا پرستییه و خودا پاداشیان له سهری ده داته وه، چونکه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْحَسَنِ﴾ بیگومان بهر و ردگار پاداشی چاکه کارن به فیرو نادا، هه مرکه سییک کرده و ی چاک بی پابه ندی فمرمانو جله و گیریه کانی بهر و ردگار بی پاداشی شیای خوی ده دریته وه، هه مر لهم روانگه یه وه بهر و ردگار بۆ دانیش توانی شاری مه دینه و ده ورو بهری پاداشی باشی دانا وه، هه مر کرده و یه کی باشیان کرد بی به فیرو ناچی و پاداشی خویان و هه رده گرنه وه. وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فمرموی: ﴿إِنَّا لَنُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ الکهف/۳۰.

هه ره ها ﴿وَلَا يَفْقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً، وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ﴾ نهو موجهیدو تی کوو شه رانه شتییک نابه خشن؛ کهم بی یان زور بی، پچووک بی یان گه وه بی، شیوو دۆلنیک نابرنو هاتوو چۆی پیدا ناکه ن نیلا خودا پاداشیان بۆ ده نووسی و له سهری چاکه یان ده داته وه، هیچی پاشقول ناداو هیچی له بیر ناچی و هیچ کاریکیان به فیرو ناچی، چونکه جهاد له رنگی خودادا بۆ بهرز کردنه و ی وشه ی (لا اله الا الله) یه، بۆ پاراستنی بیرو با وه ره، بۆ پاریزگاری ولاتو نامووس و فمه رهنگو که له پوره. هه مرگه لو نه ته و یه ک واز له جهاد بینن ده بنه ژیر ده سته و کۆیله، پیاوه تی و ولاتو میژوو موقه داستیان پیخوست ده کری، هیچ ریزو نزخیکیان نامینی!

تیبینی :

نایه ته کان نه م هوکمانه یان لی وه رده گیرن :

۱- جهاد فمه رض و نه رکیکی پیوسته له سهر دانشتوانی مه دینه و خیل و هۆزه کانی ده ورو بهری مه دینه، چونکه مه دینه پایته ختی حکومه تی

ئىسلامىيەت ئىتتىپاقى دىنىي ئىشلىرى بۆلۈمى، ھەممىسى بىر ئىش بولۇپ،
ھەرچى توغرىسى بىر ئىش بولۇپ، ھەرچى بىر ئىش بولۇپ، ھەرچى بىر ئىش بولۇپ،
راستە توغرىسى دىنىي ئىشلىرى بۆلۈمى.

۲- ره‌وانیه موسولمان خودی خویان له‌پیغه ممبر خۆشتریو، چونکه نیمان کاتیگ ته‌واو ده‌بی و موسولمان به‌موسولمانی کامل حیساب ده‌کری: که پیغه ممبری له‌خۆی خۆشتریو.

۳- هەر ناخوښی و ناروحيه کي تووښي مويدهيد ده بئ به خيرو چا که بوي
ده نوو سړي و پاداشي ده درسته وه.

۴- جيهاد بۆ موسولمانو بۆ كافر خىرو خوشىو به خته وه ريبه؛ چونكه به نيسبته كافره وه ده بئته هۆى ته وهى له چوار چيوهى كوفردا نه مئنىو بچئته چوار چيوهى نيسلامه وه، ده رحهق به موسولمانانيش خىرو خوشبه ختييه، چونكه ده بئته هۆى يارئزگارى نامووسو خاكئو نايينو موقه ده ساتيانو عيززه تو كه رامه تيان بۆ ده سته بهر ده كا.

۵- پیوسته نموده‌ش بزاین تم نایه تانه به تیه تی دواپی نه سخ بو نه وه. که ده فمر موی: ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً﴾ واته: حوکی نایه ته کان همر شه ونده بمرده وام بووه: که موسولمانان کهم بوون. وه کوو له مه وودوا شی ده که بینه وه.

جيهاد فەرضى كىفائىيەو ھەولەدان بۆ فېربوونى زانستو زانىيارى

فہرستہ

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ
مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

ئەم نایەتە باقی ماندهی حوکمەکانی جیهاده، ئەم نایەتە جیهاد کردن لەسەر هەموو موسوڵمانان بەپێویست دانانی، بەلکوو ئەوە دەگەیهێنی کە جیهاد فەرمزی کیفایەیه، واتە: ئەگەر کۆمەڵێک ئەنجامیان دا لەسەر هەموویان لادەچی، خۆ ئەگەر برێکیان بەم ئەمرکە پێڕۆزە پێویستە هەڵنەستان ئەوە هەموویان تاوانبارن! ئیبنو ئەبی حاتم لە عیكریمهوه روایەت دەکا دەفەرموی: **﴿كَلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبُكُمُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾** هاتە خوارێ. هەندێ لە موسوڵمانان لە لادێکاندا خەریکی بانگەوازی و قێرکردنی کەسو کاریان بوون، دوورپووەکان دەیانگوت: ئەوە نەفیری عام کراوە و کەچی هەندێ کەس لەگوندو ناو دەوارنشینەکاندا ماونەوه و نەچوون بۆ غەزا، ئەوانە لییان قەوماو سەربێچی فەرمانی خودایان کرد، بەهیلاک چوون، ئیتر نایەتی **﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفَرُوا كَافَّةً...﴾** هاتە خوارێ.

هەر ئیبنو ئەبی حاتم لە عەبدوللای کورێ عوبەیدوللای کورێ عومەیرەوه روایەت دەکات، دەلی: موسوڵمانان چونکە زۆر سوور بوون لەسەر چوون بۆ جیهاد، ئەگەر پیغەمبەر مەفرەزەیهکی بناردایە بۆ سەر شوێنێک هەموویان رادەجمین و پیغەمبەریان بەتەنیا لەمەدینەدا دەهێشتەوه، ئیتر ئەم نایەتە هاتە خوارێ. ئیبنو عەبباس دەفەرموی: کە پەرورەدگار سەرزەنشستی دواکەوتوووەکانی غەزای تەبووکی کرد، هاوێلان بریاریان دا: کە لەوه دووا بەهیچ شیوەیهک لەسوپاو مەفرەزەکان دوانەکەون، هەر کە مەفرەزەیهک رهوانە دەکرا، هەموویان دەچوون، پیغەمبەر **﴿ﷺ﴾** بەتەنیا دەمایەوه، ئیتر نایەتی **﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ...﴾** هاتە خوارێ.

مامۆستا سەبید دەفەرموی: وا پێدەچی هاتنە خوارەوهی قورئان لەم سوورەتەدا کە ناپەزامەندی بەرامبەر خۆپاشدەرەکان دەردەبەری و هەرەشه لەخۆشاردنەوه و خۆپاشدان لەجیهاد دەکا بەتایبەتی لەدانیشتوانی مەدینەو دەورووبەری، وای لەموسوڵمانان کرد: کە پالە پەستۆی یەکتری بکەن بۆ چون بۆ جیهاد و لەمەدینەدا قەرەبالغی دروست بکەن و نامادەباشی خۆیان بنۆزن و

چاوه‌روانی فەرمانی پیغه‌مبەرین ﷺ چییان فەرمان پی ده‌کاو بو کویان ده‌نیری، به‌تایبه‌تی هۆزو خێله‌کانی ده‌ورو به‌ری مه‌دینه که به‌ته‌واوی قهره‌ب‌الغییان خست‌بوه ناو مه‌دینه‌وه به‌جۆریک که پێویست بوو نه‌فیر عامه‌که‌ی که له‌وه‌پیش نیگای پی هاتبوو سنور داربکری، نه‌وه‌تا: پانتایی ولاتی نیسلام فراوان بووه، نزیکه نیوه‌دورگه‌ی عهره‌بی هه‌مووی گهردنکه‌چی نیسلام بی. ژماره‌ی نه‌و پیاوانه‌ی ناماده‌باشی چوون بو جیهادیان هه‌یه زۆر بسوه ژماره‌یان (پاش روداوی غه‌زای ته‌بووک) نزیکه‌ی سی هه‌زار جه‌نگاوه‌ره؛ که له‌وه‌پیش نه‌و ژماره‌یه له‌هیچ غه‌زایه‌کدا کۆنه‌ده‌بوه‌وه، که‌وابوو: نیستا کاتی نه‌وه هاتوو که هی‌زو تواناکان دابه‌ش بکرین بو هه‌موو بواره‌کانی ژیان کۆمه‌لیک ته‌رخان بکرین، بو ئاوه‌دانکردنه‌وه، بو بازرگانی کردن، بو قیریونو خویندنو بواره‌کانی تری ژیان بو کۆمه‌لگاوه‌یه‌که که خه‌ریکه بناغه‌ی ده‌وله‌تو ژیار داده‌نی، بیگومان پێداویستی و هه‌لسو که‌وتی نه‌م گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه پاش هاتنی نیسلام زۆر جیاوازه له‌پێداویستی و هه‌لسو که‌وتی ژیا‌نی پیش هاتنی نیسلام: که له‌چوارچیوه‌ی یاسای خێلايه‌تی‌دا ره‌نگی ده‌دایه‌وه‌و بریتی بوو: له‌ پێداویستیه‌کانی سه‌رتایی کۆمه‌لگای خێله‌کی!!

نه‌م ئایه‌ته‌ی دوا‌یی هاته‌ خوارئ به‌ئاشکرا دابه‌شکردنی هی‌زو تواناکان بو بواره جیا‌جیا‌کانی ژیان ده‌ست نیشان ده‌کاوه‌ فهرموی: ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً﴾ ناگونجی و شیاو نیه بو موسو‌لمانان که هه‌مو‌یان تی‌کرا راجمن بو غه‌زاو شاری مه‌دینه چۆن بکه‌نو پیغه‌مبەر ﷺ به‌ته‌نیا بمینیته‌وه، چونکه وه‌کوو وتمان: جیهادو چوون بو غه‌زا فهرضی کیفایه‌یه، هه‌رکاتی کۆمه‌لیک له‌موسو‌لمانان پی هه‌لسان بری هه‌موانیان ده‌که‌وی و تاوان له‌سه‌ر گشتیان لاده‌چی، فهرضی عه‌ین نیه، واته‌: ته‌رکی سه‌رشانی یه‌که‌یه‌که‌ی هه‌موو موسو‌لمانان نیه، وه‌کوو نوێژ نیه له‌سه‌ر هه‌موو موسو‌لمانێکی عاقلی ره‌سیده واجب بی. کاتی‌ک جیهاد ده‌بیته فهرضی عه‌ین: که پیغه‌مبەر ﷺ ته‌شریفی بو

خۆی بچیی بۆ غەزاو نەفییری گشتی رابگه یه نئ.

﴿فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ﴾ ئەوه بۆچی

له هه موو تاقبو کۆمه لێک له موسولمانان برێکیان ناچن بۆ خوێندنو فیروون؟

بۆچی له هه موو کۆمه لێکی زۆر به شیکیان خۆیان تهرخان ناکهن بۆ تیگه یشتن

له نایین؟ بۆ تیکۆشانو ماندوویوون له پیناو به ده سه تهینانی عیلمو زانستدا. بۆ

زانینی نه حکامی شه ریعتو نه ئینی به کانی ﴿وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ

لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ بۆ ئەوهی که موجهیده کان له به ره کانی جهنگو

روبه روویوونه وه دا گه رانه وه بۆ ناو شارو گونده کان، ئەوانه ی فیرو ئە حکامی ئایین

بوون جهنگا وه ره کان له فرتو قیالی دوژمنان بترسینن، ترسی قارو غه زه بی

خودایان بخه نه دلۆ ده روونه وه، ئە حکامی ئایینیان فیرو بکه ن، بۆ ئەوهی له خودا

بترسنو خۆیان له سه ره نجامی سه ریچی کردن بیارێزنو بی ئە مری نه که ن!

راناو له ﴿لِيَتَفَقَّهُوا﴾، ﴿وَلِيُنذِرُوا﴾ دا ده گه رپته وه بۆ ئەو موسولمانانه ی

له خزمه ت پیغه مبه ردا ماونه وه. راناو له ﴿إِذَا رَجَعُوا﴾ ده گه رپته وه بۆ

موجهیده کانی که له جیهاد بوون.

مامۆستا سه یید پئی وایه: راناو له هه رسیک له شوینه که دا هه ر بۆ

موجهیده کان ده گه رپته وه ده فهرموئ: ئەم ئایینه به رنامه یه کی هه ره کی به،

که سیک له جهو جوڵو تیکۆشان دا نه بی تی ناگا؛ ئەوانه ی که ده رده چن بۆ جیهاد

ئەوانه شیاو ترن به تیگه یشتن لئ حالی بوون له نایین، ئەوان به باشی ماناو

نه ئینی به کانی ئایینیان بۆ ده رده کهوئ، ئەوان له کاتی تیکۆشانو ته طبیقی

عه مه لی دا حه قیقه ته ناوه روکی ئایینیان بۆ ده رده کهوئ؛ ئەوانه ی له ماله وه

دانیشتون ئەوان پیروستیان به وه هیه له موجهیده کانه وه فیرو ئایین بن،

چونکه ئەوان ئەو شتانه یان نه دیوه که مه جاهیده کان بینویانه، تیگه یشتنی

ئەوانیان به ده ست نه هیناوه، وه کوو موجهیده کان نه ئینیو حه قیقه ته شته کانیان

بۆ روون نه بوته وه، به تایبه تهی ته گهر ده رچوونه که یان بۆ غه زا له خزمه ت

پێغه مبه‌ر ﷺ دا بوبی‌ت دەرچوونو جەو جۆلو بە‌شیوە‌یه‌کی گشتی گونجاو تره‌ بۆ
تێگه‌یشتنو فێر بوون!!

تایینی :

نایەتە‌که‌ نە‌م دوکمانه‌ روون ده‌کاته‌وه‌:

۱- جیهاد فە‌رزی کیفایه‌یه‌و فە‌رزی عە‌ین نیه‌، چونک ئە‌گەر فە‌رزی عە‌ین
بێ دهبێ هه‌موو موسوڵمانان بچن بۆ غه‌زا، ئە‌و کاته‌ به‌رژوه‌ندی گه‌لو وڵات
به‌رپوه‌ ناچێ، خێزانو منداڵ تووشی زه‌ره‌رو زیان ده‌بن، که‌وابێ با کۆمه‌لیک
له‌ موسوڵمانان ئاماده‌ی جیهادو غه‌زاین، تاقمیکیشیان خه‌ریکی فێربوونی تایینیو
ئه‌حکامی شه‌ریعه‌ت بن، ئاگاداری مאלو منداڵی مو‌جاهیدان بکه‌ن، به‌رژوه‌ندی
وڵاتو گه‌ل به‌رپوه‌به‌رن، که‌ مو‌جاهیده‌کان گه‌رانمه‌وه‌ ئە‌وه‌ی فێری بوون
له‌ئه‌حکامی شه‌ریعه‌تو کاروباری تایینی بۆیان شی بکه‌نه‌وه‌.

۲- هه‌ولدان بۆ خوێندنو فێربوونی زانستو تێگه‌یشتن له‌قورئانو
فە‌رمووده‌ی پێغه‌ مبه‌ر ﷺ ئە‌ویش وه‌کوو جیهاد وایه‌و فە‌رزی کیفایه‌یه‌ پێویسته
کۆمه‌لیک له‌ موسوڵمانان پێی هه‌لسنۆ ئە‌نجامی بده‌ن.

ئاشکراشه‌ که‌ هه‌ولدان بۆ فێربوونی عیلمو زانست کاریکی گه‌لیک پیرۆزه‌و
پله‌و پایه‌یه‌کی فره‌ مه‌زنه‌و هه‌یج کردارو گو‌فتاریکی ناگاتی. ئیمامی موسلیم
فە‌رمووده‌یه‌کی پێغه‌ مبه‌ری ر‌یوایه‌ت کردوه‌: که‌ ده‌فه‌رموی: (من یرد الله به
خیراً یفقهه فی الدین)

تیرمیزی له‌ئە‌بو داوده‌وه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌ ده‌لی: له‌پێغه‌ مبه‌رم ژنه‌وت دیفه‌رموو:
(من سلك طريقاً يلتمس فيه علماً سهل الله به‌ طريقاً الى الجنة، وان
الملائكة لتضع أجنحتها رضا لطالب العلم، وان العالم لیستغفر له‌ من فی
السموات ومن فی الأرض والحیتان فی جوف الماء، وان فضل العالم علی
العابد کفضل القمر لیلة‌ البدر علی سائر الکواکب، وان العلماء ورثة‌
الأنبیاء، وان الأنبیاء لم یورثوا دیناراً ولا درهماً، ورثوا العلم فمن أخذ به‌
أخذ بحظ وافر).

سیاسه ته داری جهنگی له شهری کافران دا

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غُلْظَةً وَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

له وپیش په روږدگار فهرمانی به موسولمانان کرد: که دژي هه موو موشريکو کافريک بجه نگیڼ، وه کوو چوڼ نه وان دژيان ده جه نگیڼ! نه مجار لیره داو لهه نایه ته دا ریځای له بارو گونجاوتر نیشان موسولمانان ده دا، فهرمانیان پی ده کا، که له نزیکه کانه وه ده ست پی بکهڼ، تا خزمو که سو کارو هوژو خپله که بیان راوه ستابی، جههاد له گهل نه ته وهو هوژو خپلی دووره ده ست نه کهڼ!! پیغه مبهرو هاوه لانی بهم نه خشه یه هه لسو کهوتیان کرد، سهره تا دژي گهلو هوژه که ی خویان که له مه که که بوون جهنگانو جههادیان کرد، نه مجار دژي عهر به کانی تر جهنگانو خستیانه ژیر رکیفی خویان، نه مجار جههادیان گواسته وه بو ولاتی شامو پاشان بهرو عیراق کشانو له سهرده می خهلیفه می دووهم عومهری خه تابد ا هه موو ولاتی عیراقو شامو جهزیره ولاتی شیرانو به شیکی نه فریقا کهوته ژیر رکیفی سوپای نیسلا موهو خه لکه که بیان موسولمان بوون، ههر بهم جوړه نه خشه و پلانی بانگه وازی نیسلا می نه نجام دراو بلاو کرایه وه، نه وه تا له سهره تا وه قورثان ده فهرموئ: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ الشعراء/ ۲۱۴، پاشان که گوږه پانی بانگه وازی بهر فراوان ده بی ده فهرموئ: ﴿وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ الانعام/ ۹۲.

نه مجار وه کوو مژده یه کی پیش وهخت قورثان نه هه واله ی به موسولمانانی سهرده می پیغه مبهرو راده گیه نه و ده فهرموئ: ﴿سَتُدْعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ، تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾ الفتح/ ۱۶.

شایانی باسه زور له رافه که رانی قورثانو میژوو نووسان پییان وایه: نه نه ته وه نازاو جهربه زه یه گه لی کورده و ناماژیه به نه وان، که سوپای نیسلا میش

لئیان نزیک بووه وه بهی شەرو پیکادان موسولمان بوونو باوهشیان بۆ ئایینی ئیسلام گرتەوه و تییدا توانه وه، هەرچی گوتراوه دەر باره ی شەرو پیکادانی نیوان سوپای ئیسلام نه ته وه ی کورد درۆ وه لێهه ستراره وه له راستیی هه دووره، خودا یاری له کاتی رافه کردنی هه نایه ته دا به دورو درژی هه هه باسه روون ده کهینه وه.

دەر باره ی قوناغیکی تری جیهاد ده فەرموئ: ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ التوبة/۲۹، یان ده فەرموئ: ﴿وَأَوْحِي إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنَ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾ الانعام/۱۹.

به ئی سیاسه تی بانگه وازی ئیسلامی بهم جوړه بوو، به شیوه یه کی سروشتی بلا بووه وه، قوناغ قوناغو پله به پله بوو، تا ناوخۆ ده و روبه ری نزیکه مه دینه ی کۆنترۆل نه کرد پله به ملو به ولادا نه هاویشته، پیغه مبه ر ﷺ بانگه وازی به که ی سه ره تا له خزمو که سو کارو هۆزه که ی خۆیه وه ده ست پێ کرد، که شەرو جهنگانیش پیویست بوو سه ره تا له گه ل خزمو که سو کاری خۆی دا جهنگا، نه مجار دژی گه لو نه ته وه ی تر جیهادی نه نجام دا!

سه یید ده فەرموئ: فوتوحاتی ئیسلامی بهم شیوه نه نجام درا، سه ره تا به ره نگاری نه وانه ی کردوه که نزیکه (دار الاسلام) بوون جیرانو هاوسی و موسولمانان بوون، هه روا قوناغ به قوناغو پله به پله موسولمانان په ره یان به بانگه وازی جیهاد کردنی خۆیان دا، کاتی که که نیوه دوورگه ی سه ره بی زوربه، یان هه مووی هاته ژیر رکیفی ئیسلامه وه پاش رزگار کردنی مه که ته تر هیزیک له وه هه ریمه نه مایه وه جیگای مه ترسی بی، نه مجار غه زای ته بوو که نه نجام درا که له قه راغو بیجاغی ولاتی رۆم دا، پاشان سوپاکانی ئیسلام به ره و ولاتی رۆم ولاتی فارس کشانو له کوفرو بی دینی پاکیان کردنه وه بوون به ولاتی ئیسلامی و پانتایی سه رزه مینی ئیسلامیان فراوان کردو سنووره کانیا ن تیکه لاو کردو ولاتیکی ئیسلامی پانو پۆرو دامه زراوو هی دیو هیمنو

خودا پرستیان دروست کرد...

دهی با نه مجار بی زینه خزمه ت نایه ته که و ده ست بهراقه کردنی بکهین!
 ده فمرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ﴾ نهی نهو
 که سانهی بروراتان به تا کو ته نیایی خودا و به پیغه مبهرا یه تی (محمد) و به روژی
 قیامت هیه، بجهنگن له گهل کافران، کامه یان لیستان نزیکتره و هاوسی (دار
 الاسلام) ه له وه دهس پی بکهن، تا هاوسی و نزیکه کاتتان نه خه نه ژیر رکیفی
 نیسلامه وه پهل بۆ دوور مه هاوژن! چونکه نیسلام ره حمه ته، هاوسی و خزم
 که سوکارو نزیک شیاوتره، ئیوه ههول بدهن سهره تا نه وان نهو ره حمه ته یان
 بهر بکهوی، ههروه ها چونکه ههولدان بۆ موسولمانبوونی خه لک نه گهر له هاوسی و
 نزیکه وه ده ست پی بکری سوود به خش ترو به ره که ت نامیزتره، پاریزگاری ولاتو
 خانوو مالی تیدا زیاتر به دی ده کری، نه فقه وه پیداو یستی جهنگی که متر
 تیده چی، موجهیدانو بانگه وازیخوازان به نه مینی و دل نیایی به وه ها موشوی
 به ره کانی جهنگ ده کهن، ترسی نه وه یان نیه بۆسه یان بۆ بنریتته وه له دووا وه لییان
 بدری!

بیگومان بهم نه خشه و پیلانه خودایی به بۆ جیهاد و جهنگان موسولمانان
 هه لسو که وتیان کرد، بۆیه سهره تا جیهادیان له دژی جوله که کانی ده ورو به ری
 مه دینه نه نجام دا جوله که کانی هۆزی قوره یظه و به نو نه ضیرو خه بیهریان ته فرو
 تونا کرد، نه مجار په لاماری موشریکه کانی نیوه دورگهی عهره بی یان دا، پاشان
 سوپای نیسلام به ره و شیمالی مه دینه به ری خرا بۆ نه وهی جیهاد له گهل رۆمه کان
 بکهن.. له هه مان کاتیش دا سوپایان به ره و عیراق و ولاتی فارس ره وانه کرد!

﴿وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ با کافرانو ریگرانی بلا بوونه وهی نیسلام توندو
 تیژی له ئیوه ببینن، نازییه تی و مهردایه تی و خۆراگری و چاونه تهرسی ئیوه یان بۆ
 ده ر بکهوی، بزائن ئیوه چهند سوورن له سهر گه یاندنی روناکی و نووری نیسلام

به ههمو جیهان، چهند فیدا کارو نازاو خۆنه و یستو جهنگاوهرن!

ههله به ته ته ههمه سییاسه تی شهرو جهنگه و سروشتی شهر وایه بهرژه وهندی
شهرو جهنگ و ده خوازی جهنگاوهران توندو تیژی بنوینزو به ههله مهت بن وه کوو
له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ، وَاعْلُظْ
عَلَيْهِمْ﴾ التوبة / ٧٣، به لام پیش شهوی شهر پیویست بی ده بی موسولمانان
به هیدی هیمنی و به نهرمو نیانی بانگه وازی خویان نه نجام بدهن، به حکمه تو
(موعیظه) جوانو دلگیر بانگه وازی خویان ناراسته بکهن! جا ئیتر نه گهر
بانگه وازی بهو نهرمو نیانی به سوود بوو، دوژمنان لوتبه رزی بنوینن شه کاته
شهر پیویست ده بی و پیویسته موسولمانان توندو تیژی بنوینن! ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ باش بزائن: که پهروه دگار له گهل خودا په رستانو خواریزه رازو
له خودا ترساوانه، یارمه تیان ده دا پاریزگاریان ده کاو پشتو په نایانه!

﴿مُتَّقِينَ﴾ شه که سانهن که شوین فره مانی خودا که وتوون، خویان
له جله و گیریه کانی ده پاریزن، له سزاو تۆله ی ده ترسن.

که وای مانای رسته که ی کوتایی نایه ته که بهم جوړه یه: خودا له گهل تانه
نه گهر ئیوه پابه ندی حوکه کانی شه ریه تی ئیسلام بن، فرهزو سونه ته کانی
نه نجام بدهن، خاوهن سه برو خوگرو پابه ندی یاسا و نیظام بن، خۆتان
له یاسا شکینی و سنوور به زینی و که مته رخمی له دابین کردنی پیویستیاتی
به رهنگار بوونه وهی دوژمن بیاریزن، به گویره ی رۆزگارو شوین چه کی
روویه رو بوونه وه دابین بکهن. وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ
مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ﴾ الأنفال / ٦٠.

هه لویستی دوورووه کان بهرام بهر به سوره ته کانی قورئان

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ
 إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَرَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾
 وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا
 وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ
 مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ
 سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَا مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا

صَرَفَ آلَهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

لهوه پيش پمروه دگار جوړه ها كرده وهى ريسوا ناميزى دوورووه كانى بهيان
 كرد، هه لویستی ناشیرینو ناپیاوانه یانی خستنه روو، وه كوو خپاشدانیان
 له غه زای ته بوو ك، عوزر هیئانه وه یان به درو و سویند خواردنیان به درو و ده له سه بو
 داپوشینی نه چوونه كه یان، نه مجار لیږدها هه لویستی ناشیرینی تریان ده ست
 نیشان ده كا كه له هی پيشوویان خه تهر تره، نه ویش گالته كردنیانه به قورئانو گوئ
 پى نه دان به نایه ته كانی و خوگیل كردنیانه له بیستنی، چونكه هه ركاتیك
 سوره تیك بهاتیه خواری عه یبو نهنگی نهوانی تیدا بوايه، به بیستنه كه ی
 نارحه تو تنگه تاو ده بوون! ههروه ها نه گهر سوره تیکیان بیستیه باسی نهوانی
 تیدا نه بوايه گالته یان پى ده كردو تانه یان لی ده داو پیکه نینیان پى ده هات.

نهوه تا پيش نهوه ی كوتایی به نهم سوره ته بهینی كه زور باسی مونافیقانی
 تیدایه. چند نایه تیك ده هینى. كه وینه یه کی زیندوى هه لسو كه وتی

مونا فیه کان ده خاته سهر شاشه ی ته له فیزیوونی تاییه تی و چۆنیه تی
 پیشوازی کردنیان له نایه تو سوورته کانی قورئان ده خاته روو، له هه مان کاتدا
 وینه یه کی پیشوازی کردنی موسولمانانیش له قورئان راده نوینی و پیکه وه ده یانکاته
 تابلویه کی رهنگین و سهرنج راکیشو ده فرمووی: ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً فَمِنْهُمْ
 مَنْ يَقُولُ: أَيْكُمُ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا؟﴾ ههر که سوورته ییک له سوورته کانی قورئان
 دیته خواری و به دوو رووه کان ده گاو ده بییسن، هه یانه به برادره کانی ده لی: واته
 هه ندیکیان به هه ندیکیان ده لین: نه ری کورینه! کی به ته م سوورته برپای کردو
 پی وایه: له خودا وه هاتوته خواری و موحه ممه د راستگویه له وه دا ده لی: من
 پیغه مبهرم! پرسیاریکی سهیرو سه مهره یه ئاراسته یی یه کتری ده کهن، پرسیاریکه
 ههر که سیک توزقالتیک سوورته که کاری تی بکا پرسیاری واکا، ناشکرایه: که
 نیمانی راست و دروست: که بریتیه له برپای ته و اوو توکمه به هوی هاتنه
 خواره وه ی قورئان زیاد ده کاو به هیژ ده بی، ههرکاتئ خاوه ن برپا به دل و
 به تی فکرینه وه گوئ له قورئان بگری نیمانی دوو چه ندانه پته و ده بی به جوړیک وای
 لی دئ کار به ناوه روکی نهو نایه تانه بکا و قورئان بکاته بهرنامه ی ژبانی خوی،
 ته مهش به لگه یه کی روو و ناشکرایه که نیمان زیادو کهم ده کا، به هیژی و بی
 هیژی به سهردا دی!

به لی پرسیاریکی سهیرو سه مهره یه، له هه مان کاتدا بۆنی گالتیه کردنیشی
 به سوورته و نایه ته کان لی دئ، ده یانه وئ شکو گومان بخه نه ناو دلی
 یه کتری به وه به راستیان نه زانن، نه مجار نهو شکو گومانه بهرام بهر قورئان
 ته شه نه بکاتو بجیتته ناو دلی موسولمانانه وه! قورئان کاریگه ری نه مینی!

ئیتیر په ره وردگار ده باره ی حه قیه تی قورئانو کاریگه ری له دلی
 موسولمانان دا ره ددی دانه وه و فرمووی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَأَدَتْهُمْ إِيمَانُهُمْ﴾
 به لام موسولمانان وه کوو دوو رووه کان نین، ده باره ی قورئان پرسیاری گالتیه نامیز
 ئاراسته ی یه کتری بکهن، به لکوو ته مانه به هاتنه خواره وه ی سوورته ی قورئان

بروایان زیاد ده کاو دلّیان زیاتر دامه زراو ده بی له سهر نایینو ئیمانی به هیژیوویان پالّیان پیوه ده نی بۆ تهوهی رهفتار به ناوه روکی قورئان بکهنو پابه ندی فه رمانو جلّه وگیریه کانی بن ﴿وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ حالیشان وایه: که که یفخوشتن به هاتنه خواره وهی سووره تی تر، چونکه به لگه یه کی تریان له سهر بیروباوه بۆ زیاد بسوه، دلّیان به یادی خودا که وتۆته جهو جوّلۆ له رزه که وتوه، ههستیان به چاودیری پهروه دگار کردوه بۆیان، که ده بینن خودا چاودیریانهو سووره تو نایاتی تریان بۆ ده نیتر، نهوانیش زیاتر دلّیان داده مه زریو ئیمانیان به هیژ ده بی.

به لّی موسولمانان که یفخوشتن به سووره تی تازه نازلبوو چونکه دلّو دهروونیان پاک ده کاتهوه، شاره زیان ده کا بۆ ریبازی به خته وهی ههردوو جیهان.

زومه خشهری له مانای رستهی ﴿فَرَادَتْهُمْ اِمْاَنًا﴾ ده لّی: چونکه سووره تی تازه هاتوو برّوا زیاد ده کا، دلّیایی له راستی بیروباوه پۆکمه تر ده کا، قینکایی به دلّ ده گه یه نی، یان سووره ته تازه هاتوه که کرده و هیان پّی زیاد ده کا، زیاد کردنی کرده وهی باشیش ده بیته هوی زیاد بوونی ئیمان، چونکه ئیمان بریتیه له برّواو کرده وه، وه کوو گوتراوه: ئیمان تهوه یه له دلّا جیگیره و کرده وه شایه تی به تی!!

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ به لام نهوانه ی دلّو دهروونیان پیسیو پۆخه لّی دوورپووسی تّیدایه، سهرباری کوفری پّیشوویان کوفرو نیفاقو شکو گومانی تریش ده خه نه پالّی، نهوه پیسی ده خه نه پالّ پیسیو کوفرو دوورپوویان زیاد ده کاو توکمه و دامه زراو ده بی، بهو کوفرو نیفاقه وه ده مرزو سهر ده نیته وه، بهم حالّه ناسروشتیه سلار ده بنه وه، دنیا به جّی دلّن برّویان به خودا و به قورئانو به پیغه مبه ر نیه!

ئه مه ش پّیچه وانه ی مه به ستی هاتنه خواره وهی قورئانه، چونکه له راستی دا قورئان هّیدایه تو نوورو روناکییه، ده رمانی ده ردی دلّو دهروونه، مشتو مالّی دلّ ده کا، رهحه ته به خششه له خوداوه بۆ به نده کانی وه کوو له شوینیکی تردا

دەفرموی: ﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ، وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ الاسراء/۸۲، یان دەفرموی: ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً، وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ فصلت/۴۴.

بەرستی ئەمە بەشیکە لەبەدبەختییەکانیان، ئەوەی ھۆکاری ھیدایەتە دەبیته ھۆکاری گومرایی و فەوتان بۆ ئەوان، ھەرۆکوو چۆن کەسیک میزاجی تییک بچێ خواردن و خواردنەوی پێ ناکەوی.

ئەمجار پاش ئەوەی پەرۆردگار ئەوەی روون کردەو: کە مونا فیکەکان بەکافری دەمرن، ئەوەش روون دەکاتەو: کە ھەموو سالتیک جارو دووجار تووشی سزای دونیایاش دەبن دەفرموی: ﴿أَوْ لَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ مَرَّةٍ أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ﴾ نایا ئەو دوو پوووانە نازان: کە ھەموو سالتیک جاریک یان دوو جار بەتاقی دەکرێنەو، تووشی جۆرەھا تەنگو چەلەمە دەبن، گرانی و نەخۆشی و زەررو زیانیان تووش دێ، ئەم جۆرە شتەش بەرەو ئەت خودا دەخەنەو یادی ئادەمیزاد وای لێ دەکا مەیلی ئیمان ھێنانی ببێ و واز لەکفر و بیدینی بێت، جوداوازی نێوان ھەق و بەتان بکا، کەچی ئەوانە وێرای ئەم ھەموو تاقیکردنەوانە کە تووشیان دێن، تۆیە ناکەن و لەتاوانی پیشوویان پەشیمان نابنەو، پەند وەرناگرن و رام نابن، بەسەررەقی دەمێننەو بەھیچ جۆری ئامادەباشی ئەوەیان تێدا نیە قبوولی ئیمان کەن؛ پەند و ئامۆژگاری کاریان تێ ناکا!

﴿وَإِذَا مَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ ئەگەر سورەتێکی قورئان نازل ببێ بۆ سەر پێغەمبەر ﷺ ئەم مونا فیکانە لای انیشتبن سەیری یەکتری دەکەن، بەچاو ئامارە بۆ یەکدی دەکەن، لیچ دادەگرن و ئالەتەیان پێ دێ، لەبەر دڵ نەخۆشی و بێ پروایی یان چ گرنگی بەنیگای تازە ھاتو نادەن، خۆساز دەکەن بۆ ھەلات و خۆدزینەو دەیانەوێ ھەلیان بۆ ھەلبکەوێ وەرچن، بەیەکدی دەلێن:

﴿هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ﴾ نهری که ده رچوون پیغه مبهرو موسولمانان نیوه یان
بینی؟ ناگیان لی بوو که خوتان دزییه وه؟

﴿ثُمَّ انْصَرَفُوا﴾ نه مجار هه موویان کۆرو یانه ی پیغه مبهرو ﴿جی دیلنو
پشت له حقو راستی هه لده کهن، نه مه حالو چۆنیه تی ژیا نی رۆژانه یانه، هه لسو
که وتو کردارو ره فتاریانه، له سهر حق بهرده وام نابن، حق وه رناگرنو لی
تیناگهن، نایانه وی له حقو راستی حالی ببن وه کوو له شوینیکی دیکه دا
ده فهرموی: ﴿فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ، كَانَهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ فَرَّتْ مِنْ
قَسْوَرَةٍ﴾ المدثر ۴۹-۵۱، ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ، عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
عِزِينَ﴾ المعارج ۳۶-۳۷. نه وه تا لی رده دا وه کوو کامیرای ته له فیزیونی وینه ی نهو
کافرانه ده کیشی، که له کۆرو مه جلیسی پیغه مبهرو ﴿به هه لده داوان ده رده چنو
له بیستنی حقو راستی هه لدینو بهرو گومرایو به تال هه لده تیزینن.

﴿صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ خودا دلو دهروونی لاداون
له حقو نیمانو خیرو نوورو روناکی، هیچ نابیستنو حق نابینن. یان دوعایه
لییان، واته: خودا دلو دهروونیان له حقو راستی نووری نیمان لابدا، حقو
راستی نه بیسنو توخنی نه که ونو هه گیز شتی که نه که ن قازانچو بهرژه وهندی
خۆیا نی تیدا بی!

﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ چونکه نهو به دبه ختانه گهلو نه ته وهیه کن لهو
نایاتانه حالی نابن که ده یانبیستن، نایانه وی لییان حالی ببن، دلیان ناده نی تا
لییان تی بگهن، به لکوو نهوان خهریکی خو لی گیل کردنو گوی پی نه دانن،
پهروه ردگاریش دلیانی لاداو ونده ی تر گومرای کردن! وه کوو له نایه تیکی تردا
ده فهرموی: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ الص ۵.

تیبینی:

نایه نه کان نه م حوکمانه یان لی وه رده گیرو:

۱- نیمان زیادو که م ده کا، نه مهش رای زوریه ی زانایانی سه له فو خه له فی

موسولمانانه!

۲- کوفرو نیفاق ده که ونه سهریه کئو پال لیک ده دهنو زیاد دهن.

۳- به لاو موصیبه تو تنگئو چه له مه هؤکاری خودا ناسینن.

رهوشته کانی پیغه مبه ر ﷺ که په یوه ندییان به ئوممه ته که یه وه

هه یه

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۲۸﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۱۲۹﴾

له وه پیش په روه ردگار فرمانی به پیغه مبه ر کرد: که ئه رکی قورسو ناخوش
بخاته سهرشانی موسولمانان: که نه نجامدانیان کاریکی نه سته مه و که سییک
خودا توفیقی نه دا بؤی هه لئاسورپن. نه مجار دئ کوتایی سووره ته که به شیوه یه ک
دینی که نه وه ئه رکه یان له سهر شان سووک بکا، نه ویش نه وه یه: که نه وه
پیغه مبه ر ی نه وه ئه رکانه ده خاته سهرشانی ئیوه له خوتانه وه همر به هره وه
سهر وه ریبه کی ده ست بکه وئ سهر وه ری ئیوه یه و ئیوه ی پی به هره مه ند ^د بن،
له هه مان کاتدا نه وه ش راده گه یه نی: که نه وه پیغه مبه ر به هیچ جوریک زهر وه
زیانی ئیوه ی ناوی وه همیشه هه ولی نه وه یه تی به خته وه ری دونیا و قیامه تتان
ده ست بکه وئ. نه وه وه کوو پزیشکی کاراماو لیزان ده یه وئ برینی ئیوه تیمار بکا،
ده ردی سامناکتان دهرمان ده کا، که وایی چیتان پی راده گه یه نی لی وه ر بگرنو
پابه ندی فرمانو جله و گیریه کانی بن!

ههر وه ها که له سهر تای سووره ته که دا نه وه ی راگه یاند: که خودا و پیغه مبه ر ی
خودا به رین له موشریکه کان، نه مجار حالو چۆنیه تی مونا فقه کانی قوناغ به قوناغ
شی کرده وه، له رووی ژماردنی نیعمه ته کانی یه وه خیطابی ناراسته ی نه ته وه ی

عهر ب کردو منه تی به سهر دا کردن به وه: که لهره گهزی خویان پیغه مبهری بو ناردوون، پیغه مبهری کی ره گهز عهره بو قوره یشی نه سب، له خوداوه نیگای بو هیناونو پدیامی پهره رد گاریان پی راده گیه نی، ههرچی ره وشتی جوانو بهرز ههیه تییدا ههن، دلسوزو به بهزه یی به بزیانو پی ناخوشی تووشی سزاو ناره حه تی بین.

حاکم له موسسه دره کندا له توبه ی کوری که عبه وه ریوایه ت ده کا ده لی: دوا نایه تی قورئان که هاتوته خواری نایه تی ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ...﴾ ه

موسلیمو بوخاری له به پرای کوری عازیه وه ریوایه ت ده کهن، ده لی: دوا نایه ت که هاتوته خواری نایه تی ﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾ قُلِ اللَّهُ يَفْتِيكُمْ فِي الْكُلَالَةِ هیه دوا سووره تیش که هاتوته خواری سووره تی (به رانه یه).

نیبنو عه بیاس ده فهرموی: دوا نایه ت که هاتوته خواری: نایه تی ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ﴾ هیه. ماوه ی نیوانی هاتنه خواره وه ی نهم نایه ته و کۆچی دوا ی پیغه مبهری ﴿هَاشْتَا رَوْثُ بُوهِ!﴾

هاوه لانی پیغه مبهری ﴿هَاشْتَا رَوْثُ بُوهِ!﴾ که له سهرده می خه لیفه ی یه که م دا قورئانیان کۆکرده وه به پراری هه موویان نهم دوو نایه ته یان خسته توه دوا سووره تی (براعة) وه.

ئیمام نه حه دو موسلیمو بوخاری و تیرمیزی و هی تریش ریوایه ت ده کهن له زهیدی کوری ثابته وه: که باسی کۆکرده وه ی قورئان ده کا له سهرده می حهرزه تی نه بو به کرداو رۆلی خوی لهو کاره گرنگه دا ده گیریتته وه: ده فهرموی: (.... هه تا له سووره تی (تهویه) دا دوو نایه تم لای خوزه یمه ی نه لئه نصاری ده ست که وتن لای که سی تر نه مدیبوون، نه ویش نایه تی ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ...﴾ هه تا کۆتایی سووره ته که که ده لی لای که سی تر نه مدیبوون واته: به نوو سراوه یی نه گینا له سینه ی خوی و هاوه لانی تریش دا هه لگیرابوون واته

له بهریان بوو.

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ نهی موسولمانینه! بزانیو دلتیا بن هاتوو بۆ سهر ئیوه پیغه مبهریک له خودی خوتانه، له ره گهزو نه ته وهی خوتانه و به زمانی خوتان ناخواتن دهکا، لاتان ناسراوو رابوردوو زانراوه، هۆزو بنه ماله ی ده ناسنو له زمانی حال ی ده بن، وه کوو له ئایه تیکی تردا ده فهرمو ی: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ الجمعة/٢، یان ده فهرمو ی: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ آل عمران/١٦٤.

قورنان لیوه دا پینج ره وشتی بهرزی پیغه مبهری ﴿﴾ دیاری کردوه:

١- ده فهرمو ی: ﴿مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ واته: نهی نه ته وهی عه ره ب! نه و پیغه مبه ره له خودی خوتانه. مه بهستی هه لانی عه ره به کانه بۆ نه وهی یار مه تی به نه و نیمانی پی یینزو له بانگه وازی و په یامه که ی هه لئه سلله مه نه وه.

٢- ده فهرمو ی: ﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ﴾ زۆر له سهر شانی قورسه و به لایه وه ناخۆشه ئیوه تووشی ته نگو چه له مه بین، زۆر به ته نگه وه یه: که له دونیا و قیامه تدا تووشی ناخۆشی نه بن. چونکه له ره گهزی خوتانه و خۆشی ئیوه خۆشی نه وه، ناخۆشیتان ناخۆشی نه وه.

٣- ﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ زۆر سووره له سهر نه وهی شاره زای ریگای خه قو هیدایه تتان بکا، به دل ده یه و ی له دونیا و قیامه تدا له خۆشی و به خته وه ری دا بن.

٤-٥- ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ زۆر به به زه یی و دلسۆزه بۆ موسولمانانو مه به ستیه تی ریگای هیدایه ت بگرنو له ناگری دۆزه خ رزگارتان بی.

که فهرماتان پی ده کا به جیهاد کردنو ته حه ممولکردنی ناره حه تی له م رووه وه نیه: که سووکایه تیتان پی بکا، یان له بهر دل ره قی و توند سروشتی نیه، به لکوو نه وه جۆری که له ره حه ت و دلسۆزی نه و بۆ ئیوه، ده یه و ی له کۆیله یی و ژێر ده ستیه یی رزگارتان بکا، گونا هو تاوانتان لی هه لوه ری، به ته نگه وه یه: که ئیوه شه ره فو سه ره وه ری هه لگرتنی په یامی ئیسلامیتان پی ببری، ره زامه ندیی

خوداتان دهست که وی به ههشت مسوگر بکن!

جا نهی پیغه مبهرا! ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه گهر نهو موشریکانه پشتیان هه لکردو روویان و هر گپرا، گویان بو په یامه که نه گرتو ئیمانیا نه هیناو پروایان به پیغه مبهریه تی تو نه کردو نه یانویست به گویره ی شهریه تی خودایی هه لسو کهوت بکن، نهو ﴿فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ تو بلی: من خودام به سه، نهو پشتیانم بی، به سهر دوزمنان دا سهر ده که ووم پیویستیم به که سی تر نیه. هه موو هیزو تواناو ده سه لاتی که هی نهو و که سی که پشت به نهو بیهستی حه و یجه ی به که سی تر نیه. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ خودایه ک حه ق و شیاو بو پرستن نیه جگه له ذاتی په روه ردگار، هیچ خودایه ک نیه شیاوی نهو بهی هانای بو ببریو به ندایه تی بو بکری جگه له خودا، من یستم به نهو به ستوه و کاری خوّم به نهو سپار دوه و پشت به که سی تر جگه له نهو نابه ستم!

﴿وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ نهو خوداو خاوه نی عهرشی بهرینه، گه وره ترین دروستکراو: که عهرشه، له ژیر ده سه لاتی نهو دایه. نهو داوود له نه بو ده رداوه ریوایهت ده کا ده لی: که سی که به یانی و ئیواره بلی: ﴿حَسْبِيَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ حهوت جار نهو دوعایه بخوینی، نهو دی گرنکه لای خودا بزی جی به جی ده کا.

کوتایی سوره تی براهه

به یارمه تی خودا رۆژی ۱۴/۱۰/۱۹۹۸ له پاکنووسی نهو سوره ته واته:

سوره تی (براهه) بوومه وه.

خودایه توفیقمان بده بو ته و او کردنی هه موو بهر که کانسی نهو

کتیبه ...

سووره تی یونس

ئەم سوورەتە ناوئراوە: سوورەتی یونس؛ چونکە چیرۆکی یونس پێغەمبەری
تێدایە عليه السلام، چیرۆکی ئەم پێغەمبەرە، تا بۆی سەرنج راکێشە، چ لەرووی
ئەوێوە: کە بۆ خۆی ماسی قووتی داو ماوێه کە لە سکی ماسی دا مایەوێ، یان
لەرووی ئەوێوە: کە گەلەکە ی زێدە لە هەموو گەلان کاتیەک پەشیمان بوونەوێ
ئیمانیاان هێنا خودا سزای لەسەر لا بردن..

ئەم سوورەتە، گەلێ باسی سەرەکی لەخۆ گرتوونو زۆربە ی مەبەستە
گرینگەکانی قورئانی تێدا کوکراونەوێ؛ وە کسوو چەسپاندنی یەکتاپەرستی و
روخاندنی شیرکوو پوچەلکردنەوێ بنەماکانی، چەسپاندنی پێغەمبەرایسەتی و
زیندووبوونەوێ هاتنی رۆژی قیامت، بانگەوازیی بۆ ئیماننێنان بەنامە
ئاسمانیەییەکانو کووتایی هێنانی ئەو نامە ئاسمانی و پەيامانە بەقورئانی پیرۆز،
کە بەرواڵەت ئەم سەرە باسانە سەرە باسی نایەتو سوورەتی مەککەیین.
سوورەتە مەککیەکان لەم باسانەدا دەسورپێنەوێ!

مەبەستە سەرەکییەکانی ئەم سوورەتە لەجوارچێوە ی حەقیقەتی ئولوھییەتو
حەقیقەتی بەندایەتی و چۆنیەتی پەیوەندی ئیوان پەرەردگارو بەندەکانی و
ناساندنی خودا بەئادەمیزاددا دەسورپێنەوێ، ئادەمیزادەکان فیر دەکەن: چۆن
بەندایەتی بکەن و چۆن بی پەرستێن و چۆن پابەندی فەرمانو جەلەوگیرەکانی بن،
هەول دەدا هەموو ئەو شتە لاوەکییانە ی خراونە پال بیرو باوهری سروشتی و
راستەوێ لەتایینی خودا نییو خەلکی بەتایین لەقەڵەمیان داوێ؛ وە دەریان
بهاوی و بیرو باوهری موسوڵمانانی لی پاک بکاتەوێ و خەلکی بگێرێتەوێ بۆ
بەندایەتیکردنو پەرستنی پەرەردگارێک کە شیاوی پەرستێن و بەندایەتی بۆ
کردنەو هەر ئەو خودایەو کەسی تر شیاوی پەرەردگاریەتی نیێ!

پەیوەندی سوورەتی (یونس) بە سوورەتی پێش خۆیەوێ...

وە کوو زانیمان سوورەتی (تەوہ) بەباسکردنی رەوشتەکانی پێغەمبەر ﷺ
کووتایی هات، ئەم سوورەتە بەپوچەلکردنەوێ شکو گومان بەرامبەر

هاتنه خواره وهی نیگا بۆ پیغه مبه‌ر ﷺ ده‌ست پی ده‌کا، تهو شکو گومانانه رته ده‌کاته‌وه: که ئاراسته‌ی هاتنی نیگا بۆ پیغه مبه‌ر کراوه موژده و ترساندنێ له‌خو گرتوه.

هه‌روه‌ها زانیمان زوربه‌ی نایه‌ته‌کانی سووره‌تی پیشوو ده‌رباره‌ی حالو چۆنیه‌تی مونا فیه‌کانو هه‌لۆیستیان به‌رامبه‌ر به‌قورئان بوو، ته‌م سووره‌ته‌ش ده‌رباره‌ی حالو چۆنیه‌تی کافرو موشریکه‌کانو بیرو رایان به‌رامبه‌ر قورئان ده‌دوێ. که‌وابوو: په‌یه‌ه‌ندی نیوان ته‌م سووره‌ته‌و سووره‌تی پیشوو ئاشکراو نمایانه، له‌وه‌پیش ره‌وشته‌کانی پیغه مبه‌ری باسکردن که هه‌موویان داخوازی نه‌وه‌ن تیمانی پی به‌یترێ، ته‌مجار لێره‌ش‌دا باسی ته‌و نامه‌یه ده‌کا که بۆی نێردراوه، باسی ته‌و پیغه مبه‌ره ده‌کا که ره‌وانه کراوه، هه‌موو کاتیکیش ئیشو کاری گومرایان ته‌وه‌یه: کتێبه ئاسمانیه‌کان به‌درۆ بزائو بڕایان پی نه‌که‌ن!

ته‌وه‌شمان له‌یاد نه‌چی که مه‌رج نیه مونا سه‌به‌و په‌یه‌ه‌ندییه‌کی ئاشکراو زه‌ق له‌نیوان سووره‌ته‌کان‌دا، یان له‌نیوان نایه‌ته‌کانی سووره‌ته‌کان‌دا هه‌بن، چونکه زۆر جار مه‌به‌سته‌کان جو‌راو جو‌ر ده‌بن، ئوسلووبی قورئانیش ئوسلووبیکی تایبه‌تی و سه‌رتاسایه، جیگۆرکه‌و گواسته‌نه‌وه‌ی تێدایه؛ له‌م مه‌به‌سته ده‌گۆزێته‌وه بۆ مه‌به‌ستیکی ترو له‌وه‌وه بۆ یه‌کیکی تر له‌عه‌قیده و بیرو باوه‌ره‌وه ده‌گۆزێته‌وه بۆ عیبادت، بۆ باسی ره‌وشتو نه‌خلاق بۆ په‌ند هێنانه‌وه، بۆ چیرۆکو سه‌رگۆزشته، بۆ نه‌حکامی سه‌وداو مامه‌له، بۆ نه‌حکامی نه‌حوال شه‌خصی و... هتد. ته‌مه‌ش شیوه‌و شیوازیکی تایبه‌تی قورئانه‌و بۆ کێشکردنی سه‌رنج و به‌ئاگا هێنانه‌وه‌ی دڵو می‌شکه له‌کاتی خوێندنه‌وه‌ی‌دا، بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی وه‌رزه‌بوونو باوێشکو خه‌وه‌نوچکه‌یه له‌هه‌ستو ده‌روونی خوێنه‌رو بیسه‌ردا... بیگومان ته‌م شیوازو ئوسلووبه داخوازی زۆره‌و کاریگه‌ری گرنگی هه‌یه له‌سه‌ر دڵو ده‌روونی ئاده‌میزاد، وه‌کوو ده‌بیندرێ له‌بواری فه‌زو ته‌ده‌بدا خه‌لکی زۆر به‌په‌ره‌وشن بۆ خوێندنه‌وه‌ی رۆمان شیوازی رانواندنێ چیرۆکو ته‌مثیل، چونکه سه‌رنجی بینه‌رازو خوێنه‌رازو

بیسه رانی تیدا راده کیشری شه مهش به هوئی هینانی هنانی رودای کتوپری و شته لاوه کییه کانز شیکردنه و هی بری لهو شته لاوه کیانه!

نهو باسه سه ره کییه انه نی نهه سووره ته له خوئی گرتوون نه مانه ن:

۱- هه لوئستی موشریکه کانی مه که راده نوئنی و دابو نه پیتی خودا ده چه سپینی.

ده باره ی مه خلوقاتی خوئی، که بو هه موو گه لو نه ته وه یه ک پیغه مبه ری ناردوه، حه زه تی (محمد) یشی کردوه به سه رخه تمی پیغه مبه رانز به نهو زنجیره ی پیغه مبه رانی کو تایی پی هیناوه، شه مهش شتیکی ناسایی بهو دابو نه پیتی خودایه له بو نه وه رداو نه ده بوو موشریکه کان سه ریان له وه سوو پیمینی که خودا نیگا بو ناده مزادیکی هه لبرایوی خوئی بنیری و ده فهرموی: ﴿اَکَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَا اِلٰی رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ، وَبَشِّرِ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ، قَالَ الْکٰفِرُوْنَ اِنْ هٰذَا لَسَاحِرٌ مُّبِیْنٌ﴾.

۲- حه قیقه تی تولو هییه ته و چۆنیه تی به ندایه تی بو ناده میزاد روون ده کاته وه، شه میش له ریگه ی نیشانه کانی بو نه وه ره وه: که گه واهی هه بوونی خودایه کی خاوه ن ده سه لاتو به توانان. صیفاتی خودای کردگار راده نوئنی و نیشانه ی ده سه لاتی نهو خودایه یان له بو نه وه ردا له ده وریه ردا، له خودی خو یانزا له گۆرانکاری له دیار ده کانی سه روشتا پیشان ده داو سه ره نجیانی بو لا راده کیشی و له ده روازه ی دئیو ده روونیان ده داو هه سستی نو ستوویان وه ناگا دینی! ده فهرموی: ﴿اِنَّ رَبَّکُمْ اللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِیْ سِتَّةِ اَیَّامٍ... (الایه)﴾ پاشان سه ره نجامی مه خلوقات به زیندو بو نه وه و پادا شو سزا دیاری ده کا...

۳- شه مجار بیرو باوه ری موشریکه کان روون ده کاته وه، پینج جوو شوبه وه گومانی کافره کان دیاری ده کاو ره ددی نه وانه ده کاته وه که پروایان به پیغه مبه رایه تی و نیگا نیه، به شیوه یه کی مه نطیقی و دنیاکه ره وه مونا قه شه یان ده کا، نه وه ده چه سپینی: که قورنان نامه ی ناسمانی بهو له خودا وه بو پیغه مبه ر

رهوانه کراوه و به درژایی رۆژگار به سهر ناسایی ده مینیتته وه، ده فهرموئ: ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به لگه له سهر نه وه دینیتته وه: که نه و قورنانه له خودا وه هاتوه، تهحه دای موشریکه کانی مه ککه ده کاو داویان لی ده کا: که بتوان به ته ندازه ی کورترین سووره تی نه م قوتانه بخه نه روو، ههرچه نده نه و قوره یشی یانه له باره ی رهوانیژی و زمانپاراوی و گوزاره کاری و ویژه وانی یه وه سوارچاک بوون و ده سستی بالایان هه بوو، که چی له بهرامبهر نه م تهحه دایه ی قورنانه بۆریان خوارد و ده سته وه سانو جۆش دماو بوون، نه یانتوانی به ربهره کانی بکه ن، ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ: فَاتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ﴾ نه مجار هه لۆستی موشریکه کان بهرامبهر قورنانه دیاری ده کاو ده فهرموئ: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ﴾.

۴- نه مجار هه ندی دیاره ی به توانایی خودا ده ست نیشان ده کا، که هه موویان به لگه ن له سهر تاکو ته نیایی و گه وه یی پهروه ردگار و هانده رن بۆ برپایکردن و نیمان هینان، چونکه پهروه ردگار کان و سهراوه ی ژیان و رزق و رۆژی ناز و نیعمه ته. ﴿قُلْ مَنْ يُزِفْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ، وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ، وَمَنْ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ، وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ، فَسَيَقُولُونَ: اللَّهُ، فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ؟﴾

۵- ناگاداری و حازیری زاتی پهروه ردگار به سهر هه موو شتیکندا بۆ هه موو شتیکن که په یه وه ندی به ژیانی ناده میزاده وه هه بی ده چه سپینئ، وایان نه خشه کیش ده کا که دلۆ دهروونی ناده میزاده کان پر ده کا له ترسو و له رزو و هۆشیاری به ناگایی، ههروه ها دلۆ دهروونیان پر ده کا له حاله تی چاوه وانی و به ته مای هاتنی سزای خودایی له هه موو شان و ساتیکندا، بۆ نه وه ی ناده میزاده کان له خه وی غه فله ت راست بکاته وه و بی ناگایی و خودا له بیرچوونه و دیان له دلۆ دهرووندا لی بره وینیتته وه، به ناز و نیعمه ته کانی ژیان هه لئه خه له تین!

۶- ئەمجار بۆ پەندو نامۆزگاری، بۆ چەسپاندنی راستی قورئان بری چیرۆکتو بەسەرھاتی پیغەمبەران دەگیرێتەو، وەکوو چیرۆکی ھەزرەتی نوح و بەسەرھاتی ھەزرەتی موسا و چیرۆکی ھەزرەتی یونس علیہ السلام.

۷- ئەمجار کۆتایی سوورەتەکە بەو دینی: کە ئادەمیزادان شوێن قورئان بکەونو شەریعەتی خودا بکەن بەپەڕەو پڕۆگرامی خۆیان، چونکە خێرو خوشی دونیاو قیامەتی تێدایە بۆ ئادەمیزادو دەفەرموی: ﴿قُلْ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ، فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ، وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا، وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ، وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ، وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يُخْرَجَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾.

ئەمە بەرکۆتێک بوو بۆ رافەکردنی ئەم سوورەتەو ئەمجار دینیە سەر رافەکردنی سوورەتەکە بەدرێژی:

بەناوی خودای بەخشنەو میھرەبان

باسی ناردنی نیگا بۆ پیغەمبەر ﷺ و ھەلویستی خەلکی بەرامبەر

نیگا

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾

دەربارەى ھۆکارى نازلبونى ئەم ئایەتانە، ئیبنو جەریر لەئیبنو عەبباسەو دەگیرێتەو دەفەرموی: کە پەروردگار ھەزرەتی موحەممەدی کردە پیغەمبەر و ناردی، ئەویش پەیامی خۆی راگەیاندا، عەرەبەکان بانگەوازییەکیان رەت کردەو و وتیان: خودا لەو گەورەترە پیغەمبەری ئادەمی بنیڕی، ئەوان پێیان

وابوو: دەبى پيغه مېهر فرېشته بى، ئيتىر پەرەردگار بۆ رەواندەنەوێ سەر سامى و تېنەگەيشتووبى عەرەبەكان نايەتى ﴿أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا...﴾ ى ناردە خواری، هەروا نايەتى ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا...﴾ یوسف/ ١٠٩ و ى تریشى ناردە خواری جا که پەرەردگار بەلگە لەدوا بەلگەى ناردە خواری لەسەر ئەوێ که پيغه مېهر هەر دەبى ئادەمیزاد بى، ئەمجار وتیان: جا ئەگەر پيغه مېهر هەر دەبى ئادەمى بى، ئەوێ که سائیک هەن لەموحه مەدە شیاوترن بېنە پيغه مېهر. وەکوو قورئان لێیان دەگیریتەوێ دەفەرموی: ﴿لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾ زخرف/ ٣١، مەبەستیان وەلید کورپی موعیرە بوو لەمە کەو مەسعوودی کورپی عەمرى ئەقەفى بوو لەشارى طائیف. ئيتىر پەرەردگار بۆچوونە کەیانى رەتکردەوێ و فەرمووی: ﴿أَهُمْ يُقْسِمُونَ رَحْمَةً رَبِّكَ...﴾ الایة زخرف/ ٣٢.

﴿الر﴾ ئەم سى وشەیه دەبى بەم شێوێهە بخویندرێنەوێ: الف، لام، را. مەبەستیش لە هینانى ئەم وشانە: ئاگادارکردنەوێ چاوەروانکردنە بۆ ئەو شتەى لەوێدا دەخویندرێنەوێ بۆ ئەوێ گەرنگی پێ بدروێ هەول بدروێ بیسەر و خوینەر لى حالى ببن.

هەلبەتە رافە کەران بۆ مانای ئەم جوړە وشانە زۆر مانای جیا جیايان خستوونەرۆو، یەكێ لەو مانایانە ئەوێهە: پەرەردگار تەحەددای عەرەبەکانو هەموو ئادەمیزاد دەکاو دەفەرموی: ئەوێ تا ئێمە قورئانمان لەو جوړە پیتانە پێک هیناوه، دە ئیوێش ئازابن لەو پیتانە کتیبیکى ئاوا بخەنەرۆو، وەکوو لەسەرەتای سوورەتى (بەقەرە) دا ئاماژەمان پێ کردن، یەكە یەكە ماناکانمان شى کردەوێ...

﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ ئەو نیگایەى بۆت نێردراوێ، ئەوێ نایاتى قورئانى پێر حیکمەتن، یان نایاتى قورئانى دامەزراوێ هەلنەوێشاوێ، یان نایاتى قورئانى خاوەن حیکمەتن، یان نایاتى سوورەتى پێر حیکمەتو دانایین، نایاتى

راستو حه قن پهروه ردگار بۆ بهنده کانی روونیان ده کاته وه، حه لالو حهرامیان تیدا ناشکرا ده کا، نه حکامو سنوره کانی شهر بعه تی خودایان تیدا روون ده کریته وه.

﴿اَکَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَا اِلٰی رَجُلٍ مِنْهُمْ﴾ پهروه ردگار ناره زایی خوی ده ده بری بهرامبهر نهو کافرانه ی که پییان سهیره وه ده لاین: نابیی پیغه مبههر له تاده میزاد بی، واته: هه لۆیستی نهو بره خه لکه سهیره: که ٲینکاری نیگاناردنی ٲیمه ده کهن بۆ تاده میزادیک له ره گهزی خویانو ده لاین: نابیی و ناگونجی پهروه ردگار نیگا بۆ تاده میزاد بنیری، پییان وایه هاوهره گهزی نهو پیغه مبههر له کهل نهوان ده بیته مانبعو کۆسپ له بهردم پیغه مبهرایه تیه که ی دا، واته: به بیرو پۆچوونی نهوان ده بی پیغه مبههر له گهزی تاده میزاد نه بی!!

قورئان له چه ند شو ٲینیکدا نهم بیرو بۆچوونه ی کافره کانی لهم باره وه تو مار کردوه، ده فهرمو ی: ﴿اَبَشِّرْ يَهُودُنَا﴾ التغابن/ ۶، یان ﴿اَبْعَثْ اِلٰهَ بَشَرًا رَّسُولًا﴾ الاسراء/ ۹۴، یان ﴿لَوْ شَاءَ رَبِّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً﴾ فصلت/ ۱۴، (حه زره تی هودو حه زره تی صالح) یش که بینیان گه له کانیان پییان سهیره پیغه مبههر له تاده میزاد بی. روویان کرده گه له که یان فهرموویان: ﴿اَوْ عَجِبْتُمْ اَنْ جَاءَكُمْ نَذِيرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلٰی رَجُلٍ مِنْكُمْ﴾ الاعراف/ ۶۳.

ٲیینو عه بیاس ده فهرمو ی: که پهروه ردگار حه زره تی موحه ممه دی به پیغه مبههری نارد، عمره به کان ٲینکاریان کرد، یان هه ندیکیان ٲینکاریان کرد، وتیان: خودا زۆر له وه گه وهره تره پیغه مبههره که ی تاده میزاد بی، خودا له وه بهر زتره ٲیاو ٲیکی وه کوو موحه ممه د بکاته فرستاده ی خوی، ٲیتر پهروه ردگار نایه تی ﴿اَکَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا...﴾ ی نارد ه خواری.

و ٲده چی سهر سوپرمانه که یان لهم رو وه بوو بی: که حه زره تی موحه ممه د ٲیاو ٲیکی ساماندار نه بوه، به تهر ازووی کۆمه لایه تی نهوان پیغه مبههر ده بی ساماندارو سهر وک هۆز بی، چون که قوره یشیه کان ده یانگوت: سهیره جیگای سهر سوپرمانه! بۆ خودا که سی ده ست نه که وت بیکاته پیغه مبههر جگه له هه ٲیوه که ی نه بو طالیب؟! نهو کابرا هه ژاره که ی به که لکی پیغه مبههری دی؟

تهوان پییان وا بوو: پیغهمبر ده بی ساماندارو خاودن نازو نیعمه تو سه ره کت
هوزیکی ناودار بی وه کوو قورنان له سهر زمانی تهوان ده فهرموئ: ﴿قُلْ لَا نُزِلَ هَذَا
الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾ الزخرف/۳۱، مهبه ستیشیان یان وه لیدی
کورپی موعه پیره له مه کهکه یان مه سهوودی کورپی عه مری شه قه فی له طانیف بوو،
له راستی دا تهم سهیر لیها تنو سهر سوورمانه یان له جی خوی دا نه بوو، هه موو
پیغهمبرانی پیشو ناده میزاد بوون، وه کو له شوتنیکی تردا ده فهرموئ: ﴿وَلَوْ
جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا، وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبُسُونَ﴾ الانعام/۹، یان ﴿قُلْ:
لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ، لَنَزَلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا
رَسُولًا﴾ الاسراء/۹۵.

ناردنی پیغهمبری ناده می بو سهر ناده میزاد گونجاو تره بو وهرگرتنو
قبوولکردنی بانگه وازییه که یو باشتر لیك حالی ده بنو ناخواتن شه نجام ده دن،
ته مجار هه لیباردنی ناده میزاد یک بو پیغهمبرایه تی و شه نجامدانی نه رک ی تهو
په یامه، تهوه خودا بو خوی باشتر ده زانی کی شیایو تهو پلهو پایه یهوه
ده سنیشانکردنی یه کیك بو تهو کاره عانیید به خودا خویه تی و کهس مافی تهوه ی
نیه ره خنه بگری ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ﴾ الحج/۷۵،
یان ده فهرموئ: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ الانعام/۱۲۴.

نه رک ی سهرشانی تهم پیغهمبره نیگا بو کراوه تهوه یه: ﴿أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ﴾
واته: نیگامان بو کردوه که خه لکی بترسینی له سزای دوزخ ته گهر له سهر کوفرو
بییدینی بمیننه وه، قیری یه کتاپه رستی و خودا ناسییان بکا، مهبه سته کانی نایینیان
بو روون بکاته وه، وه کوو له شوتنیکی تردا نه رک ی سهرشانی پیغهمبر دیاری
ده کاو ده فهرموئ: ﴿لَتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ، فَهُمْ غَافِلُونَ﴾ یس/۶.

ویرای تهم ترساندنو هه ره شه لیکردنه ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ
صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ مزگینی بده بهو که سانه ی نیمانیان هیناوه و کرده وه ی باش
نه نجام ده دن، که لای پهروه ردگاری خویان پلهو پایه ی بهرزو شکوداریان هه یه

له به هه شتی رازاو وه بهرین دا، پاداشی کرده وه کانیاں وهرده گرنه وه، نوئژو رۆژوو
خێرو خیراتیان په سه ندو وهرگیراوه...

هه لبه ته موژه دانو ترساندن تایبه تمه ندرتین ره وشتی پیغه مبهرن ﴿﴾

قورئانی پیرۆز چهند جارێک ناماژه بۆ ئەم ئەمرکانه ده کاو ده فرموی: ﴿لِيُنذِرَ
بِأَسَآءِ مِمَّنْ لَّدُنْهِ، وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا
حَسَنًا﴾ الكهف/ ۲، یان ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا

وَنَذِيرًا﴾ الاحزاب/ ۴۵، جا ههرچه نده ئیمه پیغه مبهرن کی ناده می و له ره گهزی

خۆیانو ناسراو لای خۆیانمان بۆ سهر ناردوونو موژده دهرو ترسینه ره، راستگۆیی و

ئه مانه تپارێزی و خاوه نایانگی پیاو هتی و رابوردوی سهر به رزانه ی لای هه موانیاں

ناشکراو نمایانه، که چی ﴿قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ﴾ تهو کافرا نه، که

تهو پیغه مبهره ره وشت جوازو رابوردو پاکه هاته سهریاں له جیاتی تهو هی

ئیمانی پێ بهیئن، وتیان: ئەم موحه ممه ده جادوبازێکی ناشکراو نمایانه!

به لێ ههرچه نده نیگا و سروشتی خودا بۆ پیغه مبهراں تهو هنده ناشکراو

روونه و به خششیکی خودایی به دهیدا به هه ندی به نده ی هه لپێزاده ی خۆی و

ره حمه تو به هره به بۆ ناده میزادو ده بوايه زۆر زوو ئیمانیان به فروستاده ی خودا

بهیانیه و یه کسه ر به ره و پیری بانگه وازی به که ی بچن، که چی به لایانه وه سه یرو

سه مه ره یه و خودی فروستاده که به جادوباز ده زانن!!

قیرائه تیکی تر بۆ ئەم رسته یه هیه، له جیاتی (ساحر مبین)

ده خوێندریته وه (السحر مبین) به گۆره ی ئەم قیرائه ته، مانا که ی به م جوړه

ده بی؛ کافره کان ده یانگوت: بیگومان ئەم قورئانه که موحه ممه ده هیناویه تی

سیحرو چاویه سته یه کی ناشکرایه و هه وێجه ی به به لگه نیه!

به هه ره حال. تهو کافرا نه قورئانیان به سیحر له قه لهم داوه و پیغه مبهریان

به ساحیر زانیوه، له هه ردوو بۆ چوونه که یان دا به هه له چوونو درۆ ده که ن، ده بوايه

تهوان (ئه گه ره هۆشیاں بوايه) بیانگوتایه ته مه پیغه مبه ره و نیگای بۆ کراوه،

چونکە ئەوێی کە دەیخوێن... ەو موعجیزە و سەرناسایە، کەلامی خودایە و بەرنامەی ژيانە. سیحەر هیچ جۆرە شتێکی لەحەقائیتی بوونەوەر لەخۆنەگرتووە، بەرنامەی ژيانو شەریعەتی تێدا نیە، بەلام قورئان ئەحکامی بەرزو یاسای پیرۆزو ئامۆژگاری بەپێزی تێدا یە، لەبارە ی زانیاری رامیاری و کۆمەلایەتی و ئەخلاق و رەوشت تابلێی دەولەمەندە و لەرو ی شیواز و نەظم و مانا و موعجیزە و سەرناسایە و شاکاری پەرەردگار و ئادەمیزاد ناتوان وێنە ی تەنانەت کورتترین سوورەتی بخەنە رو!

بەلام ئەوێندە ی پێ نەچوو ھۆشمەندەکانی عەرەبو داناکانیان بیویان روون بوو: کە قورئان سیحەر نیە و پێغەمبەر جادوباز نیە، چونکە ئەوان سیحرو جادوویان بەتاقی کردبوو، کە تێفکرین نەپێغەمبەر ﷺ دیاردە ی ساحیری پێو دیار بوو، نەقورئانی ش لەسیحەر دەچوو. بۆیە وردە وردە ملیان لەموسولمان بوون نا!

ئاشکرایە سیحەر زانیاری یە کە پشت بە قیل و چاوبەستەکی و شەعوەزە دەبەستی، یان بە کارتێکردنی تایبەتمەندی بری شتی سروشتی ئەنجام دەدری، یان پەيوەندی بەئەستێرەناسی و دەروونزانی و لیکۆلینەو لەم برارانەدا ھەیە، دە ی بەهیچ جۆرێک قورئان لەم جۆرە شتانە ناچی. ئەم دیاردانە ی تێدا بەدی ناکرین، بەلکو پێچەوانە ی ئەو شتانە یە و لەژور ئەو شتانە وە یە، چونکە نیگای پەرەردگار و ھاتوتە سەر دلو دەروونی پێغەمبەر و ئەحکامی بەرزو پیرۆزی لەخۆ گرتوون، کە تەلۆکی بوونەوەر و بەرنامە ی ژيانە، لەبواری تەشریع و قەضاو و رامیاری و کۆمەلناسی و زانیاری ھەمەجۆر و ئەخلاق و رەوشت دا نامە یەکی بی وێنە یە، لەرو ی شیواز و شەسازی و مانا و سەرناسایە و شاکاری کی تاقانە یە!

خودا به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهوییه و پیویسته ئاده میزاده کان

به ندایه تی بکه ن

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
إِذْنِهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢﴾

له وه پیش پهروه ردگار نه وهی راگه یاند: که کافره کان سهرسام بوون له وهی
خودا نیگا بو ئاده میزاد بکا و ئاده می بکاته فروستاده ی خوی، لییره دا
بو چوونه که یانی رت کرده وه نه وهی چه سپاند: که شتیکی ئاسایی به خودا نیگا
بو به ندیه کی هه لبردارده ی خوی بکا و بیکاته فروستاده ی خوی و نه رکی
بانگه وازی و ترساندن و مژده دانی بخاته سهرشان! نه مجار لییره دا دوو شتی
سهره کی ده چه سه پیئنی:

۱- نه وه ده چه سه پیئنی: که نه بوونه وه ره پهروه ردگاریکی به توانا و زانا و دانا
به دیهینه وه هه لیده سوپیئنی و فرمانپه وای موطله قه تییدا.

۲- له نایه تی دواشدا هه شرو نه شرو زیندو بوونه وه هاتنی قیامت
ده چه سه پیئنی، بو نه وهی هه موو که سیک پاداش و سزای کرده وه کانی و هه ر بگریته وه.
هه لیه ته نه مه قه ضیییه کی بنه په تی و سهره کیه له بواری بیرو باوه ردا،
قه ضیییه ی ربوویییه ته و قه ضیییه ی ئولو هییه ته دوو باسی گرنگی عه قیده ن،
موشریکه کان به جیددی نینکاری یان ده کردن، نه وان بر وایان و بوو: که بوونه وه ره
خودای هه یه و نه مه که ونه بی خاوه نو پهروه ردگار نابی، چونکه سروشتی ئاده میزاد
هه رگیز ناتوانی قه ناعه ت به خوی بکا: که نه بوونه وه ره بی خودا بی، به ده گمه ن
نه بی هه موو ئاده می به ک بر وای وایه: که بوونه وه ره خودایه کی خاوه ن ده سه لاتنی
هه یه.

جا عه ره به کان له گهڻ نه وه دا برۆایان وا بوو: که بوونه وهر خودای ههیه و ئهم که ونه بئ پهره ردگاری دروستکار نابئ و له خۆرا نه هاتۆته وجود، به لām هاوه لایان بۆ خودا داده ناو به ندایه تییان بۆ ده کردن بۆ نه وهی له خودای کردگاریان نزیک بکه نه وه و بینه شه فاعه تکار بۆیان!

هه له به ته قورئانی سپروژ ناچیته ناو کیشهو جه ده لیکی ذیهنی وشکئو برینگه وه ده رباره ی قه ضیه ی ئولو هییه تو ربو بییه ت، وه کوو نه و کیشهو جیداله ی دواپی له ژیر کاریگه ربی مه نطیقی یۆنانی و فه لسه فه ی تیغریقی به وه هاته کایه وه، به لکوو به شیوه یه کی ره وانو ئاسانو به مه نطیقیکی سروشتی قه ضیه که راده نوئنی و به لگه کان ئاراسته ی دلو می شکی ناده میزاده کان ده کاو هه ستو شعور ده بزوئنی و ده فه رموی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ بیگه ومان خودای ئیوه ئه لایه؛ نه و خودایه ی ئاسمانه کانو زه وی له شه ش روژ یان شه ش کاتدا به دیه ئیانوان، ئهم بوونه وهره به رفراوانه که خه یالیش په ی به ته مپه ره و نه و په ری نابا، به ئاسمانو زه ویه وه، به مانگئو روژو نه شتیره و مه جه ره و شاره نه ستیره کانه وه، به شه وو روژو ئاوو هه وایه وه، به هه موو نه و شتانه ی وان له ئاسمانه کاندا، به هه موو چۆم ده ریاو کیئوده شتو دۆلو زینده وهری سه رزه وی و ناو خاکئو ناو ده ریا کانه وه هه موویان دروستکاروو به دیه ئینراوی خودای کردگارن، په ره ردگار له ماوه و کاتی که دا دروستی کردونو به دیه ئیانوان: که هه ر خۆی ده زانی چه ند بووه و چه ندی خایاندوه!

ئه ی ناده میزادا! سه یر بکه: ئهم شه وه تاریکه ی: که وه کوو: په رده ی ته ستور مله ما له بوونه وهر ده بری و عوالیمه کان داده پۆشی و هییدی و هیمنی به ک ده خاته وه، هه ستو خۆسته کان کپ ده کاو زینده وهری له ناو لانه کانیا ندا وهره ده که وئنی، ته مجار ئهم شه وه سامناکه راده بری و شه به قی به یانی له ئاسۆوه دپ به تاریکی ده داو وه کوو پی که نینی مندالی ساوا دهم ده کاته وه، ئهم جه و جۆله ی به یانی ده یخاته وه ناو بوونه وهره نه شو نما ده خاته ناو ژیا نو زینده وهره وانه وه، ئهم سی به ره کشاوه ی: که بینه ر وا ده زانی راوه ستاوه، له راستی دا به هییدی ده کشی و راوه ستانی

نیه، نهم بالندهیهی بهیانی بهبرسیایه تی ده پروا و نیواران به تییری ده گه پیتسه وه، نهم زینده وه رانهی باز ده هاو نو دینو ده چنو له جهو جو لدان، نهم گیاو گژو دارو دره ختو روه کانه که له گه شو نمادان، نهم مه خلوقاته هه مه جوړه ی تیکه وه ده هاو یو دیو ده چی، نهم ده پروا نهو دی، نهو مندال دانه ی وه چه ده خه نه وه نهو گورانه ی مردو قوت ده دن، نهم حه مکه وینه و سایه و شیوه و شیوازو جهو جو ل و هاتو چوو رزینو تازه بونه وه و سیس بوونو گه شبوونه وه، له دایک بوونو مردنو هه ل سورانی بی وچانی نهم بوونه وه ره به رفراوانه ی که ساته وه ختیک راوه ستانی نیه و شه وو روژ له هاتو چودان... نه مانه هه موویان هه ستو نستی ناده میزاد ده جولینو له ناخه وه هه لیده نین بو نه وه ی سیر له بوونه وه ره بکاته وه و پروانی و رامینی و تی بفکری و بزانی: که نهم بوونه وه ره به بی هوده دروست نه کراوه و بی پهروه ردگار نیه و نابی!

نه لی نهو خودایه ی شیاوی خودایه تی و په رسته نهو خودایه یه: که نهم بوونه وه ره ی بهو جوړه ریکی و پیکی به هینا وه ته کایه وه، به دانایی و زانایی ریکی خسته.

﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأُمُورَ﴾ نه مجار کونترپولی عمرشی کرد، کونترپولکردنو به سهردا راگه یشتنیک که شیاوی زاتی پاکی بی. له گه ل گه وه یی و شکو مه ندیی نه ودا بگونجی، جگه له خودا خوی که سی تر نازانی نهو کونترپولکردنه چونه و چون نیه..

عمرش: کورسی یان مه لسه ندی به پړوه بردنی بوونه وه ره، گه وه ترین دروست کراوی بوونه وه ره، جگه له خودا که سی تر چو نیه تی عمرش نازانی..

پهروه ردگار که کونترپولی عمرشی کردوه و فهرمان په وایی بوونه وه ره ده کاو کارویاری مه خلوقاتو مه له کووت به حیکمه ت و زانایی خوی هه لده سوورپینی و به گوپره ی نه خشه و پیلانی نه زه لی خوی داخوای حیکمه ت و نیراده و مه شیته ت نیش و کاری بوونه وه ره تاو توئ ده کا. سهره تاو کوتایی شته کان مه زنده ده کا،

چۆنیه تی و گونجانی شته کان له ناو خۆیان داو داخوازییه کان ریکو پیک ده کا،
سهره تاو ناکامه کانیا ن دیاری ده کا.

مامۆستا سه یید: ده فهرمو ی: نیستیوا له سهر عهرش کینایه و درکه یه:
له پله و پایه ی ده ست به سهر دا راگه ییشتن و کۆنترۆل کردن و خستنه ژێر رکیفیکی
به رده وام و دامه زراوه وه به زمانو زاراوه یه ک که ئاده میزاد لیّی حالّی ببنو
ماناکانی پێ بزائن...

وشه ی ﴿ثم﴾ لێره دا بۆ دیاریکردنی زه مان نیه، وه غرانی ماوه ناگه یه نی،
به لکو و بوعدیکی مه عنه وی ده گه یه نی، کات له م مه قامه دا هیچ سایه و بوونیکی
نیه، چونکه کاتو حالّه تو چۆنیه تییه ک نیه خودا تێیدا نه بوو بێ و پاشان تیّی
هاتبی، خودا پاکو به رزو پیروژه له ههر شتیک که زاره وه ی (حدو ث)
بیگریته وه، ههر شتیک په یه وندی به کاتو شوینه وه هه بێ په روه ردگار
له خۆناگری؛ خودا ناخرته ناو جوغزیانه وه، بۆیه به دلنایایی به وه ده لێین: وشه ی
﴿ثم﴾ لێره دا بۆ بوعدی مه عنه وییه، ئیمه یش دلنایان له وه ی که ئیمه سنووری
رێگا پێدراو و نه مینمان نه به زانده، نه و نه ندازه یه ی ره وایه بۆ عه قلو هۆشی
ئاده میزادان که تێیاندا بریار به دن نه مان به زانده!! چونکه ئیمه پشت
به قاعیده یه کی کوللی ده به ستین، په روه ردگار به دوور ده گرین له هه موو شتیک که
بوونی پاش نه بوون (حدو ث) بگه یه نی، ههر شتیک داخوازی کاتو شوینی تێدا
بێ به راوه ی نازانین زاتی خودای تێدا دیاری بکه یین.

بۆیه زانایانی سه له فی صالح لێره دا ده فهرموون: نیستیوا ی خودا به سهر
عه ره شدا بوه و هه یه، وه لیّی چۆنیه تییه که ی بۆ ئیمه نه زاندره، بروامان به خودا و
به عهرشو نیستیوا ی خودا به سهر عهره شدا هه یه، به لام له چۆنیه تییه که ی
ناکو لینه وه و ناتوانین بگه یینه نامانج، چونکه زانیاری ئیمه سنوورداره و په ی
به چۆنیه تی نیستیوا ی سهر عهرش نابا.

﴿مَأْمَنَ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ﴾ هیچ تکا کارو شه فاعه تخوازیک نیه،
بتوانی شه فاعه ت بۆ یه کییک بکا مه گهر خودا بۆ خۆی رێگه به و تکا کاره بدا!

هه موو کارو بارێک به ده ست خودا خزیه تی، هه موو بریارێک هه ئه وه
له وه وهیه: هیچ شه فاعه تکارێک نیه به توانی بهی ئیزنی خودا بهنده کان له خودا
نزیک بکاته وه شه فاعه تیان بۆ بکا، ئه مهش به گوێره ی نه خشه و پیلانو
مه زنده کردنی پهروه ردگار خۆی شیایو ئه وه که سانه بۆ شه فاعه تکاریو
شه فاعه ت بۆ کردن به هۆی ئیمان و کرده وه ی چاکیانه وه، نه ک به ته نهها پالدا نه وه
به هیوای شه فاعه ت! به مهش بیرو پروای ئه وه کافرا نه پوچه ل ده بیته وه که به تو
صه نه مو فروشته یان ده په رستن و پێیان وا بوو: شه فاعه تیان قبو له وه هه رگیز ره ت
نا کرێته وه. وه کوو له شو ئێکی تر دا ده فهر مو ی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا
بِإِذْنِهِ﴾ البقرة/ ۲۵۵، یان ده فهر مو ی: ﴿لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ
لَهُ﴾ سبا/ ۲۳، یان ده فهر مو ی: ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ
شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذِنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ النجم/ ۲۶، یان ده فهر مو ی:
﴿يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ طه/ ۱۰۹.

له هه مان کات دا شه فاعه تی ئه وه که سانه ده چه سپێنی که خودای میهره بان
ئیزنی شه فاعه تکردنیان ده دا و رازی به شه فاعه ت بکه ن!

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ ئه وه خودایه ی ئه وه صیغه ته کانی: که له راستی دا
صیغه ته کانی که صیغه تی خودایه تی و پهروه ردگار یه تییه، هه موویان صیفات ی
که مال و جه مالن، صیغه تی خه لقنده یی و مه زنده کردنو دانایی و ته خشه کیشانو
هه ل سوپاندنی بوونه وه رو بریار دان له شه فاعه ت کردن دان، هه ر ئه وه خودایه
سه رو کاری ئیشه کانتان ده کاو که سی تر رایه ی نا که و ی ها و به شی بی
له خودایه تی دا، له هه موو ئه وه صیغه تانه ی که بۆ زاتی پاکی ده شیین و تای به تن
به نه و!

﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ یه کتا په رستی و به ندایه تی هه ر بۆ ئه وه بکه ن، عیبادت بۆ ئه وه
ئه نجام به دن ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ئه وه بۆ بیر له ئیش و سه ره نجامی خۆتان
نا که نه وه، نه ی گرو ه ی مو شری که کان! بۆ نه وه ی له روان گه ی بیر کرد نه وه تانه وه
هۆش خۆتان بین ه وه و بزائن، که هه ر خودا شیایو پهروه ردگار یه تی و په رستش بۆ

کردنە، ئەك ئەو خودا. درۆزنانەى ئىو بەخودايان دەزانو کړنووشيان بۆ دەبەنو بهیوان شەفاعەتتان بۆ بکەنو لەخوداتان نزیک بکەنەو، لەکاتیئکدا ئىو دەزان: هەر خودا بەدیھینەر و دروستکارە. وەکوو قورئان لەم بارەو دەفەرموی: ﴿وَلِئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ؟ لَيَقُولُنَّ: اللَّهُ﴾ الزخرف/ ٨٧. یان دەفەرموی: ﴿قُلْ: مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؟ سَيَقُولُونَ اللَّهُ، قُلْ: أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ المؤمنون/ ٨٦-٨٧، یان دەفەرموی: ﴿وَلِئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ الزمر/ ٣٨.

بێگومان عمر بەبەکان برۆایان بەتاکو تەنهایی خودا هەبوو لەربوبییەتدا دەیانزانى بەدیھینەر هەر ئەو و کەسى تر توانای بەدیھینانى نیە، وەکوو لەو کۆمەلە ئایەتەى پێشەو دەردەکەو، بەلام ئەو عمر بە نەفامانە لەئولوھییەتدا هاوێیان بۆ خودا دادەنا، عیبادەت و پەرستشیان بەتەنها بۆ خودا نەبوو، بۆیە لیرەدا فەرموی: ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ﴾ ئەمجار بانگەوازی کردن بۆ بیرکردنەو بەخۆدا هاتنەو، فەرموی: ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ؟﴾ واتە: ئەو بۆ ئەو نەفامو نەزان؟ بۆ بیر ناکەنەو و تینافکرن کە خودا بەدیھینەر و دروستکاری ئاسمانەکانو زەویە بەدیھینانو دروستکردنى ئاسمانەکانو زەوى بکەنە بەلگە لەسەر تاکو تەنهایی خودا لەبۆارى ئولوھییەتو ربوبییەتدا؟!

تایبىنى :

ئایەتەکان بەناشکرا نەم حوکمانەیان لى وەردەگیرى :

١- چەسپاندنى تاکو تەنهایی خوداو کورت هەلھینانى عیبادەت هەر بۆ ئەو.

٢- دروستکردنى ئاسمانەکانو زەوى لەشەش کاتدا یان لەشەش رۆژدا، هەرچەندە دەتوانى لەچاویئکنايئکدا بەدییان بهیئى، بەلام کەوايکردو بۆ ئەو یە بەندەکانى بەکارامایى و بى هەلەشەبى کارەکانیان ئەنجام بدەن.

٣- زانایانى ئیسلام (اجماع) کۆرایان وایە: کەوا لەژوور ئاسمانەکانەو قەبارەى کى گەورەو شکۆمەند هەبە. پىی دەگوترى عەرش، چۆنیەتىو

چەندییەتی ئەو عەرشه هەر خودا دەزانی و چۆنیەتی کۆنترۆڵکردنە کەشی هەر خۆی دەزانی!

۴- رۆژی قیامت بەبێ نیزی خودا (نەپێغەمبەر و نەغەیری پێغەمبەر) کەس ناتوانی شەفاعەت بکا.

۵- هەر خودا بۆ خۆی کاروباری بوونەوەر هەڵدەسورێنی و کەسی تر هاوێڵو هاوبەشی نیە، کارەکانیشی بەمەحزنی حیکمەت و دانایی خۆشەتی و کەس تەگبێرو نەخشەی بۆ ناکێشی، لەسۆنگەی شەفاعەت و رێنومایی کەسەو نیە.

بپروا بەرۆژی قیامتەو زیندوو بوونەو و پاداش

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُو

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ

شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾

لەئایەتەکانی پیشوودا پەرەردگار هەبوون و تاکو تەنهایی خۆی چەسپاند، ئەو هی رونکردووە: کە هەر خۆی شیاوی پەرستش و عیبادەت بۆ کردنەو نابێ کەسی تری بۆ بکری بەهاوێڵو هاوبەش؛ لێرەشدا بنەمایەکی تری گرنگ دەچەسپێنی، ئەویش زیندوو بوونەو و سزاو پاداش وەرگرتنەو یە لەسەر کردووە، چاکە بەچاکە و خراپە بەخراپە، دەفەرموی: ﴿إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ هەر بۆ لای خودایە گەڕانەو تان، دواي مردن زیندو دەکرێنەو، هەمووتان دچنەو بەرقایی خودا، یەکن کەستان پاشگوێ ناخری و لەبیر ناچیتەو، ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ خودا بۆ خۆی ئەم وادەو بەلێنەو داو و وادەو بەلێنی خوداش پاشگەزیوونەو هی تیدا نیەو هەر دیتە جی، هەموو کەس ناکامی کردووەکانی خۆی دیتەو رێو پاداش و سزای خۆی وەر دەگرتەو.

ئەمجار پەرەردگار ئەوە روون دەکاتەو، کە چۆن سەر تا مەخلوقاتى بەدیھیناوە، ئاواش جارىکى تر پاش مردن و لەناوچوون دروستیان دەکاتەو، ئاشکراشە دروستکردنەو لەدروستکردن ئاسانترە. هەر چەندە بەنیسبەت خوداوە کارى ئاسانو گران چوون یەکن. دەفەرموئ: ﴿إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ بێگومان خودا سەرەتا مەخلوقاتى بەدیھیناوە و پاشان جارىکى تر دروستیان دەکاتەو، وەکوو لەشوئىکى تردا دەفەرموئ: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ﴾ الروم/ ۲۷، دروستکردنى ئادەمیزاد و زیندەوەر ئاشکرایە و ژۆژانە دەبیندرئ و دەزاندرئ کە چەند زاروکتو بێچوو لەدایک دەبزو دینە کۆرى ژيانەو و پيش ماوێهە ک ئەوانە نەبوون، وەلى ئادەمیزاد تا ئیستا نازانى و رەنگە لەمە دواش هەر نەزانی سەرەتای دروستبوون چۆنەو چۆن مادە گیانى تى دەچى و وەگەر دەکەوئ و دەکەوئە جمو جوول.

دەبارەى دروستبوونەوێ پاش دنیا خراپ بوون، ئەوە زانا ماددییەکانیش بۆیان روون بۆتەو: کە ئەم کەونە تیکەچى و دنیا و ئیران دەبى، زۆر بەلگەى زانستیان لەسەر بەکۆتاهاتنى ئەم دونیایە هیناوەتەو، بەلام برێکیان ئینکاری زیندوونەو و پاداش وەرگرتنەو و سزادان لەسەر کردەوێ دنیا دەکەن. وەلى قورئان بەم بەلگە بەهیزە هاتنى قیامەت و زیندوونەوێ چەسپاند، بەم بەلگە سادە و سروشتییە: کە دەفەرموئ: کەسێک بتوانى لەنەبووە بوونەوەر دروست بکا و بیهینیتە گۆرئ؛ دەتوانى سەرلەنوئ جارىکى تر گیانەکان بختەو و ناو لاشەو و دواى مردن زیندوویان بکاتەو. ئەمەش بەلگەیه کە، لەوەتەری هەستى ئادەمیزاد دەدا و دەبەهژنئ و کاریگەری تەواوی هەیه!

مەبەستیش لەسەر لەنوئ دروستکردنەو: هاتنى ژۆژى قیامەت و زیندو کردنەو و حیسابکردن و لێپرسینەوێه لەئادەمیزادەکان ﴿لِيُخْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بۆ ئەوێ پاداش بداتەو بەئەو موسوڵمانانەى ئیمانیان هیناوە بەخودا و بەپیغەمبەرانو بەو نامانەى بۆیان نێردراو و کردارى باشیان نەنجام داوە ﴿بِالْقِسْطِ﴾ بەعەدالەتکاری و پاداشى تەواو؛ بۆ ئەوێ هەموو

که سیک پاداش و سزای شیای و خویان و هر گرنه و ده کوو له شوئیکه تردا ده فرموی: ﴿وَنَضْعُ الْمَوَازِينَ بِالْقِسْطِ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا، وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾ الانبیاء/ ٤٧.

عه داله تکاری له پاداشدانه و ده دژایه تی نیه له گهل نه و ده: که خودا پاداشی چاکه کاران به دوو چندانده ده داته و ده، چونکه نه و ده فضل و به خششیکه خودا به محضی ره حمه تی خوی دهیدا، و ده کوو له شوئیکه تردا ده فرموی: ﴿لِيُؤْفِقَهُمُ أَجْرُهُمْ وَيُزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ، إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ فاطر/ ٣٠. یان ده فرموی: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ یونس/ ٢٦، دیاره زیده که فضل و به خششی خودایه.

هه لیه ته گه ییشتن به لزه ته و خیر و خوشی بی نیش و نازار و ترس، مه به سیک دروستکردنه و ده زیندوکردنه و ده، ترپکی که مالی تاده میزادییه و نه هیوا و ناواته یه: که ده گونجی تاده میزاد بیگاتی، ناشکراشه نه و هیوا و ناواته لهم دنیا پر تهنگو چله مه و پر دهر دو به لاو نازار و نه ندیشه یه ده دست بهر نابی، خو نه گهر لهم ژیا نه کورته ی دنیا دا تاده میزاد ته نها هه ست به پرانه و ده لهزه ته و خوشی بکا و پروای و بی نه و خوشی و لهزه تانه ی تییدا ده ژی ده برپته و ده، نیتر جاریکی تر زیندو نایته و ده، نه و ده بو خوی که و کورتییو نیشانه ی نه گه ییشتنی تاده میزاده به پله ی که مالو سهر فزایی!

که و ابو: رزگار بوون له که و کورته و دهر دو به لاو تهنگو چله مه و لهزه ته و هر گرتن به دلنیایی له ژیا نه هه تا هه تایی و به بی ترس و خه و ته مه له ژیا نه نه و دنیا دا له به هه شتدا ده دست بهر ده بی و تاده میزاد پیی ده گاو ده گاته ترپکی که مالی تاده میزادیی و خیر و خوشی نه پراره ی ده ست ده که و بو به خته و ده ده بی!

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾
نه وانه ی کافرو پروایان به خودا و پیغه مبه رانی نیه و نینکاری زیندو بوونه و ده ده کن، سهریان سوور ده مینی له و ده: که خودا نیگای بو به ننده یه کی هه لبرارده ی

خۆی کردوه، بۆ ئه وهی له ئاگری دۆزهخ بیانترسینی و موژدهی به ههشتیان بداتی،
ئهوانه سزاو تۆلهی کوفرو تاوانیان لی دهستیندری و دهخرینه ناو ئاگری
دۆزهخهوه، لهباتی ئاوی ساردو گهواراو سازگار ئاوی کولاتویان دهدریتی بۆ
خواردنهوه، تینوویانهو ناتوانن ئه و ئاوه گهرمه ناسازه بخۆنهوه، که دهیخۆنهوه
قورگنو گهدهو ریخۆلهیان قاشقاش ده کاو دایده پلۆخینی و ناو سکیان ده برژینی،
لهباتی نه هیشتنی تینوایه تییان تووشی ئه و ئازاره دژواره ده بن، به راستی ئه و
شهرا بو خواردنهو هیان خراب شهرا ییکه که ده رخوا ردیان ده دری، و پرای ئه وه ش
سزای به تیشیان هیه، له هه موو لایه که وه له عه زابو ئازاری به تیش دا ده تلینه وه،
به ئاگر ده سوتیندرین، ئاوی کولاتوو داپلۆخینه ریان ده دریتی، قوزه لقورتیان
ده رخوا رد ده دری...

هه لبه ته سزای کافرو خودا نه ناسان له سه ر کوفرو بیدینیان مه به ستیک نیه
له و مه به ستانه ی ئاده میزادی بۆ دروستکرا وه و بۆی زیندوده کریتته وه، به لکو و
شتیکه عه داله ت داخواییه تی و عه قل په سەندی ده کا، بۆ ئه وه ی چاکه کارو
خراپه کار به یه ک چا و سه یر نه کرین، موسولمانو کافر چوون یه ک نه بن، ئیمه زۆر
جاری و ده بی ده بینین کافرو خودا نه ناس له و په ری خوشی و رابواردن دانو
به و په ری درنده یی و مله ورپیسه وه ستم له ئاده میزادان ده که ن، له هه مان کات دا
ده بینین زانا و پیاو چاکو خودا په رستان له ژیا نیکی پر ته نگو چه له مه دا
به کوله مه رگی ژیا ن به سه ر ده به ن، ده ی به چ عه قلیک ده بی ئه م دوو تاقمه وه کو و
یه ک پاداشیا ن بدریتته وه، وه کو و له شو نیکی تر دا ده فه رموی: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ، أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ
كَالْفُجَّارِ﴾ ص/ ۲۸، که و ابو و پیوسته دوو ژیا نی دنیا ژیا نیکی تر هه بی، هه مو و
که س سزا و پاداشی شیاوی خۆی تیدا وهریگریتته وه.

چەسپاندنی بەتوانایی خودا لەبوونەوهردا، هیئان و بردنی مانگو
خۆرو شەوو روژ

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِّتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي آخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

دوای ئەوەی پەرەردگار چەند بەلگەیەکی راناندن، بۆ چەسپاندنی تاکو
تەنهایی خودا و کورت هەلھێنانی ئولوهییەت لەزاتی پاکی داو زیندووبوونەوهی
روژی دوایی، بەلگەکانیشی لەدروستکردنی ئاسمانەکان و زەویەوه هیئایەوه،
ئەمجار بەتایبەتی دئی باسی چۆنیەتی خۆرو مانگو تایبەتمەندییەکانیان دەکا و
دەیانکاتە بەلگە لەسەر تاکو تەنهایی خودا لەبەواری دروستکردن و بەدیھێناندا،
هەروەها دەیانکاتە بەلگە لەسەر چەسپاندنی زیندووبوونەوه و هاتنی روژی
قیامەت، لەم رووە: کە خۆرو مانگ نامیری زانیی چۆنیەتی تیۆر سوورپانەوهی
سائو حیسابن! بەھۆی ئەوانەوه چاودێری روژگار دەکری و دەزاندری چەندە و چۆنە،
ئەمجار باسی ئەو سوود و قازانجە دەکا: کە لەگۆڕانی شەوو روژ پەیدا دبن،
وێرای باسکردنی سوود و قازانجی هەموو ئەو شتانە پەرەردگار لەئاسمانەکان و
زەوی دا دروستی کردون.

بەم جۆرە بۆمان دەردکەوی: کە بەلگە لەسەر خودایەتی و پەرەردگاریەتی
(ئولوهییەت و ربوبییەت) چوار شتن: دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی، چۆنیەتی
هاتوچۆی خۆرو مانگ، سوود و قازانجی پەیدا بوو لەم هەلسوورپانە، ئەو شتانە
خودا لەبوونەوهردا بەدیھێنان و حائو چۆنیەتییان، بۆ نمونە باران و هەورو
بروسکە، بومەلەرزە و زریان و بورکان و شۆقەزێپینە، هاتوچۆی شەپۆلی دەریا و

باوو بۆرانو زریانو ره شه با، حالو چۆنیه تی رسکانو پیگه ییشتنو به سه رجوونو
فهوتانی دره ختو ره ک، چۆنیه تی پهیدا بوونو ژيانی ئاژه لو په له وهرو خشو کتو
بالنده، نه مجار فهوتانو له ناوچوونیان، ههروا هه بوونی کانو کانزاو میوه و
بهروبووم له هه موو جوړیک!!!

ده فرموی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً﴾ واته: (الله) که خودای
نیویه، خوادایه کی وهایه: ناسمانو زهوی به دیهینان، خۆری وا دروست کردوه
که تیشکتو روناکی ده دا به بوونه وه، سه رچاویه به ژيانی گیاندارانو
گه شه کردنی ره کتو دره خت، نه گهر تیشکی خۆر نه بویه هۆکاری ژيانو گه شه و
نما ده سته بهر نه ده بوو، سه ر زهوی به که لکی ژيان نه ده هات ﴿وَالْقَمَرَ نُورًا﴾
مانگی وا به دیهیناوه که به روناکایی خۆی تاریکایی شه و در ده داو هۆکاری که به
نه شو نما کردنی دره ختو گژوگیاو ژيانی گیانداران!

قورنانی پیروژ روناکی خۆری به (ضیاء) هیناوه هی مانگی به (نور) باس
کردوه، نه مه ئاماژه یه که جوداوازییه ک له نیوان روناکی نه م دوانه دا هیه،
زانستی تازه ده ری خست که تیشکی خۆر زاتییه و هی خۆیه تی، وه لی روناکی
مانگ ره نگدانه وهی تیشکی خۆره تییداو هی خۆی نیه! نه مه ش مو عجیزیه کی
قورنانه پیش چوارده سه ده نه م زانستییه ی چه سپاندوه.

﴿وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ﴾ مانگی وا ره خساندوه: که قوناغ قوناغ هاتوچو ده کا
هه ر شه وه له مه نزلیکدایه، به بیستو هه شت رۆژ جاریک تازه ده بیته وه، سه رتا:
که ده رده که وی پچوکتو بی نموده، ورده ورده گه وره ده بی که ده بیته مانگی
شهوی چارده، نه مجار ورده ورده ده بووکیته وه تاوای لی دی وه کوو لاسکی
هی شووی خورما چرچ ده بیته وه و نموودی نامینی.

هه لبه ته نه و گۆرانه ی به سه ر مانگدا دی، له پیش چاوی نیمه وایه و به هۆی
نه وه یه: که تیشکی خۆر هه ره له و به شه ی ده دا که به رامبه رییه تی، نه گینا قه باره ی
مانگ خۆی گه وره بوونو بچووک بوونه وهی به سه ردا نایه!!

پهروهر دگار خوړو مانگی بهو شیوه به دیهینا ونو هه ریه که یان له ته وهره دی
خوی دا هاتووچو ده کا ﴿لَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِّ وَالْحِسَابِ﴾ بو شه و دی به هوی
هاتووچوی خوړو مانگو گورانکاری تیپان دا نیوه ی ناده میزاد فیږی ژماره ی
سائو مانگو حفته و روژه کان ببن، نه و ماوه و کاتانه ی به هوی خوړو مانگ
دیاری ده کرین فیږیان ببن، وهرزه کانی سال بناسن، کاتی هجو عومره و مانگی
ره مه زانو حیسابو کیتابی بازرگانی و کارکردنی جوړاو جوړتان لی ټیک نه چی!
به هوی خوړه و روژه کان دیاری ده کرین، به هوی مانگه وه مانگو سال
ده زاندرین، ههروها به هوی خوړه وه سالی خوړی و به هوی مانگه وه سالی مانگی
دیاری ده کرین، له ههر دوو حیسابه که شدا سوود و قازانجی ناده میزاد هه یه.
حیسابی سالی خوړی یه که شیوه یه و گورانی به سه ردا نایه، حیسابی سالی
مانگی به ناسانی ده زاندری، خوینده وارو نه خوینده وار ده توانن لی حالی ببنو
کاری پی بکه ن، بویه هه رچی نه حکامی شهرعی و کاتی عیباده تو خودا په رستی
هه یه به گوږه ی سالی مانگی نه نجام ده درین!

بِیگو مان ئەم مەشەهە دانە؛ دیمەنی خۆرو مانگ، پەیدا بوونی شەو و رۆژ و
هاتنی ئەم و رۆشتنی ئەو، دیار دەو دیمەنی ئاشکرا و نەمایانی بوونە وەرە،
نیشانە ی گەرەبی و بە دەسەلاتی و بە توانایی پەرەزداران، ئیمە پێیان راها تووین و
بە هۆی دویارە بوونە وە ی بەردەوام بە شتێکی ئاساییان دەزانین! ئەگینا تۆ سەرئە
بدە، دەبێ ئادەمیزاد چەند سەری سووڕ بێنێ و واقعی و ڕبێی کە بۆ یە کە مجار
هەڵهاتنی خۆر یان مانگ بێنێ یان ئاوا بوونیان بێنێ!!؟

ئەم دوو دیمەنە (هەلەتانی خۆرو مانگۆ ئاوابوونیان) دوو دیمەنی
بەرۆه وەزو بەردەوام دووبارە دەبنەوه، ئیمە پینانەوه راها تووین. قورئانی پیرۆز
سەرنجی ئادەمیزادیان بۆ لای رادەکیشی بۆ ئەوهی هەستیان بیزوینی، بۆ ئەوهی
هەستی چاوەروانی و وردبوونەوه لەدلاندا زیندووبکاتەوه، ھۆشیاری و وردەکاری و
تیزوایی لەهەستیاندا بخولقینی و بیانکەنە نیشانە بەتوانایی و دانایی خودا، بۆ
ئەوهی دنیابن. ﴿مَّا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ مانگۆ خۆری یێھودە بەدی

نه هیئان، خۆر که تیشک دهدا به ههموو ئەو ئەستێرانی که له تهوه ره ی ئەودان
به کۆمه له ی ئەو حسیب ده کرتزو گهرمایی ده گاته ههموو زینده وه رازو به هوی
ئه وه نه ئاده میزادو گیانه به رانی تریش شت ده بینن کارو باری ژانیان ریک
ده خن. ههروا مانگ که رونا کایی خۆی له خۆره وه وهرده گریو ریبوارو کاروانچی
ریگای پی ده رده که نه گه لی سوودی تری تیدایه نه مانه به بی هوده دروست
نه کراون. به لکوو حکمه تو مه به سستیکی هه ره به رز له دروستکردنیان دا هیه،
دروستکردنیان حقه و به حقه هیئراونه دیو بو مه به سستی حقه دروستکراون!
وه کوو له شۆنیکێ تردا ده فرموی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
بَاطِلًا﴾ ص/ ۲۷. یان ده فرموی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
تَرْجِعُونَ﴾ المؤمنون/ ۱۱۵، به لی دروستکردنی ئەم بوونه وه ره، هاتووچۆی خۆرو
مانگو ئەو ئەستێره و کاکه شانه بیهوده نیه، بی حکمه ت نیه، بی مه به ست
نیه!!

﴿يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ په ره ر دگار نیشانه کانی بوونه وه ره
دیارد ه کانی خۆرو مانگو شته کانی تر ده کاته به لگه له سه ره ده سه لاتێ فراوانو
دانایی و زانایی خۆی بو گه لو نه ته وه یه ک که بزانی سوود له و دیاردانه وه ر بگرنو
حه قو به تال لیک جیا بکه نه وه.

﴿إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ بیگومان له به دیه یانی شه وو رۆژ: که
به شۆن یه کتردا دین، ئەویان دیو ئەمیان ده روا، هه میشه به دوای یه کتری دا
ویلن، ههروا له کورتی و درژی شه وو رۆژدا: که به گویره ی گۆرانی شۆنیه لاتێ
خۆره وه گۆرانیان به سه ردا دی، وێرای ئەو یاساو نیظامه پر حکمه تو
وه رده کارییه ی که له سوورانه ی خۆردا هیه، ههروا ئەو تایبه تمه ندیه ی که
له خودی شه وو رۆژدا هیه؛ ئەویان بو نوستنو هه سانه وه ئەمیان بو نیشوکار!
﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ههروه ها ئەو هه شاماته ی خودا
له ئاسمانه کازو زه وی دا دروستی کردوونو حالو چۆنیه تی و تایبه تمه ندییان، بگره
هه ر ئاژه لو پیرۆکوو خشو کوو چۆنیه تی هه ورو بروسکه و تریشقه و گرمه و ناله ی

سهر سووړه ښه نريان، بارانو سهر ماو گهر ماو لافاوو ره شه باو زريانو بومه له رزه و
بورگانو نه م جوړه شتانه، چوښه تي ده ریاو شه پولو زينده وهرانی ناوی، چوښه تي
کانو کاتراو پیکهاته ی سهر و سهر د یانو هه موو نه مانه و گه لی شتی تریش
﴿لَا يَاتِ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ﴾ نه مانه هه موویان به لگه ی به هیزو گه وړه هه ن له سهر
هه بوونی به دیه ښه نریکی تاکو تنهاو خاوه ن حکمه تو دست ره نگینو کاراما
له دروست کردنو هه لسوړانو به پړوه بردنو یاسا دانا نذا بو گه لو نه ته ویه ک خویان
له سهر پیچی فهرمانی خودا یپاریزنو پیچه وانه ی سوننه تی خودا له بوونه وهر دا
هه لس وکوت نه کهن، چونکه په روه ردگار بو هه موو شتی ک یاسای داناوه، هه
که سی ک پیچه وانه ی نه و یاسایه بی تووشی زیان ده بی، سزا ده در ی، بو وینه خودا
یاسای ته ندروستی داناوه هه که سی ک په پړه وی نه کا نه خوش ده که وی، له ناو
ده چی، یاسای پالفته کردنی دلو ده ورونی داناوه، هه که سی ک په پړه وی نه کا
تووشی فساد ده بی. یاسای خودا بو ساده میزاد برده وامبوونیانه له سهر
خودا په رستی هه که سی ک په پړه وی نه کا تاوانبارو شیاوی سزادانه.

پاداش و سزای موسوّمانان و کافران!

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ عَائِدَتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي
جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعَوْنَهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّاتُهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ وَعَاقِرُ دَعْوَانَهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

پاش شهوی پهروه دگار چهند به لگه یه کی هیڼایه وه له سهر چه سپاندنی هه بوونی و تاکو ته نیایی و چه سپاندنی هاتنی روژی قیامه تو زیندوو بوونه وه و پاداشدانه وه له سهر کرده وه ههر که سه به گوړه ی خوی؛ چاکه به چاکه و خراپه به خراپه، نه مجار باسی حالو چۆنیه تی نه وانه ده کا: که بروایان به خودا نیه و پشت هه لده کهن له نیشانه و به لگه ی هه بوونی خودا و تاکو ته نهایی! هه روا حالو چۆنیه تی نه و موسولمانانه ش دیاری ده کا: که وپرای هه بوونی باوه، کرداری چاکو خودا په سند نه انجام ده دن، نه مجار سزاو پاداشی هه ردوو تا قم دیاری ده کا و ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ نه وانه ی به ته مانین زیندو بکړینه وه و بچنه وه بهرقایی خودا بو لیکولینه وه و حسابو سزاو پاداشو پییان وایه: ژبان ههر ژبانی دونیایه و بهس! ﴿وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا﴾ له جیاتی ژبانی قیامه تو هه ولدان بو به خته وه ری ژبانی نه برآوه ی نه و دونیایه، رازین به ژبانی که مخایه نی دونیای بی به قاو غافلزو بی ناگان له ژبانی حه قیقی و نه برآوه ی قیامه ت، به ژبانی جیهانی بی به قا رازینو پالیان لی داوه ته وه و باوه شیان به له ززه تو نیعمه ته رواله تیه کانی دا کرده و خویان پیوه هه له و گیر کرده. ههروه ها ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾ نه وانه ی بی ناگان له نیشانه کانی خودا له بوونه وهر دا، هه روا بی ناگان له نایاته شه رعیه کانی، بیر له نیشانه کانی بوونه وهر ناکه نه وه و لییان وردنابنه وه، پابه ندی فرمانه کانی نابن ﴿أُولَٰئِكَ مَاوَاهُم النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ نه وانه سه ره نجامو شوینی حه وانه وایان ناگری دۆزه خه، ته مهش له تۆله ی نه و تاوانو کاره خراپانه ی که له دنیادا نه نجامیان داوه، سزای بی برواییان به خودا و پیغه مبهرو روژی ژوایی و زیندو بوونه وه یه.

جا که بهم جۆره سه ره نجامو سزای پیړی یه که می روونکرده وه، ناشکراشه که خوښه رو بیسه ر چاوه روانی نه و نه بزائن: شاخو پاداشو ناکامی پیړی دووه م چیه و چۆنه؟! بۆیه پهروه دگار بهم نایه ته ی دوا یی پاداشی پیړی دووه میش دیاری ده کا و ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه وانه ی بروایان

به خود او به پیغهمبهرایه تی هیناوه، له نیشانه کانی بوونه وهر غافلن نه بوونو به ته ما
 لیکای پهروه ردگارنو ترسی لیکولینه و هیان هیه و به ته ما به هه شتو به خششی
 پهروه ردگارن، له نیشانه کانی ورد ده بنه ووه پابه ندی نایه ته شهرعییه کانی،
 خودا په رستو له خودا ترسن، نه وانه ﴿يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ﴾ پهروه ردگار به هوی
 هه بوونی تیمانه که یانه وه شاره زایان ده کا بو ریگی راستو دروست: که
 ده یانگه یه نی به به هه شتی رازاوه: که به ژیر دره خته کانیدا جوگه و جواری ده کشینو
 هه همیشه له ژیانی کامه رانی و خوشی به رده وام دا ده یگوزهرینن. ده خرینه
 به هه شتیکه وه که ﴿تَجْزِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ به ژیر خانو
 باله خانه کانیا دا جوگه و جواری ده کشین، له به هه شتی پر له ززه تو خوشی دا،
 له به هه شتیکدا که به راستی شوینی خوشی و رابواردنه. جا موسولمان که
 ده خرینه به هه شته وه ﴿دَعَاؤُهُمْ فِيهَا﴾ یه کهم و ته و هتافیان له به هه شتدا
 ﴿سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ﴾ پاکو بی عه بی هه بو تویه نهی خودای نیمه، به پاکو
 پیروزی و که مالت نیعتراف ده کهین، خودایه کی تاکنو ته نهاو بی شهریکی، نیمه
 سوپاست ده کهین، به ذیکرو ته قدیسی تو له ززه و وهره گرینو خوشیمان پی ده گا.
 ﴿وَحْيَتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ چاکو چونی و لیک پرسینیان له ناو یه کتریدا سسلام کردنه
 له یه کتری و هوالی رزگار بوونیان به یه کتری راده گه یه نن. وه کوو له نایه تیکی تردا
 ده فهرموی: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا، إِلَّا قِيلًا: سَلَامًا
 سَلَامًا﴾ الواقعة/ ۲۵-۲۶.

و شهی (سلام) و شهیه کی ناسکنو پیروزه، له دونیادا موسولمانان بهم و شهیه
 چاکو چونی له گه یه کتری دا ده کهن، ههروه ها پهروه ردگار له به هه شتدا بهم
 و شهیه سهره تا ده ست به ناخواتن ده کا له گه موسولمانان وه کوو ده فهرموی:
 ﴿تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ: سَلَامٌ﴾ الأحزاب/ ۴۴. ههروه ها فرشته بهم و شهیه
 به خیره اتنی به هه شتییه کان ده کهن، وه کوو ده فهرموی: ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُرْنْتُهَا:
 سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَاتَّخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ الزمر/ ۷۳.

به‌لّی ناده‌میزادان که چورنه به‌ه‌شته‌وه ئیتر خه‌مو خه‌فتیان نامینّی، هیچ شتی‌ک نیه پییه‌وه هه‌له‌وگیر بن، هه‌له‌بی مال په‌داکردن و سامان کو‌کردنه‌وه‌یان نیه، هه‌ولّی به‌ده‌ست هیئانی پله‌و پایه ناده‌ن، خه‌ریکی نه‌وه نین زه‌ره‌رو زیان له‌خۆیان دوور بخه‌نه‌وه، نه‌مانه هه‌موو کو‌تاییان هاتووه، خودا بی‌ئاتاجی کردوون، پیوستسان به‌م هه‌ولّو ته‌قه‌لّایانه نه‌ماوه، نه‌وان له‌غه‌مو نار‌ه‌حه‌تی و مه‌ینه‌تی رزگاریان بووه، گه‌ییشتنونه پله‌ی که‌مالّو له‌نه‌وپه‌ری ره‌زامه‌ندی دان، نه‌وه‌ی که‌حه‌زیان لّیه پیوه‌ی خه‌ریک بز و زیاتر له‌زه‌ته‌تی لّی ده‌یین ته‌سبی‌حاته سوپاس و ستایشی خودایه، ناوانه سه‌لام کردن له‌یه‌کتری و له‌فریشته‌کانی خودایه. که ده‌چنه به‌ه‌شته‌وه سوپاسی خودا ده‌که‌ن: که واده‌ی راستی پّیداوون به‌ه‌شته‌ی پی‌ خه‌لات کردون وه‌کوو له‌شوینیکی تر دا ده‌فرموئ: ﴿وَقَالُوا: الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ صَدَقْنَا وَغَدٰهُ، وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ نَتَّبِعُوْا مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ اُجْرُ الْعٰمِلِيْنَ﴾ الزمر/۷۴.

که به‌له‌زه‌ته‌و خۆشی نه‌پراوه‌ی به‌ه‌شت به‌هره‌مه‌ند ده‌بن، دل‌پاک‌و خۆشه‌ویستی ئیوان خۆیان به‌سه‌لام لّیک کردن ده‌ره‌به‌رن، نه‌مجار سه‌رله‌نوئ ده‌ست ده‌که‌نه‌وه به‌سوپاسی خودا ﴿وَاٰخِرُ دَعْوَاهُمْ اِنْ اِلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ﴾ کو‌تایی هه‌موو حالّو چۆنیه‌تی رابواردنیان هه‌روه‌ها داوایه‌ک که له‌خودای بکه‌نو هه‌ر مه‌به‌ستی‌ک بیان‌ه‌وئ بیته‌دی، به‌سوپاس و ستایشی خودای بوونه‌وه‌ر به‌دووباره کردنه‌وه‌ی رسته‌ی ﴿اِلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ﴾ نه‌نجامی ده‌ده‌ن. به‌مه‌ زیاتر خۆشی و له‌زه‌ته‌ی به‌ه‌شتیان پّیده‌که‌وئ و گیانیان پی‌ی شاد ده‌بی.

ئیی‌نو که‌ئیر ده‌فرموئ: نه‌مه ئاماژه‌یه بو‌نه‌و راستییه: که خودای په‌روه‌ردگار هه‌میشه سوپاس‌کراوه، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه که بوونه‌وه‌ری به‌دی‌هیناوه هه‌تا هه‌تایه سوپاسی خودا به‌رده‌وامه بۆیه: که سه‌رتا بوونه‌وه‌ری هیئایه‌دی فرموئ: ﴿اِلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ﴾ الانعام/۱، که قورئانی‌شی ناره‌ خوارئ فرموئ: ﴿اِلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اَنْزَلَ عَلٰی عَبْدِهٖ الْكِتٰبَ﴾ الکهف/۱.

هەمیشە ئادەمیزاد خێری دەوی و کاتی رق هەڵسانیشی داوای شەر

دەکا

﴿ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ ۖ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبَيْهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ ﴾

(۱۲)

داوای ئەوەی پەرەردگار باسی سەر سوڕمانی کافرەکانی کرد، ئەوەی: کە موحمەد نیگای بۆ دی، ئەمجار بەلگەی تاکو تەنهایی خوداو هاتنی رۆژی قیامەتی هینانەوه. لێرەدا وەلامی قسەو شووبەیهکی کافرەکان دەداتەوه، کە دەیانگوت: خودایە! ئەگەر ئەوەی موحمەد ئیدیعیای دەکا راستە، دە بەردەبارانمان بکە، یان سزایەکی ترمان بەسەردا بدە. پوختەو ناوەروکی وەلامەکش ئەویە: کە هاتنی عەزاب بۆ سەریانو بەردەباران کردنیان چ بەرژەو هندییەکی ئەوانی تیدا نیە. ئەوەیان بۆ روون دەکاتەوه: کە ئەو سزاو تۆلەیهی هەر شەیان پێ لێ دەکری، وەگرانەکی تا کاتیگ کە خودا دیاری کردووە خێرا بۆیان نایە، حیکمەتیکی خودایییەو رەحمو بەزەیییەتی بۆ ئەوان، دەفەرموی: ﴿ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ ﴾ پەلە کردن سڕوشتیکی ئادەمیزادە، ئەو هەمیشە پەلەیهتی خێرو خوشی دەست بکەوی؛ چونکە هەزی لەقازانجی خۆیهتی، کاتیکیش رقی هەڵدەستی و عەقڵی دەشیۆی داوای شەر دەکەن، دوای شەر بۆخۆیان دەکەن. واتە: ئەگەر پەرەردگار بەپەلە وەلامی ئادەمیزاد بداتەوهو دوای شەر لەخۆکردنیان قبوول بکا، وەکوو ئەو

په له كړندهی كافر ه كانی مه ككه له پیغه مبهریان ده كړد: كه خیرا نهو سزایه ی
همره شه ی پی لی كړدون بویان بینی، وه كوو چوڼ په له ی ده سته و تنی خیرو
سوودو قازانچ ده كمن.. نه گمر خودا بو هه موو په له پهلو داواكار یی كیان په په له
وه لا میان بداته وهو داواكار یه كیان بینیته جی، نه وه ﴿لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ﴾
له ناو د ه برانو د ه فوتانو له ناو د ه چوون، به لام خودا به ره حمو به به زه یی به، خیرا
سزاو توله یان لی ناستینی، دوا یان ده خا بو كاتیك كه خوی دیاری كړد وه
حیكه ته تو به رژه وندی نه وان لهم دوا خستنه ی سزاو توله یه دایه، له وانه یه
هه ندی كیان موسولمان بېن، هه ندی كیان وه چو نه وه ی وایان لی بكه ویته وه دوا یی
بینه سه ربازی نیسلام.

بیگومان كافر ه كانی مه ككه به پیغه مبهریان ده گوت: نه گمر راست ده كه ی تو
پیغه مبهری و ده لی نه گمر نیمان نه هیڼن سزای خوداتان بو دی، ده منته ت نه بی
باسزا كه ی بی! قورثان نامازه به مه ده كاو د ه فرموی: ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ
قَبْلَ الْحَسَنَةِ، وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ﴾ الرعد/ ۶. یان ﴿وَإِنْ قَالُوا: أَلَلَّهُمْ
إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا جِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ الانفال/ ۳۲. جا هه رچه نده نه وان بهم شیوه بی نه زاكه ته به ره نگاری
بانگه وازی پیغه مبهر ﷺ ده بوونه وه، بهو توستلوو به ناشیرینه ته حه ددای
پیغه مبهریان ده كړد، وه لی په روه ردگار به ره حمو به به زه یی و حیلېو میهره بانی
خوی داواكار یی ه كیانی قبول نه كړد، موله تی بی دان بو ماو هیه کی تر چونكه
نه گمر وه لامی بدانایه وه عه زابی بو بنار دنا یه، یه كسهر تی دا ده چوون، وه كوو
چوڼ گهلو نه ته وه كانی تر: كه پیغه مبهره كانیان به درو خستنه وه سزایان بو هاتو
له ناو چوونو ناسه وارا یان نه ما، نه مان: كه خودا وه لامی نه دانده وه سزای بو
نه ناردنو كو كوژی نه كړدن حیكه ته یی تی دایه، له وانه یه هه ندی كیان نیمان بینو
بینه گهل تقابو گرو ی موسولمانان، كه سیكیش ویرای نه م موله تدانه هه
سه پیچی بكاو موسولمان نه بی نه وه خودا به كوشتن یه كیه كه له ناویان د ه با،

وه کوو له نایه تیکی تر دا ناماژه بهوه ده کاو ده فرموی: ﴿قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمُ﴾ التوبة/ ۱۴.

سزای باقی کافره کانی تر: که به دهستی ئیوه بهر کوشتن و پرین ناکهون، شهوه خودا هه لێ ده گری بۆ روژی قیامت. ده فرموی: ﴿فَنَذِرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ واته: نهوانه ی که به ته ما نین زیندوو بینه وه بهر وه پوری ئیمه بکرینه وه لییان ده گه ری ئین له گومرایی و کوفرو بێ باوه ری خو یان دا بتلینه وه، بۆ ریزنان له پیغه مبه ر عه زابی کۆکۆریان بۆ نانیرین و به کۆمه له له ناویان نابهین، به لکوو مۆله تیان ده دهین، نازو نیعمه تی خو مانیان به سه ردا ده ریژین، هیه چ به لگه و بیانویکیان بۆ ناهیلینه وه ..

ههروه ها رهحمو به زهیی خودا بۆ بهنده کانی داخوازی نه وه یه: که هه رکاتی به هۆی تو ره بو نه وه دوعای شهرو نه گبه تییان له خو یان، له مال و مندالیان کرد دوعا که یان وه رنه گری، چونکه پهروه ر دگار بۆ خۆی زاناو ناگاداره: که شه دوعایانه یان مه به ست نین و له ناخه وه هه ل نا قو لێ به لکوو له نا کامی تو ره بو ونو رق هه لسانه وه شه نزایانه یان کرد وه !!

شه بو داود و شه بو به کری به زار له جابیره وه فرموده یه ک ریوایه ت ده که ن: که ده لێ: پیغه مبه ر ﷺ فرموی: (لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، لَا تَدْعُوا عَلَى أَوْلَادِكُمْ، لَا تَدْعُوا عَلَى أَمْوَالِكُمْ، لَتَوَافِقُوا مِنَ اللَّهِ سَاعَةً فِيهَا إِجَابَةٌ، فَيَسْتَجِيبَ لَكُمْ) دوعا له خو تان مه که ن، دوعا له مندالتان مه که ن، دوعا له مالتان مه که ن، نه وه کوو دوعا که تان وا ری بکه وی ته صادوفی شه ساته بکا که دوعای تیدا گیرا ده بی.

پیغه مبه ر ﷺ ده فرموی: (من داوام له خودا کرد: که دوعای خو شه ویست دژی خو شه ویست گیرا نه بی.)

هه ر به یۆنه ی باسی په له کردنی ئاده میزاد بۆ هاتنی شهرو عه زاب، نمونه یه کی ئاده میزاد مان بۆ راده نوینی له و کاته دا که ده ردو به لایه ک یه خه ی پی ده گری، په رده له سه ر سروشتی ئاده میزاد لاده باو ده ری ده خا چه ند بی هه وسه له و به هاتو هاواره، چه ند بی وره و خو رانه گره! په له ده کا شهرو عه زابی بۆ

بئی، که چی که به لایه ک یه خه ی ده گری ده ست ده کا به پارانه وه، که به لاکه ی له سهر لاجوو، ده گهریته وه سهر حالی جاران ی و (وه کوو نه بای دیبی و نه باران) ! ده فمرموی: ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانُ الضَّرَّ دَعَا جُنِّهٖ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا﴾ ههر کاتی ناده میزادی کافرو بئی پروا دهر دو به لایه کی تووش هات؛ نه خوش که وت، هه ژار بوو، به ند کرا... هاوارمان ده کاتی، لیمان ده پاریته وه، به پالکه وتنه وه، به دانیشتنه وه، به راوه ستانه وه، به بهر ده وامی له هه موو کاته کانو حاله کان دا، به تیلحاحه وه له خودا ده پاریته وه بۆ نه وه ی لهو به لایه رزگاری بکا، دریژه به پارانه وه که ی ده داو قسه ی قه لهو قه لهو هه لده ریژی و ده لایته وه و ده نووزیته وه...! وه کوو له شوینیکی تردا ده فمرموی: ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ قَدَّوْ دُعَاءِ

عَرِضٍ﴾ فصلت/ ۵۱. ده ست بهرز ده کاته وه رو له ناسمان ده کاو ده پاریته وه

﴿قَلَمًا كَشَفْنَا عَنْهُ صُرَّهٗ﴾ کاتی که به لاو ناخوشییه که مان له سهر هه لگرتو که وته وه خوشی و فمره حی به وه ﴿مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ صُرِّ مَسَّهُ﴾ بشت هه لده کاو رو له خودا ناسی وهر ده گپژی وا خوی نیشان ده دا؛ که ههر هیچ ناخوشی نه دیوه و نه پارا وه ته وه و هاواری پر تیلحاحی له خودا نه کرده! ههر ده لئی: کوردی وتنه ی (نه بای دیوه و نه باران). ﴿كَذَٰلِكَ زَيْنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ناوا بهو جوړه ریگای گومرایی و هه لده بۆ کافران جوان ده کری و پییدا ده پوژنو تووشی ده بن.

به راستی نه م نابلو کی شانیتیکی ره نگینه بۆ نمونه ی ناده میزاد؛ که له ژبانی دا هه لده کا، تاوان نه نجام ده دا، سهر که شو بوغرا ده بی، زیده ره وی ده کا، له شی ساغو بارودوخی بۆ گونجاوه، دنیا به که یفی نه وه، مه گهر که سییک خودا ره حمی پی بکاو پاریزراو بئی، نه گینا که س له ههره تی له شساغی و هه بوونی مائو سامانو هیژو توانا دا بیر له وه ناکاته وه که دهر ده داری هه یه، هه ژاری هه یه. به ههر زانی و زور سامانی و ته ندروستی و له شساغی بوغرا ده بی و خودای بیر ناکه ویتنه وه. کاتی که ییش دهر دو به لا یه خه ی ده گرن، ناخو توف کهرو به هاتو هاوهره، زور ده پاریته وه دریژه به دوعا و پارانه وه و هه لنوزان ده دا، ته نگه تاوو

نهفس کورتو بیّ ههوسه لهیه، کاتیکیش دوعای گیرا بوو به لای لهسه لاجوو، پشت ههله دهکا، خودای لهبیر دهچتهوه تیفکرینی نیه. دهست دهکاتهوه بهسه رکهشی و سه ریچی!!

مه بهست به (انسان) له نایه تی ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ﴾ ناده میزادی کافره، چونکه نهو ههلوستو کرداره ههلوستی موسولمانان نیهو شیاوی نهوان نیه، قورطوبی دهفرموی: کافرو غهیری کافیش دهگریتهوه. مه بهست بهو کهسهی ریگای گومرایسی بو کافره کان جوان دهکا، شهیتانه یان نهفسه، یان خودایه. چونکه فیعله که لهرستهی ﴿زَيْنَ لِلْمُسْرِفِينَ﴾ (مبني للمجهول) ه بکمر باس نهکراوه.

کافر به موسریف ناوبراوه، چونکه خوی و مالو سامانی خوی بهفیرۆ دهدا؛ نهفسی خوی کردوه بهبندهی بتو خودا درۆزنهکان، مالو سامانی خوی لهشتی پروپوچا خهرج دهکا.

داب و نه ریتی خودا بو له ناوبردنی گهل و نه تهوه سته مکاره کان و

جینشین کردنی خه لکی تر له شوینیان

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونََ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

لهوه پيش پهروه ردگار نهوهی روونکردهوه: که کافره کانی مه که په لهی هاتنی عه زابیان بوو، نهوهشی راگه یاند که گیرابوونی دوعا کانیان بی سووده، نه مجار نهوهشی روون کردهوه: که نهوان لهم داواکاریه یاندا درۆ دهکهن، چونکه نه گهر به لایان بیته سهر دهست دهکهن به هاوارو فوغانو پارانه وهو داوا دهکهن لهسه ریان لابیچی! نه مجار لیته دا هه ره شهیان لی ده کاو سهرنجیان راده کیشی بو

سەر نجاو ئاکامی نەتەوێ پێشینه سەر پەقەکانو دەفەر مووی: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا﴾ ئەم موشریکەکانی عەرەب! بەخۆتاندا بچنەوێ، واز لەسەریچی و ستمکاری بینن، بزائن: کە ئیمە لەپیش ئێوەدا زۆر گەلو نەتەوێ مان لەناو بردوون بەهۆی ستمکاری و بەدرۆخستنەوێ پەییامی پیغەمبەرانیان.. کاتیەک بەبەلگەیی بەهێزو موعجیزەیی ئاشکراوێ هاتنە سەریانو ئەوانیش بەدرۆیان خستنەوێ و ئیمەش لەتۆلەیی سەریچییاندا ریشەکیشمان کردو ئەوانمان بردن، وەکوو ئەنایەتییکی تردا دەفەر مووی: ﴿وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا، وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾ الکەف/ ۵۹.

جا لەناو بردنەکیان بەتێکراییی بوو، وەکوو گەلو نەتەوێ نوح و عاد و ټەموود، یان زەلیل کردو بۆ دەستو بۆ دەسەلات کردیان بوو و زالبوونی گەلو نەتەوێ تریوو بەسەریاندا، وەکوو لەهەندێ چەرخ و روژگادا بەسەر بەنویسراوە هاتوو. جا ئەم گەلو نەتەوانە ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ...﴾ پیغەمبەرەکانیان هاتنە ناویان بەبەلگەوێ بەموعجیزەو نیشانی راستەوێ، کەچی ئەوان بەدرۆیان خستنەوێ پڕوایان پێ نەکردن، ﴿وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ ئەوان ئامادەباشی ئەوەیان تێدا نەبوو ئیمان بینن، بۆ پڕوا کردو موسوڵمان بوون نەدەگونجان، خودا بۆ خۆی دەیزانی ئیمان ناهێنن، چونکە بەکوفرو بێدینی راهاتبوون، هەموو هیواو ئاواتیان رابواردو دنیاو خۆری ستمکاری و فیسق و فجوور بوو، ئیمانێتان لەوان دوور بوو، خودا بۆ خۆی دەیزانی: کە چ سوودو بەرژەوێ نەدی لەمۆلەتدانیاندا نیە، تا بێننەوێ زیاتر گومرا دەبن و ستم و ئاژاوە بلاو دەکەنەوێ، بۆیە ئیمەش لەناومان بردن ﴿وَكَذَلِكَ نُجْزِي الْقَوْمَ الْجَافِرِينَ﴾ بەوێنەیی ئەو لەناو بردو بەفتارە بردنە تۆلە لەهەموو تاوانبارێک دەستێنن، بەو شێوەیە گەلو نەتەوێ تاوانکارو لەخودا یاخی سزا دەدەین!

ئه مه هه ره شهیه کی توندو ترسناکه ببۆ کافره کانی قوره یش، که نه گهر بهرده وام بن له سهر سه ره پچیکردنو هه لۆستی ناله یاریان بهرام بهر په یامی پیغه مبهه سهر نه وه نه وانیش به ده ردی نه وان ده چنو وه کوو گه له پیشینه له ناو براوه کانیان به سهر دی، به تایبه تی که نه کافرانه ئاسه وارو شوینه واری بری له و گه لو نه ته وانه له دوور گهی عه ره بی دا ده بینن، هه روا له سه فهر و کاروانی زستانو هاوینیان دا بۆ یه مه نو ولاتی شام ئاسه واری نیشته مه نی هه ندی له و نه ته وه به ده بخته له ناو براوانه یان بهر چاو ده که وی.

جا که سهره نجامی تاوانبارانی دیاری کرد، ئاکامو له ناو چوونی نه و سته مکارانه ی دیاری کرد که پیغه مبهه رانیان به درۆ خستنه وه و سزایان به سهر دا باری، نه مجار نه وه ده خاته بیری قوره یشیه کانه وه: که نه وان جینشین نه و گه له له ناو براوانه نو له سهر که لاوه ی نه وان نیشته جی بونو ده فهر موئ: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ نه ی نه وانه ی پیغه مبهه ی ئیسلام نیردراوه بۆ سهرتان! بزنان که له پاش له ناو بردنی گه لو نه ته وه پیشینه کان ئیوه مان کردوه به جیگیرو جینشین له زه وی دا.

ئه مه ش مزگینی به بۆ ئومه تی ئیسلام: که نه گهر ئیمان بینو شوین په یامی پیغه مبهه بکه ون، ده بنه خه لیفه و جینشین له سهر زه وی توانو ده سه لاتو فرمانه واییان ده ست ده که وی. وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهر موئ: ﴿عَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ النور/ ٥٥. هه لبه ته په ره ردگار واده ی خوی به جی هی ناو موسولمانانی کرده خاوه نو فرمانه وای مه مله که تی فارسو رۆم فیرعه ونه کانو زۆر گه لو نه ته وه ی تریش!

به راستی ئه مه هه ژاندیکی به هیزی ههستی ئاده میزاده، پی ی راده گه یه نی که کراوه به جینشین که سانیکی که سهرده میکی خاوه ن ده سه لاتو مالو سامان بوونو لییان سه ندراوه ته وه، فرمانه واهو بوونو لی خراوونو له ناو براوون نه مه یش

هەر دەبێ روژگارێک بێ دنیا بە جێ بێڵی و مالتاوی بکا! ئەم ژيانە ی که تی یدایە چەند روژێکەو بەسەری دەباو دوا یی دی!!

﴿لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ ئیمە ئیوەمان کردووە بە جینشینێ ئو نەتەوانە بو ئو بە بێنێن ئیوە چۆن هەلسو کەوت دەکەن! چۆن جینشینێ یە کەتان ئە نجام دە دەن! بۆ ئو هە ی بە گۆڕە ی کردووە کانتان سزاو پاداشتان بە دینەو.

ئیمامی موسلیم لە صەحیحە کە ی دا فەرموودە یە ک ی هی ناو، ئە بو سە عیدی خودری ریا یە تی کردووە دە فەرمو ی: (إِنَّ الدُّنْيَا حُلُوءَةٌ خَضِرَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا، فَنَظِرٌ كَيْفَ تَعْمَلُونَ، فَاتَّقُوا الدُّنْيَا، وَاتَّقُوا النَّسَاءَ، فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنِي إِسْرَءِيلَ كَانَتْ مِنَ النَّسَاءِ) واتە: دنیا شیرین و خوش جوانە، خدا ئیوە ی کردووە بە جینشین تییدا دەروانی چۆن هەلسو کەوت دەکەن، خۆتان لە تەلە کە بازی دنیا بپارێزن، خۆتان لە فیتنە و شەری ئا فرە تان بپارێزن، چونکە بێگومان یە کە مچار کە فیتنە و شەرو ئاشووب تووشی نەتەو هە ی ئیسرا ئیل بوو لە ئا فرە تەو بوو بە هۆی ئا فرە تەو بوو.

قەتادە دە لێ: خودا راستی فەرموو: بۆ یە ئیمە ی کردووە بە جینشین تا بپروا ئیتەو کارو پیشە مان، دە ی بە قوربان هەول بەدە کاری چاکو باش نیشانی پەرەردگار بەدەن بە شەو و بە روژ توخنی کاری خراپ مەکەون.

ئە مەش ئاماژە یە بۆ ئو: کە ئەم جینشین کردنە پە یو هەستە بە ئە نجامدانی کاری باش، بۆ ئو هە ی ئیمە لە خۆمان بایی نە بێزو وانە زانین: کە ئیتەر هە تا هە تاییە دە مینینە و دە مینینە و دە توانین پێچە وانە ی سوننە تی خودا لە بوونە وەردا هەلسو کەوت بە کە یزو ئیتەر لێ پرسینە و نیه!

بێگومان هەستکردنی ئادە میزاد بەو: کە لە ژێر چاوە دێری یە و بەو ژیانە کورتە ی جیهان تاقی دە کرێ تەو و هەرجی هە یە تی و دە یی بۆ ئیمتیحانو تاقی کردنە و یە مە ناعە یە ک ی بۆ پەیدا دە بێ بەر یە سستی بو غرابوون و گو مپابوون

بی ناگایی لی ده کا، وای لی ده کا هه له وگیری کالو مه تاعی دنیایی نه بی.
هه له نه کا بۆ وه ده سته پینانی به ریگی نار هوار نامه شروع.

نایه ته کان به کورتی ناماژه بۆ نهم مه بده نه سه ره کییانه ده کهن:

۱- بنپر کردنی گهلو نه ته وه پیشینه کان به هوی زولمو زوری خویان بووه،
هجا زولمه که یان کوفرو شیرک بووه یان بوغرا بوونو مله وری فهرمانر هوار
لیپرسراونه.

۲- نهم نایه تانه ههر هه شهن له کافره کانی مه کهه هاووینه کانیا ن له هه موو
سه ره همو چاخیکندا. ههر گهلو نه ته وه یه ک په یامی حه زره تی (محمد) به درۆ
بخاته وه خودا ده توانی ریشه کیشیان بکا.

۳- جیگیر کردنو نیشه جیگیر کردنی ههر گهلو نه ته وه یه ک پابه نده
به نه نجامدانی کرده وه باشه وه. که په ره ردگار گهلو نه ته وه یه ک ده خاته شوینی
نه ته وه یه کی تر بۆ نه وه یه: ده ریکه وی تا چ نه ندازه یه ک پابه ندی فهرمانو
جله وگیری به کانی خودان، هه له ته خودا بۆ خوی زانیاری کاملی هه یه به سه ره
رابوردوو داهاتوودا؛ ده زانی چ بووه چ هه یه و چ ده بی. که وایی چ پیویستی
به تاقیکردنه وه یه شاده میزاد نیه بزانی چی ده که نو چۆن ده بن! وه لی که
تاقیکردنه وه که نه نجام ددها بۆ نه وه یه له روانگی کرده وه کانیا نه وه به لگی
هیسی و مادی و بینراو له سه ره به نده کانی راست بکاته وه! واته: په ره ردگار که
نهم تاقیکردنه وانه نه نجام ددها بۆ نه وه یه بۆ به نده کانی ده ریکه وی خویان چییان
کرده!!

موشریکه کان داوایان له پیغه مبه‌ر ده‌کرد که قورئانیکی تریان بو

ببینی، یان هه‌ندی نایه تی بگوری

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتُتْلَىٰ بِقُرْءَانٍ
غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدِّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَآئِي نَفْسِي
إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ
لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن
أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

لیره‌دا سیاقه‌که ده‌گوری له‌خیطابی هه‌ره‌شه‌و په‌ندو نامۆزگاری بو
کافره‌کان رو ده‌کاته‌وه رانواندن نمونه‌ی کرده‌وه‌کانیان، نه‌وه ده‌رده‌خا: که پاش
جینشینکردنیان له‌شوینی نه‌ته‌وه سته‌مکاره‌کانی پێشوو چییان کردوه، هه‌لسو
که‌وتیان چۆن بووه!

له‌وه‌پێش دوو شوبه‌یه‌ی کافره‌کانی به‌رامبه‌ر تاییین دیاری کردن: یه‌کیان
سه‌رسورمانیان له‌هاتنی نیگا بو ئاده‌میزادو هه‌لبژاردنی هه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د
ﷺ بو پیغه‌مبه‌ریتی و دووه‌م داواکردنی هاتنی عه‌زاب بو سه‌ریان!

لیره‌ش‌دا شوبه‌یه‌یه‌کی تریان ده‌خاته‌ رو، شه‌ویش تانه‌و ته‌شه‌ردانیانه
له‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ و گومان په‌یدا کردنیان له‌قورئان‌دا.
بۆیه‌ هه‌ر که پیغه‌مبه‌ر قورئانی به‌سه‌ردا ده‌خویندنه‌وه، ده‌یانگوت: نه‌مانه‌مان
به‌لاوه‌ په‌سه‌ند نیه. بیگۆره، قورئانی‌کمان بو بینه‌ ره‌خه‌ له‌خودا‌کانه‌مان نه‌گرێ.

نیبنو عه‌هباس ﷺ ده‌فه‌رموی: پێنج که‌س له‌کافره‌کان گه‌له‌یه‌یان
به‌پیغه‌مبه‌رو قورئان ده‌کرد، شه‌و پێنج که‌سه: وه‌لیدی کوپی موغیره‌ی

مه خرومی و عاصی کوری وائیلی سه همی و نه سوهدی کوری مه طه لیبو
 نه سوهدی کور عه بدیه غووشو حاریشی کوری هه نظله له سوو. پهروه ردگار
 هه ریه که یانی به شیوه یه ک له ناویرد، پیش وه ختیش موژده ی به پیغه مبهردا بوو که
 خودا خوی له عوده ی نهو گالته که رانه دی و توله یان لی ده ستینی و فهر موو بووی:
 ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ الحجر/ ۹۵.

به م شیوه هه لسو که وتیان له گهل پیغه مبهرو په یامه که ی کرد، نه مه کارو
 کرده و هیان بوو پاش جینشین کردنیان له شوینی گهل و نه ته وه کانی پیشوو!!
 له جیاتی نه وه ی به ندو عیبره ت وهریگرنو به خویادا بچنه وه که چی ﴿وَإِذَا
 تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا﴾ هه رکاتی نیاتی قورئانیان به سهردا بخویند رایه وه، واته: هه
 کاتی پیغه مبهرو قورئانی به سهر موشریکه کاندایا بخویند رایه وه ﴿قَالَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ لِقَاءُنَا﴾ نه وانه ی موشریکو بی بروانو به ته ما زیندو بوونه وه نین ده لئین:
 ﴿إِنَّمَا بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ﴾ نه م قورئانه بگپه وه بو شوینی خوی و
 قورئانیکی ترمان بو بینه له شیوه ی نه م قورئانه نه بی، شتیکی وای تیدا نه بی
 پیمان ناخوش بی، ره خنه له خوا کانمان نه گری، شتیکی وای تیدا نه بی نیمه
 بروامان پی نه بی، باسی زیندو بوونه وه و سزاو پاداشی تیدا نه بی. یان که
 هه چکه نه بی هه ندیکی لی بگوره؛ نهو ئایه تانه ی هه ره شهو ره خنه یان تیدا یه
 لایان به ره و ئایه تی تر بخه جیگه یان.

مه به ستیشیان له م چاو وراوه نه وه بوو: که پیشنیازه که یان جی به جی بکری
 نیتر نهو کاته ده عواکه ی پیغه مبهرو: که ده یگوت: قورئان نامه ی پهروه ردگار
 پووچ ده بو وه.

وا پیده چی نهو موشریکانه ی: که له روژی قیامت نه ده ترسانو به ته ما
 حیسابو لیکو لینه وه نه بوون، وایانده زانی: وه کوو پیشبرکی ی بازاری عو کاظو
 موباره یاتی نه ده بی وایه: هه ره به بیستنی نه م ده خوازییه یان خیرا موحه مه د
 قورئانیکی تر داده نی و ده یخاته به رده میان: یان خیرا ده خوازییه کان جی به جی
 ده کاو هه ندی له ئایه ته کان ده گوری و ئایه تی به دلی نه وان داده نی!!

بۆیه پهروه دگار فهرمان به پیغه مبهەر ﷺ ده کا: که داخوازییه که یان رەت بکاته وه ده فهرموئ: ﴿قُلْ: مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلَقَاءِ نَفْسِي﴾ نهی پیغه مبهەر! بهو موشریکانه بلی: من رایهم ناکه وئو ناگونجی بۆ من: که به خودی خۆم ئەم قورئانه بگۆرم، چونکه من ته نیا شوئن ئەو نیگایه ده کهوم که بۆم دئ به سروش ئاراسته ده کری، تهویش تهو یه: که پیتان راده گه یه نم، منیش ههر راگه یاندنم له سه ره، ئەم قورئانه نامه ی خودایه من به پئی ئەم نامه هه لسه کهوت ده کهم، به هه یچ شیوه یه ک بۆم نیه ده سکاری بکهو گۆرانکاری تیدا بکهم! باش بزائن ئەم قورئانه یاری یاریکه ران نیه، لیها تووی به توانایی هه ستیارو شاعیر نیه، به لکوو ده ستوورو یاسای ژیا نه بۆ ئاده میزاد، که ته لۆکی بوونه وه، یاسایه کی گونجاوو له باره بۆ هه موو بارودۆخیک بۆ گشت ناوچه وولاتو ههریمیک، له لایه من هه لسه پرتنه ری بوونه وه وه نیردراوه، یاسای خو لقی نه ری ئاده میزاده بۆ نه وئو بیته په پره وو پرۆگرام بۆ ئاده میزاد، هه لبه ته خوداش له هه موو کهس باشتر ده زانی بهرژه و نه ندی ئاده میزاد چیه و چی بۆ باشه! که و ابو: ناگونجی و نابئ پیغه مبهەر له لایه من خویه وه ئەو قورئانه نیردراوه له لایه من خودا وه بگۆری.

ئه مجار جه ختی له سه ر رسته ی پتسه و کرده وه ده فهرموئ: ﴿إِنْ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ پتیا ن بلی: من ته نیا شوئن ئەو په یامه ده کهوم که به سروش بۆم نیردراوه، هه چی لی ناگۆرم، ههر گۆرانکارییه ک تیدا تاوانه وه له وای سزای دۆزه خ هه یه.

ههر ده ست لیدانییک تیدا یاخی بوونه له خودا و دژایه تی کردنی خودایه، ئە من شتی وا ناکه م، چونکه ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ من دترسم نه که ره له خودای خۆم یاخی بم، ههر تاوانیک ته نجام بده م ده ترسم له سزای رۆژیکه گه وه ره سامناک که رۆژی قیامه ته! ده ی که وایی من چۆن زات ده که م که لامی خودا بگۆرم و یستی ئیوه بینمه دی! حاشا من شتی وا ناکه م و ناشیی بیکه م و رایهم ناکه وئ.

ئەم قورئانە نىڭاي خۇدايەو لەخۇداوہ بۆم ھاتوۋە، راگەياندىنى قورئان خراۋەتە ئەستۆمۇ فەرمانم پى كراۋە پىتئانى رابگەيەنم. ﴿قُلْ: لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ﴾ ئەي موخەممەد! پىيان بلى: ئەگەر خۇدا مەيلى بىۋايە ئەم قورئانە بەسەرتاندا نەخوئىنمە ئەم دەخوئىندەۋە، ئەگەر خۇدا بىۋىستايە من ئەو قورئانە قىرى ئىۋە نەكەم فىرم نەدەكردن! كارەكە ھەموۋى بەدەست خۇدايە، ناردنە خوارەۋەي قورئان، راگەياندىنى بەئادەمىزاد ھەموۋى بەفەرمانو ۋىستى خۇدا خۇيەتى. ئەگەر خۇدا بىۋىستايە من نەئىرىۋ ئەم قورئانە قىرى ئىۋە نەكەم نەيدەناردەم مەئىش بەئىۋەم نەدەگەياند، بەلام خۇدا ۋىستى وايە: كە مەئىنەتو فەضلى خۇي بەسەر ئىۋەدا برىژىۋ ئەم زانىارىيە بەسوۋدەتان قىر بكاو ئىۋەش بەھۇي ئەم ھىدايەتو شارەزايى كردنەۋە بىنە مىراتگرو جىنشىن لەسەر زەۋى. ۋەكوۋ لەئايەتتىكى تردا دەفەرمۇي: ﴿وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ الاحزاب/ ۵۲ قورئان خۇدا ناردۋەتتە خوارىۋ خۇشى دەزانى، كە ھەرچى پىۋىستىياتى ئادەمىزاد ھەيە لەھىدايەتو ھۆكارى خۇشەختىۋ كامەرانى تىيدايە!! بەلگە لەسەر ئەم راستيانە حالو ۋەزەسى رابوردۋى منە ﴿فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ﴾ ئەمەن ماۋەيەكى زۆر ژيانم لەناۋ ئىۋەدا بەسەر بردۋە، پىش ئەۋەي ئەم قورئانەم بۆ بى، چىل سال لەناۋ ئىۋەدا ژياۋم، سورەتتىك لەم جۆرە سورەتەنە بۆ ئىۋە نەخوئىندۋتەۋە، تەنەت ئايەتتىكىشم لەم جۆرە ئايەتەنە لەدەم دەرئەجوۋە، شتتىك بۆ ئىۋە نەخوئىندۋتەۋە بشۋەيتتە ئەم قورئانە لەشىۋازو زانىارىۋ رەۋانى ۋىژەيىدا، ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟﴾ ئەرى ئىۋە بۆچى بىر ناكەنەۋە تىنافكرن: كەسىك چىل سال ژيانى بەسەر بردى، لەو ماۋە دورو درىژەدا پەراۋىكى نەخوئىندىتەۋە، لاي كەس وشەيەكى نەخوئىندى، دىرىكى نەنۋوسىبى، نەخوئىندەۋار بوۋىۋ بەنەخوئىندەۋارى مايىتەۋە. شۋىن ئايىنو رىبازىك نەكەۋتتە، خەرىكى شىعرو ئەدەبو بەلاغەو بەيان نەبوۋى، چۆن توانى ئەم نامە سەرتاسايە بى ۋىنەيە بخاتەرو!؟

ئه مه نیشانه ی نه وه یه: قورئان نامه یه کی سه رئا سایه وه که لامی پهروه رد گره،
دانراو نووسراو ده سترکدی ئاده میزاد نیه.

چونکه عه ره به کان: که نه و کاته سوار چاکی ره وان بیژو پال هوانی مهیدانی
فه صاحته و به یان بوون، هه رچه نده قورئان ته حه دای کردنو داوای لی کردن
هه موویان کو ببنه وه وهول بدهن وینه ی قورئان، یان ده سوهرت ته نانه ت وینه ی
کورترین سور ه تیشی بخه نه روو، به لام نه وان نه یان توانی و جوش دامانو ده سه و
وه سان بوونو تا ئیستاش نه توانراوه نه و ته حه دایه بشکیننو نه و سه رشو پیه
له خو یان لابه دن، نه و هه موو شاعیرو بوژو ره وان بیژو خوشخوانو هه ستیارانه
هاتونه گز په پانی ژیا نه وه و دونیا یان به جی هیشتوه و ئیستا و ئیستاش
نه یان توانی و له مه و دواش کهس ناتوانی نه و ته حه دایه ره ت بکه نه وه!!

چونکه فه صاحته و به لاغه تی قورئان هه موو فه صاحته و به لاغه تی کی
بوژداوه، له ژوو ره هه موو شیعو په خشانیکه وه یه، بنه ماو قاعیده ی هه موو
زانیا رییه کی پیوستی تیدایه، چیروکی رابردوانو هه والی نهینی داهاتووی له خو
گرتوه، له گه ل هه موو زانیا رییه کی راستو تیژو کی زانیا ری دامه زارودا به ک
ده گرتیه وه، که لامی کی بی عه یبو بی وینه و نمونه یه. جندو که و ئاده میزاد
هه موویان خه ریک بن، ناتوانن نمونه ی نه و قورئانه بخه نه رو، وه کسو
له نایه تی کی تردا ده فرموی: ﴿قُلْ لَّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْاَنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاْتُوْا
بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا﴾ الاسراء/ ۸۸.
که واته: ﴿فَمَنْ اَظْلَمُ مِّنْ اَفْزَى عَلٰی کَذِبًا اَوْ کَذَّبَ بِآیٰتِهٖ﴾ کی له دوو
که سه سه مکار ترو بی دین تره!!

یه که میان: نه و که سه یه که به درو شت بو خدا هه لده به ستی، هاوه لی بو
داده نی خیزانو مالو مندالی پان ددها، یان که لامی خودا ده گورپی، یان له سه ر
خودا شت هه لده به ستی نی دیعای نه وه ده کا که نی گای بو دیو پیغه مبه ره و واش
نیه.

دووە میان: ئەو کەسە یە ئایاتی خودا بە درۆ دەخاتەو، بپروا بە نیشانەو ئایەتی خودا ناکا.

﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ﴾ شەئەو حال ئەو یە: کە بیگومان پەرورەدگار لەرۆژی قیامەتدا کافرو تاوانباران رزگار ناکا، لەچنگ سزای خودا قوتاریان نابێ، سەرەنجامیان سزاو عەزابی بەئیشو سوتماکە.

بە کورتی مەبەستی ئەو یە: پیغەمبەر ﷺ پێیان بلی: من بۆخۆم شت لەسەر خودا هەڵنابەستمو ئەو تاوانە ستەمکارییە ناکەم، جەڵەوگیری لەئێوەش دەکەم و داواتان لێ دەکەم ئایاتی خودا بە درۆ نەخەنەو، بپروا بە نامەو پەيامی بکەو شوینم بکەو نو پابەندی فرمانو جەڵەوگیرییەکانی پەرورەدگار بن.

واتە: خراپترین جۆری ستەمکاری دوو شتن: یە کە میان: شت هەڵبەستن لەسەر خودا، دووە میان: بە درۆ خستەوێ ئایاتی خودا، جا من کە جەڵەوگیری لەئێوە بکەم بۆ تاوانی دوو دەم، چۆن رێگە بەخۆم دە دەم، کە تاوانی یە کە میان ئەنجام بدەم؟!

عەرەبەکان بتیان دەپەرست و پێشیان وا بوو شەفاعەتیان بۆ

دەکەن

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۱۸﴾

لەو پێش پەرورەدگار ئەو یە روون کردەو: کە موشریکەکان داویان لە پیغەمبەر کرد: قورئانیکی تریان بۆ بینی، یان هەندیک لەئایەتەکانی بگورێ. دەیانگوت: ئەم قورئانەمان ناوی چونکە رەخنە لەخودا کائمان دەگرێ و بە خراپ باسیان دەکا. ئەمجار لێرەدا رەخنە لەو دەگرێ کە ئەو نەفامانە ئەو بتانەیان

کردوه به خوداو ده یانپهرستن. ههرچه نده شهو بتانه بی گیانزو ناتوان زهره رو زیان به کهس بگه یه ننو هیچ به لگه شیان به ده سته وه نیه له سهر داواکه یان! دهی چئون عاقلو هوشمه ند له جیاتی خودای تاکنو تنها شهو بتانه ده پهرستن. ههروا بهم جوړه سیاقی قورثان کردارو گوفتاری کافره کان راده نوینی و ده فهرموئ:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَالًا يَصُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ شهو نه فامنه عیبادهت بو چه ند بتو صه نه میک ده کهن، له جیاتی شهو خودا بپهرستنو به ندایه قی پاکي بو بکهن، که چی به ردو دار ده پهرستنو شتییک ده پهرستن که ناتوان زیانو قازانجیان پی بگه یه نن: ﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ ده لئین: شهو بتو صه نه مانه لای خودا شه فاعه تکارمان، لای خودا تکامان بو ده کهن.

بیگومان زوړبه ی زوړی عمره به کان دانیان به وه دا دهنه: که خودا به دیه پهنه ره، وه کوو ده فهرموئ: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، لِيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ الزخرف/۹. له هه مان کاتدا ینکاری زیندوبون، وهو حیسابو لیکولینه وهی روژی قیامه تیان ده کرد، عیباده تیان بو بتو صه نه م نه نجام ده داو ده یان کردنه هاویه شی خوداو له کهل خودادا به ندایه تییان بو ده کردن. پییان وا بوو: شهو دارو به رده بی گیانانه توانای گه یاندنی زیانو سوودیان ههیه، ده توانن بینه ناوه ندو تکاکارو لای خودا شه فاعه تیان بو ده کهن! وه کوو له شونئیکی ترده له سهر زوبانی شهوان ده فهرموئ: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ واته: ده یانگوت: نیمه بویه عیبادهت بو بته کان ده کهین بو شهو هی له خودامان نزیک بکه نه وه... یتتر خودا بیرو باوه ره که ی ره تکرده وهو ده فهرموئ: ﴿قُلْ أَتُبْسُونَ اللَّهَ مِمَّا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ؟﴾ شهی پیغه مبه ر! پییان بلئ: هیچ به لگه یه کتان له سهر داواکه تان به ده سته وه نیه، ثایا ئیوه ههوال ده دهن به خودا به شتییک که له ناسمانه کانو زهوی دا هه بوونی نیهو نازانی کی شهو شه فاعه ته ده کا؟!

واتە: پێیان وایە: خودا نازانی کێ شەفاعەتی لا دەکا؟ ئایا ئێوە شتیک دەزانن کە خودا نایزانی؟ ههوالی دەدەن بە شتیک کە نازانی لە ئاسمان و زەوی دا هەیە؟!

ئەمە شیوازیکی گالته پیکردنە شیایوی ئەو نەفامانەیە: کە ئەوە بیرو بۆچونیانە، ئەوە عەقل و هۆشیانە، ئەمجار بە شۆین ئەم قەشمەری پیکردنە دا، پاکو بێ عەیبی خودا رادەگەیهێنێ و دەفەرموی: ﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ واتە: پاکو بێ عەیبە، بەرزو پیرۆزە، دوورە لەوەی: کە شەریکی بۆ دادەنێن، خودا پاکو پیرۆزە لەوەی کە شەریکو هاوێلی هەبێ. هەرەها پاکو بێ عەیبە و دوورە لەو شتەنە بۆی هەڵدەبەستن کە گوايە هەندێ شت دەتوانن کار لەخودا بکەن و بەندەکانی لەخودا نزیک بکەن و ئەو لای خودا تەکاکاریان بن!

لەو پێش ئادەمیزادان هەموویان لەسەر ئایینی ئیسلام بوون
وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

مِنْ رَبِّكَ لَفُضِّ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

پاش ئەوەی پەرەردگار چەند بەلگەیەکی هێناوە لەسەر پووجی و بێ بناغەیی بپەرستی، ئەمجار هۆکاری ئەم رێڕەو خراپە روون دەکاتەو و ئەو رادەگەیهێنێ: کە ئەم شیرکو بپەرستی بەهۆی شۆنکەوتنی هەوا و هەوسەو لەناو خەڵکدا بڵاو بووە، لەو پێش ئادەمیزادەکان هەموویان لەسەر ئایینیکی حەق و راست بوون، ئەویش ئایینی ئیسلام بوو!!

ئێینو عەبباس دەفەرموی: ئێوان سەردەمی ئادەم و نوح هەزار سال بوو، لەم ماوە دوورو درێژەدا ئادەمیزاد تێکرا لەسەر ئایینی پاک و خاوەنی ئیسلام بوون، پاشان دووبەرەکی و ناکۆکی کەوتە ناو خەڵکە کەو، بپەرستی و هاوێل دانان بۆ خودا بڵاو بووە، ئەمجار پەرەردگار پەیتا پەیتا پیغەمبەرانی بەبەلگە و موعجیزە ناردە ناویانەو، بۆ ئەوەی هەر کەسە بەناردۆی خۆی رێبازی ژێانی

هه لَبِثْ رَی، که سیڤک بیهوئ به خته وه ری دنیاو قیامت بی، شوئن ئایینی پیغه مبه ران بکهوئ، که سیڤکیش بیهوئ گومرا بی و به دبه ختی دنیاو قیامت بی یا به بته پرستی و بی دینی بمینیتته وه. وه کوو له شوئنیکێ تردا ده فهرموئ: ﴿لِيُهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ، وَيَحْيَى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ﴾ الانفال/ ۴۲.

حیکمه تو وستی خودا وا بوو: که ئاده میزاد دواي ئهو دووبه ره کی و بته پرستی بهی له ناویان دا بلاو بووه، بۆ ماوه یه ک مؤلّه تیان بداو یه کسه ر بنه پران نه کاو خیرا سزایان نه دا!!

﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ئاده میزاد له هه موو روژگارو سه رده مه کانی رابوو ردودا نه ته وه یه کی یه کپارچه بوونو پابه ندی ئایینیکی پاکتو خاوئن بوون ئه ویش ئایینی خودا پرستی و یه کتاپه رستی و ئایینی سروشتی ئاده میزاده که ئایینی ئیسلامه، ﴿فَاخْتَلَفُوا﴾ پاشان کیشه یان تیکه وتو بیرون به گروو تا قم به هوی هه وه سبازی و شوئکه وتنی بیرو باوه ری پرپووجه وه، دووبه ره کی و جوداوازی که وته ئیوانیانه وه. بیرو باوه ری جیا جیا ئیدا په یدا بوو... یان کاتیڤک پیغه مبه ران هاتنه سه ریان دووبه ره کییه که په یدا بوو؛ به م ره نگه هه ندی له خه لکه که شوئن پیغه مبه ره کان که وتنو هه ندیکیشیان له سه ر گومرایی و هه واپه رستی و بیرو باوه ری پو- ان مانه وه و سوور بیرون له سه ر بته پرستی و ریبازی چه وتی خو یان. وه کوو له ئایه تیکێ تردا ده فهرموئ: ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً، فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَ مُنْذِرِينَ﴾ البقرة/ ۲۱۳.

به ئی ئایینی سروشتی بۆ ئاده میزاد ئایینی ئیسلامه، ئایینی یه کتاپه رستی و خودا په رستی به. پیغه مبه ر ﴿﴾ ده فهرموئ: (كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ حَتَّى يُعَرَّبَ عَنْهُ لِسَانُهُ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ، أَوْ يُمَجِّسَانِهِ)^(۱) هه موو مندالیک که له دایک ده بی له سه ر ئایینی سروشتی و خودا پرستی دیته کزری

(۱) نهم فهرموده یه ته بو یه علاو طه به رانی و به یه قی له نه سوهدی کوری سه ر یه وه ریوایه تمان کردوه.

ژیانه وه، ته ناهت به زوبانیش ئەم ههستی ئایینی به دهرده بری، پاشان باوکتو دایکی دهیکهن به جوله که، یان به فله، یان به ناگر په رست!

﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ ته گهر له بهر نهو که لیمه حهق و راسته نه بویه.. که له وه پیش و له ته زه لدا خودا بریاری داوه: که سزاو پاداش بخاته رژی قیامه تو له وه پدا دادگای بهنده کانی بکاو حهق و به تان لیک جیابکاته وه، ﴿لَقَضِي بَيْنَهُمْ فِيمَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ نهو له دونیادا کافرو پروا پووجه کانی له ناو دهرده، نهو شتهی تییدا که وتوونه کیشه وه یه کالای ده کرده وه و حهق و به تالی لیک جیا ده کرده وه.

وه کوو له ئایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ یونس/ ۹۳.

ئیبنو که ئیر ده فرموی: مانای ئایه ته که بهم شیوهیه: ته گهر له بهر نهو بریاره یه زدانیه نه بویه: که له وه پیش بریاری داوه: که کهس سزا نه دا، تا به لگه یان له سهر نه هیئتیه وه بیانویان نه بری، ههروه ها بریاری داوه که مؤلّهت بدا به بهنده کانی بۆ ماوه یه کی دیاریکراو، ههر کاتئ بیانوی برینو ماوه ی مؤلّهت ته واو بوو، نهو کاته سزا ده دا.

ئایه ته که ههر شه له ناکوکی و کیشه ی ئیوان ناده میزاده کان ده کا، ههر شه له وانه ده کا: که کیشه پهیدا ده کهن له بنه مای عه قیده و لهو قورئانه ی ئیردراوه بۆ قه لاچۆ کردنی دیارده ی دووبه ره کی و گیرانه وه ی ناده میزاد بۆ یه کیه تی و ههم ناههنگی و یه کتا په رستی.

له ههمان کاتدا دلدانه وه ی پیغه مبه ره ﴿﴾ له وه دایه: که سزادانی نه وانه ی بروای پی نا کهن دوا خستوه.

تیبینی :

نایه ته که سئ حوکمی سه ره کی لی وهرده گیرئ :

ا- هه موو ئاده میزادیک که له دایک ده بی له سه ر ئایینی سروشتی و یه کتاپه رستی له دایک ده بی، دواپی باوکنو دایکنو ده ورو بهر کاری تیده کمنو بیرو بۆچوونی ده گۆرن.

ب- په پیره و نه کردنی په یامی پیغه مبه رانو کتیبه ئاسمانیه کانو شوینکه وتنی هه واهه وهس بوته هوی په رته وازه بوونی کۆمه لانی ئاده میزادو جودا وازی بیرو بۆچوونو عه قیده و بیرو باوه ریان!

ج- برپاری خودا چه سپاوه و قه ضاو قه ده ری وا داخواز بووه، که تا رۆژی قیامه ت دادگایی ئاده میزاد نه کاو لیکۆلینه وه و توێژینه وه له سه ر کرده کانیان هه لبگری بۆ قیامه ت و له وئ سزاو پاداشیان بداته وه .. نه گهر له بهر نه و حوکمه پیش و هخته نه بوایه و نه و برپاره ی نه دایه: هه رزو دادگایی ئاده میزادی ده کردو موسولمانانی ده خستنه به هه شته وه و کافرانیشی توورده دانه ناو دۆزه خه وه، به لام له بهر حیکمه تیک که خۆی ده یزانی و بۆ نه وه ی فرسه ت بداته ئاده میزاد بتوانی بیرو باوه ری خۆی راست بکاته وه و به خۆی دا بجیته وه و تۆبه له تاوانو کۆفرو گومپایی خۆی بکا مۆله تی پیداهه تا رۆژی قیامه ت دادگایی ناکا!!

کافره کان داوای نایه ت و نیشانه ی جوړاو جوړ ده که ن له پیغه مبه ر
وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ

فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

پاش نه وه ی قورئان سئ شوبهه ی موشریکه کانی دیاری کردن: که ناراسته ی پیغه مبه رایه تی حه زره تی موحه ممه دیان ده کرد، یه کیان سه رسوړمانیان بسوو له وه ی نیگا بۆ موحه ممه د بی، یه کیکیان په له کردنیان بوو له هاتنی سزاو عه زاب، سییه میشیان گومان پهیدا کردنیان بوو له قورئان.

لیره‌ش‌دا شوبه‌هی چواردم باس ده‌کا: که کافره‌کان ئاراسته‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ریان ده‌کرد، ئه‌ویش ئه‌وه بوو: ده‌یان‌گوت: قورئان نایته نیشانه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌و به‌موعجیزه حیساب ناکری، ده‌یان‌گوت: ئه‌وه موساو عیسا، کیتاییشیان هه‌بوه به‌لام کیتابه‌کانیان نه‌بوه‌ته موعجیزه بۆیان، به‌لکوو موعجیزه‌ی تریان هه‌بوه بۆ نیشانه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تییان.

شایانی باسه له‌ناو موشریکه‌کانی عه‌ره‌بدا، هی وایان هه‌بوو تیدعای ته‌وه‌یان ده‌کرد: که له‌وانه‌یه بتوانن به‌ربه‌ره‌کانی قورئان بکه‌ن، وه‌کوو له‌شوینیکی تردا قورئان ئاماژه‌ی پێ ده‌کاو له‌سه‌ر زوبانی ته‌وان ده‌فه‌رموی: ﴿لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا﴾ الانفال/۳۱. بۆیه ده‌یانگوت: پێیوسته‌ بۆ چه‌سپاندنی پێغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د نیشانه‌ی ماددی و مو‌ع‌ج‌یزه‌ی که‌ونی بپه‌ خوارێ.

﴿وَيَقُولُونَ: لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ موشريکه کانی عهده ب ده لیس:
 شهوه بچی موعجيزه يه کی که ونی ناناسایی نایته سهر موحه ممه د، وه کوو شهو
 موعجيزه ناناسایی یانه ی بۆ نووحو شوعه یبو هوودو صالحو موساو عیسا
 ده سته بهر بوون. یان کیوی صهفا بکاته نالتون، یان کیوه کانی مه که که لا ببرینو
 شوینه کانیان بیته ده شتایی به کی فراوانو کشتو کالی تیډا بکری. هه روا گه لی
 داخوزای تر: که قورئان له چه نه ده شونیکندا ناماژه یان پی ده کا: داخوزاییه کانی
 موشريکه کان تو مار ده کاو به کورتی یان به در یژی وه لا میان ده داته وه.

تَدْعُوهُمَا لَهُ سُوْرَهُتِي (الفرقان) دَا دَهْ فَرْمُوئِي: ﴿وَقَالُوا مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ
الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ، لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرٌ، أَوْ يُلْقَى
إِلَيْهِ كَنْزٌ، أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا﴾ الفرقان/ ۷-۸.

يَا نَاسُ لَهُ سُورَةٌ هَذِهِ (الْأَسْرَاءُ) دَا دَهْ فَرْمُو: ﴿وَقَالُوا: لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا. أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا، أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا، أَوْ تَأْتِيَ بَالَهُ وَ

الْمَلَأْنِکَ قَبِيلًا. أَوْ يَكُونُ لَكَ بَیْتُ مِنْ رُحْرَفٍ، أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ، وَلَنْ نُؤْمِنَ
لِرَقِیقْکَ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَیْنَا کِتَابًا نَقْرُؤُهُ، قُلْ سُبْحَانَ رَبِّی، هَلْ کُنْتُ إِلَّا بَشَرًا
رَسُولًا ﴿الْأَسْرَاءُ/ ۹۰-۹۳.

پهروه ردگار ره ددیکى گورچکبیری دانه وه فهرمووی: ﴿وما منعنا ان نرسل
بآیات الا ان کذب بها الاولون﴾ ﴿الْأَسْرَاءُ/ ۵۹.

سهیره، نه وه هموو نیشانه سه رناسایی یانه ی: که نه نامه پیروژه، نه م
قورئانه سه رناسایه له خوی گرتوون دادیان نادا، نه م هموو نیشانه جیا جیا یانه ی
له بوونه وهردا بلو کرانه وه به سیان ناکا؟ داخوای پهیدا بوونی موعجیزه ی
ناناسایی وه کوو هی پیغه مبه رانی پیشوو ده که ن؟؟

نه وانه نه قامن له سروشتی پیغه مبه رایه تی موحه ممه د حالی نه بوون، نازان
سروشتی موعجیزه ی پیغه مبه رى ئیسلام له هی پیغه مبه رانی تر جیا وازه،
موعجیزه ی موحه ممه د موعجیزه یه کی کاتی و کورت خایه ن نیه چینی ک بیینن و
بیریتنه وه؛ به لکوو موعجیزه ی حه زرده تی موحه ممه د ﴿﴾ موعجیزه یه کی نه مرو
گشتی و به رده وامه، موعجیزه یه که: چین له دواى چین له گه ل دلر عه قل دا ده دوی و
له وه ته رى حه ساس و ناسکیان ده داو کۆن ای و به سه ر ناچی و کاری گه رى خوی
له ده س نادا، هه تا عیلم و زانست پیش بکه وئ، رۆژگار بین و بچن و روداو روو
به دن و تیور و فه لسه فه پهیدا بین، قورئان زیاتر تازه گه رى و واقعی و گونجانی بو
مامه له پی کردن و کردنی به یاسای ژیان ده سه لمیندری.

له لایه کی تر وه وه کوو چه سپاوه له موعجیزه و کتیبه ئایینی و میژووایی و
سیره و بایو جرافیه کاندا پهروه ردگار زور موعجیزه و نیشانه ی زانستی و کاونی
به پیغه مبه ر ﴿﴾ به خشیوه، به لام نه یکردونه به لگه له سه ر راستی
پیغه مبه رایه تیه که ی و داواى لی نه کردون ئیمان به کاری گه رى و گرنگیان بینن و
فه رمانی به پیغه مبه ر نه کردوه ته حه دداى کافره کانی پی بکا، به لکوو نه و

موعجیزانهی پی به خشیون بو پیوستیاتی کاتی بو نمونه گیرا بوونی بری نزاو پارانه وی پیغه مبهەر ﷺ وه کوو شیقای نه خوشو تیر کردنی کومه لیککی زور به خوارد هه منیه کی کهم له غه زای به درو غه زای ته بوو کندا، ههروه ها بارانی باران بو دابین کردنی پیوستیاتی موسولمانان له غه زای به دردا، ههروه ها دوو له تبهوونی مانگو ناله ی قه ده داره که، که پیغه مبهەر ﷺ پشتی پیوه دا بوو دوایی به جی هیشتبوو، ههروه ها ناخاوتنی گیانله بهران له گه لیداو گه لی شتی تر له دیارده ی ناناسیی که به پیغه مبهەر وه بینراونو لیوه ی ده گیر نه وه، نه مانه هه رچه نده موعجیزه بوون وه لی روداو لیککی کاتی بوونو به سهر چوون گرنگی بو نه وانه هه بوه که بینویانه.

به کورتی به لگهی به هیژ له سهر راستی پیغه مبهرایه تی حه زه تی موحه ممه د ﷺ قورثانی پیروژ نه مره، نهو کتیبه سهر ئاسایه یه که ته حه ددای نهاده میزادو نه جنده ی پی کردو بو ری دان، له لایه کی تره وه تازانیاری پیش بکه وی توژی نه وه له بوونه وه ردا بکری، تیورو داهینانی زانست نامیز ده ریکه وی، زیاتر راستی قورثان ده رده که وی سهر ئاسایی و بی وینه یی ده چه سپی.

موسلیهو بوخاریو تیر میزی فهرمووده یه کیان به مفر فووعی ربوایه ت کرده، ده فهرموئ: (مَامِنْ نَبِيٍّ اِلَّا وَقَدْ اُعْطِيَ مِنَ الْآيَاتِ مَا مِثْلُهُ اَمَنْ عَلَيْهِ الْبَشَرُ، وَانَّمَا الَّذِي اُوتِيَتْهُ وَحْيًا اَوْحَاهُ اللَّهُ اِلَيَّ، فَارْجُو اَنْ اَكُونَ اَكْثَرُهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ).

پهروه ردا گار فهرمانی به پیغه مبهەر ﷺ کرد: که به شیوه یه کی کورت وه لامی نه وانه بداته وه: که پیشنیازی هینانی ثایاتو نیشانه ی جوړاو جوړیان له پیغه مبهەر ده کرد، پییان وا بوو: نهو جوړه موعجیزه که ونیو ماددیانه نیشانه ی پیغه مبهرایه تین. ده فهرموئ: ﴿فَقُلْ: اِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ﴾ نه ی موحه ممه د! بهو موشریکو بی پروایانه بلئ: جی به جی کردنی پیشنیازه کانی ئیوه کارو باری

غهبین، ته نها خودا زانیاری غهیب ده زانی و شهو ئیشه نهی نی و په نامه کیانه تایبه تن به خویه وه و همر خوی ناکام و سهره نجامی هه موو شتی ک ده زانی و هه موو کارو باریک به ده ست خویه تی و به ویستی شهو دیته کایه وه، نه من و نه هی کهش ناگاداری عاله می نهی نی نین، زانیاری غهیب تایبه ته به زاتی په روه ردگار وه، جا نه گهر په روه ردگار بریاری دابی موعجیزه به ک لهو موعجیزانه م بو بنیری شهو ههر خوی کاتو چۆنیه تی هی نانی ده زانی.

جا نه گهر ئیوه بروام پی ناکهن هه تا شهو موعجیزه پیش نیاز کرا وانه تان نهیه ته دی، شهو ﴿فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾ چاوه پروان بن با بزانی خودا چی بریار داوه بو مزو بو ئیوه منیش له گه لتان چاوه پروانم.

ناشکراشه ده بی چاوه پروانی سزاو توله ی خودابن، چونکه ئیوه سهره هقو ئینکارن. وه کوو له نایه تی کی تر دا ده فهرموی: ﴿فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ، قُلْ: فَاَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾ یونس/ ۱۰۲.

نه وهی له نایه ته که وه وهر ده گیرن دوو شتی سهره کییه :

۱- زانیاری غهیب (که نیگا کردن بو پیغه مبه رازو ناردنه خواره وهی موعجیزه و نایاتی که ونی) یش ده گرت شهو تایبه تمه ندی خودانو هیچ کهس ده سه لاتی زانی نو ده سه بهر کردنیانی نیه.

۲- ههره شه کردن له کافره کانی مه که وه وینه ی شهو به ناردنی عه زاب بو سهریان نه گهر ئیمان نه هی نن و له سهر سهره هقی و ئینکاری خویان به رده وام بن.

رهوشتی کافره کان فرت و فیل و سه رره قی و بی ویزدانیه

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ
فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ
﴿ ۲۱ ﴾ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ
وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ
الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿ ۲۲ ﴾
فَلَمَّا أَنجَبَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَتَأَيَّهَا النَّاسُ إِنَّمَا
بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَّتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَتُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿ ۲۳ ﴾

پاش شه وهی له نایه تی پیشوودا ره ددی موشریکه کانی دایه وه به وه: که
ناردنی نایاتی که ونی شتی که تایبه ته به پره وردگار وه، به شتی که له کاروباری
غیب. نه مجار لیرودا وه لامیکی تری موشریکه کان ده داته وه، وه لامه که ش
شه وهیه: که نهو موشریکه ته نانهت نه گهر نهو نایاتانه بنیردرنو نهوان به چاوی
خویان بیانینن همر برپا ناکهن، چونکه دابو نه ریتر رهوشتیان فرتو فیل و
نینکاری و بی ویزدانیه، زور جار نیشانه ی تاکو ته نهایی خودا ده بینن، که چی
په ند نامیز نابزو فرتو فیلی جوراو جور نه نجام ده دن بو پشت هه لکردنو نیمن
نه هینان، که چی ویرای شهوش همرکاتی توشی ته نگو چه له مهیه ک بسن ده ست
ده کهن به هاتو هاوارو دادو فیغان، نه گهر که وتنه خوشییه وه له خویان بایی ده بن..

ده فمر موی: ﴿وَإِذَا أَدْفَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسْتَهْمٍ إِذَا هُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا﴾ هه رکاتی به خشیمان به موشریکه کان خوشی و هه رزانی و ناسایش پاش تهنگو چه له مهیه ک که له وه پیش یه خهی گرتیوون، له جیاتی نه وهی سوپاسی پهروه ردگار بکهن، سه ری به ندایه تی بو نه وی بکهن... گالته ی پی ده کهن تانه و ته شه ری ناراسته ده کهن، ده یانه وی کار یگه ری ده سه لاتی خودا له و شتانه دا بشیر نه وه، واقع ی هه لبگی نه وه، گرنگی به و رودا وه نه دن...

بو نمونه نه کهر بارانی باراندو زه وی تییر ناو کرد، ده لئین: باران باری چونکه وه رزه که وه رزی باران بارینه، یان بۆیه باران باری چونکه فلانه نه سته ره ده رکه وتووه، نه کهر یه کییک له به لایه ک رزگاری بوو ده لئ بهریکه وت رزگارم بسرو، نه کهر له تیشو کاره کانی دا سه رکه وتوویوو سه رکه وتنه که ی پان کارامایی و زیره کی خوی ده داو هوکاره که نا که رینیته وه بو توفیقی خودا و نالی خودا توفیقی دامو پشتگیری کردم!

ته نانه ت قوره یشیه کان که تووشی گرانی و بی بارانی بوون هاتنه لای پیغه مبهرو له روی خزمایه تی و صیله ی ره حمه وه داویان لی کرد له خودا بپارته وه بارانیان بو بباری، خودا دوعای گیرا کردو باران باری، که چی قوریشیه کان بارینی بارانه که یان پان بته کانیان ده داو، تاسه و ته شه ریان له نایاتی خودا ده داو، دژایه تی پیغه مبهریان ده ست پی کرده وه، که رانه وه سه ر حالی جارانیان و خودایان له بیه چو وه وه. وه کوو ده لئین: هه رکاتی ئاده میزاد که وته نه منو ناسایش و هه رزانیه وه خودای له بیه ده چیته وه بوغرا ده بی و خوی له خو ده کوپی!

بوخاری و موسلیم له عه بدو لای کوری مه سه ووده وه، ریوایه ت ده کهن: که قوره یشیه کان کاتی به پیه بانگه وازی پیغه مبه ره وه هاتو به درویان خسته وه، نزای لی کردن، که خودا گرانیه کی وه کوو قاتو قری رزگاری هه زه تی یوسفیان توش بی، دوعای پیغه مبه ره له قوره یش گیرا بوو، گرانی و قاتو قری یه خهی گرتن وایان لیها ت له برسان ئیسقان و مرده وه بوویان ده خوارد، برسییایه تی ته نگی پی هه لچنین، به جو رییک که یه کیکیان بیروانیایه بو ناسمان، هه ردو که لی ده هاته

پیش چاوانو تارمایی هه وری به دی نه ده کرد، نیت پروردگار نایه تی ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ، يُغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ الدخان/۱۰-۱۱. ناره خواری.

ئه بو سه فیان هاته خزمهت پیغه مبه ر ﷺ وتی: ئه ی موحه ممه د! ئه تو فرمانمان بی ده که ی صیله ی ره حم به جی بینین، وا خه ریکه گه له که ت قی بی و له برسان بمرن، له خودا بیاریوه باران بباری، پیغه مبه ر ﷺ دوعای بو کردنو خودا گرانی له سه ر لابرزنو بارانیان بو باری، ئه وانیش هه مدیسان ده ستیان کرده وه به فرتو قیل و گالته کردن به نایاتی خودا و دژایه تیکردنی پیغه مبه رو به درو خسته وه ی!!

ئه مجار پروردگار ره دیان ده داته وه و فرمان به پیغه مبه ر ده کاو ده فهرموئ: ﴿قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا﴾ ئه ی موحه ممه د! پیان بلی: خودا به ده ستو برده بو سزا دانو توله لی ستاندنتان له سه ر کرده وه کانتان، ئه و سزایه یه خه تان ده گری پیش ئه وه ی نه خشه ی کوژاندنه وه ی چرای نیسلام جی به جی بکه ن. پروردگار زانارو به تواناتره بو (استدراج) راکیشکردنتان و مؤله تدانان به جو ریک تاوانباران وا ده زانن: سزایان نادری و قوتاریان ده بی، به لام باوا نه زانن: که رزگاریان ده بی، ئه وان مؤله تدرارنو له نکاو یکنو له پریکا عه زاب یه خه یان ده گری و تا تیکیانه وه نه پیچی به خو یان نازانن!

باوا نه زانن ئیمه لیان بی ناگاین ﴿إِنْ رُسُلَنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَمْكُرُونَ﴾ بیگومان فریشته چاودیرو کرده وه نو سه کان: که بو تو مارکردنی کرده وه ی ناده میزاد ته رخان کراون، هه موو هه لسو که وتی ئه وان ناگادارنو هه موو فرتو قیل و نه خشه و پیلانو کارو کرده وه یان تو مار ده که نو سه رزمیری ده که نو عه رزی ده که ن بو پروردگاری ناگادار به سه ر هه موو نه یینی و په نامه کی به کدا، ئه ویش سزاو پاداشی پراو پرتان ده داته وه، هیچ کرداریک (بچوکنو گه وره) نابویری، هیچی لی گوم نابی، هه موو نه یینی و په نامه کی لای ئه و عه یان و نومیانه!!

نه مجار پهروه دگار تابلویه کی سهرنج راکیش راده نوینسی بۆ شهوهی حالو
چۆنیه تی نهو موشریکانهو هاووننه کانیاں روون بکاته وه. ده فهرموی: ﴿هُوَ الَّذِي
يُسِّرْكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ پهروه دگار خودایه کی وه هایه هیزو توانای پی
به خشیون: که بتوانن لهوشکانی و له ناو ده ریادا هاتوچۆ بکه ن، خۆتانو مالو
سامانو کالاتان لهم ولات بۆ شهو ولات بگوینزه وه، لهوشکانی دا به هوی ولاغو
قه تارو ترومبیلو گالیسکه وه، له ده ریادا به هوی که شتی و گهمیوه له ه، وادا
به هوی فرۆکه وه.

﴿حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ وَ جَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَ فَرَحُوا بِهَا جَاءَتْهَا
رِيحٌ عَاصِفٌ وَ جَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ ههتا کاتی که وا پری ده که وی ئیوه له که شتی دانو به هوی بای
گونجاو بۆ رویشتنی که می که به سهر روی ده ریادا به هییدی و به نه رمی به هیزی
شهو بایه خوشه وه دریشه به رویشتن دده ن، که یفخوشو شادمان بهو بایه
موافقه خوشه وه گونجاوه، پاشان کوتوپر بایه کی ناموافیقو ره شه بایه کی
ناهه موارو گنیزه لوکهو زریان له که شتی که یانی داو ده ریا شیواو شه پۆل هاتزو
چوونو له هه موو لاییکه وه شه پۆلی ترسناک ده وهی دانو گومانیاں وا برد: که
نیتر رزگار بوونیاں نیه و مردنو له ناو چوون یه خهی گرتوونو کوتایییانه ... ئا لهو
کاته ترسناکه دا هیچ په نایان چنگ نه که وتن جگه له هانا بردن بۆ خودا، نیتر به دل
له خودا پارانده وه، ده ستیاں کرد به هاوارو سکا لاو لاله و پاله له باره گای خودا و
به نیازی راستالی و دلسۆزی یه وه عهرزی باره گای پهروه دگارتان کردو وتان: ﴿لَئِنْ
أُنْجِيتَنَا مِنْ هَذِهِ﴾ پهروه دگارا! نه گهر نه مجاره لهم مهرگو مهینه ته رزگارت
کردین ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ نیتر به گیانو به دل و به زمان سوپاسگوزارینو
سهری به ندایه تی بۆ نیعمه ته کانت شوپ ده که یزو فرمان به ردارو یه که تابه رست
ده بین.

﴿فَلَمَّا أَجَّاهُمْ﴾ که چی کاتی خودا به میهره بانی خوی رزگاری کردن لهو
مهرگه ساتو مهینه ته ره هاوونو له ده ریا ده چوون، له جیاتی شهوهی به لینی

خویان بیه نه سهرو سوپاسگوزارو یه کتاپه رست بن ﴿إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ ده ستیان کرده وه به سته مکاری له سه ر زه وی گه پانه وه بۆ سه ر بارو دۆخی پیشوویان! ده ستیان کرده وه به سته مکاریو یاخی بوونو سه ریچی کردن.

ته مجار پهروه ردگار پاش نه وه ی نه وه مه ته له و تابلۆیه ی رانواند، خیطاب ناراسته ی هه موو یاخی بووان ده کا له ههر شوینیکنو له ههر سه رده و روژگار یکندا بنو فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ نه ی ناده میزادینه! بزائن: نه م سته مکاریو یاخی بوونه تان تاوانه و سزاو تۆله که شه ی یه خه ی خۆتان ده گرتنه وه، له دونیاو قیامه تدا بۆ خۆتان سزای نه و تاوانانه ده چیژن، خۆتان پی ی زه ره رهنه د ده بن، له دونیادا نه و له ززه تو خوشی یه ی ده چیژن کورت خایه نه و به رده وام نابیی، ویزدانتان لۆمه تان ده کاو هه میشه هه ست ده که ن به سزایه کی ویزدانی، زۆر جاریش وا ده بی کابرای یاخی بوو ههر له دونیادا سزای یاخی بوونی توش دیو سه رباری سزای قیامه ت سزای دونیاش ده چیژئی! فهرمووده یه ک هه یه نیمام ته حمه دو بوخاری ریوایه تیان کردوه ده فهرمووی: (مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْدَرُ أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا، مَعَ مَا يُدْخِرُ لَهُ فِي الْآخِرَةِ، مِنَ الْبَغْيِ وَ قَطِيعَةِ الرَّحْمِ) واته: هه یج تاوانییک هینده ی تاوانی به غی و په چراندنی صیله ی ره حم شیاو نیه که سه رباری سزای قیامه ت له دونیاش دا خاوه نه کانیان تووشی سزا ببین.

له فهرمووده یه کی ترده: که تیرمیذی له خاتو عانیشه وه ریوایه تی کردوه ده فهرمووی: (أَسْرَعَ الْخَيْرِ ثَوَابُ الْبِرِّ وَ صَلََةُ الرَّحْمِ، وَ أَسْرَعَ الشَّرِّ عِقَابُ الْبَغْيِ وَ قَطِيعَةِ الرَّحْمِ) یان (ثَبَّتَانِ يَعْجَلُهُمَا فِي الدُّنْيَا، الْبَغْيُ وَ عُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ). ﴿ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پاشان سه ره نجامو گه پانه وه تان روژی قیامه ت بۆ لای نیمه یه، واته: دوا ی ژبانی کورت خایه نی دونیاتان زیندو ده کرینه وه بۆ دادگایو سزاو پاداش وهرگرته وه، نه و کاته هه والتان دده ده می به هه موو کردارو هه لۆستیکی دونیاتان، چی سته مکاریو

یاخی بونتان نه نجام داوه هه مووی لای ئیمه نووسراوه و سزای پراو پرتان ده دینه وه. جا که سیّک نامه ی کرداری خێرو چاکه ی ییدا بوو، باسپاسی خودا بکا، که سیّکیش ده فتمری کرده وه کانی خراپه ی تیدا بوو، نه وه با سه رزه نشتی خودی خو ی بکا..

نمونه ی ژبانی دنیا له خیرا به سه ر چوونی و برانه وه ی دا..

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَيَّنَّتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا أَتْنَهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

پهروه ردگار له نایه تی پیشوودا فهرمووی: ﴿إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ جا چونکه هۆی یاخی بوونی ناده میزاد سوور بوونیانه له سه ر ژبانی دنیایا و یده ره وییانه له هه ولدان بو و ده سه ته ی نانی نازو نیعه ته کانی، نمونه و په ندیکه هینایه وه بو نه وه ی هه ر که سیّک عاقل و هۆشه ند بئ به ژبانی دنیایا نیعه ته کانی هه لنه خه له تی و هه ول بدا به شیوه یه کی میانه وه ی پیوستیه کانی ژبانی دابین بکا وازی نی له به کاره ی نانی ریگای نامه شروع نه گونجار بو و ده سه ته ی نانی له ززه ته کانی، دوور بکه و ته وه له سه ته مکاری و فساد و ناشو و بگیری له سه ر زه وی و به ژبانی کورت خایه نی جیهان له خو ی بایی نه بی.

بۆیه خودا ته شبیه ر لیکچواند ئیکه نه نجام دا، ته شبیه ی ژبانی دنیای کرد به زه وی و زاریک که تاو دیر کرابی و گوئو میوه و به رو بوومی باشی و به ره هینا بی و هه می شه له گه شه و نه شو نمادا بی، تاوه ختی دروینه و چنینه و رینی هات، به لام له نکاو ئیک و هیشو و مه و ره شه با و زریان لی داو له بیخ ده ری هینا و ناداری به سه ر

پادارییه وه نه هیشت. ده فهرموی: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ﴾ نموونه و شیوهی ژیانی دونیا لهرازاوهیی و گه نجی و ده سلاتو هیژو توانا و دارایی و هوی پیکهاتنی کامهرانی ژیان له ههموو رویکه وه، ده شوبهیتته ئاوی ئارامی به هاران که له ئاسمانی به خشندهیی خۆمانه وه ده یبارننین به سهر زهوی تینووی نهرمانو به پیتدا، جا به هوی نهو بارانه وه زهوی زیندو ده بیتته وه، گژو گیای جۆراو جۆر ده روئو سهر له خاک ده ردینئ دارو درهخت چرۆ ده که نو شین ده بنه وه، ههموو نه مانه نه شو نما ده که نو تیک ده چه رژینو تیکه له بهیه کتر ده بن، بوونه وه ده رازیننه وه، سپی و سه وزو سوو شینو زهردو ئالو په مهبی و... باوهش لهیه کتری وهردینن، گیاو گژی واهیه ناده می ده یخواو سوودی لی وهرده گری، بهروبوومی واهیه، پیخۆرو بژیوی ناده میزاده هی واش هیه خۆراکی ناژلهو گیانله بهرانی تره.

﴿حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازْبَيَّتْ، وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا﴾ ههتا کاتی زهوی به هوی نه ریزنه بارانه به هاریانه وه به شی خۆی له جوانی و رازاوهیی و زینه تو زیبا وهرده گری، بری دار هه لئه چی و بازی دانه چی و له بهر میوهی زۆر گران لقه کانی شۆر ده بنه وه، هه ندی به سهر زهوی دا بئالو ده بیتته وه. گژو گیا کامل ده بی و دانه و ئله پیده گاو میوه دیته بهر، ههموو بهروبووم دانه و ئله کاتی نه وهی دی دروینه بکرتن و بیچیندرین و بهیندرینه وه بۆ مالو عه مبار بکرتن، خاوه نه کانیان دینه سهر نهو باوه ره که کاتی دروینه و رنینو چنین هاتوه و ههموو شتییک کاتی سوود لی وهرگرتنیان هاتوه، ده توانن سوودیان لی وهرگرن! ئا لهو سه رو بهنده دا ﴿أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبِ بِالْأَمْسِ﴾ کوتوپر قهزاو قه ده ری ئیمه بۆ له نابردنی روی کرده نهو باخو بیستانو کشتو کاله زۆرو ههموو جۆره به شهو یان به رۆژ به قاری خۆمان لیمان داو ههموو نهو گیاو گژو دارو دروختو دانه و ئله بهروبوومه هه لالو پیگه یشتوه مان کرده سوته مه رۆز له که لکی خواردن سوود لی وهرگرتن کهوت!

ههروه کوو له دونى دا نه بووی و نه بیندرا بی، که سیک شاره زانه بووی نازانی نه شوینه شوینی کشتو کال بووه یان نا، هه دهلی له و پیش سه وزایی لی نه بووه و شینایی لی شین نه بووه!

وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿أَفَا مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ أَوْ أَمِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ﴾ الأعراف/ ۹۷-۹۸.

فرموده ده که هیه نه حمه دو موسلیو نه سائی و نیبو ماچه له نه سه وه ریوایه تیان کردوه، ده فرموی: (يُؤْتِي بِنِعْمِ أَهْلِ الدُّنْيَا، فَيَغْمَسُ فِي النَّارِ غَمَسَةً، فَيَقَالُ لَهُ هَلْ رَأَيْتَ خَيْرًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ نَعِيمٌ قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا، وَ يُؤْتِي بِأَشَدِّ النَّاسِ عَذَابًا فِي الدُّنْيَا فَيَغْمَسُ فِي النَّعِيمِ غَمَسَةً، ثُمَّ يَقَالُ لَهُ: هَلْ رَأَيْتَ بُؤْسًا قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا) رۆزی قیامت خوشگوزارانترین ئاده میزاد دینن: که له دونیادا له هه موو کهس خوشتری رابواردی، جاریک له ناگری روده که نو ده ری دیننه وه و پی ده گوتری ئه ری له دونیادا هه رگیز خوشیت دیوه؟ ئه ری له دونیادا خوشگوزه رانیت به سه ردا تپه ریوه؟ له وه لام دا ده لی: نه خهیر. نه مجاریه کیکی تر دینن: که له هه موو کهس له دونیادا ژبانی ناخوشر بووی، توژیک ده خریته ناو له زه ته خوشی به هه شته وه، نه مجاریه پی ده گوتری: ئه ری قهت ناخوشریت بینیه؟ ده لی: نه خهیر.

﴿كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُتَفَكَّرُونَ﴾ وه کوو نه مه ته له ئاشکرایه و به و جوړه ئاوا ئیمه نیشانه کانی ده سه لاتی خو مان شیی ده کهینه وه بو گه لو نه ته وه ده که: که بیر له حالئ دنیا بکه نه وه، که له گه ل نه وه دا زوو به سه ر ده چی، که چی ئاده میزاد ئاوا خو یانی پیوه هه له و گیه ده کهن!! به لی به و جوړه ئیمه به لگه و نیشانه ی سه لمینه ری تاکو ته نهایی خو مان و هه بوونی سزاو پا دا ش له رۆزی قیامت دا و هه رچی به رژه وه ندی ئاده میزادی تیدا بی شیی ده کهینه وه بو که سانییک که بیر له نایاتی خودا بکه نه وه، عه قلو بیرو هوشی خو یان ده خه نه کار

بۆ په‌ند وهرگرتن به‌م په‌ندو مه‌ته‌لانه ده‌بارهی ژبانی دونه‌یا: که زوو له‌کیس خه‌لک ده‌چی و گۆرانی به‌سهردا دی.

بیگومان لیکچواندنی دونه‌یا به‌گژوگیای زه‌وی له‌قورئاندا زۆرو زه‌به‌نده‌یه وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿اعلموا انما الحیاة الدنیا لعب ولهو و زینة و تفاخر بینکم و تکاثر فی الاموال و الاولاد کمثل غیث اعجب الکفار نباته، ثم یهیج فتره مصفراً، ثم یكون حطاماً، و فی الآخرة عذاب شدید، و مغفرة من الله و رضوان، و ما الحیاة الدنیا الا متاع الغرور﴾ الحدید/٢٠.

یان نایه‌تی ﴿واضرب لهم مثل الحیاة الدنیا کماء انزلناه من السماء، فاختلط به نبات الارض، فاصبح هشیماً تذوره الريح، وکان الله على کل شیء مقتدر﴾ الکهف/٤٥.

یان نایه‌تی ﴿الم تر ان الله انزل من السماء ماءً فسلک ینابیع فی الارض، ثم یرج به زرعاً مختلفاً الوانه، ثم یهیج فتره مصفراً، ثم یجعله حطاماً، ان فی ذلک لذكری لا ولی الالباب﴾ الزمر/٢١.

هه‌لانی ئاده‌میزادان بۆ به‌هه‌شت و باسی حال و چۆنیه‌تی

چاکه‌کاران و خراپه‌کاران له‌قایه‌مه‌تا

وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلٰى دَارِ السَّلٰمِ وَيَهْدِيْ مَنْ يَشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٥﴾ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا اَلْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوْهُهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ

﴿٢٦﴾ وَالَّذِيْنَ كَسَبُوْا السَّيِّاٰتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِّنَ اَلٰلِهٍ مِّنْ عَاصِمٍ كَانَمَا اُغْشِيَتْ وُجُوْهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٧﴾

﴿٢٧﴾

پاش شهوی پهروه دگار له خویایی بوونی ئاده میزادانی به دونیا روون
 کرده وه و له م باره وه نمونه ی هیئیه وه، به شوین شه ودا ئاده میزادانی هه لئان، بو
 وه دهسته یینانی به هه شتو هه روا باسی حالو چۆنیه تی خراپه کارانو چاکه کاران
 له قیامت داو فهرمووی: ﴿وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلٰی دَارِ السَّلَامِ﴾ پهروه دگار بانگه یازی
 هه موو به ننده کانی ده کا بو ئیمان هیئانو نه نجامدانی کرده وی چاک: که دهننه
 هوی چوونه به هه شتو هه سانه وه له ناو خانووی ناشتی و نارامی دا!!

به به هه شت ده گوتری: (دار السلام) چونکه (دار) که مه به ست پسی
 به هه شته ئیضا فیه کراوه بو لای (السلام) لهروه وه: که هیچ ناخوشتی و که مو
 کوپی و ته مو لیلی تیدا نیه. یان ده گوتری: بانگه یازی پهروه دگار بو ئیمان نه یان
 گشتی یه و هه موو که س ده گرته وه. ﴿وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾
 که سیکیش خودا مهیلی لی بی شاره زای ریگای راستی ده کا: که بیگه یه یته
 به هه شت، توفیقی ده دا بو پروا هیئانو پابه ندبوون به شه حکامو شه خلاق
 ئیسلامیه وه که وایه: بانگه یازی بو ئیمان هیئان گشتی و یه کانگیره، به لام
 هیدایه ت پابه نده به مه شینه ته وه و تاییه تیه.

له لایه کی تره وه ناشکرایه هیدایه ت دوو جوړه:

❖ هیدایه ت: به مانای شاره زایی کردن و رینمویی کردن، نه مه یان گشتی یه و
 بو هه موو ئاده میزاده و بریتیه له بانگه وازی کردنی ئادامیزادان بو ئیمان نه یان.

❖ هیدایه ت: به مانا توفیق دانو یارمه تیدان بو گه یشتن به مه به ست؛ نه مه یان
 تاییه ته به و که سانه ی که خودا دهیه وی به مرز بگهن. واته تاییه ته به و که سانه:
 که توفیقی داوونو ئاماده باشی پابه ند بوون به نایینی خودایان تیدایه!

﴿لِّلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا اَلْحُسْنٰی وَزِيَادَةٌ﴾ له قیامت دا هیه بو نه و که سانه ی
 ئیمانان هیئانه و کرده وه ی باشیان نه نجام داوه پاداشی چاکو زنده پاداش تا
 ده چه ندانه و زیاتریش به لکوو تا هه و تصد هینده و زیاتریش.

پاداشی زیاده و له هه موو پاداشیک باشترو زیاتر به هره مه ندبوونه به دیتنی
 خودای پهروه دگار.

نیمام تهحه دو موسلیمو کۆمه لیک له پیشه وایانی نیسلام ریوایهت ده کهن له صوهه بیهوه ده لئى: پیغه مبه ره ۱۰۰ تهه نایه تهی خوینده وه ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ ته مجار فهرمووی: (إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، وَأَهْلُ النَّارِ النَّارَ، نَادَىٰ مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، أَنْ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ مَوْعِدًا يُرِيدُ أَنْ يَنْجِزْكُمْوَهُ، فَيَقُولُونَ: وَمَا هُوَ؟ أَلَمْ يَثْقُلْ مَوَازِينَنَا؟ أَلَمْ يَبْيَضْ وَجُوهُنَا وَيُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَيُخْرِجْنَا مِنَ النَّارِ؟ قَالَ: فَيُكْشَفُ لَهُمُ الْحِجَابُ، فَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ، فَوَاللَّهِ مَا أَعْطَاهُمْ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَيْهِ وَلَا أَقْرَبَ لِأَعْيُنِهِمْ) که بهه شتی چونه بهه شته وه دۆزه خی چونه دۆزه خه وه، بانگ کهریک بانگ ده کا ئهی بهه شتی بهه کان! خودا واده یه کی پیداون، دهیه وئ بوتانی بیئته دی. ده لئین: تهو واده چیه؟ چ ماوه بماندریتئ؟ تهوه نیه تهرازوی نامه ی چاکه مان قورس کرا، روومان سپی بوونو خراینه ناو بهه شته وه له ناگر پاریزراین؟! ده فهرموئ: پهرده لا ده درئ، هه موویان ده روانه پهره ردگار، سویند به خودا هیچ شتیکی بهه شتیان به نه ندازه ی تهو سهیر کردنه لا خوش نیه، هیچ شتیکی تهو نه ده ی تهو دیتنه چاویان فینک ناکاته وه!

نیبنو جهریرو نیبنو تهبو حاته م له تهبو موسای ته شعهریه وه تهویش له پیغه مبه ره وه ۱۰۰ ده فهرموئ: (إِنَّ اللَّهَ يَنْعُثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُنَادِيًا يُنَادِي، يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ بِصَوْتٍ يَسْمَعُ أَوْلَهُمْ وَآخِرُهُمْ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ الْخُسْنَىٰ وَزِيَادَةً، فَالْخُسْنَى: الْجَنَّةُ، وَالزِّيَادَةُ: النَّظَرُ إِلَىٰ وَجْهِ الرَّحْمَنِ عَزَّ وَجَلَّ). ﴿وَلَا يَرْهَقُ وَجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ﴾ هیچ شتیکی له تهبو تهوژی رهش ده مو چاویان داناپۆشی له کاتیکی کافره کان ده مو چاویان تهبو تهوژی رهشی دایان ده پۆشی، تهوان ده مو چاویان روناکئ نورانی به، سوکایه تییان پی ناکرئ چاو بهره ژيرو زه لیل و ئیهانه پیکراو نین، به ناشکراو به نه ئینی سهیر بهرزو سهرفرازن، به مراد گه یشتوو به نازن!!

خودا لهم شهرو شهرو شهرو زارییه پاراستونی و دهیانپاریزی، وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿فُوقَاهُمْ اَللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْیَوْمِ، وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَّ سُرُورًا﴾ الدهر/ ۱۱.

﴿اُولَئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نهو بهنده راستالانهی نهو صیفاتو نیشانه یانه همر نهوان بههشتینو خودا پیداون، نهوان ده چنه ناو بههشته وه بو ههتا ههتایه تیدا ده مینه وه، خوشی و نیعمه ته کانی برانه وه بیان نیه و کۆتاییان نایه.

نه مجار دواي نهو ی پهره ردگار باسی حالو چۆنیه تی و سه ره نجاسی موسولمانانی به مرازگه ییشتوو خوشبهختی کرد، دئ باسی حالو چۆنیه تی سه ره نجاسی کافره به دبه خه کان ده کا، نه م شیوازه بهرام بهری کردنو بهیه کگرته، نوسلوویکه قورشان زور جار به کاری ده هیئو پهیره یی ده کاو شیوازیکی سه رکه وتوشه له بواری بانگه وازی چه سپاندنی بیرو باوه پدا، ده فرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ مِثْلِهَآ بِمِثْلِهَا﴾ نهوانه ی خراپه کارنو له دونیادا تاوان نه انجام ده دن کافرو موشریکو سته مکارن، سزای پراو سپر وهرده گرته وه هیچ له تاوانه کانیان زیاد ناکرئ، به نه ندازه ی تاوانه کانیان سزایان لی ده سیندرئ!

﴿وَتَرْهَقُهُمْ ذُلٌّ﴾ چاو به ره و ژیریو ریسوایی و زه لیلی دایان ده پۆشی، ترسو خوفو ریسوایی ده وریان ده داو لهعه یبه تازو له ترسان خهریکه زهنده قه یان به ئی و اقیان ورده مینی، که ده بینن نامه ی کرده وه کانیان نهو هه موو شیرکو سته مکاری و بوختانو تاوانانه ی له خوگرته وه، په نجه ی په شیمانی ده گه زو هیوا پراو ده بن، ﴿وَمَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ﴾ هیچ شتیک نیه بتوانی له عه زایی خودا بیانپاریزی، هیچ کهس نیه قارو تۆله ی خودایان له کۆل بکاته وه. وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿یَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَیْئًا وَّالْأَمْرُ یَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ﴾ الانفطار/ ۱۹. یان ده فرموی: ﴿یَقُولُ الْاِنْسَانُ یَوْمَئِذٍ: اَیْنَ الْمَفْرُ؟ کَلَّا لَوْ زُرَ اِلٰی رَبِّکَ یَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ﴾ القیامة/ ۱۰-۱۲.

ئەو تاوانبارانە لە ترسانو لە شەرمان وا دەبەشۆکێن و شپێو دەبن و رەش داگیرسێن ﴿كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا﴾ هەر دەلیی دەمو چاویان بە پارچەبەك لە تاریکی شەو دا پۆشراوە و رەش و برش دەبن و هیچ روناکیی لەشیوە و روخساریان دا نامینی.

﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئەوانە ی حالو چۆنیەتیان بەم ناکامە دەگاو بەو شیوە ریسوا دەبن و ئاوا لەرەحمەتو بەزەیی خودا دوور دەخرێنەو هەواوە لانی ناگرن و پێری دۆزەخین و بۆ هەتا هەتایە تێیدا دەمێننەو و لی دەرنانچن!

حەشر کردنی هەموو بەندەکانی پەرورەدگار و پاكانە کردنی

شەریکو خودا درۆزنەکان لە موشریکەکان

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

دوا ی ئەوێ پەرورەدگار ناکامی چاکەکارانو خراپەکارانی لەروژی قیامەت دا روون کردەو، بەشۆن ئەو دا باسی روژی قیامەت دەکا؛ ئەو روژە ی: کە حەشری مەخلوقات ی تێدا دەکری، عیباده تکهرو عیبادهت بۆ کراو بەرەوپو ی یەکتر دەکاتەو و عیبادهت بۆ کراو یەخە ی خۆی لە عیباده تکهرو دادەپو هەموو خودا درۆزنەکان؛ ئەوانە ی گومراکان بەهەوا لێ خودایان دەزانین هەموویان

عیباده تکه ره کان به درۆ ده خه نه وه ده لێن: نه وانه هه رگیز عیباده تیان بو ئیمه نه کردوه، به لکوو فهرمانی شهیتانیان جی به جی کردوه. ده فهرموی: ﴿وَبُيُومَ نُخْشِرُهُمْ جَمِيعًا﴾ نهی پیغه مبهرا! یادی شهو رۆژه بکه ره وه: که ئیمه هه سوو مه خلوقات به ئاده میزادو جندۆ که وه، به چاکه کارو خراپه کاریانه وه زیندو ده کهینه وه کو یان ده کهینه وه بو لپرسینه وه و لیکۆ لینه وه و سزاو پا داشدانه وه، هه موویان رایچی ساری مه حشر ده کهین. ﴿ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا: مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ﴾ پاشان رود ده کهینه موشریکه کانو پیتیان ده لێن: له شوینی خوتان بوهستن و جووله مه کهن ئیوه و نه وانه ی به شه فاعه تکارو ها وه لی خوداتان ده زانیان را وهستن چا وه پروان بن، ناخو چیتان له گه له ده کریۆ چ حوکمو بریار یتکتان ده رباره ده ده جی!!

نه مه یه چیرۆکی شه فاعه تکارانو خودا درۆزنه کان، به راستی دیمه ئیکی سامناکو پر مه ترسییه، دیمه ئیکه له دیمه نه کانی رۆژی قیامت دیمه ئیکی زیندو و سه رنج راکیشو هه ست بزۆنه، هه والیکی ئاسایی نیه!

نه وانه: عاییدو مه عبود، کافره کانو به خودا دائرا وه کان هه موویان کۆده کرینه وه، موشریکه کان وایان ده زانی که شهو بتو صه نه مو خودا درۆزنانه هاویه شی خودان، به لام قورئان نالی (شُرکاء الله) به لکو ده لی (شُرکاءهم) واته: شه ریکه کانیا، نه مه ش بو گالته پی کردنو به سووک زانیان له لایه که وه و له لایه کی تره وه ئا مازه یه: بو شه وه که نه مانه شه ریکی خودا نین و نه وان به شه ریکی خودایان زانیون!

نه وانه هه موویان فهرمانیان ئا راسته ده کری: که له شوینی خویان بوهستن، نه جوو لێن، هه لبه ته یه کسه ر وه کوو بزمار داده کو ترینو جوو له یان لی ده بری، فهرمانه بو جی به جی کردنه، مو له تو خو لی دزینه وه نیه، را وهستن نه جوو لێن، قاچ هه لنه هی ننه وه، چا وه پروان بن چ فهرمانی تکتان پی ده کری.

﴿فَزِيلْنَا بَيْنَهُمْ﴾ پاشان عیباده تکه ره کانو عیباده ت بو کرا وه کانمان لیکه جیا کردنه وه، لیکمان هه لها و اردن، به را مبه ر به یه ک را مان گرتن.

نالو کاته دا کافره کان قسه ناکمن، قسه یان بۆ ناکری، ناتوانن بهرگری له خۆیان بکهن، به لām به خودا دانراوه کان (شرکاء) نهوان ده که ونه قسه و پاكانه ی خۆیان له و تاوانه راده گه یه نن، تاوانی نه وه: که کافره کان له ته ک خودا دا په رستشیان بۆ کردون، ئیعلانی نه وه ده که نن: که نهوان ناگاداری نه وه نه بوون نه و گومراییانه عیباده تیان بۆ نه نجام داو نو ههستیان پی نه کردوه، که وایی نهوان هاوبه ش نین له تاوانه که دا، خودا ده که نن به شایه دو ده ئین: خودا ناگاداره ئیمه له و عیباده تکرده ی ئیوه بۆ ئیمه تان نه نجام داوه بی ناگاینو نه مانزانیه وه. ده فهرموی: ﴿وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ﴾ خودا درۆزنه کان یان پییان ده ئین: درۆ ده که نن، ئیوه به تایبه تی ئیمه تان نه په رستوه، به لکوو ئیوه عیباده تی شهیتانتان کردوه، نه و فهرمانی پی کردون هاوه ل بۆ خودا دابنیشو بیان په رستن، ئیوه ش به گویتان کردوه، په یکه رتان بۆ ئیمه تاشیه وه به ناحقه ئیمه تان به شه ریکو هاوه لی خودا زانیوه، گومراییونو سه رتان لی تیکچوه وه. په رستراوی حه قو شیوا بۆ خودایه تی ته نها زاتی (الله) یه هر نه و خاوه نی ده سه لاتو سوودو زبانی به ده سه ﴿فَكَفَى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ به سه بۆ راستی نه م قسانه مان که خودا شایه بی له نیوان ئیمه و ئیوه دا، نه و ناگاداره به حالی ئیمه و حالی ئیوه، خودا ده زانی ئیمه بانگه وازی ئیوه مان نه کردوه بمان په رستن، فهرمانمان پی نه کردوون، رازیش نه بووین به وه عیباده تمان بکه نن!

﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ﴾ بیگومان ئیمه ته وای بی ناگابوین: له عیباده تکرده ی ئیوه، نه مانزانیه که ئیوه عیباده تی ئیمه ده که نن، بشمان زانیایه پی رازی نه ده بووین.

قورطوبی ده فهرموی: واته: ئیمه له عیباده تکرده تان بۆ ئیمه هر بی ناگابووین نه ده مانییست، نه ده مانیینی، نه هه ستمان پی ده کرد، چونکه ئیمه بی گیان بووین، به ردو داریکی تاشراو و ریکخراو بووین.. جا نه گهر ئیوه عیباده تی ئیمه تان کردی، نه وه ئیمه له راستی دا لی بی ناگاینو هیه زانیاریه کمان له و باره وه نیه. به راستی نه مه شه رمه زاری و ریسوا کردنیکی گه وره یه بۆ نه و

موشریکانه ی: که له گهڻ خودادا شتی تریان په رستروه؛ شتیڅ نه ده بیسی
نه ده بینئ، نه سوودو قازانجی هه یه. نه فهرمانیان پی کراوه به په رستن،
نه په رستراوه کان رازین بهو عیباده ته، به لکوو له ته نگانه ترین کاتو شویندا
پاکانه یان لی ده کهن!

سهیره نهوان وازیان هیناوه له عیباده تکر دنی خودای زاناو بیناو شنه واو
به تواناو ناگادار به سهر هه موو شتیڅدا، نهو خودایه ی پیغه مبه رانی ناردوون،
نامه ی ناسمانی پیدا ناردوون بۆیان، فهرمانی پی کردوون: که ههر خودا
به رستن، جله وگیری لی کردوون له عیباده تکر دنی بۆ ههر شتیڅ جگه له زتی
خوی! ده ی باشه هه لویتسو هه لسوکه وتی نهوان جیگای سهر سورمانه، یان نهوه:
که خودا پیغه مبه ر له نهاده میزاد بنیری و نیگیان بۆ بکا؟! کامه یان جیگای
ته عه ججوبه؟

﴿هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَّا سَلَفَتْ﴾ نالهو مهوقیفه تر سناکه داو لهو کاتی
لیکولینه وهو حیساب له گهڻ کردنه دا هه موو نه فسیڅ له عابیدو مه عبود،
موسولمانو کافر، تیده گاو ده زانی: چی کرده وهو چی نه کرده، کرده وهی بانسی
نه نجام داوه یان خراب، شیایو چوونه ناو به هه شته یان دۆزه خ!!

﴿وَرُدُّوْا اِلَى اللّٰهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ﴾ هه موو به نه ده کان گیر درانه وه بۆ لای
پهروه ردگار، هه موو نیشو کاریڅ گیر یندرایه وه بۆ لای خودای حاکمو دادیه ر،
خودای حه قو هه بوو هه همیشه زیندوو ناگادار، نهوانه ی شیایو چوونه ناو
به هه شتن خستیه به هه شته وه، نهوانه ی شیایو چوونه ناو دۆزه خ بوون، تورپی دانه
دۆزه خه وه، به راستی ههر خودا پهروه ردگارو خاوه نو سهر په رشتیاری
به نه ده کانیه تی، نه ک نهوانه ی به شهریکی خودایان داناو نو پییان وا بوو هاره لی
خودان!

﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُوْنَ﴾ گوم بوو لهو کافرا نه نهو شهریکو خودا
درۆزنانه ی به خودایان داناو نو پییان وا بوو: هاوه لو هاویه شتی خودان، هیچ

یارمه تیده رو تکار ییان نه ماو بۆیان دهر کھوت هه موو شتی ک به ده ست خودایه، که سی تر هیچی به ده ست نیه.

چه سپاندنی تا کو ته نهایی خودا له پروانگه ی سه لاندنی

ربوبیه ته وه لای خودی موشریکه کانیش

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجَ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجَ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ قَدْ لَكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

دوای نه وه ی پهروه ردگار سته مو جینایه تی موشریکه کانی له سهر خودی خۆیان روون کرد وه: له م رووه وه که هاوه لو شمریکیان بو خودا داناون، نه مجار به لگه له سهر پوچه لی ریبازه که یان دینیتسه وه: که بریتیه له بته رستی، جا که ریبازه که یان پوچه ل بی، دیاره تا کو ته نهایی خودا ده چه سپی، چونکه دان به وه دا ده ئین که ههر خودا رزقو روژیده ره و ههر نه و ده مرینی و زیندو ده کاته وه، گیانبه خشو گیانستینه وه ههر خۆیه تی.

ده فمر موی: ﴿قُلْ: مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ نه ی موخه ممه! به و کافرو موشریکه به بلی: کی رزقو روژی نیوه ده دا؟ له ناسمان به هوی نه و بارانه ی له به مرزایی به وه ده یبارینیتته خوار، همرو له زه وی دا به هوی نه و گیاو گژو دارو دره خته ی تیدا ده روینی، خۆتانو نازده له کانتان لییان ده خۆن؟

کئی ده توانی (جگه له خودا) باران ببارینی، که به هوی شه بارانه، کشتو کال ده روی و بهر دی؟ وه کوو له شوینیکی تر دا ده فرموی: ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يُرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ؟﴾ الملك/ ۲۱.

ناشکرایه ههر خودا سهراوهی رزقو روژیده ری ئیوهیه، له تاسمانه وه باران ده بارینی و له زهوی دا کشتو کالی پی ده پوینی و رزقو روژی بو ئیوه بهر ههم دینی! نیعمه تو ره حمه تی له م باره وه هه موو کهس ده گریته وه رزقو روژی هه مووتان ده دا.

﴿أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ؟﴾ تهی موحه ممه دا! پێیان بلی: کئی نامیری بیستنه دیتنه وسته کانی تر بو ئیوه دابین هکا؟ کئی به دی هیانوان؟ کئی له نافات ده یان پاریزی؟ کئی ناوا به و جوهره هیزی بیستنه دیتنه له مسرو بو نکردنه و تامکردنی پی به خشیون؟ خو ته گهر بیهوی لیتان ده ستینیته وه و بی هه ستو شعور تان ده کا، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿قُلْ: هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ الملك/ ۲۳.

به هوی ته م هه ستانه وه ناده میزاد ده توانی زانیاری به ده ست پینی و بزانی به سه ره ندی رودای جیهان دا ناگادار بی.

بویه ش به تایبه تی باسی نامیری بیستنه و نامیری دیتنی کرد، چونکه ته سانه گرنگترین هه سته کانه و هۆکاری به ده سته پێنانی زانیاری و زانستن. ﴿وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ؟﴾ کئی ده توانی به ته وانا و ده سه لاتی له بن نه هاتوی کاروباری په یوه ند به مردنو ژیان وه ته نجام بدا؟ ده مرینی و ده ژینی، زیندوو له مردوو پهیدا ده کاو مردوو له زیندوو ده دینی، وه کوو رسکانی دارخورما له ده نکه خورماو دروستکردنی په له وه رو گیانه به ری تر له هیلکه و دلپه تاو، به پیچه وانه شه وه ده نکی میوه و هیلکه و توماو له دروختو بالنده و گیانه به رانی تر ده دینی.

هه لبه ته ده ره پێنانی ده نکه توم له رووه کتو هیلکه له گیانه بهر، بان به پیچه وانه وه ده ره پێنانی رووه ک له ده نکه توم پیچوو له هیلکه، خوی له خزی دا

سهرسورپهینه ره، ته نانهت پاش نه وهی زانیاری پیش کهوت، زاندره که هیلکه وهنکه تۆم وینه کانیا به مردو ناژمیردین، به لکو جوړه گیانیکیان تیدایه.

بیگومان نهینی و شیردراوهی ژیانو ره چله کتو شیوه و روخسار شتیکه لهو شته سهرسورپهینه رانهی که دهسه لاتی خودا دروستیان ده کاو عه قلو عیلمی ناده میزاد له ناستیان دا کۆلو سهرسورپاوو جۆش داماو!

بیگومان هه لوئسته یه ک له بهر ده م دهنکه تۆم دانه وئله یه ک که گیایه ک یان دارخورمایه کی لی ده رسکی، هه روا تی فکرین و هه لوئسته یه ک له بهر ده م هیلکه گه رایه کدا که په له وهرو بالنده و نینسانی لی دروست ده بی پتویسته هه موو ژیان زانایان به درتژیایی ته مه نیان بۆ بیرلیکردنه وهی تهرخان بکری!

نه گینا نه گهر نه مه سهرسورپهینه نه بی و شوینی لی وردبوون، وهو تی فکرین نه بی ته دی چ سهرسورپهینه ره؟

ته م دهنکه دانه وئله بهو وردی و بچوکییهی، چۆن نهو هه موو روخسارو چۆنیه تییهی گوله گه نهو لاسکو توئیکلی و ره گه و په لک پرژو پالهی له خۆگرتوه؟

دهنکه خورمایه کی ره قو تهق چۆن مواصه فاتی دارخورمای تیدا شارد رایه وه، چۆن ته م قه دو توئیکلو پرژو عورجونو لاسکهی تیدا هه شار دراوه؟ باشه ته م تامو بۆنو رهنگ بهرامه ی له کوئی دا شارد او ته وه؟

ته ی هیلکه، بیچوه که له کوئی دایه؟ نهو گوشتو ئیسقانو پهرو باله و رهنگو شیوه و دهنگو صه دایه ی چۆن تیدا شارد او ته وه؟ ته ی له هیلکه و توماوی ناده میزادا ته م ناده میزاده سهرسورپهینه ره چۆن پهیدا ده بی؟ لهو هیلکه گه رایه دا چۆن نهو هه موو صیفاتو ره وشته ی ناده میزاد شیردراوه وه؟ چۆن دیارده ی قه دو بالو گوشتو ئیسقانو قاچو ده ستو ده مو چاوو روخسارو شیوه و دهنگو صه داو هه ستو شعورو بیرو باوه ره ی تیدا شیردراوه وه؟ نایا به سه: که بلین ته م جیهانه سهرسورپهینه ره بهر فراوانه ی باس مان کردن له دهنکه تۆم دانه وئله و هیلکه و هیلکه گه رادا هه شار دراو، بۆ نه وهی سهرسورپمانی سهرسورپهینه ر لایچی، سهرسورپهینه ریک: که جگه له گه راندنه وهی بۆ

دهسه لاتو توانای خوداو نه خشه کیشانی خودا هیچ تهفسیرو شی کردنه وهیه کی تری نیه.؟؟

بهرده وام ناده میزاد لهه وهلو تیکوشان دایه بو ته وهی نهینی ژیان بدوژیته وهو بزانی نهینی مردن چیه، دهرهینانی مردو له زیندو دهرهینانی زیندو له مردو، گوزانی تهو عونصورانه له قوناغه کانیا ندادا جاریک دهبنه عونصوری ژیانو ده میک دهبنه عونصوری مردن، رۆژ له دوای رۆژ مهوای پرسیاره کان قولترو بهر فراوانتر ده کاته وه، خواره مهنی و خوراک که بههوی کولانو برژاندن به ناگر دهری و ژیانی تیدا نامینی، چون که زیندو ده یخوا ده بیته وه خوینو گوشتو نیسقان؟؟ چون به شیک ده بیته پیسایو فری ده داته دهره وه هندی کیشی ده بیته به شیک لهو جهسته زیندو ه؟

به لی به راستی ژیان شتیکی سهرسور هینه رهو ناده میزاد ناتوانی بگاته بنج و بناوانی، ناچار ده بی دان بههه بوونی خودایه کدا بنی: که به خشندهی ژیانه. خاوه نی ژیانه، خوی ده بیه خشی و خوی وهی ده گریته وه!!

﴿وَمَنْ يَدْبُرْ الْأَمْرَ﴾ تهی موحه مهه! پییان بلی: کی کاروباری مه خلوقات هه لده سورپنی، کی سهروکاری تهو هه موو یاساو تایبه تمه ندییانهی بونه وه ده کا؟ بیگومان له وه لامی تهه پینج پرسیا، اندها موشریکه کان هیچ وه لامیکی گونجاویان به دهسته وه نیه، ناچار ﴿فَسَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ به بی منجه منج و راههستان ده لین: بکهری حقیقی و به دیهینه ری راستی خودای پهروه دگاره، ههر تهو بونه وه هه لده سورپنی و سهروکاری مه خلوقات ده کا. ناچارن ههرده بی بلین: خودا چونکه هیچ وه لامیکی تریان به دهسته وه نیه.

ته گهر پرسیاران له باره ی تهه پینج شتانه وه لی بکری، یان ته گهر پرسیاران لی بکری: کی یاسای بونه وه ری داناوه؟ کی جمو جوئی ته فلاک بهو شیوه ریکنو پیکی بهو ورده کاریبه ته انجام ددها؛ کی جمو جوئی تهه ژیانه په ره پی ددهاو ناوا بهو شیوه سهرسور هینه ره له گهر دایه؟ کی یاسا کومه لایه تیه کان نه خشه کیش

ده کاو جار یکیش هه له ناکا؟ نه گهر ده یازو سه دان له نهم جو ره پرسیارانه ناراسته بکرین، وه لامه که ههر نه وه یه: ده لئین: خودا هه لسورپنهره...

ده ی که وایه: ﴿فَقُلْ: أَفَلَا تَتَّقُونَ؟﴾ نه ی پیغه مبهرا! پبیان بلی: نه دی بۆچی خۆتان له سزای خودا ناپارێزن؟ بۆچی هاوهلی بۆ داده ئینو له تهک زاتی پاکی دا خودا درۆزنه ی تر ده پهرستنو خۆتان وا لی ده کهن شیایو سزای دۆزهخ بن؟! بۆ ناترسن لهو خودایه ی رزقو رۆژی ئیوه ی به هۆی باراندنی باران له ناسمانه وهو تاماده باشی زهوی بۆ کشتو کال دابین کردوه، ههستی بیستنزو دیتنزو ههسته کانی تری بۆ ئیوه فراههم هیناوه، زیندوو له مردوو مردوو له زیندوو دردینن، هه موو کاروباریکی بوونه وهر هه لده سورپنن، له هه موو بواریکدا کارامهیی و ده ستره نگی و به توانایی ناشکراو نمایانه.

﴿فَذَلِّكُمْ اللهُ رَبَّكُمْ الْحَقُّ﴾ نهو زاته ی کهوا نهو تواناو ده سه لاته بی سنوره و نهو ویستو ئیراده داهینه رانه ی هه یه، نهوه (الله) یه، خوداو پهروه ردگاری حقو راستی ئیوه یه، به دیه پنه ری ئیوه یه، هه لسورپنهری کاروباری ئیوه یه، ههر نهو شیایو په رستنو عیباده ت بۆ کردنه، پهروه ردگاری به رده وامو هه می شه یی ئیوه یه، نهو ئیوه ی له نه بوو دروست کردوه ژبانی پی به خشیون، رزقو رۆژی پیداون، کاروبارتان بۆ هه لده سورپنن، هیچ خودا نین جگه له نهو کهس شیایو په رستن نیه جگه له زاتی پاکی!

جا نه گهر (الله) خودای حقو راستی ئیوه بی حه قیش یه کهو نابی به دوو ﴿فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ؟ فَأَنِي تُضَرَفُونَ؟﴾ له پاش حق جگه له گومرایی چی تر هه یه؟ بۆچی له حق لاده دن بۆ گومرایی؟ ناشکرایه دوا ی گوته ی حقو کرداری حق جگه له گومرایی و به تال هیچی تر نیه، شتی که نیه ناوه ند بی له نیوان حقو به تال دا، ههر که سی له حق لایدو وازی له په رستنو عیباده تکردن بۆ خودای حق هینا، ده که وسته چالی گومرایی به وه، ده ی ئیوه بۆچی له خودا په رستی لاده دنو روده که نه به په رستی؟ چۆن له حق لاده دن بۆ به تال، پشت

له هیدایهت ده که زو روده که نه گومراییی؟ به راستی هه لۆیستو کرداری نیوه شتی که عه قلاو مه نطیق په سه ندی ناکا!!

﴿كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا﴾ واته: وه کوو چۆن به حهق ربوبیهت هه ربؤ (الله) یه، ئولو هییهت هه ربؤ (الله) یه نه مه شتیکی چه سپاوو سه لمیندراوه، هه ربهو جوژه وشه ی خوداو بریاری خوداو حوکمو هه ره شه ی خودا چه سپا به سه ربو که سانه ی فاسقزو رۆچون له کوفرو بی دینی داو سوورن له سه رب مانه وه له گومراییی داو له چوار چی وه ی حهق و چاکه کاری یه که تاپه رستی چوونه ده ره وه، چه سپا له سه ربان ﴿أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ که نه رانه ئیمان ناهینن، له سه ربان چه سپا که نه وانه بریایان نیه، خودا زانیویه تی: که نه وان ئیمانیان نیه ئیمان ناهینن، له سه ربان چه سپا: که نه وانه پیری ریسوا بوواننو ئیمان ناهینن!

ده توانی بلین: مه به ست به (الكلمة) له نایه ته که دا هه ره شه و سزای دۆزه خه، نه و کاته ﴿أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ده بیته عیلله بو بایس ربؤ (حق) واته: هه ره شه به سزای دۆزه خیایان له سه رب چه سپا چونکه نه وان ئیمان ناهینن! به ویستی خویان سوورن له سه رب ئیمان نه هینان، نه ک خودا مه نعیان بکا له ئیمان هینان، نه وه تا به لگه ربؤ ئیمان هینان له بوونه و هه ردا زۆرو زه به نه دن، نه وه سه ره تا کانی ئیمان له بیرو باوه ریان دا چه سپاو، به لام نه وان ربؤ خویان به ویستی خویان له و ریبازه لاده دن، که ده یانگه یه نی به ئیمان هینان، ئینکاری نه و به لگه سه ره تایییانه ده که ن: که وه ان له به ره ده ستیان دا، روی خویان وه ره ده گیرن له و به لگه ناشکریانه، عه قلاو هۆشی خویان له و به ره وه له کار ده خه ن!

تییینی نه وه ده کری: که نایه ته که ته صریحی کردوه به نا ئومید بوون له ئیمانی نه و فاسقانه ی: که رۆچوون له کوفرو بی دینی دا، سوورن له سه رب کافری خویان، باسی که سی تری نه کردوه، چونکه که سی ک سوور نه بی له سه رب کوفر هیوای ئیمانی لی ده کری، نه گهر ئیمانی هیناو فه رمان به رداری فه رمانی خودا بوو له سزای دۆزه خیش رزگاری ده بی.

هیچ له مپهریکی حه قیقی له بهردهم نیمانهینانی ئاده میزادی کافردا نیه،
 هه رگیز خودا بهزه ختو زۆره ملی کهس کافر نا کاو ریگای نیمانهینان له کهس
 ناگری. ئه وهی ده بیته مانیع نه وهیه: کابرا به ویستی خۆی مانیه له نیمانهینانو
 سووره له سهه کوفر، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ
 كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ، وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَكُونُوا الْعَذَابِ
 الْأَلِيمِ﴾ یونس/ ۹۶-۹۷.

نیمام مالیک له رستهی ﴿فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾ ئه وهی وه رگرتوه:
 که یاری شه ترهنج حه رامه وه فرموویه تی: یاری شه ترهنج جوړیکه له گو مپرای.
 زانایانی نیسلام راجیاییان هیه: له وه دا نایا یاری شه ترهنجو یاریه کانی تر
 که له سهه شیوهی قوما نه بی حه لالن یان حه رامن؟!

جه ماوه ری زانایان ده فرموون: که سییک شه ترهنج نه کاته قوما، له مالی
 خۆی دا له گه ل خیزانی خۆی دا مانگی جاریک یان له سا دا جاریک نهو یاریه بکا
 نه وه عه قووی لپیوه حه رامه مه کروه نیه، هه که سییک زیده وهی بکا له شه ترهنج
 کردن دا به جوړیک بهو یاریه ناوبانگ ده رکاو زۆر له خه لکی بزائن: که نهو یاریه
 نه نجام ده دا، کاریکی خراپه نا پویه ریوه عه داله تی نامینی و شایه دی لی
 وه رناگیری.

نیمام شافیعی ده فرموی: شایه دی یاریکهری شه ترهنج ره ت نا کرته وه
 نه گه له بواری تر دا عا دل بی و تاوانی گه وهی لی رونه دابی، مه گه
 به شه تره نجه که قوما بکا، نه گه قوما ری کرد عه داله تی نامینی، چونکه مالی
 خه لکی به بۆش خواردوه!

نه بو حه نیفه ده فرموی: یاری شه ترهنج مه کروه هه، نه گه یاریکهری
 شه ترهنج تاوانی گه وهی لی رونه درابوو، چاکه ی زیاتر بوو له خراپه ی، شایه تی لی
 وه رده گیری!

چه سپاندنی هاتنی روژی قیامت و زیندوو بوونه وه

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَبْدُوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوُ الْخَلْقَ

ثُمَّ يُعِيدُهُ فَآتَى تُوفَّكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَهْدِي إِلَى

الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ

لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدِيَ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ

إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

قورنان جارێکی تر ده گهڕێته وه سه رانواندنی دیاره ده کانی ده سه لاتنی خوا، نه وه بوو له ئایه تی پێشوو دا به لگه ی زوړی هیانه وه له سه ریه کتا په رستی و چه سپاندنی تا کو ته نه یایی خودا له توله ییه ته ربوبیه ته دا، دوا به داوی نه وه چه سپاندنو سه لماندنه دێته سه ر باسی چه سپاندنی هاتنی روژی قیامت ته زیندوو بوونه وه و هیسابو لیکۆلینه وه. نه مه ش به شیوه ی پرسیار و ده لام. هه رچه نه ده شتانه ی له م کو مه له ئایه ته دا به شیوه ی پرسیار رایان ده نوێنی (وه کوو زیندوو بوونه وه و سه ر له نوێ دروست کر ده وه و هیدایه ته دانی خه لک بو ریازی حه ق) لای کافره کان وه کوو نه وه شتانه ی له ئایه ته کانی پێشوو دا باسی کردن، ناشکرا و نمایان نیزو لایان موسه له م نین، وه لێ به پشت ته ستووری سه لماندنو چه سپاندنی شته کانی پێشو و لیره ش دا پرسیاریان تیدا ئاراسته ده کا، چونکه نه مانه ش به شیکن له و شتانه ی: که توله ییه ته ربوبیه ته داخوا زیانن، لیره دا پرسیاره کان ئاراسته ده کا و به سه ر عاقل مه نه ده کان دا رایان ده نوێنی و داوی وه لامیان لی ناکا، چونکه هه ر کاتێ (مقدمات) هه کانیان سه لماندن ناکا مه کان

ناشکرانو قبولن. ناشکراشه رونکردنه وه به لگه هیئانه وه به شیوه ی پرسیار کاریگه تره له دلئو ده روون دا.

ده فهرموی: ﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ؟﴾ نهی پیغه مبهرا! بهو موشریکانه بلئی: ئایا کئی لهو شهریکانه ی ئیوه عیباده تیان بو ده که نه به هاوه لی خودایان ده زانن له بتو سه نه مو نه ستیره و جندو که و فریشته... هتد. پیتیان بلئی: کئی وه کوو خودا له نه بو وه مه خلوقات ی به دی هیئاوه؟ کئی ئاسمانه کانو زه وی نه وه ی تیتیان دایه دروست کردوه؟ کئی ده توانی پاش له ناوچون جاریکی تر سه ره له نوی دروستیان بکاته وه؟

جا که نه وه ان له بهر سه ره هقی و برپا نه کردنیان به هاتنی قیامه تو زیندو بوونه وه وه لامیان نه بوو، وه کوو له وه لامی پینج پرسیاره که ی پیشوودا وه لامیان دایه وه لی وه لامیان نه دایه وه نه وه تو خوت وه لام به ره وه: ﴿قُلْ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ نهی پیغه مبهرا! بلئی (الله) ده توانی. ههر خودای من ده سه لاتی نه وه ی هیه سه ره تا مه خلوقات دروست بکاو دواپیش سه ره له نوی جاریکی تر دروستیان بکاته وه، چونکه که سیک بتوانی سه ره تا له نه بو وه شتیکی دروست بکا، جاریکی تر دروستکردنه وه ی به لاوه ئاسانه ره. ههر خودا ده توانی نه وه بکاو که سی تر نه و توانایه ی نیه.

پیگومان نه و موشریکانه دانیان به وه دا ده نا: که دروستکارو دروستکه ره وه له جیهانی گژوگیاو ره که دارو دروختا خودای تاکو ته نه یه، چونکه به چاوی خویان ده یان بینی: که گژوگیاو دارو درهخت به هوی باران له وه رزی زستانو به هاردا زیندو ده بو وه وه له وه رزی هاوین دا ده مردو دووباره له وه رزی زستانو به هاری داها توودا جاریکی تر زیندو ده بو وه. به لام تینکاری زیندو بوونه وه ی گیانه بهرانیان ده کرد. ﴿فَأَنَّى تُؤْفِكُونَ؟﴾ پیتیان بلئی: چۆن ئیوه له ریگای حق لاده دن بو ریگای به تان؟ چۆن له حق و یه کتاپه رستی وازدینن و روده که نه هاوه لدانان بو خودا و بته رستی!

به کورتی، فیطره تو عهقل و هوش و تیفکرین و سهرنج داتان سهرده کیشتی بۆ نهوه: که خدا دوی مردن و شکبونهوه سهرله نوئی گژوگیا و دارو دروخت زبند و ده کاتهوه، نه دی بۆچی دان بهوده نا نین و نیعتراف به ده سه لاتی خودا ناکهن: که ده توانی پاش مردن سهرله نوئی شاده میزادی زیندو و بکاتهوه؟ بیگومان نه گهر نیعتراف بهوه بکهن نهوه سهرده کیشتی بۆ نهوه ی بر و به زیندو و بون، وه ی قیامت و پاداش و سزا و هرگرتنهوه بکهن.

نه مجار به لگه یه کی تر دینیتیه گۆری بۆ پۆردانو نیلزام دانیان، پرسیاریکی تریان ناراسته ده کا ده رباره ی لایه نیک له لایه نه کانی په یوه ند به ربوبیه ته ی پهره ردگار که داخوازی نه وه یه نه واته شیای نولو هییه تیش بی و به ته نیا عیباده ت همر بۆ نه و بکری، ده فرموی: ﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ﴾ نه ی پیغه مبه ر! به و موشریکانه بلئی: نایا یه کیک هیه له و شتانه ی به هاوه لی خودایان ده زانن، بتوانی هیدایه تی گو مپراو سهرلی شیاو و بدا؟ کبیان ده توانی به سروشت و غمیزه یان به هوی هه ست و عهقل و تیفکرینه وه، یان به هوی ناردنی کتیبی ناسمانی و پیغه مبه رانه وه، گو مپراو سهرلی شیاو و یک هیدایه ت بدا؟ یان نه وانه ی نیوه به هاوه لی خودایان ده زانن بی ده سه لات و ده ست وه سمان و هیچیان پی ناکری؟

بیگومان نه وان هیچ وه لامیکیان به ده ست وه نیه، چونکه ده زانن: نه وانه ی که نه وان به هاوه لی خودایان ده زانن ناتوانن هیچ شتیک به دی به یینن، هیدایه تی بدن، به دیه یینانو هیدایه ت (واته: هیدایه تی ته شریعی) ههر دوکیان به ده ست خودان. جا که وایی ﴿قُلْ: اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ﴾ نه ی پیغه مبه ر! پییان بلئی: همر خودا ده توانی هیدایه تی به نده کانی بدا بۆ ریبازی حهق و راست. همر نه و ده توانی نامه ی ناسمانی بتیری، پیغه مبه ران بتیری، یاسا دانی، خه لک ره و خیر ره ها بکا، نیشانه و نایاتی خوی له بونه وه و خودی شاده میزادا را نوینی، دل، کان به ناگا بی نیتیه وه، هه سه له کار که وتوه کان وه جه و جۆل بخاته وه، نه وه تا وه کوو ده یینن خودا پیغه مبه ری نارد وه، هه موو به لگه و نیشانه ی راستی رابه رایه تی

به دهسته وه یه و به ئیه یه را گه یاندوه بۆ ئه وه یه هیدایه تان بدا بۆ ریبازی حه قو خودا په رستی. عه قلو ههستی پێ به خشیون که کلیلی زانیاری و تیگه یشتن و ئیمان هینان. بۆ ئه وه یه به کاریان بینن و سوودیان لێ وه ربگرن.

ئیترا له م (قضیه) وه (قضیه) یه کی تر سه ر هه لده داو پرسیارو وه لامیکی تر دیته ئارا وه ده فمر موی: ﴿أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ مَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي﴾ نایا که سیك هیدایه تی به نده کانی بدا بۆ رینگای حه قو راست، نه و شیاوتره به شوینکه و تن، نه و شیاوی نه وه یه: که به نده کانی په پیره یی فمر مانو جله و گیریه کانی بکه ن؟ یان که سیك توانای هیدایه ت دانی خودی خۆی نیه و نازانی هیدایه تی خۆی بدا، مه گه ر غه ییری خۆی: که خودایه نه و هیدایه تی بدا؟! وه لامی پرسیاره که ناشکرا و نمایانه، که سیك هیدایه تی به نده کانی بۆ ریبازی حه ق بدا، نه و شیاوه بۆ به ندایه تی کردن و په رستن نه و شیاوتره له که سیك که بۆ خۆی ده سه لاتێ هیدایه ت دانی خۆی نیه، مه گه ر غه ییری خۆی هیدایه تی بدا، جا نه و شه ریکو به خودا دانا وانه بتو سه نه م بن، یان فره شته و مانگو خۆر بن یان ئاده می د بن، ته نانه ت حه زره تی عیسا هه رچه نده پیغه مبه ره و نیردرا وه بۆ ره هه نو مایی کردنی خه لک به لام نه و بۆ خۆی ئاتاجی هیدایه تی خودایه و به بی هیدایه تو توفیقی خودا هیچی پێ ناکرێ! جا که نه مه حا لێ عیسا بی؟ دیاره شته کانی تر باشتر نه م راستیه ی به سه ردا ده چه سپێ! ده ی که وایی ﴿فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ؟﴾ چی وای له ئیه کردوه و پالێ پیوه ناو بۆ ره چاو کردنی ریبازی ئه و چه و ت؟ چۆن یه که سانیان خسته و ته ئیه و خودا وه ندو به نده کانی و هوکمتان کردوه به وه ی: که ره وایه عیباده تی غه ییری خودا بکرێ؟ ئیه و چۆن مه زنده ی شته کان ده که ن، چۆن ئاوا له حه قو راستی دوور ده که ونه وه؟ روو ده که نه ریبازی به تالو بووچ؟.

جا که له پرسیارو وه لامه کان به وه وه، پرسیاره کانی ئاراسته کردن و وه لامه خۆ سه پینه ره کانی هینان، نه مه جار واقعی حا لێ نه و به دبه ختانه روون ده کاته وه و ده فمر موی: ﴿وَمَا يَتَّبِعْ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا﴾ نه وانه ی له و بیرو باوه ر ده که شه ریک

بۆ خودا به ره وا ده زان و عیبادەتی غەیری خودا دە کەن هیچ بە لگە و دە لیلی راستیان بە دە ستە وە نیە، بە لکو و هە موویان شوێن گومانی لاواز کە وتوون، لە وە هەم خە یال پلا و زیاتر هیچی تر نیە.

﴿إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ بێ گومان ئە و گومان و خە یال پلا و نە دادی هیچیان نادا، چونکە گومانی بێ بناغە هیچ کاتی کۆ لە هیچ شتێ کە دا لە شوێنی بە قین دا دانانی شی و بێ سوود و قازانجە!

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ بێ گومان خودا زانا و ناگادارە بە و کار و کردە و نە ی ئە نجامی دە دەن، بە گوێرە ی بیرو با وەر و گوشتار و کرداریان سزایان دە داتە وە؛ لە سەر هە موو کردە و یە کیان (بە درۆ خستە وە ی پیغە مە بر، هەر چە نە دە بە لگە و دە لیلی قە طعی و بە هیزی بە دە ستە وە ن.. شوێن کە و تە نی با و کۆ و با پسیران بە شی و یە کێ کۆ ترانە و بێ بە لگە و دە لیل) سزایان دە دا و تۆ لە یان لێ دە ستێ نێ.

بە راستی ئە مە هەر شە یە کێ توند و تیژە ئاراستە یان دە کړی، چونکە پەر وە ردگار هە وائی دا وە دە دا و رای گە یان دوە کە بە تە وای و پرا و پیر سزایان دە دا.

سە یرە ئە و نە و گومان دە بە ن خودا ها وە لئو ها و یە شی هە ن. کە چی ئە م گومانە یان شی فاکە نە وە، بە کردە وە و بە تە فکری نێ عە قلا و هۆ ش تاقی ناکە نە وە؛ و گومان دە بە ن: کە ئە م بێ و سە نە مانە شی وای پەرستن بۆ یە با و کۆ و با پسیرانیان عیبادە تیان بۆ کردون، دە ی نایە ن بێ رێ ک ئە م خە راقی یاتە بکە نە وە، عە قلا و هۆ شی خۆ یان لە کۆ تە و زنجیری ئە و جۆرە لاسایی کرد نە وە گومان و یە بێ بناغە یە رە ها ناکە ن!

ئە و ان و گومان دە بە ن: کە خودا نیگا بۆ ئادە میزادی کێ وە کوو خۆ یان نانی رێ، بێر ناکە نە وە و نا چنە بنج و بنا و ان و بزائن ئە مە بۆ چی لە سەر خودا یاساغە؟! گومان دە بە ن: قورئان دانرا وێ موحە مە دە و خۆ ی داینا وە. بێر لە وە ناکە نە وە: کە موحە مە دیش وە کوو ئە و ان ئادە میزادە کە موحە مە د بێ تانی قورئان دابنێ، ئە دی ئە و ان بۆ چی ناتوانن کتییی وە کوو قورئان دابنێن؟! ت بە م

جۆره له ناو کۆمه ئێک گێژاوی گوماندا ژيان به سهر ده بهن، که له هیچ رویه که وه سودیان لی نابینزو هیچ حهقیقه تو راستیه کیان بۆ رون ناکه نه وه.

ئایەتی ﴿إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ نه وهی لی وهرده گیرئ: که له بیرو باوهردا گومان کاری پئ ناکرئ، بیرو باوهردێک که له سهر گومان بنیات بنرئ به بیرو باوهر حسیب ناکرئ و په سه ند نیه، به لکوو پئویسته بیرو باوهر له سهر بناغه ی زانستو یه قین بنیات بنرئ، بنه مای ئیمان و باوهر شتی سهره کین، ده بی له سهر یه قین بنیات بنرئ، ئیختلافیش له نوصوولی دیندا دروست نیه و نابئ موسولمانان له بنه ماکانی ئاین دا راجایییان هه بی.

قورئان نامه ی خودایه و ته حه ددای نه ته وه ی عه ره بی پئ کردوه
وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّابٌ كَذَّابٌ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

له وه پئش په روه ردگار باسی نه وه ی کرد: که موشریکه کان داویان له پئغه مبه ر کرد نیشانه و موعجیزه یه کی تر جگه له قورئانیان له خودا وه بۆ بیئئ، چونکه پئیان وابوو: قورئان موعجیزه نیه و موحه ممه د بۆخوی داینا وه، نه مجار وه لامی دانه وه: که موحه ممه دو غهیری موحه ممه د ناتوانن بۆخویان وئنه ی شه قورئانه بیئن، نه مجار ها وه لدانیانی بۆ خودا به چهند به لگه یه ک پووج کرد وه.

ئه مجار لیڤه دا دیته وه سهر چه سپاندنی حه قیقه تیکی بنه ره تی و سهر کی،
 نهویش نه وهیه: که قورئان نیگای خودایه و له خودا وه به سرووش بو پیغه مبه
 هاتوه، موحه ممد بوخوی داینه ناوه، ده فهرموی: ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ
 يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ راست نیه و ناگونجی و عه قل نایگری: که ئه قورئانه
 له سهر خودا هه لیه ستری، کهس رایه ی ناکه وی و ناتوانی بوخوی کتیبی کی ئارا دا
 بینیی و پان خودای بدا، چونکه قورئان به و هه مو و ره وان پیژی و فه صاحته ی
 تییدایه، نه و هه مو و کورت بیری شیرینه که لامیه ی له خوی گرتوه، نه و هه مو و
 هه وانو رودا وه غه بیبانه ی باسیان ده کا، نه و شه ریعه تو یاسا ریکو پیکی
 هیئاویه تی، نه و هه مو و ناموزگاری و نه صیحه ته به سوودانه ی که ئاراسته یان
 ده کا، گه واهی نه ون: که ئه کتیبه هه ره ده بی له خودا وه هاتی و که سی تر
 توانای دانانو هیئانی کتیبی ئاوی نیه.

به کورتی قورئان که لامی خودایه و له که لامی ئاده میزاد ناچی، جگه له خودا
 کهس ناتوانی کتیبی ئاوا بخاته رو.

نه وهش چه سپاوه: که نه بو جه هل و پرای نه و هه مو و دژایه تییه ی بو پیغه مبه
 و تی: ﴿مُوحَمَّمَدٌ تَأْتِيَسْتَا بَدَدَمَ كَهَسَوَه دَرَوَى نَه كَرَدَوَه، نَه دِی چَوْن بَه دَه م
 خودا وه درو هه لده به سستی؟!﴾

﴿وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به لکو ئه قورئانه گه واهی ده ری راستی
 نه و کتیبه ئاسمانی بانه یه: که له وه پیش بو پیغه مبه ران نیردراون. بیگومان
 زانیاری قورئان له گه ل زانیاری کتیبه ئاسمانی به کانی تر: که له وه پیش بو
 پیغه مبه ران نیردراون یه کده گرنه وه و مووافیقی نه وانه له بانگه وازی کردنی بو
 بنه مای ئایین له یه کتا پرستی دا، له پروا به خودا و به روژی قیامه تو هه لنان بو
 کاری چاکو ره وشتی بهرز، سهریاری نه وهش چ گورنکاری و ده ست لیدانی کی
 تییان دایه ئاشکریان ده کا و ده یان خاته رو و ه کوو له شوینی کی تر دا ده فهرموی:
 ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا

عَلَيْهِ ﴿المائدة/ ۴۸﴾، به هۆی قورئانه وه ده زاندری ته وراتو ئینجیل چه ند گۆرانکاریان تیدا کراوه.

﴿وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ﴾ قورئان روونکهره وهی نه حکامی شه رعه ته حه لاله حه رام لیک جیا ده کاته وه، په ندو ئامۆژگاری تیدایه، ئادابو نه خلاقى کۆمه لایه تی قیری ئاده میزاد ده کا، ده رمانی هه موو ده ردیکه، ری پيشانده رو چا ورونکهره وه یه.

﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیچ شکو گومانی تیدانیه، ناگونجی ئاده میزادی عاقلو هۆشمه ند گومان له قورئان دا پهیدا بکا، چونکه به لگه کانی ئاشکراو حه قو راستن ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له لایه ن خودا وه به نیگا و سروش نیردراوه بۆ پیغه مبهر ﴿كَلَامِي﴾ په روه ردگا ره دانراوی ئاده میزاد نیه، چونکه کتیییکه له هه موو عه یبو ره خنه یه ک سه لامه ته، چه واشه یی و ئیختلافی تیدا نیه، نه وه تا سه ییری بکه نو بیخویننه وه ئاخۆ ره خنه یه کی تیدایه؟! وه کوو له نایه تیکی تردا ئاماژه بۆ نه وه ده کا و ده فرموی: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ النساء/ ۸۲.

په روه ردگا ره له نایه ته که دا پینج صیفه تی بۆ قورئان هی ناو ن:

۱- ده فرموی: ناگونجی و راست نیه: که ئه م قورئانه له لایه ن عه ییری خودا وه هاتبی؛ چونکه قورئان مو عجیزه یه وه له توانای ئاده میزاد دا نیه که لامی وا دا بنی.

۲- پشتگیری کتیبه ئاسمانییه کانی پیش خۆی ده کا و گه واهی ده دا له سه ر راستی و دروستییان، مو عجیزه یه چونکه هه وائی روداوی رابوردو و دا هاتو و ده دا؛ هه وائی ئاکامی جهنگی فارسو رۆمی را گه یاندو راست ده رچوو. موژده ی رزگا رکردنی شاری مه که کی دا به پیغه مبهر و فرموی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ الفتح/ ۲۷. موژده ی په یدابوونی حکومه تی ئیسلامی دا به موسولمانانو فرموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ النور/ ۵۵. هاته دی. هه روا

گەلى ھەوالى غەيبى ترى وەكوو ﴿سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ﴾ رايگە ياندو ھاتە دى.

۳- شىكەر ھەو توئزەر ھەو ھەموو ھوكم ياسايە كى پئويست بۆ ژيانى
دونيائو قيامەتى ئادەمىزاد، ھەرجى زانيارى شەرعى و زانيارى ھەمە جوړى تىرى
ئايىنى و دونيائى ھەيە ئامازەى بۆ كىردو ھەو لەخۆى گرتوون.
۴- ھىچ شىكو گومانى تىدا نىە.

لەلایەن خودا ھەزەرەتى جوبرا ئىيل بەسروش ھىناويە تىيە سەر دلى پىغەمبەر
ﷺ ئەويش بەئەوپەرى دلسۆزى و لىھاتوويى و لىبوردەيى يەو ھەو رايگە ياندو ھەو.
ئەمجار دوا ئەو ھەي، ئەو ھەي رونكردە ھەو: كە قورئان زۆر لەو ھەو بەرزترە
ئادەمىزاد و جندو كەو فرىشتە بتوانن كەلامى وا دابىنن، سىياقى باسە كە
دەگوئىتە ھەو بۆ رانواندنى بيرو بۆچوونى ئەو نەقامە سەر ھەقانى دەيانگوت:
موحەممەد بۆ خۆى ئەم قورئانە دادەنى و دانراوى خۆيەتى و بەدەم خودا ھەو
ھەلبەستو ھەو! بيرو بۆچوونە كەيان پوچ دەكاتە ھەو سەر سوورمانو تەعەجوب
دەردە ھەو! لەھەلسو كەوتيان، لەكردارو گوftar يان تەھەددايان دەكا كە بتوانن
نمونەى ئەو قورئانە بخەنە روو دەفەرموى: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ واتە: بەلكو
نايا ئەوان دەلنن: موحەممەد بۆخۆى ئەم قورئانەى ھەلبەستو ھەو؟! ﴿قُلْ: فَأَتُوا
بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ﴾ ئەي پىغەمبەر! پىيان بلى: منىش وەكوو ئىو ھەو ئادەمىزاد، جا كە
بەقسەى ئىو ھەو من خۆم ئەم قورئانەم دانابى، دە ئىو ھەو بتوانن سورە تىكى ئەم
قورئانە بخەنە رو، تەنانت ئەگەر كورتترىن سورە تىش بى، ئەو ھەو ھەرزو ئەو ھەو
گەز!! ھەمووتان خەرىك بن بتوانن سورە تىكى وەكوو قورئان لەشىوازو
دەستەواژەو خوشخوانى و رەوانبىژى و بەپىژى و سفتو لووسى و پتەوى دا بىنن.
چەندىكى دەتوانن بۆ ئەم كارە داواى يارمەتى لەئادەمىزاد و جندو كە بكەن!
﴿وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ داواى كۆمەگى لەكى دەكەن بىكەن،
جگە لەخودا.

ده خوتان به تاقی بکه نه وه بزائن: ناخو ده توانن؟! بیگومان ناتوانن: چونکه هه موو مه خلوقات له ناستی نهه کاره دا دهسته وه سانو دوش داماونو نه یانتوانیوه و ناتوانن.. وه کوو له شوینیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿قُلْ: لَّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ، لَأَيَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضِهِمْ ظَهِيرًا﴾ الأسراء/ ۸۸. نه مه ته حه ددایه کهو قورئان ئاراسته ی نهو موشریکانه ی کردوه هه مووی بۆرداون. ماوه شی بۆ دانه ناو، ته حه ددایه که بهرده وامو هه مه کاته، بۆچینیکنو دوو چین نیه، بۆ هه تا هه تایه یه!!

﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه راستگۆن له ئیدعا که تان دا که ده لێن: قورئان دانراوی موحه ممه ده، ده ئیوه به هه مووتان؛ به ئاده میزادو جه ندۆکه تانه وه وێنه ی نهه قورئانه دابینن.

بیگومان ته حه ددا کردنی قورئان بۆ عه ره به کان: که بتوانن: وێنه ی قورئان بخره نه رو به سی قوناغ نه نجام دراوه:

۱- نهو ته حه ددایه ی: که له م نایه ته دا ئاراسته کراوه، ده فهرموئ: ﴿قُلْ لَّئِنْ اجْتَمَعَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ... الْآیَةِ﴾

۲- نهو ته حه ددایه ی: که داد به زئی بۆ هیسانی ده سووره ت، داوا ده کا: که بتوانن ده سووره ت وه کوو هی قورئان بخره نه رو. وه کوو ده فهرموئ: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ، قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ، وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ هود/ ۱۳.

۳- قوناغی سییه م داد به زئی بۆ ته حه ددا کردن به یه ک سووره ت وه کوو له نایه ته که ی ئیره داو له نایه تیکی سووره تی (البقرة) دا: که ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا، فَأْتُوا بِسُوْرَةٍ مِثْلِهِ﴾ البقرة/ ۲۳.

نهه مجار قورئان هه لۆستی موشریکه کان دیاری ده کاو ده فهرموئ: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعَلَمِهِ﴾ واته: به لکوو نه وانه به خیراییو بی لی ورد بوونه وه قورئانیان به درۆ له قه له م داو به بی نه وه ی لی ورد بینه وه بزائن: چی تیدایه و

به لگه و نیشانه کانی چین، پیش نه وهی بزانی: که قورئان له وو کتیبانه نیه بتواری
له لایه ن غهیری خوداوه وینهی بهیئری به درۆیان خسته وه.

﴿وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾ هیشتا نه وه وه وه وه غهیبی یانهی قورئان هه وه وه یی
داون نه هاتوونو کاتی هاتنیان نه هاتووه، تا بۆیان روون بییته وه ناخۆ راستن بیان
درۆن!

واته: قورئان له دوولاهه کتیبیکی موعجیزه یه، له لایه که وه ئوسلوبو
شیوازی لیکدانو پیکهاتهی موعجیزه یه، له لایه کی تره وه، هه وه وه وه یی
غهیبی موعجیزه یه. دهی نه وان خیرا به درۆیان خسته وه، پیش نه وهی له ئوسلوبو
شیوازی وشه و رسته کانی وردبینه وه، بزانی: ناخۆ گه یشتوته پلهی ئیعجاز یان نا،
ههروه ها پیش نه وهی هه وه وه غهیبی یه کانی به تاقی بکه نه وه، بزانی: ناخۆ راستن
یان نا، هه که به سهریان دا خوئندرایه وه بی لی وردبوونه وه یه کسه به درۆیان
خسته وه.

به کارهینانی وشه ی (لَمَّا) لیره دا نه وه ده گه یه نی: که نه وه موشریکانه دواپی
به رزی و گرنگی قورئانیان بۆ روون بو وه وه زانیان که لامیکی موعجیزه و
سه رئاسایه، به لام هه ره له سه ره سه ره وه قی و ئوئستی خۆیان به رده وام بوونو
به نه نه قه ست ده یانگوت: نه مه که لامی خودا نیه.

به کورتی نه وان سه رتاو پیش لی وردبوونه وه قورئانیان به درۆ خسته وه وه
به درۆیان له قه لهم دا، چونکه ته قلیدی باوکئو باپیرانیان کردو لاسایی که ره وه
بوون.

ههروه ها پاش لی ورد بوونه وه وه ده رکه وئنی به رزی و سه رئاسایی قورئانو
ده سته وه سانی خۆیان له به رامبه ری دا هه ره به درۆیان خسته وه له به ره سه ره وه نی و
یاخی بووی و حه سوودی!

﴿كَذَلِكَ﴾ وه کوو نه مه به درۆ خسته وه ی قوره ییش بۆ قورئان پیش
لیوردبوونه وه به وهی لاسایی کردنه وه ی پیشینانیان و دوا تیفکریسو ده رکه وئنی

ئیعجازی له هه موو روئیکه وه به هوئ سهر ره قی و لاسایانه وه ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ گه له پیشینه کانی پیش نه وانیش پیغه مبه ره کانیان به درۆ خسته وه. نه وانیش وه کوو نه مان به بی لی ورد بوونه وه و تی فکرین، لاسایی باوکتو باپیرانی خویان کرده وه به بی ویزدانانه په یامی نی در راوانی خودایان به درۆ خسته وه، رانه وه ستان بزائن: په یامه که یان چی به و چی نیه، چاوه روانی ناکامی واده و به ئینه کانی پیغه مبه رانیان نه کرد، یان پاش ورد بوونه وه و تی فکرینیش به سهر ره قی و ئینکه به ری په یامه که یان رت کردنه وه به درۆیان خسته وه.

﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ نه ی پیغه مبه ره! سهیر بکه و بزانه: سهره نجامی سته مکاران چون بوو چی یان به سهرهات، چون له تۆله ی به درۆ خسته وه یان بو پیغه مبه ره کانیانو دنیا و یستیانو وازه ئینیان له ئیش کردن بو قیامت به هیلاکمان بردو له ناو چون؛ ئیوه ش نه ی گروهی موشریکو کافران! به خوتان دا بچنه وه، واز له سهر ره قی و سته مکاری و به درۆ خسته وه ی پیغه مبه ره ی ئیسلام بینن، بترسن له وه ی ئیوه ش به ده ردی نه وان بچن، هاکا سزای ناگه هانی ریشه کیش کردنمان بو ناردن...! وه کوو له شونییکی تر دا ده فهرموی: ﴿فَكُلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ، فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا، وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ، وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ، وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا، وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ، وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ العنکبوت/ ۴۰.

ئا بهم جوړه په روو ردگار نوممه تی حه زره تی موحه ممه ده تر سینی له و عه زابو سزایانه ی به سهر نه ته وه پیشینه کان هاتو وریایان ده کاته وه داویان لی ده کا: که بیر له حالو سهره نجامی خویان بکه نه وه. ههروه کوو چون ده یان تر سینی له سزای دۆزه خ!!

موشریکه کان دواى بیستنی قورئان ده بنه دوو تاقم ههیه ئیمان

دینی و ههیه به کافری ده مینیتیه وه

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۖ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَرَبُّكَ
 أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۚ
 أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ
 يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾
 وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ
 ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾

له ئایه ته کانی پیشو دا پهروه دگار شه وهی رونکرده وه: که کافره کان تانه یان
 له پیغه مبهرا به تی حه زه تهی موحه ممه دو سروش ده دا، نه مجار هه ره شهی شه وهی
 لی کردن: که نه گهر بهر ده وام بن له سه ره شه وهلوسته یان، دوور نیه وه کوو گهلو
 نه ته وه کانی رابردوو سزایان بو بی و به ده ردی شه وان بجن!

نه مجار لی ره دا شه وه روون ده کاته وه: که له واقع دا شه موشریکانه له ناست
 قورئان دا دوو تاقم گرۆهن؛ کۆمه لیکیان برپا به وه ده کمن: که قورئان له خودا وه
 هاتوه، به لام هه ر ئینکه بهری ده کاو ته سلیم نابی کۆمه لیکیشیان به هیچ جوړی
 برپا ناکهن قورئان که لامی خودا بی. سوورن له سه ره به درو خسته نه وه بی و
 ره تکرده نه وهی په یامی پیغه مبهر ﷺ نه مانه هیچ هومیدیک له ئیمان نه یانان دا
 نیه و به ته ما هیدایه ته برپا کردنی شه وان مه بن.

به لام کۆمه لی یه که م هیوا ی شه وه یان لی ده کری موسولمان بن، که و ابو
 بهرزه وه ندی له وه دایه مؤله ت بدرین بو ما وه یه ک نه ک عه زایان بو بی و ریشه
 کیش بکرن.

دەفەرمى: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ﴾ ئەو كافرانە ھى وایان ھەيە لەناو دلاو دەروونی خۆىدا برۆا دەکا: کە قورئان کەلامى خودایە، بەلام بەتەنقەست بەدرۆى دەخاتەووە سەر رەقى دەنوئى.

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ﴾ ھى واشیان ھەيە بەھيچ جوئى برۆا ناکاو گومانى لەو ھەيە: کە قورئان کەلامى خودا بىو بەنىگا بۆ موخەممەد ھاتبى!

دەشگونجى ماناکە بەم جوئە بى: ئەى موخەممەد! لەو ئادەمیزادانەى تەتۆيان بۆ سەر رەوانە کراوى کەسانىک ھەن ئيمان بەم قورئانە دەھيئنو شوئین پەيامە کەت دەکەون، ھى واشیان تىدایە ئيمان ناھيئىو بەکافرى دەمىرۆ بەکافرى زیندو دەکرىتەووە.

﴿وَرَبِّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ﴾ خودای تۆ لەھەموو کەس زاناترە بەوانەى شیاوى ھیدایەتو شارەزایی کردن، بەتەوانەى شیاوى گومپرایىو سەرگەردان بونن، ئەمانەش سەرىچىکارو یاخى بووەکانن.

خودای تۆ زانایە بەو کەسانەى ناشووبو فەساد لەسەر زەوى بەرپا دەکەنو سەمەکارو ملھورپو لەرپى دەرچوونو ھومىدى موسولمانبوونيان لى ناکرى.

دەشگونجى مانای ئایەتەکە بەمجۆرە بى: برىک ئەو موشرىکانە لەمەدووا برۆا بەقورئان دەکەنو ئيمان دەھيئن، برىکىشیان سوور دەبن لەسەر کوفرو بىدینىو ئيمان ناھيئن، خودای تۆ زانایە بەو گرۆھانەى شیاوى گومپرابونن بەھۆى فەسادى خۆيان.

ئا بەو جوئەو لەروانگەى مانای ئەو دوو ئایەتانەى پيشەوہ زانيمان: کە ھۆى شکو گومانو کوفرى ئەوانە سەمەکارىو فەسادو ناشوبگىرى خۆیانە لەسەر زەوى، جا کەسىک سەمەکار بىو کەسىک ئازاوہچى بى ئەوہ دەکەوتتە شکو گومانەوہ دەربارەى قورئان بەدرۆى دەخاتەووە. ئەگینا قورئان بۆخۆى جىگای گومان نیەو شکى تىدا نیە، چونکە بەلگەى بەھيئو حاشا ھەلنەگرى تىدان، ھەموویان گەواھى ئەوہ دەدەن کە ئەو کەلامە لەخوداوە ھاتووە پەيامى پەرورەدگارە بۆ ئادەمیزاد، لەفەرموودەيەکى راستى پيغەمبەردا ھاتووە: کە

فهرمویهتی: (مَامِنْ نَبِيٍّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ إِلَّا وَقَدْ أُوتِيَ مِنَ الْآيَاتِ مَا آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ، وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَتْهُ وَحْيًا أَوْحَاهُ اللَّهُ إِلَيَّ، فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرَهُمْ تَابِعًا) پیغه مبهره کانی پیشوو موعجیزه کانیان شاید بوون له سهر راستی په یامه که یان، به لام په یامی پیغه مبهری نیسلام ﷺ قورئان رافه که ره تی، خودی موعجیزه که له قورئان دایه؛ دهی که وایی چۆن شکو گومان تییدا به ریاده بن.

ته مجار پاش رونکردنه وهی هه لوئستی کافره کان دهریاره ی قورئان خیطاب ناراسته ی پیغه مبهر ﷺ ده کا: که دلگران نه بی به هه لوئستی موشریکه کازو به دروختنه وه که یان، به ته ما تیمانه یانیا ن نه بی و ده ستیان لی بشواو یه خه ی خوی له وان دابدیری پا کانه له هه لوئستو کرده و هیان بکاو ده فرموی: ﴿وَأَنْ كَذَّبُوا﴾ نه گهر به رد ه و ام بوون له سهر به دروختنه وه تو ناتومید بووی له تیمانه یانیا نو به هیچ کلوجی پروایان پی نه کردی، نه وه به رانه تو دوور په ریزی خوت له خویانو کرده و هیان رابگه یه نه.

﴿فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ﴾ پیان بلئ: کرده وهی خوم بو خوم، کرده وهی خوتان بو خوتان، من راگه یاندنی په یامی خودا بو ئیوه و ترساندنتان له دوزه خو موژده پیدانتان به به هه شت بو خوم خودا پاداشم ده داته وه، ئیوه ش سته مکاری و شمریک دانانتانو ناشو و بگریتان بو خوتانو خودا سزاتان پرا پر ده داته وه له سهر کرده وه کانتان! وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ یونس/۵۲. به لی به گویره ی کرده وه کانتان سزا و ده گرنه وه.

﴿أَنْتُمْ بَرِيْتُونَ بِمَا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيٌّ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ئیوه له کرده وهی من بهرپر سیار نین، منیش بهرپر سیار نیس له کرده وهی ئیوه، ته مه جوړه جولاندنو خوراندنیکه بو وژدانیا ن، به وه که جیا یان ده کاته وه خویانو کرده و هیان، واریان لی دینی خویانو سهره نجامی ره شیان، مه به سته که ترساندنو گیرانه و هیانه له وه لوئستو کرده وانه یان. له هه مان کات دا راگه یاندنی بهرپر سیاریتی ه، موو ناده میزادیکه بهرام بهر خودی خوی و چه سپاندنی شو مه بده ته نیسلامییه یه: که

کەس لەسەر تاوانی یەکیکی تر سزا نادری. قورئانی پیرۆز چەند جار ئەم مەبەدە ئە پیرۆزە ی دووبارە کردۆتەو. دەفەرموی: ﴿قُلْ: إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلِيَّ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَجْرِمُونَ﴾ هود/ ۳۵. یان ﴿قُلْ: لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أُجْرِمْنَا، وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَجْرِمُونَ﴾ سبأ/ ۲۵. یان ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ الانعام/ ۱۶۴. یان ﴿فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ: إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ الشعراء/ ۲۱۶.

ههروا سییاقی نایه ته کان بهرده وامن لهسەر رانواندنی ههلوێستی بری له موشریکه کان بهرامبهر په یامی پیغه مبهرو قورئان، بهروا لهت گوی له قورئان ده گرن به لام دلیان داخراوه، به چاو سهیر ده کهن وه لی بیناییان کوێرو کۆتروو بیسترو دیتنی روالهت بی سووده بۆیان. رێگای حقو راست نادۆزنهوه.

کهوابی ئەم پیغه مبهرا! تو سهرت سوورنه مینێ له ههلوێستو کردهوه ی موشریکه به درۆخه رهوه کان، چونکه له راستی دا نهوانه کوێرو کهرن. ئەوه تا: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾ لهو موشریکو به ده بخته نه فامانه، کهسانیک هه ن گوی ده گرن بۆ تو، کاتی قورئان ده خوێنیهوه و راقهی ده که یو بنه مای نایین روون ده که یهوه، نهوانه گوێچکه یان بۆ کلۆر کردووی، به لام نهو کاته ی گوێیان راگرتوه نایین چونکه گوێچکه ی دلیان داخراوه، نهوانه بیرو لی ناکه نهوه و تیناگه ن چیان لی داوا ده کریو مبهست چیه، به لکوو نهوان: که گوی ده گرن گرنگی به تاوازه یی نهظم و جهره سی موسیقای خوێندنه وه که ی ده ده ن، وه کوو که سیك گوی له خوێندن ی بولبولیک بگری بۆ له زهت و هرگرتن له موسیقای خوێندنه که ی نهک بۆ نهوه ی تی ی بگا.

بێگومان قورئان له چەند شوێنیکی تردا حالو چۆنیه تی ئەم موشریکانه ی روون کردۆتەو، وه کوو ده فەرموی: ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ الانبياء/ ۲. یان ده فەرموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾ الانعام/ ۲۵.

دهی جا: که نه مه حالو وه زعیان بی ﴿أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ﴾ نهی پیغه مبهرا! تو ته ماعی نه وهت ههیه: بتوانی بیستن به کهر نه نجام بدهی؟ ته نانهت نه گهر ویرای کهریه که یان بی عه قلو هوشیش بن؟

واته: نه تو ناتوانی بیستنی به سوود بخهیه گویچه کی که سانیکه وه که گویچه کیان کهر له ناست ناخواتنی توو نایانه وی گویان له تو بی، ویرای نه و اش عه قلیان بهو شته ناشکی که ده بیستنی و تی ناگهن تا سوودی لی وه رگرن! چونکه بیستنی به سوود بو بیسر نه وهیه: تی بگاوه به پی تیگه یشتنه که ی ههنگاو بنی، نه گینا وه کوو کهر و کوندی راستی ده بی!

نیستاش ده بینین زور له موسولمانان گوی له خویندنی قورشان ده گرن، نه گهر قورشان خوینه که دهنگو صه دای خوش بی به مه بهستی له ززهت وه رگرتن له موسیقای خویندنه که ی نه ک بو سوود وه رگرتن له پهنو ناموزگار یسه کانی و تیگه یشتن له حوکمو یاساکانی!!

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ﴾ نهی پیغه مبهرا! که سانیک هه ن لهو کاته دا تو قورشان ده خوینی به سر سامیه وه سه یرت ده که ن، به لام نووری نیمانو قورشانو هیدایه تی نایینو ته خلاقی جوان نایینو فی ناین، سه یری شیوه و روخسرت ده که ن، سه رنج ده دن له هیدی و هیمنی و به لگهی پیغه مبهرایه تیت، نه وانه وه کور باقی که سانی تر سه یرت ده که ن، به لام لهو سه یرکردنه هیچ سوودیان پی ناگا، موسولمانان به چاوی و یقارو ریزه وه ته ماشات ده که ن، نهو کافران به چاوی رکو کینه و نیحتیقاره وه سه یرت ده که ن، که وایی چون نیمانت پی ده هینن؟ چون سوود له بینینو ته ماشا کردنت ده بینن؟! خو نه وان له بهر کویری چاوی دلیان حه قیه ته تی تو نایین ﴿أَفَأَنْتَ تُهْدِي الْعَمَى وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ﴾ نایا تو پیست وایه: که ده توانی هیدایه تی که سانیک بدهی که چاوی دلیان کویره؟ ته نانهت نه گهر ویرای کویری چاویان چاوی دلشیان کویر بی؟ چونکه که سیک چاوی سه ری کویر بی ههستی ده رکت کردنی ههیه و له وانه یه له زور شت حالی بی. به لام کویری ویرای نه حه قی نه وه گهره ترین به لاو موصیبه ته.

بە کورتی: ئەتۆ ئەی موحەممەد! ناتوانی هیدایەتی ئەوانە بە دەی، چونکە نامادە باشییان تیدا نیە بۆ تیگەیشستن و هیدایەت، ئەوانە ھەروە کوو کە سیك وان، کە ھەستی بیستەو دیتنی فەوتابی، چونکە گوچکەو چار بۆیە باشن کە سوودیان ھەبێ، کاتیك سوودیان لی ئەبیرا وە کوو ئەو وایە: کە ھەر نەبووبن.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا﴾ بێگومان پەرەردگار ھەرگیزا و ھەرگیز ستمی نە کردو و ناکا، ھەستو شعور لە کەس ناستینیتەو، قەت رێگای هیدایەت و راست لە کەس ناگرێ، ﴿وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ وە لی ئادەمیزادان بۆ خۆیان ستمکارن، بۆخۆیان خۆیان و لی دە کەن کە شیای سزاو عیقاب بن. بۆخۆیان نیعمەتی عەقل و ھۆش فەرامۆش دە کەن، دان بە گرنگی هیدایەتی ئاییندا نا ئین، پەپەرەوی رەھنومایی و نامۆژگارییەکان ناکەن!

دوینا بی بە قایەو زوو رادەبری

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾

لەو ھەپش پەرەردگار وە صفی کافرەکانی بەو ھە کرد: کە تینافکرزو گوئ ناگرن، قورئان بە درۆ دە خەنەو و پیغەمبەر بە درۆزن حسیب دە کەن، نەمجار بە شوین ئەو دا ھەر ھە لە کافران دە کا بە سزای قیامەت لە سەر کرداری دوئیایانو دە فەرموئ: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ﴾ ئەی پیغەمبەر! ئەو بۆ ئادەمیزادان باس بکەو لەو رۆژەیان بترسینە کە پەرەردگار دواي مردن ھەموویان لە گۆرپانی مەحشەردا کو دە کاتەو بۆ حیسابو لی کو ئینەو، ئەو کاتە ئادەمیزادان ھەموویان سەرنج دە دەنو بیر لە رابوردیان دە کەنەو، و دە زانی: لە دوئیادا ماو ھەکی زۆر کورت ماو ئەو و ژیا نی دوئیایان ماو ھەکی کەم بوو و تپپەرپو.

﴿يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ﴾ که له گۆره کانیان دینه دهر وه یه کتر دهناسنه وه پاشان له ترسانو له عه به تان یه کتریان له بیر ده چیتسه وه و کس و هسه ر که سی ناپرۆی و کس که س ناناسی!

مه زنده کردنی دونیا له لای ناده میزادان له و مه وقیفو نمایش گایانه دا به کورتو که مخایه ن له زۆر ئایه تی قورئان دا دووباره بۆته وه وه کوو له شوئینیکی تردا ده فرموی: ﴿كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ﴾ الاحقاف/ ۴۶. یان ﴿كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾ النازعات/ ۵۵. یان ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ﴾ الروم/ ۵۵. یان ﴿قَالَ: كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ؟ قَالُوا: لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ، فَاسْأَلِ الْعَادِينَ، قَالَ: إِنَّ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْكُم كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ المؤمنون/ ۱۱۴.

ئه مجار په روه ردگار خه ساره تمه ندیی گومرپایان راده گه یه نی و ده فرموی: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ﴾ بیگومان نه و موشریکو کافرانه: که برپایان به زیندو بوونه وه نیه، هاتنی رۆژی قیامه تیان به درۆ ده زانی خه ساره تمه ندبوونو پاداشی گه وه ی به هه شتیان له کیس خودا، برپاو ئیمانیا ن به کوفر گۆرپیه وه، زه ره ریان کرد، ﴿وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ نه وان ریگای قازنجو سوودی خۆیان نه زانی، رویان کرده نه نجامدانی کرده وه ی چاکه. ئای چه ند خه ساره تمه ندن؟ ئای چه ند به دبه ختو ئاکام ره شن؟ نه وانه ژیا نی که مخایه نی خه سیسیان به ژیا نی نه برپا وه ی نه فیس گۆریوه ته وه.

هه‌ر شه کردن له کافره کان به سزادانیان له دونیاو قیامت دا
وَأَمَّا نُزِيرَتِكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّعُكَ فَإِلَيْنَا
مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ
رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ قُلْ
لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ
﴿٤٩﴾ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٥٠﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ اتَّكُمُ عَذَابُهُ بَيِّنَاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ
مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥١﴾ أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنْتُمْ بِهِ ؕ ءَالْتُمِ وَقَدْ
كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ
هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٣﴾ * وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ
إِىٰ رَبِّي إِنَّهُ لَحَقُّ ۖ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٤﴾ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ
ظَلَمَتْ مَا فِى الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۖ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ ۖ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ ۖ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ هُوَ يُحْيِىْ
وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

دوای نهوهی پهروه ردگار خه ساره تمه ندیی موشریکه کانی روون کرده وه ههم
روه وه که بروایان به زیندووبونه وه نه بوو، ریگای هیدایه تو چاکه کار بیان
نه گرت بهر، نه وه شی راگه یاند: که نه وانه سزا ده درین، ته مجار لهم نایه تانه دا نه وه
روون ده کاته وه: که نهو سزایه هه ندیکیی له دونیادا ده بی و هه ندیکیی له قیامه تدا
ده بی، له رانواندنی نهو دیمه نه سه رسوور هیئنه ره ی حه شرو نهو چهند رۆژه کورته ی
ژیانی دونیا: که پیش زیندو بوونه وه بووه، ده گوئز ریته وه بو ناخاوتن له گه
پیغه مبهردا ﷺ ده رباره ی هه ره شه کردن له موشریکو کافره کانو به جیه یانی نهو
هه ره شانه هه موویان یان هه ندیکیان، نهو هه ره شه نادیاره ی: که نازانن که ی ر چ
کاتی بهرینگیان پی ده گری! نایا له جیهان دا نهو سزایه په لاماریان ده دا، یان
هه لده گیرئ بو رۆژی قیامه تو تا نهو رۆژه هه رچاوه روان بن، بو نه وه ی وه کوو
چه کوچی ناماده هه موو کات به سه سر سه ریانه وه بی و لی ی بترسیئن، بو نه وه ی
موسولمان بنو له خودا بترسنو ریگای هیدایه ت بگرته بهر!

ته مجار سیاقی نایه ته کان ورده ورده پیوه ده چن، هه تا نهو باسو خواسه ی
به هه ره شه کردن له کافره کان دهستی پی کرده وه دیمه نه کان یه ک له دوای یه ک
راده نویردرین تا ده گاته هاتنی رۆژی قیامه ت که لهو رۆژه دا فیدیه و بهر تیل و ههم
جوړه شتانه هیچ که لکیان نیه، ته نانه ت ته گهر له فمرزی مه حال دا سامانی راوی
هه موو هی نهو بی و به فیدیه پیدا سوودی نیه، لهو رۆژه پهروه ردگار به عه دآله ت
دادگایی ده کاو سته م له کهس ناکا! ته مهش ئوسلوو بیکی قورئانه له پیکه وه
گریدانی دونیا به قیامه ته وه، نه وه تا به چهند وشه و رسته یه ک ئاوا لیکی داوونو
رایانده نوینی و ده فمرموی: ﴿وَأَمَّا نُورُيُنُكَ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ﴾ ته گهر نیمه برئ
لهو هه ره شانه ی لیمان کردوون به دییان بهینینو پیشانی تو یان بدهین نه وه
سزایه که شیاری خویانه.

موشریکه کان بروایان به پیغه مبهر نه ده کرد، هه ر کاتیکیش پیغه مبهر ﷺ
هه ره شه ی به هاتنی عه زاب لی بگردنایه به درو یان ده خسته وه، به شیوه ی کی

گالته جارِی و قه شمهری نامیزه وه پییان ده گوت: نه گهر راست ده که ی ده به زووی
نهو عه زابه ی هه ره شه مان پی لی ده که ی بومان بینه!

له هه مان کاتدا ته مه نای مردنی پیغه مبهریان ده کرد، بهو هیوایه ی
به مردنی نهو بانگه وازی به که ی له ناو بیچی نیتر پهروه دگار وه لامی دانه وه
فه رموی: ته ی پیغه مبهرا! نه گهر نیمه له ماوه ی ژیانی تودا توله یان لی بستینین و
داخی دلی تویان پی بریزین، وه کوو نهو حاله ی به سهریان هات له روژی به دردا
نهو نهوان شیای نهو سزایه نو سوچ سوچی خویناه.

بیگومان پهروه دگار زور لهو هه ره شانیه لی ی کردن، پیشانی پیغه مبهری
دان، برسیایه تی و گرانی و قاتو قریو تیشکانو کوژارنی زور لهو موشریکانه ی
نیشانی پیغه مبهری دا. ﴿أَوْ تَتَوَفَّيَكَ فَأَلَيْنَا مَرْجِعَهُمْ﴾ یان تو بمرنین پیش
ته وه ی نهو سزایه ی بومان داناو بیبینی، نهو له هه ردوو حاله که دا سه ره نجام
ده گهر نه وه بو لای نیمه، نهو کاته سزای واده پیدراویان تووش دیو بویان
ده رده که وی: که هه ره شه کانمان راستن و چییان پی گوتراوه: ده ق دیته جی.
له هه مان کاتدا سزادانی نهوان پیشانی تووش ده ده یینو ده بینی چون سزایان
ده ده یین.

﴿ثُمَّ اللَّهُ شَهِدَ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ﴾ پاش مردنی تو خودا ناگاداره به کرده وه
گوفتاریانو به پی کرداریان سزایان ده داته وه، به گوتره ی زانیاری ناگاداری خو
به حقه و داد پهروه ی سزایان ده داته وه وه کوو له نایه تیکی تردا ده فه رموی:
﴿فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ الروم/ ۶۰. یان ﴿وَأَمَّا نُزُيْتِكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ،
أَوْ تَتَوَفَّيْتَكَ، فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ الرعد/ ۴۰.

ته مه نامازیه بو نهو که پهروه دگار جوړه ها ریسوایی و زه لیلی کافره کان
نیشانی پیغه مبهرا ده دا، دوی له دونیا ده رچوونیشی هه ره لهو سزایه یان زیاد ده کا.
﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ﴾ پهروه دگار له روانگه ی لوطفه و به زه یی خوینه وه،
ههروه ها بو نه هیشتنی به لگه و بیانو به ده ست ناده میزاده وه بو هه موو گهلو
نه ته وه یه ک لهو گهلو نه ته وانیه ی پیشرو له کاتی پیوستدا پیغه مبهرا نی بو

ناردوون، بۆ تهوهی ریبازی تاییینیان بۆ روون بکه نهوه، باسو خواسی قیام، تیان پی رابگه نه، هه لیان بنیسن بۆ ئیمانیهینانو نه نجامدانی کرده وهی چاک به جوړیک خوشبهختی دنیاو قیامت به دهست یینن!

ئایه ته که به لگه یه له سه ره ته وه: که په ره ردگار بۆ هه موو گه لو نه ته وه وه کۆمه لگه یه ک پیغه مبه ریکی نارد وه، هه یچ گه لو نه ته وه یه کی پاشگویی نه خسته وه، وه کوو له ئایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ فاطر/ ۲۴. یان ﴿...وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ الاسراء/ ۱۵. که وایی: گه لی کوردیش وه کوو باقی گه له کانی سه ره زه وی پیغه مبه ری تیدا ره وانه کرا و نو پیغه مبه ری بۆ نیردراون، نه مچار نه م پیغه مبه رانه کینو ناویان چیه؟ نه وه گرنگ نیه، چونکه نه گهر گرنگ بوایه قورئان ناوی دیاری ده کردنو وه کوو بری له پیغه مبه رانی به نوئیسرا ئیل: که ناوی تو مار کردوون.

هه لبه ته ته وه پیغه مبه ره کوردانه به زویانی کوردیش نیردراون وه کوو له ئایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ، لِيُبَيِّنَ لَهُمْ، فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ابراهیم/ ۴.

نه مه راستیه کی میژوویی سه قورئان به نا شکر او نمایان چه سپاندویه تی، ویده چی نه گهر له کوردستان دا زه وی دۆزی پشکنینو لی کۆلینه وهی شوینه وار ناسان بکه ویته گهر نه نجام بدری زانیاری که م تا زۆر له م بواره دا به دهست بکه وئی...!

﴿فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ جا هه کاتی پیغه مبه ری ک ده هاته سه ره گه لو نه ته وه یه کۆ ته وهی له سه ره شانی پیویست بوو پی راده گه یاندن، تیر عوزرو بیانوویان بۆ نه ده مایه وه، به لام ته وه گه لو نه ته وانه به درۆیان ده خسته وه، په یامه که یانیان رهت ده کردنه وه. جا له روژی قیام، تدا خودا داد گایییان ده کا، داد په ره وانه هه سابه لی کۆلینه وه دیان له گه ل نه نجام ده دا، تو ز قالی ک سته میان لی نا کری، چه ند سزادان هه لده گرن ته وه نده سزا ده درین.. نه مه نه گهر راناوی (بینهم) بگهر ته وه بۆ گه لو نه ته وه کان.

ته گهر راناوه که بگمړیتوهه بۆ پیغه مبهره کازو گه له کان نهو کاته تاوا مانا ده کړی: ﴿قَضَىٰ اللَّهُ بَيْنَهُمْ﴾ خدا پرپارو دادگایی درده کا له نیتوان پیغه مبهرو گه لو نه ته وه که ی دا، واته: ده دگایی له نیتوان هه موو پیغه مبهر ښکئو گه له که ی دا ده کا، پیغه مبهرو په پیره وکارانی رزگار ده کاو سهر پیچیکاران سزا ددها، لهه دادگایی کردنه دا که سیان سته می لی ناکړی، به بی تاوان که س سزا نادرې.

﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ واته: کافره کانی قوره ش له روی به درو خستنه وه و گالته پیکردنه وه به پیغه مبهرو موسولمانان ده لاین: نهو هه ره شانیه موحه ممد لیمان ده کا، ته گهر راست ده کا: که ی دیته دی؟ که ی خودا سزاو عیقاب بۆ نیمه ده نیرئو توله مان لی ده ستینئو موحه ممدو شوینکه وتوانی به سهر نیمه دا زان ده کا؟؟

ته مجار په وهر دگار دهرزی پیغه مبهرو دا ددها که وه لامیان بداته وه و ده فهر موی: ﴿قُلْ﴾ ته ی پیغه مبهرو! بهو موشریکانه بلئ: که په له له هاتنی سزا ده که ن. ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ من ناده میزادی کمو نیگام بۆ کراوه، بهنده یه کی خوداو کراوم به پیغه مبهرو. بۆ خودی خوم (چ جای بۆ کهسانی دیکه) توانای لبردنی سزاو هینانی سوودم نیه، ناتوانم قازانچو زهره به خومو غهیری خوم بگه یه نم، به لام ته وه ی خودا ثاره زوی بکا له ناردن سزا بۆ سهر موشریکه کازو سهر خستنی موسولمانان، هه کاتئ ثاره زوی کرد دیته دی ته من نازانم که ی دی!

واته: نازلکردنی عیقاب بۆ سهر دوژمنانی نایینو سهر خستنی خودا په رستان به سهر کافران دا، جگه له خودا به که سی تر ناکړی، ته وه کاری من نیه و به ده ست من نیه. هر کی سهر شانی من ته وه یه: ته وه ی خودا نیگای بۆ کردوم به گویره ی پیویست به نیر: ی رابگه یه نم.

﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ هه موو گه لو نه ته وه یه ک له وانیه ی سوورن له سهر به درو خستنه وه ی پیغه مبهره که یان، ماوه یه کی دیر کراوه شه یه بۆ هاتنی عذاب بۆ سهر یان، ته و

عەزەبە دێتە سەریانو گەلو نەتەو دێهەکی تر ناگرێتەو، جا که ئەو عەزەبە نازل بوو، نیتەر نەپێغە مەبەرە که یان و نەغەیری پێغە مەبەر، هیچیان توانای ئەو هی نیه ساتە وەختیک دواي بخەن یان پێشی بخەن!

خاوەنی تەفسیری مەراغی دەلی: خاوەنی (فتح البیان) لەفە تحولە یان دا دەلی: (ئەم ئایەتە گەورەترین ئامۆژگاریکەرە بۆ ئەوانە ی بۆ ئەنجامدانی هەموو کاریک هاوار دەکەنە پێغە مەبەر ﷺ و خویان پێو گرتووە: لەکاتی نازل بوونی بەلاو موصیبه تدا لەپێغە مەبەر ﷺ بپاریینەو، یان داوا لەپێغە مەبەر دەکەن که سوودیان پێ بگەیهنێ، لەکاتی کدا ئەم شتانه هەر بەخودا ئەنجام دەدرێن و لەتوانای زاتی ئەودایەو بەس!)

ئەمە پلەو پایە ی پەرەردگار و تایبەتە بەخۆیەو، ئەو خودایە ی پێغە مەبەر و پیاو چاکو هەموو بونەو هەری بەدیھێناو، گیانی پێ بەخشیو و رزق و رۆژیان دەداو داو. دە ی چۆن دەگونجێ و رەوایە: که داوا لەپێغە مەبەر یک لەپێغە مەبەر، یان فریشتە یەک لەفریشتان، یان لەپیاو چاکیک لەپیاو چاکان بکری شتیک ئەنجام بدەن: که لەتوانایان دا نیه، داوا لەخودای بەتوانا و زانا نەکری داوا لەوانە بکری.

داوا لەخودای بەدیھێنەر و رزق و رۆژیدەر نەکری داوا لەو بەندانە بکری که هیچ شتیکیان لەم بارەو بەدەست نیه!!

بەراستی ئەم ئایەتە کیفایەتەو پەندو ئامۆژگاری تەواو بۆ ئادەمیزاد.. ئەو تە: گەورە ی ئادەمیزاد سەردار و پێشەوای پێغە مەبەر، خودا فەرمانی پێ دەکا: که بە ئادەمیزادان بلی: ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾.

بەراستی جیگای سەرسوورمانە که سانیک هەبن لەسەر گۆپی مردوان خۆکوشمەلە بکەن، یان بەدەوری یان دا بخولێنەو، ئەوانە لەژێر گلو خۆیان دا پۆلکا و نو ئەمان داوای جی بەجی کردنی شتیکیان لی دەکەن که ناتوانن

ئه نجامی بدهن! چۆن په ند ئامیز نابزو نازانن: که نه وه شیرکه و سه ریچی مانای (لا اله الا الله) یه. له گه ئ مانای (قل هو الله أحد) یه که ناگر نه وه! ^(۱)

ئه مجار پهروه دگار وه لامیکی تریان ده داته وه و ده فهرموی: ﴿قُلْ﴾ نه ی موحه ممه! بیان بلی: ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا﴾ هه و آلم پی بدهنو پیم بلین: حالو وه زعتان چۆن ده بی و چی ده توانن بکه ن نه گهر عه زابی خوداتان بو هات به شه وو له کاتی نوستن دا، یان به روژو له کاتی نیش کردنتان دا، له و کاتانه دا: که سه رگهرمی کارو کاسبی یان رابواردنو گالتو سهیرانن!!

﴿مَآذًا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْجَزْمُونَ؟﴾ چ جور ه سزاو عیقاییک داوا ده که نو په له یان بو هاتنی کامه یانه؟ داوای سزای دنیا یان سزای قیامت ده که ن؟ هه ردوو سزا که دینو به ئازاریشن، هه ر کامیکیان داوا بکه نو په له یان لی بی نیشانه ی نه فامی و نه حه قییانه، چ سوودیکی لی ده بینن؟

﴿أَنْتُمْ إِذَا مَآقِعَ آمَنْتُمْ بِهِ؟﴾ خو نه گهر بلین: کاتی هاتنی عه زابه که ئیمان ده هیئین، نه وه به هه له چوون، چونکه ئیمانیه ئانی کاتی هاتنی عه زابو نا هومید بون له ئیان، بی سووده. سزای نزیک سزای دنیا یه، به دوا سزای دنیا دا سزای قیامت هه یه زۆر له سزای دنیا به شیده ت تره.

واته: ئایا ئیوه چاوه روانی هاتنی سزا ده که ن بو ئیمانیه ئان، جا که هات ئیمان ده هیئن له کاتی که ئیمانیه ئان سوودی نابی. به قه شمهری و لاقرتی و شیوه ی گالته ئامیزه وه پیتان ده گو تر ی: ﴿الْآنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ؟﴾ نه وه تازه ئیمان به خه داو به پیغه مبه ر ده هیئنو به نا چاری و له تر سازو به زۆر برپا ده که ن؟ له کاتی که ئیوه له وه پیتان به شیوه ی گالته جاری و به مه به سستی به درو خسته نه وه و خو به زلزان په له ی هاتنی سزاتان ده کرد، ده تانگوت کوانی و که ی نه و سزاو عیقابه دین؟!

(۱) ته فسیری مه راغی ج ۱۱/ ۱۱۷.

﴿ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ﴾ پاشان به وانه ده گوتری: که سته میان له خودی خویان کردوه به کوفرو یاخی بوون، سته میان له خویان کردوه لهم روه وه: که پروایان به پیغه مبه رایسته و واده و هه ره شه کانی په روه ردگار نه کردوه، پییان ده لئین: ده بچیژن سزای خودا بو هه تا هه تایه، سزایه ک بچیژن که برانه وهی نیه و کوتایی نایه. نه مجار شه وه رون ده کاته وه: که نه مه سزای کرد وه کانی جیهانیانه وه ده فهرموی: ﴿هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ؟﴾ نایا سزا ده درینه وه نیللا به گویره ی کرده وه کانتان. ئیوه به ویستی خوتان کوفرو سته مکردنتان هه لبرار دوه، سوور بوون له سهر به رد وام بوون له سهر کوفرو سته مکاری، که وایی نه م عیقابو سزایه هیچ جزوه سته مکاری به کی تیدا نیه، به لکوو سزایه کی پراو په ره.

جا هه ره چهنده له وه پش په روه ردگار وه لامی پر سیاری کافره کانی دایه وه: که ده یانگوت: ﴿مَتَى هَذَا الْوَعْدُ؟﴾.

به لام په روه ردگار لیله ده نه وه مان بو شی ده کاته وه: که جاریکی تر کافره کان پر سیاریکی تری لهم جور هیان ناراسته ی پیغه مبه ر ﴿كُذِّبَتْ هُوَ دَهْ فَهْرَمْوئ:﴾ ﴿وَيَسْتَبِشُّوكَ أَحَقُّ هُوَ؟﴾ نه ی پیغه مبه ر نه موشریکانه داوای خه به رو هه و لت لی ده کهن، داوات لی ده کهن خه به ریان ده رباره ی عه زابی دونیاو قیامت پی بده ی، نایا حه قو راسته؟ دیته دی؟ یان چاوو راوو هه ره شه و ترساننده؟

﴿قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ الْحَقُّ﴾ نه ی موحه ممه د! پییان بلئ: به لئ سویندم به خودا نه و عه زابه ی هه ره شه تان پی لی کراره حه قو راسته و په یدا ده بی، که هات کهس نیه بیگی پسته وه، کهس ناتوانی به رگری بکاو نه هیلی نه یه ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ ئیوه ناتوان خوتان له چنگ نه م سزایه قوتار بکهن، ئیوه خودا ده سه وه سان ناکهن، بووتان به گل و خول نابیته کوسپو ته گهره له به رده م خودا ده نه توانی دروستان بکاته وه، به لکوو چون له سهره تادا له نه بوونه وه ئیوه ی هینا وه ته گوره پانی ژیان وه، ناواش دووای مردنتان و دای بووتان به گل و خول جاریکی تر زیندوتان ده کاته وه نه و سزایه تان به سهره ده داو ده تانجه رپنی!! نه مه بو خودا

کاریکی ناسانه، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ یس/ ۸۲.

له قورنان دا دوو نایه نی تر بهم جوړه هاتوون:

یه کیکیان ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا: لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ، قُلْ: بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ﴾ السبا/ ۳. نه وتریان ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا، قُلْ: بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ، ثُمَّ لَتَنْبُوْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ، وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ التغابن/ ۷.

جا له کاتی کا نیمه له گهل نهو موشریکانه سهرگر می پرسیارو وه لامینو واین له سهر زهوی وهوای ژبان هه لده مژین، له پرپکا له گهل سیاقو نوسلووی قورنان نیمه خومان له گورپانی هه شرو نه شرو حیسابو لیکولینه وه دا ده بینینه وه، زور جار قورنان نوسلووی ناوا به کار ده هی نی و له پرپکا له سیاقو روداو لیکوه ده گوینته وه بو سیاقو روداو یکی تر، به جوریک ههستی ناده میزاد بهه ژنی و سهرنجی رابکیشی و دیمه نه جوراو جوړه کانی رابنونی بهی نه وهی ههست به کوسپو له ده ستدانی به لاغته و فه صاحته و چه واشه یی له نوسلوویه که دا بکری!

نه وه تا: لهو کاته دا له ژبانی دنیادا دیمه نی پرسیار کردنی موشریکه کانو وه لامی پیغه مبه را ده نونی له پرپکا گواستییه وه بو روژی حیسابو سزاو پاداشو بری تهنگو چه له مهی روژی قیامت ده خاته روو ده فرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ﴾ نه گهر له فرزی مه حال دا، بو ههر نه فسیک که سته می له خوی کرده و نیمانی نه هی ناوه و پروای به په یامی پیغه مبه نه کرده، چی له زهوی دا ههیه له مالو سامانو تواناو ده سلات هه مووی هی نهو بی، بتوانی بیکاته فیدی و قوریانی بو خوی و زگار بونی له سزای به ئیش، نه وه بیگومان بهی سی و دوو ههر هه مووی ده کره فیدی و هیچی لی نه ده هیشته وه، خوشی به سوود مهند ده زانی!

به لّام له فمرزیکدا هه موو نهو مَلکئو سامانه ی هه بی و بیدا به فیدیه لی وهرناگیرئ!

﴿وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ جا نهو کاته ی سزای به ئیش ده بینن په شیمانی خویان ده شارنه وه، سهرگردانو سهرسامو لالو پال ده بن، ده تاسبینو کهرو کاس هیچیان پی ناگوترئ، نازانن بلین چی، چاویران به ملوق ده وه سنی و رهنگیان رهش داده گیرسی!

جاری وایش ده بی په شیمانی خویان راده گه یه نن وه کوو له شوینیکی تردا ده فمرموی: ﴿يَا حَسْرَتًا عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾ الزمر/۵۶.

به کورتی نهوان که ناگری دۆزه خ ده بینن، بانگی په شیمانی خویان هه لده: ده ن پیمان وایه: نهو هاوارو گریانو په شیمان بوونه وه سوودی هیه، که ده زانن: بی سووده، په شیمانیه که یان ده شارنه وه، بو نه وه ی که سانی دیکه پیمان خوش نه بن.

نه مجار پهروهردگار نه وه راده گه یه نن: که لهو روژدها هیچ زۆرو سته مَبِک نیهو بنده کان به گویره ی کرده وه کانیا ن سزاو پاداش وهرده گرنه وه. ده فمرموی: ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ پهروهردگار دادگایی نیوان ناده میزادان دادپهروهرانه نه نجام ده دا، بریاری عادلانه وهرده کا، دادگایی نیوان پیغه مبه رانو گه له سته مکارو کافره کانیا ن نه نجام ده دا، دادگایی نیوان گومرا که رانو گومرا کراوان ده کا، بهم دادگایی کردنه ش تۆزئ سزای گومرا که ران زیاد ده بی و سزای گومرا کراوانیش سووک ده کړئ!

نه مجار به لگه له سهر نه وه دینیته وه: که حوکمی ره وایه و واده و ههره شه ی دینه جی و سته مکاران له دهستی قودره تی رزگاریان نابی و ریگای هه لاتتیا ن نابی. ده فمرموی:

﴿إِنَّا لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناگادار بینه وه؛ بیگومان ههر بو خودایه چی له ئاسمانه کانو زه وی دا هیه، هه مووی مَلکی خودایه، که وایی کافره کان لهو روژدها هیچیان ده ست ناکه وی بی که نه فیدیه و قوربانی و خویانی پی

له ناگری دۆزه خ رزگار بکه ن! نه گهر له فهرزی مه حال دا ده ستیشیان بکه وی سوودی نیه!

به لکوو ههموو شتیک بۆ خودایه و، سزادانو تۆله ستاندنوه ههر به ده ست شه وه، چۆنی بوئ ناوا سزایان ده داو تۆله یان لی ده ستینئ؛ ههموو ویستو بریارو فهرمانیکی عه دالکارییه و سته می تیدا نیه .. به کورتی که سیک له یادی چوو به بایر بکاته وه، بی ناگا و غافل با به هوش خۆ بیینه وه، با نه زانو نه فام فیڕ ببزو بزائن: که ملکی دنیا و قیامت ههر بۆ خودایه و به س! عاله می بالاو عاله می سه رزه مینو ناو زه وی ههمووی هی خۆیه تی. چۆنی بوئ ناوا هه لیانده سوپینئ، که س خاوه نی هیچ نیه و دارایی هیچ نیه. که له دنیا دا به پروالته ت ناده میزاد خاوه نیه تیه کی مه جازی هه بی نه وه له قیامت دا هیچی نیه و هیچی ده ست ناکه وی بیکاته فیدیه و قوربانی.

نه مجار جه خت له سه ر مانای پیشو ده کاته وه و ده فهرموئ: ﴿أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ناگادار بینه وه و بزائن: که بینگومان واده و ههر شه ی خودا حقه و راستو دینه جئ، وه لی زوریه ی نه و ناده میزادانه، زوریه ی نه و موشریکانه ی بروایان به زیندو بوونه وه نیه، له بهر بی ناگایی و نه فامی و کورتبینی و نه زانیان کاروباری قیامت نازائن: نازائن روداوه کانی چۆن!!

نه مجار به لگه له سه ر تواناو ده سه لاتی ره های خۆی ده هیئتیه وه و ده فهرموئ: ﴿هُوَ يَحْيِي وَيُمِيتُ وَالِيَهُ تَرْجَعُونَ﴾ ههر خودا خۆی ژیان ده به خشی و ده مرینئ، ههر چی بیه وی زیندوی بکا یان مردنی به سه ردا بدا فهرمانی ره وایه و که س نیه بهرگری بکا و بیته کۆسپو ته گهره، پاش مردن زیندوتان ده کاته وه و راپیچی ده شتی مه حشه رتان ده کا بۆ حیسابو لی کۆلینه وه و سزادانو پاداش دانه وه تان له سه ر کردارو گوشتارتان!!

مه به سته سه ره کیه کانی قورئانی پیروژ

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ

قَلِيلٍ خُوفًا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾

دوای نه وهی پهروه ردگار له نایه ته کانی پيشوودا به لگه ی له سهر سى بنه ما سه ره کیه کانی نایینی نیسلام هینایه وه: که بریتى بوون له (یه کتاپه رستى، پیغه مبه رایه تی، زیندوبوونه وه) نه مجار پهروه ردگار باسی ته شریعی عه مه لی: که قورئانی پیروژه، ده کاو چوار مه به سته سهره کی نهو نامه ناسمانییه پیروژه شى ده کاته وه ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ﴾ نه ی پیغه مبه رى خوشه وىست! بهو خه لکه رابگه یه نه، بلئ: نه ی ناده میزادینه! دلنیا بن نامه یه کی ناسمانی گرنگان بو هاتوه، هه موو ناموژگارى و راسپارده ی جوانى له خو گرتوون، قیری ره وشتى بهرزو کردارى چاکو گفتارى باشتان ده کا، جله وگيربتان لئ ده کا له خرابه کارى ده تانگيرپته وه، درمانى دهردى دلو دهروون ده کا، شاره زاییتان ده کا بو ریبازی هه قو راست: که ده تانگه یه نیته به خته وه رى دونیا قیامه ت!

نه هه ش نه و چوار ره وشته تاییه ته ندبییه یان چوار مه به سته

سه ره کیه به ی قورئانان:

١- ﴿مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ قورئان ناموژگاریکه ریکى باشه له خو: او ه

نیردراوه بو سهر ناده میزاد ترساندن له سزاو به ته ما کردنى پاداشى له خو گرتوه، ناده میزاد هه لده نئ بو نه نجامدانى کارى باشو وازهینان له کارى خراب.

٢- ﴿وَشِفَاءٌ فِي الصُّدُورِ﴾ درمانى دهردى دلو دهروونه، شوبه وه گومانو

دوورپووی و کوفرو نیلحاد لاده با، وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموئ: ﴿وَنُزِّلُ

مِنْ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ، وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خُسَارًا ﴿الْأَسْرَاءُ/ ۸۲﴾.

۳- ﴿وَهْدَى﴾ شاره زایی ده کا بو ربازی هه قویه قین، ربازی ژبانی خوشبه ختی و کامه رانی هه ردو جیهان دیاری ده کا. وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿قُلْ: هُوَ الَّذِيْنَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ﴾ فصلت/ ۴۴.

۴- ﴿وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ به خششرو رهحه شتیکی تایبه تییه بو برواداران، له تاریکایی گومرایی رزگاریان ده کاو به ره و نووری نیمان ره هایان ده کا، ناگری دوزه خیان لی دور ده خاته وه و پله و پایهی بهه شتی بهرینیان ده داتی. بویه ش رهحه ته که ی تایبه ت کرد به برواداران وه چونکه هه رهوان سوود له نیمان وه ره ده گرن.

ئه مجار فرمان به پیغه مبه ره ده کا، که به موسولمانان رابگه یه نی: که رهوان شیایو نه وهن به به خششرو فهضلی خودا که یفخوش بنو ده فرموی: ﴿قُلْ﴾ نه ی موحه ممه د! پیان بلی: ﴿بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾ با به به خششرو فهضلو رهحه ته تی خودا که یف خوش بن، واته: نه گهر شتیکی هه بی له جیهان دا شیایو دل پی خوش بوون بی، نه وه رهحه ته و فهضلو به خششی خودایه!

نیبنو مه ره ده وه یهی و نه بو ششه یخ: نیبنو حه یبانی نه لئه نصاری له نه نه سه وه به مه رفوعی مه رموودیه کی هیئاوه ده فرموی: (فضل) ی خودا بریتییه له قورئان رهحه ته که شتی نه وه یه: که به نه یوه ی ره وا دیوه و نیسه ی کرده به نه هلی رهحه ته که!

حه سه نی به صری و ضه حاکو قه تاده و موجاهید ده فرموی: فهضلی خودا: بریتییه له نیمان، رهحه ته که شتی قورئانه!

﴿هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ واته: دل خوش بوون به فهضلو رهحه ته تی خودا باشترو به سوودتره له هه موو نه و زیرو ناژله و مالو سامانه جوراو جوروی کوی ده که نه وه، چونکه مالو سامان له وانه یه بینه هوی خوشبه ختی دونیا بو

ماوه یه کی که مو کورت خایه ن، به لام فهضلو ره حمه تی خودا هوی خوشبه ختی همدوو جیهانه و به خته و هری قیامت بر وانه و ی نیه.

موشریکه کان له خوینده وه هندی شت حلال و هندی کی تر حرام

ده کهن

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ عَالِلَهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾

دوای نه و ی پهره ردگار له سه ره تای سو ره ته که دا باسی نیگا و سروش تی کرد، به به لگه ی حاشا هه لنه گر چه سپاندی، نه مجار له رویه کی تره وه راستی پیغه مبه رایه تی ده چه سپینی و نه وه راده گهینی که ته حلیل و ته حریم به ده ست خودایه و بهس! که سی تر مافی ته شریع دانانی نیه، همدروها هه موو شتی که له بنه مادا موباح و حلاله به مخرجیک به لگه له سه ره حرام بوونی نه هانبی، که و ابو حرام کردنی بری شتو حلال کردنی هندی کی تر: که سوود و ره و شتو دیار دیان وه کوو یه ک وایه به لگه یه له سه ره دان پیا ناتان به راستی پیغه مبه رایه تی و سروش، چونکه به لگه یه کی عدقلی یان نه قلیتان به ده سه وه نیه له سه ره نهو جود او ازییه، به هه واته نه میان حلال ده کهن و نهو یان به حرام له سه ره ده دن، نه مهش پهیره و و پر وگرامیکی به تالو بوچو ناحقه، ریبازی پیغه مبه ره ان حقه و راستو پر سووده!

نه و ته لهم نایه ته دا پهره ردگار خطاب ناراسته ی پیغه مبه ره ﴿٥٩﴾: قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا ﴿٦٠﴾ نه ی پیغه مبه ره! به و موشریکو بی بر وایانه بلای: به و نه فامانه بلای: که

بروایان به نیکاو پیغه مبهرایه تی نیه، پئیان بلی: ئیوه بیرو راتان دهرباره ی نهو رزقو روژییه ی خودا بوی ناردوونه خواری چونه و چیه؟ (ناشکرایه ههموو رزقو روژییه ک له خوداوه یه) پئیان بلی: راتان چیه دهرباره ی نهو رزقو روژییه ی: که خودا پی ی به خشیون بۆ نهوه ی به گویره ی شهریه تهو یاسای نهو هه لسو کهوتی تیدا بکه ن، که چی ئیوه به پیچه وانوه له خوتانه وه به هه وانته، به بی ئیزنو شهرعی خودا، هه ندیکتان حه رام کردوه هه ندیکتان به حه لال داناه، هه لبه ته حه رامکردنو حه لالکردن ته شریعو یاسا دانانه، ته شریعو یاسادانان فهرمانه واییو حاکمیه ته، حاکمیه تیش ربوویییه تهو تاییه ته به خوداوه هیچ کهسی تر مافی نهوه ی نیه، ده ی ئیوه بۆ خوتان صه لاحیه تی نهو ته شریعو دانانو حاکمیه ته تان به خوتان داوه !!

نهو هتا به هه وانتهو به بی به لگه (به حیره و سانیبه و وصیله) تان حه رام کردوه، وه کوو له شوئیکی تردا ده فرموی: ﴿وَجْعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا، فَقَالُوا: هَٰذَا لِلّٰهِ بِرَعْمِهِمْ، وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا﴾ الانعام/۱۳۶. یان ده فرموی: ﴿وَقَالُوا: هَٰذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعُمُهُمَا إِلَّا مَنْ نَّشَاءُ بِرَعْمِهِمْ﴾ الانعام/۱۳۸. یان ﴿وَقَالُوا: مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا﴾ الانعام/۱۳۹. یان ﴿ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ، قُلْ: الذَّكْرَيْنِ حَرَّمَ أَوِ الْاُنْثَيَيْنِ، أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ﴾ الانعام/۱۴۴.

جا په روه ردگار ره ددی بۆ چونو ته شریعو دانانه که ی دانه وهو فرموی: ﴿مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ المائدة/۱۰۳.

﴿قل﴾ نه ی پیغه مبه ر پئیان بلی: هه وائم پی بدن دهرباره ی نهو رزقو روژییه حه لاله ی خودا بوی ناردوونه خواری بۆ نهوه ی سوودی لی بیینن، که چی ئیوه به شبهه شان کردوه ده لئین: ئهم به شه حه لالو نهو به شه ی حه رامه، هه وائم پی بدن: ﴿اللّٰهُ أَذِنَ لَكُمْ﴾ نایا خودا ئیزنی داو که هه ندیک لهو رزقو روژیو

ناژه لانه هه رام بکه نو هه ندیکه حه لال بکه ن؟ ئیوه ئه و ته شریع و یاسایه به ئیزنو ره زامه ندی خودا داده ئین؟ ﴿أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾ یان ئیوه درۆ به دهم خودا وه هه لده به ستنو پیتان وایه: ئه وه ی هه رامی ده که ن هه رامه و ئه وه ی حه لالی ده که ن حه لاله؟؟

به کورتی چارتان ناچاره ده بی دان به یه کیچک له م دوو لایه نه دا بنین یان ده بی بلین: خودا ئیزنی داوین به ته حریم کردنو ته حلیل کردن، ئه وه ش سه رده کیشی بو ئه وه نیع تیراف به نیگا و سروش بکه ن له کاتی که دا ئیوه ئینکاری پیغه مبه رای، تی و سروش ده که نو پیتان وایه: محاله خودا سروش بو ناده میزادیک بکا. جا ته گهر ئینکاری ئه مه بکه ن ده بی دان به وه دا بنین که درۆ به دهم خودا وه هه لده به ستن.

ئه مجار که په ره ردگار تاوانی درۆ هه لبه ستنی له سه ر تو مار کردن، به شوین ئه وه دا هه ره شه ی توندیان ناراسته ده کا و ناماژه بو ئه وه ش ده کا که ئه وان رۆژی قیامه ت سزایان توندو عیقاییان سامناکه! ده فهرموی: ﴿وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ئه وانه که درۆ به دهم خودا وه هه لده به ستن ده بی گومانیان چۆن بی؟ ده بی به خه یالی خویان رۆژی قیامه ت به چ شیوه یه ک هه لسه و که وتیان له گه ل بکری؟ ئایا پیتان وایه: ئه وان ئاوا به بی سزاو عیقاب له سه ر تاوانی درۆ هه لبه ستن له سه ر خودا رزگاریان ده بی؟ ئایا وا ده زانن: خودا له سه ر ئه و تاوانه گه وره یه سزایان نادا!؟

بیگومان ئه مه هه ره شه یه کی گه وره و سامناکه، چونکه ئاوا به شبوه ی پرسیار نامیز هه ره شه که ناراسته ده کا و جۆری سزا که ش به نادیار ی راده نوینی

ده بی ئه و بوختانکه رانه رۆژی قیامه ت حالیان چۆن بی به ته ما چی بن، ده بی به خه یالی خویان چییان له گه ل بکری؟؟

یان ده بی وا بزائن: که تکارریان هه نو تکیان بو ده که نو له و سزا گه وره یه رزگاریان ده که ن!؟

وه کوو له شوینیکی تر دا ده فهرموی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ الشوری/ ٢١.

ئهوانه بوختان ده که نو درۆ به دهم خوداوه هه لده به ستن ده بی پیاوان و بی
خودا رۆژی قیامت چیاوان له گه ل ده کا؟؟؟

به راستی هه ره شهیه که، کتوی قایمو قۆلو شاخی گه و ره سهخت
ده تویتیه وه، هه ره شهیه که، جیهان وه له مرزه دینی زمان لال ده کا وه ستو
شعوور د ده تاسینی، به لام دلی کافر له بهرد رهق ت ره وه له شاخ سهخت ت ره!!

﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ بیگو مان خودا خاوه نی فه ضل و
به خششی زۆرو زه بهندهیه به سه مر ئاده میزادان دا؛ نیعمه تی عه قلو ئاوه زی پی
به خشیون، نیگای بو پیغه مبهر کردوه پیاوان رابگه یه نی، هه لالو حهرامی بو
دیاری کردون، یاسای ژیا نی بو داناون، به فه ضل و ره حمه تی خوی رزق و رۆژی
به سهردا رشتون، سوود لی بینینی بو هه لال کردون، مافی هه لال کردون حهرام
کردنی تایبه ته کردوه به خۆیه وه، بو ئه وه ی که سانی هه له بهرست نه یقۆزنه وه،
وه کوو مال هو قه شه کان: که به ئاره زۆ وه وه سی خویان شتیان حهرامو هه لال
ده کرد، خویان ده کرده هاوه لی خودا!

په وه ردگار لهو رزق و رۆژی یه پی به خشیونو بو باراندون زوریه ی زۆری
بو هه لال کردون، ئه وه ی لی قه دهغه کردون زیانی دونیاو قیامه تی تیدایه بو یان
بو یه لی حهرام کردون.

﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾ وه لی زوریه ی زۆری ئه وه خه لکه سوپاسی ئه م
نیعمه تانه ی خودا ناکه ن، وه کوو له ئایه تی کی تر دا ده فه رموی: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
الشَّكُورُ﴾ سبا/ ۱۳. شوین په یامی خودا ناکه ون، به لکوو ئه وه رزق و رۆژی
نیعمه تانه ی خودا پی به خشیون له خویانی حهرام ده که ن، ریبازی فراوان له خویان
ته سکئو ته نگ ده که نه وه، خودا به فه ضل و ره حمه تی خوی رزق و رۆژی به سهردا
رشتوون که چی ئه مان له جیا تی سوپاس ها توون هه ندیکیان له خویان حهرام کردوه،
هه ندیکیان به هه لالی هیشته وه؟

ئه م هه لال کردون حهرام کردنه تاوانیکی گه لیک گه وریه وه هاوه لدانانه بو
خودا، موشریکه کان بو خویانیان کردوه به شه رعه ت و یاسا، خاوه ن نامه کانیش

خستویانه ته ناو نایینی خزیانه وه به ناوی نایینه وه به ناو پهیره وکارانی نایین دا
بلاویان کرده وه، بری جار هه ندی موسولمانیش که وتونه نهه ههله گه ورده وه،
به ناوی زوهدو دونیا نه ویستی به وه رزقو رژی پاکو خاوتیان له خزیان حرام
کردوه، یان به پیچه وانیه زیده رهوی ده کهن له خواردنو خواردنه وه پو شینو
رازاندنه وه دا، پیچه وانیه مه نه جو پرۆگرامی نایینی نیسلام هه لسه کهوت
ده کهن، گوی ناده نه میانهرهوی نیسلامی و پابه ندی فرمانو جله وگیریه کانی
نابن!!

نایینی نیسلام له هه موو بواریکی ژبان دا فرمانی به میانهرهوی کرده
له هیچ شتی که دا زیده رهوی به لاوه په سه ند نیه، وه کوو له شوینیکی تردا
ده فرموی: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ، فَتَقْعُدَ
مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ الاسراء/ ۲۹. یان ده فرموی: ﴿لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ، وَمَنْ
قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ، لَا يَكْفِ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَّا
آتَاهَا﴾ الطلاق/ ۷.

تیمامی نه حمده له نه بولنه حوه سه وه نه ویش له باوکییه وه، ده گپریته وه ده لی:
(هاتمه خزمهت پیغه مبهه) پو شاکه کهم شرو پیسو پو خه ل بوو، پیغه مبهه
فرموی: نه ری نه تو مالو سامانت هه س؟ وتم: به لی، فرموی: چ مالیکت
ههیه؟ عه رزم کرد له هه موو مالو سامانیکت هه مه؛ و شتر، کویله، نه سپو مهرو
بزنو گاو مانگا، نه مجار فرموی: که خودا مالیکی پی به خشی پی خوشه
ناثاری نیعمه ته کانی به سه رته وه ببینرین..).

تیمامی بوخاری و طه به رانی له زههیری کوری نه بو عه لقه مه وه به مه رفوعی
فرموده هیه کیان ریوایهت کرده ده فرموی: (هه رکاتی خودا مالیکی پی
به خشی، با نیشانه ی نهو ساماندارییه به سه رته وه ببینرین، چونکه خودا پی
خوشه نیعمه ته کانی به سه ر به نه ده کانی به وه ببینرین، شرو شوری و شیرپوی و روتی و
ره جالی پی ناخوشه، خو به شیرپو پیشاندانی پی ناخوشه).

زانست و زانیاری خودا هه موو کاروبارو هه لّس و کهوتی ئاده میزادنی

له خوگرته، ئاگای له هه موو بوونه وهره

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْءَانٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

پاش ئه وهی پهروه ردگار له نایه ته کانی پێشوو دا باسی زۆری فهضلو رهحه تهی خۆی کرد به سهر بنده کانی دا، ئه وهی راگه یاند: که پێویسته هه موویان به لیبزانو دلسۆزییه وه سوپاسی خودا بکه ن، به مرده وام بن له سهر طاعه تکردنی پهروه ردگارو وازهینان له سهر پێچی فرمانه کانی، ئه وهشی راگه یاند: که که میکت له به بنده کانی شوکری خودا ته نجام ده دن!

به شوین ئه وه دا وه بییری به بنده کانی ده هیئتیه وه: که زانیاری خودا هه موو کارو کرده وه هه لّسو کهوتیکی ئه وانی به پچووکتو گه وروه به نهییتی و ناشکرایانه وه، له خوگرته وه، به لکوو ئاگاداری هه موو وردو درشتی بوونه وهره له ئاسمانه کانو زه وی دا، بۆ ئه وهی هه لیان بنی بۆ سوپاسکردنو به ندایه تی کردن بۆ خوداو وازهینان له سهر پێچکردنی فرمانه کانی، دهی با بۆ خۆیان دادگایی خۆیان بکه نو کردارو گوفتاری خۆیان هه لّسه نگینو ریبازی به خته وه ری بگرته بهر.

ده فه رموی: ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ﴾ ئه ی پێغه مبه ر! ئه وهی رود دا له کاروباری خۆت تایبه ته ی بی یان گشتی بی، په یوه ندی به خودی خۆته وه هه بی، یان په یوه ندی به بانگه وازی به رژه وه ندی په یه وانی ریبازی ئیسلامو کاروباری

گشتی یه وه هه بی، موژده و واده پیدان بی، یان ترساندنو هه ره شه کردن بی، کردار بی یان گوftar بی!

﴿وَمَا تَلَوْ مِنْ قُرْآنٍ﴾ ههروه ها نه وهی ده یخوئینه وه بو نه نجامدانی نه و شته گرنگه له و قورنانه ی نیردراوته سهرت بو پهیره وی کردنو راگه یاندنو بلا و کردنه وهی بانگه وازی نیسلامی به ناو مهردوم دا نیمه ناگامان لی یه و پیی ده زانین.

که پهروه ردگار وشه ی (شان) ی لیره دا به کار هیناوه، ناماژیه به وه: که هه موو کاروباریکی پیغه مبه ر ﴿هه موو هه لسو که و تیکی گرنگه و بایه خداره، چونکه پیشه و او رابهرو ماموستایه، هه موو شتیکی سهرمه شقه بو موسولمانان.

نه مجار دوا ی خطاب له گه ل پیغه مبه ر ده گوژیته وه بو خطاب له گه ل نوممه ته که ی به گشتی و ده فرموی: ﴿وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ﴾ نیوه نه ی ناده میزادینه؛ نه ی نوممه تی پیغه مبه ر! هیچ کرده وه یه ک نه نجام ناده ن گه وره بی یان بچووک بی، خیر بی یان شهر، شوکرو سوپاس بی یان سپله یی و کوفرائی نیعمه ت بی، هه رچه نده پچووکو بی بایه خیش بی، نیلا نیمه چاودیری و شاهیدین به سهرتانه وه ناگامان لی یه و چونی نه نجام ده ده نو مبه سستان له نه نجامدانی دا چیه، له سهرتانی ده نووسینو سزاو پاداشتانی له سهر ده ده ینه وه. ﴿وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ هیچ شتیک له ژیر زانستی خودا ده رناچی ته نانه ت نه گهر به نه ندازه ی گهر دیله یه کیش بی لهزه وی و تاسمان دا یان بچووکتر بی، خودا پیی ده زانی و ناگای لی یه. ﴿وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ هیچ شتیک له ژیر تیشکی زانیاری خودا ده رناچی، ته نانه ت نه گهر له گهر دیله بچووکتر یان زلتر بی، دیار بی یان نادیار بی، له عاله می بالا بی، یان له عاله می سو فلا بی، ببیندری یان نه ببیندری، نیلا لای پهروه ردگار سهرژمی رکران و نه ندازه و چوئیه تی و چه ندایه تی ان نمایانه و له ده فته ری تایبه تی خو ی دا تو مار کراون؛ له له و حوله محفوظا چه سپیندراون!

مثقاله زه‌ره: پچو‌کترین قه‌باره‌یه: که نمونده‌ی پی د‌ه‌ه‌یترت‌ه‌وه ب‌و پچو‌وکی، که د‌ه‌ف‌رم‌وئ: ﴿وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ﴾ ناما‌ژه‌یه: ب‌و ت‌ه‌و به‌شانه‌ی که گ‌ه‌ردیله‌یان لی پ‌یک د‌ئ وه‌کوو (ت‌ه‌له‌ک‌ت‌ر‌و‌ن، پ‌ر‌ت‌و‌ن، ن‌ی‌ت‌ر‌و‌ن). به‌مه‌ش ناما‌ژه ده‌کا ب‌و ب‌نه‌مای ک‌ه‌رت‌بو‌نی گ‌ه‌ردیله‌و ه‌ه‌بو‌نو د‌ه‌ر‌خ‌س‌تن‌ی پار‌چه‌کان‌ی! که د‌ه‌ف‌رم‌وئ: ﴿وَلَا أَكْبَرُ﴾ ناما‌ژه ده‌کا: ب‌و گ‌ه‌وره‌ترین قه‌باره‌ی بو‌ونه‌وه‌ر که ع‌ه‌رش‌ی پ‌ه‌روه‌ر‌د‌گار.

به‌ک‌ورت‌ی زانیاری خودا ه‌ه‌موو ش‌ت‌یک د‌ه‌گ‌ر‌یت‌ه‌وه، ه‌ه‌ر ل‌ه‌زه‌ره تا‌کو م‌ه‌ج‌ه‌ره، به‌ل‌کوو ل‌ه‌گ‌ه‌ردیله‌ش پچو‌ک‌ت‌رو ب‌ئ نمود تر: که ت‌ه‌له‌ک‌ت‌ر‌و‌ن، یان پ‌ر‌ت‌و‌ن، یان نی‌وت‌ر‌و‌ن‌ه، ه‌ه‌روه‌ها ل‌ه‌م‌ه‌ج‌ه‌ره‌ش ز‌ه‌به‌لا‌ح‌ت‌رو گ‌ه‌وره‌ترین ش‌ت ع‌ه‌رش‌ی پ‌ه‌روه‌ر‌د‌گار و گ‌ه‌وره‌ترین د‌روس‌ت‌ک‌راوه، چ‌و‌ن‌یه‌تی و چ‌ه‌ندا‌ی‌یه‌ت‌یان لای خودا روزو ناش‌ک‌رایه. به‌را‌ستی ت‌ه‌م نایات‌ه به‌ل‌گ‌ه‌یه‌کی به‌ه‌ی‌زه ل‌ه‌س‌ه‌ر س‌ه‌ر‌نا‌س‌ایی زان‌ستی قور‌نان، ت‌ه‌وه‌تا پ‌یش چ‌واره س‌ه‌ده زیات‌ره ناما‌ژه‌ی ب‌و پچو‌ک‌رت‌ین ش‌تی ه‌ه‌بوو ل‌ه‌بو‌ونه‌وه‌ردا ک‌رده، ناما‌ژه‌ی ب‌و ش‌تی پچو‌کی وا ک‌رده: که به‌چاوی عاده‌تی نابین‌د‌رئ، به‌ل‌کوو پ‌ی‌و‌ی‌سته ب‌و ت‌ه‌وه‌ی چاو قه‌باره‌ی ب‌یین‌ی د‌ه‌ب‌ئ س‌ه‌دان جار، یان ه‌ه‌زاران جار ه‌ی‌نده‌ی خ‌و‌ی گ‌ه‌وره ب‌ک‌ر‌ئ و به‌زه‌ره‌ب‌ین‌و نام‌یری گ‌ه‌وره‌ک‌ه‌ر ب‌یین‌ر‌ئ. ب‌و نمونده پار‌چه‌ی ز‌ه‌ره و قای‌ر‌وس ت‌ه‌گ‌ه‌ر س‌ه‌دان‌و ه‌ه‌زاران جار ه‌ی‌نده‌ی خ‌و‌یان گ‌ه‌وره نه‌ک‌ر‌ین چاو نایان‌یین‌ئ.

ه‌ه‌روه‌کوو چ‌و‌ن قه‌باره‌ی گ‌ه‌وره گ‌ه‌وره‌ی وا ه‌ه‌ن ز‌ور ل‌ه‌زه‌و‌ی و تاس‌مان ز‌ه‌به‌لا‌ح‌ت‌رن، ت‌ه‌س‌ت‌یر‌ه‌ی ز‌ه‌به‌لا‌ح‌ی و ا ه‌ه‌یه به‌م‌لی‌ونه‌ها جار ل‌ه‌مان‌گ‌و خ‌و‌رو ز‌ه‌وی گ‌ه‌وره‌تره. ل‌ه‌ب‌ه‌ر دو‌وریان ل‌ه‌ت‌یم‌ه نایان ب‌یین‌ن. ع‌ه‌رش‌ی پ‌ه‌روه‌ر‌د‌گاریش ل‌ه‌ه‌ه‌موو د‌روس‌ت‌ک‌راوان گ‌ه‌وره تره، د‌ه‌ی زانیاری پ‌ه‌روه‌ر‌د‌گار ه‌ه‌موو بو‌ونه‌وه‌ری ل‌ه‌خ‌و‌گ‌رت‌وه ل‌ه‌پچو‌و‌ک‌ترین ش‌ت‌ه‌وه تا گ‌ه‌وره‌ترین ش‌ت ل‌ه‌ب‌ه‌ر ت‌یش‌کی زانیاری ت‌ه‌ودا ناش‌ک‌راو ع‌ه‌یانه، وه‌کوو ل‌ه‌ش‌و‌ن‌ی‌کی تردا د‌ه‌ف‌رم‌وئ: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ، وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ، وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا، وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ، وَلَا زَبْطٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ الانعام/۵۹.

خۆشه ویستانی خودا؛ رهوشت و پاداشیان

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢﴾
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٤﴾

دوای نهوهی پهروهردگار نهوهی راگه یاند: که زانیاری خوی هه موو کارو کرده وهی بهنده کانی و هه موو بوونه وهری له خو گرتووه، بو نهوهی هه لیان بنی له سهر بهندایه تیکرنو سوپاسگوزاری، نه مجار حالو وه زعی سوپاسگوزار نو له خودا ترسان دیاری ده کاو پاداشی باشیان له قیامت دا راده گه یه نی و ده فرموی: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ناگادار ببه نهوه: که خۆشه ویستانی خودا؛ نهوانه ی بهندایه تیکردنو تاعهت ههر بو خودا نه نجام ده دن، خودایش ریزو نرخیان ده داتی، نهوانه ی به دلسوزی بهندایه تی بو خودا ده که نو ته وه کولیان ههر له سهر خودایه، هاوه لی بو دانائین، پابه ندی فرمانو جله و گیریه کانی ده بن، به موو له ربازی خودا لانه دن! نهوانه خۆشه ویستو وه لی خودان، تیمانی راستو ته قویان هه یه، نهوانه له جیهان دا جگه له خودا له هه یج شتیک ناترسن، باکیان له هه یج ناخوشی و ته نگو چه له مه یه ک نیه، ترسیان له قوتاییانی شهیتانو مله وړان نیه. ههر له خودا ده ترسن، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ آل عمران/ ۱۷۵.

ههروه ها له قیامه تیش دا ترسیان له سهر نیه، نهوهی کافرو له خودا یاخی بووه کان ترسیان لیه ته نهوان لی ناترسین، له قوناغو و یستگا کانی قیامت باکیان نیه، وه کوو له شوینیکی تر دا ده فرموی: ﴿لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ﴾ الانبیاء/ ۱۰۳.

﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ههروه ها له دونیادا خه مو خه فه تی له کیس چوونی شتیکیان نیه به هیوای بووین، یان ناخوشیه کیان پی بگا، یان خوشه ویستیکیان له ده سدا بی، چونکه نهوان پروایان به قهزاو قه ده ر ههیه، هه ولی به ده ستهینانی ره زامه ندی خودا ده دن، ههروه ها له قیامه تدا غه مو په ژاره یان نیه.

بۆ بترسن؟ بۆچی غه مو په ژاره دایانگری؟ نهوان په یوه ندییان به خوداوه ههیه، چونکه خوشه ویستی نهون!

بۆ خه فه تیان هه بی؟ له چی بترسن؟ له کاتی کدا نهوان مزگینیان پیدراوه له دونیاو قیامه تدا خودا واده ی پی داوون، واده ی خوداش حه قو به جیه و گۆرانکاری تیدا ناگری.

جا وه کوو پیناسه کردنیکی وه لی و ناساندنی فه مووی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ خوشه ویستانی خودا نهو که سانهن: که پروایان هیناوه ته قواکار بوون. پروایان به تاکو ته نهایی خودا و پیغه مبه رایه تی پیغه مبه رانو هاتنی رۆزی قیامه ت هیناوه، خۆیان له هه موو سه ریچی به ک پاراستوه، هه شتیک خودا پی ی ناخوشی خۆیان لی پاراستوه، نیمانی راستو ته قوای ته وایان تیدا کو بو ته وه، به گویره ی دابو نه ریتی باوی خودا هه لسو کهوت ده کهن، هه ول ده دن هۆکاره کانی ته ندروستی و به توانایی و به رگری و نازادی سه رکه وتن ده سته به ر بکهن، نه رگی سه رشانی خۆیان نه نجام ده دن، فه رمان به چاکه و نه هی له خراپه یان لی بو ته خویه کی سه روشتی و به گویره ی توانا نه نجامی ده دن! وه کوو له شوینیکی تردا ده رباره ی خوشه ویستانی خۆی ده فه رموی: ﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ، وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ، وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿الحج/ ۴۱﴾.

نهوانه: که نهوه ره وشتو کرداریانه ﴿لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ له دونیادا مزگینی سه رکه وتنو ناکام باشییان پی دراوه له هه موو کاروباریکیان دا. خودا مزگینی داوون که ده یانکاته جیگری خۆی خواوه نیه تی زه وییان پی ده به خش به مبه رجی پابه ندی شه رعه تی خودا بنو به گویره ی سونه نو

دابو نه پرتی خودا له بوونه وهردا هه لسو كهوت بكه ن! یارمه تی نایینی خردا
 بده ن، هه ول بده ن نالای نیسلام شه كاوه بی. نه ی نه وه نیه له شوینیکی تردا
 ده فرموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي
 الْأَرْضِ﴾ النور/ ۵۵. به شیك له مزگینی دونیا یان بینینی خهونی راسته، پیغه مهه
 ﴿:﴾ كه لیان پرسی: ﴿هُمْ الْبَشَرُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ چیه؟ فرموی: (هه ی)
 الرُّؤْيَا الصَّالِحَةَ، يَرَاهَا الْمُسْلِمُ أَوْ تَرَى لَهُ) مزگینی به كه: بریتییه له خهونی
 راست، موسولمان ده بیننی، یان پیغه وه ده بیننی.

ههروه ها به شیك له مزگینی دونیا یان مژده پیدانیان له لایه ن فرشته كانوه
 له كاتی گیانكیشان دا. وه كوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمْ
 الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ: سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ النحل/ ۳۲.

ههروه ها مزگینیان له ژبانی قیامت دا به وه پی ده دری: كه ناكام باشو
 پاداش چاكن، شه وابو له ززه تو مانه وه ی هه تا هه تایان له به هه شتا بو
 ده سته بهر ده بی؛ وه كوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ
 وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ﴾ التوبة/ ۲۱.

فرشته تووشیان ده بنو مژده ی به هه شتیان ده ده نی وه كوو له شوینیکی تردا
 ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا: رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا
 تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا، وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ. نَحْنُ أَوْلِيَاكُمْ فِي
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ، وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ، وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ،
 نَزَّلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ﴾ فصلت/ ۳۲.

پهروه دگار واده راستو دروسته ﴿لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ گورانو خیا لاف
 واده بی له واده به لینی خودا دا نیه. كه موژده ی به هه شتی به موسولمانان داوه
 واده ی خوی به جی دینی و گوران له واده به لینی دا نیه. وه كوو له شوینیکی تردا
 ده فرموی: ﴿مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدِي﴾ ق/ ۲۹.

﴿ذلک﴾ نه‌وه‌ی باس کرا له‌موژده پیدانو واده پیدانی خوشبه‌ختی و کامه‌رانی له‌دونیا و قیامه‌تا به‌مرازگه‌یشتنیکی گه‌وره و فره‌مه‌زنه، خوشی له‌وه گه‌وره تر نیه!!

تییینی :

ئه‌م نایه‌ته پیرۆزانه به‌شیوه‌یه‌کی راستو ره‌وان پیناسه‌ی وه‌لی و خوشه‌ویستانی خودایان بۆ کردین، تییان گه‌یاندین که (ئه‌ولیا) ه‌کانی خودا نه‌وانه‌ن ب‌روای ته‌واویان ه‌یه‌و ته‌قواکارن؛ خویان له‌سه‌رپیچی کردنی فره‌مانه‌کانی نایین ده‌پاریزن.

سه‌عیدی کورێ جوبه‌یر ده‌فرموئ: پرسیار له‌پیغه‌مبه‌ر کرا وه‌لی و خوشه‌ویستانی خودا کێزو چ که‌سن؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌لاما فره‌مووی: (الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ بِرُؤْيَيْهِمْ) خوشه‌ویستانی خودا نه‌وانه‌ن که به‌چاوپیکه‌وتنیان خوداتان بیه‌ر بکه‌وێته‌وه..

عومهری کورێ خه‌تتاب ده‌فرموئ: له‌پیغه‌مبه‌ری خودام ژنه‌وت ده‌یفه‌رموو: (إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ مَاهُمْ بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ، تَغْبِطُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِكَانِهِمْ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى) له‌ناوه‌نده‌کانی خودادا که‌سانیک ه‌من، نه‌پیغه‌مبه‌رنو نه‌شه‌هیدن، که‌چی له‌به‌ر پله‌و پایه‌یان لای خودا پیغه‌مبه‌رانو شه‌هیدان خۆزگه‌یان پێ ده‌خوازن. عمرزی پیغه‌مبه‌ریان کرد و تیان: ئه‌ی ره‌وانه‌کراوی خودا! پیمان بلی: نه‌وان کێزو کرده‌وه‌کانیان چیه‌ به‌لکوو خوشمان بوینو وه‌کوو نه‌وان بکه‌ین؟ فره‌مووی: (هُمْ قَوْمٌ تَحَابُوا فِي اللَّهِ عَلَى غَيْرِ أَرْحَامٍ بَيْنَهُمْ وَلَا أَمْوَالٍ يَتَعَاطُونَ بِهَا فَوَ اللَّهُ، إِنَّ وُجُوهَهُمْ لَنُورٌ، وَأَنْبَهُمْ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ، لَا يَخَافُونَ إِذَا خَافَ النَّاسُ وَلَا يَحْزَنُونَ إِذَا حَزَنَ النَّاسُ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾) نه‌وانه که‌سانیکن له‌به‌رخاتری خودا یه‌کتریان خوش ده‌وی، نه‌ک له‌خزمایه‌تی و به‌رژه‌وه‌ندی مادی یه‌کتریان خوش بو، به‌لکوو بۆ ره‌زامه‌ندی خودا یه‌کتریان

خوش دهوی. سویندم به خودا نهوانه دهو چاویان له نووره، له سهه مینبهر و کورسی نوورانی داده نیشن، نهو کاتهی خه لک ترسیان ههیه نهوان ناترسن، که خه لک غه دهو په ژاره یان ههیه نهوان بی خه من، نه مجار نایه تی ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ کی خوینده وه.

عیزهت و خاوه نیه تی راستی هه دهو خودایه، هه دهو خودا شهوو روژ

به دی دینی

وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾

پاش نهوهی پهروه دگار له نایه ته کانی پيشوودا جزه ها شوبهه ی موشریکه کانی راناندنو یه که یه که ره تی کردنه وه، نه مجار لیږده دا باسی نهوه ده کا: که نهو موشریکانه ریبازکی تریان گرتووه؛ نهویش ریبازی هه په شهو هاتو هوش کردنه، هه په شهی نهوه ده کهن: که نهوان خاوه نی ده سه لاتو دارایی نو ده توانن زیانت پی بگه یه نن!! تیر پهروه دگار وه لامیان ده داته وهو ده فهرموئ: ﴿وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ﴾ با قسه وه هه په شهو هاشو هوشی نهوان تو غه مناک نه کا، گوئ مه دهره نهو قسه و قسه لۆکانه یان: که ده لئین: تو پیغه مهه نی، به درۆت ده خه نهوه، هه په شهت لی ده کهن بهوه که نهوان خاوه ن مالو دارایی و ده سه لاتن، هیچ باکت لیان نه بی، پشت به خودا ببه سته و ته وه کولت له سهه نهو بی، ﴿إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ چونکه هه موو هیزو توانایه کی راستی و

سهرکه وتزو ده سلات بۆ خودایه و بهس، کهسی تر دارایی هیزو توانا نیه، همر خودا خاوه نی ده سلاته، سهرکه وتن ده دا به که سانییک بیهوی بیانداتی، همر به ویستی خۆیشی سهرکه وتزو مالو دارایی له که سیکی تر ده گرتیه وه، سهرکه وتزو زالبوون به زۆری نیه، به لککوو زۆر جار تاقمی کهم (به لام پشت به ستوو به خودا) به سهر تاقمو کۆمه لی زۆری کافرو خوانه ناسان دا زالا ده کا، وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ /

که له نایه تیکی تردا عیززه تو ده سلات بۆ پیغه مبهرو موسولمانان دیاری ده کاو ده فرموی: ﴿وَاللَّهُ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ المنافقون/ ۸. نه وه له راستی دا عیززه تو ده سلاته که همر هی خودایه به حه قیقی، بۆ پیغه مبهرو موسولمانان مه جازه!!

﴿هُوَ السَّمِيعُ﴾ پهروه دگار شنه وایه بۆ قسه و وتهی بهنده کانی، که به شییک لهو قسانه یان به درۆ خستنه وهی حه قو پیغه مبهرایه تی به و هاوه لدا نانه بۆ خودا، ﴿الْعَلِيمُ﴾ زاناو ناگاداره به حالو چۆنیه تی بهنده کانی و ناگاداره به وه هه لسو که وتو کرده وانه ی ده یکه ن؛ له نه زیه تدانو فرتو قیل کردن، سزاو تۆله یان لی ده ستینی، هیچ گزنگی مه ده به فرتو قیلیان.. له مه شدا دلدا نه وه ی پیغه مبهری تیدایه له سهر نه و نه زیه تو ته نگ پی هه لچنینه ی له نه ته وه که یه وه تووشی ده هات. له هه مان کات دا مژده ی سهرکه وتزو زالبوونی پیغه مبهرو موسولمانانی تیدایه به سهر کافره کان دا.

نه مجار پهروه دگار جهخت له سهر خاوه نیه تی و ده سلاتداری خۆی ده کاته وه ده فرموی: ﴿إِلَّا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ ناگاداریب نه وه همر بۆ خودایه چی له ناسمانه کانو زهوی دا هیه، هه موویان بهنده و ملکی خودا، کهسی تر خاوه نیه تی راسته قینه ی نیه، ده ی که وایی چۆن نه و ستو سه نه مانه به خودا حسیب ده کریسن؟ له کاتییک دا نه وان بۆ خۆیان ملکی عیبادت کمره کانن، همر بتییک له و بتانه ملکی یه کیکه!

﴿وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ﴾ ئەو موشریکانه له حەقیقەت و راستی دا عیبادهت بۆ هاوێلی خودا ناکەن، چونکە خودا شەریکی حەقیقی نیە، ئەو بێتو صەنەمانەیی: کە ئەو نەفامانە بەهاوێلی خودایان دەزانن هیچیان بێ ناکری، هیچ دەسەلاتیکیان نیە، بەلکوو ئەوانە ناتوانن زیان لەختیان دوور بخەنەو، دارایی ئەو هیان نیە سوود بەخودی خۆیان بگەیهنن.

﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ ئەو نەفامانە لە حەقیقەت دا جگە لەشکو گومان شوێن هیچی تر نەکەوتوون. هەر بەخەیاڵو گومان لافی نەو لێ دەدەن: کە ئەو بتانە خۆشەویستی خودانو تکاکارن بۆیان لای خودا، ئەوانە پێیان وایە: پەرەردگار (جل جلاله) وەکوو پاشا ملهۆرەکانی دنیا وەهیه، بەبێ واسیتە و ناوەندو تکاکارو وەزیرو دەستو پێوەند نەبێ، کەس نایگاتی، ئەوان لەم بۆچوونەدا شوێن گومانی پوچو چەواشە کەوتوون، کەوتوونە هەڵەیه کی گەرەوه.

ئەوانە لەشوێنکەوتنی گومانەکیان دا درۆزنو گۆترەکارن، لەخۆیانەوه، بەبێ بەلگهی زانستی تەخمین دەکەنو لەخۆیانەوه دەیلێنو شت هەڵدەبەستن.

پەرەردگار بەم نایەتانه جهخت لەسەر ئەو حەقیقەتە دەکاتەوه. کە نەفریشتەو نەمەسیح و نەغەیری ئەوانیش، بەکەلکی خودایەتی نایەنو رایەیی ئەو هیان ناکەوێ پلەو پایەیی خودایەتیان بدرێتی! تەنانەت بەکەلکی ئەو نایەن بکرین بەواسیتە و ناوەندو تکاکارو کاریگەر لەئیشو کاری خودادا، چونکە خودا بێ باکو بێ تاجە، پێویستی بەکەس نیە، وەکوو کاریبە دەستو ملهۆرەکانی نادهمیزاد نیە؛ دەستو پێوەندو وەزیرو پیاوانی دەرباریان کاریان تی بکەنو بەهۆی ئەوان نەبێ ئیشو کاریان بۆ هەلنەسوێ. بەلکوو هەر بێی لەناسمانەکانو زەوی دا هەیه بەندەو مەلکی خودان وەکوو لەنایەتییکی تردا دەفرموی: ﴿إِنْ كُلُّ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ مەریم/ ۹۳.

ئه مجار پهروه ردگار بهلگه له سهر شهوه دههینیتشهوه که هه موو عیززه تهو شانو شکومه ندی به کت ههر بۆ خودایه و، هیچ که سی تر هیچ رۆلکی نیه له باره ی خهلقو تهقدیرو بهرپوه بردنو ههلسورانو کارلیکردنو شهو جوژه شتانه ی که تایبه تی خودایه تین؛ دهه فرموی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ شهو خودایه کی وه هایه، به بی یارمه تیده رو تکاکار، کاتی ئیوه ی دابهش کردوه، به شییک له کاتی ئیوه ی کردوه به شهوو تاریکی داهیناوه؛ بۆ شهوه ی نارامی تیدا بگرن، دوا ی ماندوبوونو هه ولدان بۆ دهسته بهرکردنی پیوستیاتی ژیان تییدا بحه سینشهوه، به شییکیشی کردوه به رۆژی روناکو شتی تیدا ده بینن، بۆ شهوه ی لهم کاته دا به ناو زهوی دا بلاو بینشهوه، کاروباری خۆتان نه نجام بدهن، کارو کاسبی تیدا ره دام بیننو، شوکرو سوپاسی خودای پهروه ردگاری تیدا بکهن!

وه کوو له شوینیتی تردا لهم باره وه دهه فرموی: ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا، وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا، وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾ النبا/ ۹-۱۱. یان دهه فرموی: ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ، فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ، وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ، وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ﴾ الاسراء/ ۱۲.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ بیگومان لهم گۆرانی شهوو رۆژه دا: که بهو شیوه ناو گۆریان پی ده کهینو، حالو چۆنیه تی زینده وهران له شهوو رۆژداو، دیارده وه ههلسو کهوتیان لهو دوو کاته دا، له هه موو نه مانده دا بهلگه و نیشانه ی یه هیز هه ن له سهر هه بوونو به توانایی و خاوه نیه تی و تاکو ته نهایی خودایه کی زاناو بالاده ستو هه میشه زیندو، گۆرانی شهوو رۆژ بهلگه ن له سهر شهوه ی: که په رستراوی حقو راست شهو که سهیه: شهوو رۆژی داهینانو جوداوازی خستوته ئیوانیه وه، گۆرانی شهوو رۆژ بهلگه و نیشانه ن بۆ که سانییک بییسنو په ندو عیبه رت وهر به رنو تی فکرن لهو بهلگه و نیشانه ی ده یان بیسن!

نیسه به تدانی مندال بۆ خودا شیرکه، په روه ردگار دوروو به رزو

پیرۆزه له وهی مندالی هه بی

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ اِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا اَتَقُولُوْنَ عَلٰی اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾ قُلْ اِنَّ الَّذِیْنَ یَقْتَرُوْنَ عَلٰی اللّٰهِ الْکَذِبَ لَا یُفْلِحُوْنَ ﴿٦٩﴾ مَتَّبِعْ فِی الدُّنْیَا ثُمَّ اِلَیْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنْفِیْهُمْ الْعَذَابَ الشَّدِیْدَ بِمَا کَانُوْا یَکْفُرُوْنَ

(۷۰)

دوای نه وهی خودای گه روه مه زن له نایه ته کانی پيشوودا هه ندی هه لوستو
بیرو باوه ری موشریکه کانی باس کرد، نه وهی لیوه گیرانه وه: که بتو سه نه م
ده که نه تکا کارو هیوایان وایه: نه و دارو به رده تاشراوانه شه فاعه تیان بۆ بکم!
نه مجار ره ددی دانه وه به رده ددیکی موقنیعو دلیاکمر، نیتر لیوه دا جوړیکی تر
له پروا پووجه کانیان باس ده کا: نه ویش مندال وه پالدانه بۆ خوداو ده لاین: خیدا
مندالی ههیه! نه مهش هه موو نه و موشریکه ده گریته وه که ده لاین: فریشته
کچی خودانو نه و جوله کانه ی که ده لاین: عوزه یر کوری خودایه وه نه و
مه سیحیانه ی ده لاین: عیسا کوری خودایه:

﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا مُّبْحَاهُ﴾ موشریکه کان ده لاینو وتوویانه فریشته کان
کچی خودان، جوله که کان ده لاینو وتوویانه: عوزه یر کوری خودایه،
مه سیحیه کانیان پیمان وایه عیسا کوری خودایه!!

خودا پاکو به ریه له وهی وه پالی ده دن، بۆچونه که بیان سه یرو جیگای
سه رسوورمانه، چونکه وه پالدانی مندال بۆ لای که سیک ده بی بگونجی مندالی

هه بی، دهی خو پهره ردگار نه له کهس بووه و نه که سیشی لی بووه، نه خوئی مندالی کهسه نه مندالیشی بووه!!

﴿هُوَ الْغَنِيُّ﴾ خدا بۆ خوئی بی ئاتاجه، بۆ خوئی پیوستی به کهس نیه و هه موو که سیکنو هه موو شتیکن پیوستی به نه و هه یه، مندال بۆ که سیکنه پیوستی پی بی، دهی خدا پیوستی به کهس نیه.

﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه بۆ خدایه، چی له ئاسمانه کانو زهوی دا هه یه، هه موو شتیکی بوونه وهر ملکئو بهندهی خدایه، خدا به دیهینهر و دروستکاری ئاسمانه کانو زهوییه، چی تییان دا هه یه، نه و دروستی کردون، خدا له کهس ناچی و هیچ مه خلوقیک له نه و ناچی، هیچ ئاتاجی به کهس نیه و هه موو کهس ئاتاجی به نه و هه یه، هه رچی له ئاسمانه کانو زهوی دا هه یه، هی خدایه و نه و به دی هی ناو نو نه و خاوه نیانه و به رپوه یان ده با، کهس هاوکارو هاویه شی خدا نیه تییان دا. دهی چون ده گونجی خدا وه ندیک نه وه ده سه لاتو زاتو صیفاتی بی، به و جوړه به دیهینهر و ژیا نه خش بی، پیداوستی هه موو کهس جی به جی بکا، چون ده گونجی دروستکراویکی خوئی بکاته مندالی خوئی؟! چون ده گونجی ئاتاجی بهنده یه کی خوئی بی!

﴿إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا﴾ هیچ به لگه یه کتان به ده سه ته وه نیه له سه ر نه و ئیدیعا و بۆ چونه تان، هیچ تان به ده سه ته وه نیه، قسه و بۆ چونه کانتان بچه سپینی، نه وهی که ده یلین: درۆ بوختانو هه لبه سه ته.

﴿أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئایا ئیوه له سه ر خدا شتیکن ده یلین: که نایزان، شتیکن به ده م خدا وه هه لده به ستن که هیچ حه قیقه تیکی نیه، شتیکن وه پاڅن خدا ده ده ن که عه قل نایسه لمینی و وه ری ناگری!

نهم رسته یه ی به شیوه یه کی پر سیار ئامیز هی ناوه، مه به ست له م شیوه و ئوسلو به سه ر زه نشتو تانه و ته شه ره، ده ر پرینی ناره زامه ندی و هه ره شه کردنه له بوختانکه ران. ئایه ته که ئاماره بۆ نه وه ده کا: که هه ر وته یه ک هه ر راو بیرو بۆ چون ئیک به لگه ی له پشته وه نه بی، نه فامی و نه زانییه عه قیده و بیرو باوه ر

پئویسته به لگه ی جاشا هه لئه گرو به هیز پشتگیری بکه ن، لاسایی کردنه وه و شوینکه وتنی کویرانه کاریکی هه لئه وه نادرسته!

نمونه ی نهم نایه ته نایه تیکی تره که ده فهرموی: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا اَدًّا، تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ، وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ، وَتَخِرُ الْجِبَالُ هَدًّا، اِنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا، وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا اِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اِلَّا اَتَى الرَّحْمَنَ عَبْدًا، لَقَدْ اَحْصَاها وَعَدَهُمْ عَدًّا، وَكَلِمَ اَتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا﴾ مریم/ ۸۸-۹۵.

ئاده میزاد له خۆیه وه قسه یه ک هه لئه ستن نیشانه ی نه فامی و نه زانییه. درۆ هه لئه ستن شیاوی ئاده میزاد نیه، جا نه گهر قسه هه لئه ستنه که له سهر خودا بئی و به بئی به لگه بئی، نه وه تاوانیکه له هه موو تاوانان گه وره تره. چونکه یه که م پیچه وانیه تهو ریزو پیروزییه که پئویسته بو خودا دابنری، وه صف کردنییه ته به صیفات ی ده سه وه سانی و بئی توانایی و ده ست کورتی. ده ی خۆ خودا لهم ره و شتانه دوورو پاکو مونه زه هه. هه روه ها ری لی تی کچوونو گو مپایی به له ده ست نیشان کردنی په یوه ندی نیوان خوداو به نده کانی. هه ر له روانگه ی نهم ری لی تی کچوونه وه ته سه وور کردنی هه ر په یوه ندییه کی تری ئاده میزادان په یوه ندییه کی گو مپایانه و سهر لی شیواوانه ده بئی.

بو نمونه هه ر ریبازو یاسایه ک کاهینو ئالگروه کان بو خۆیان دایانه ی نابی، هه ر ده سه لاتو سه لاحیه ته که که نه یسه بو خۆی به ره وا زانی و بوو به مایه ی گو مپایی ئاده میزاد، هه مووی له و بیرو باوه ره پووچو بئی بناغانه وه سهری هه لئا که وتیان: فریشته کچی خودان، عوزه ی کورپی خودایه، عیسا کورپی خودایه! هه ر لهم بیرو بوچوونه ده ست هه لئه ستانه وه مه وزوعی تاوانو مه وزوعی دان پیا نان (الأعتراف) و (صکوک غفران) چه کی لی خۆشبوونو پاکبوونه وه... هه تد سهری هه لئا، هه موو نهم زینجیره بیرو بوچوونه هه لانه له نه زانی نی راستی په یوه ندی نیوان خوداو به نده وه سهری هه لئا.

مهسه له که هه مهسه لهی سه رلی شیواوی نیه له بیرو باوه ردا، به لکوو مهسه لهی ژیا نه به هه موو بواره کانیه وه، هه رچی روی دا له نیوان که نیسه و زاناکان دا، هه دژایه تی و نا کوکییه ک پیدای بوو له نیوان پیوانی که نیسه و زانو عاقله نده کان دا، ناکامه کی به وه تهواو بوو، کو مه لگا له ده ست ده سه لاتی که نیسه رزگاری بوو به مهش له چنگ ده سه لاتی نایینی گو ردا و رزگاریان بوو، به شیواندنایینی و ته مجار به وه لانی و دوو ر خستنه وهی له ژیا نه و ته هه موو شهرو نه گبه تیانه هاتنه کایه وه. ته هه موو به دره وشتی و روخانی دهروونی و چه واشهیی له بیرو باوه ردا پیدای بوو: که تا نیستاش جیهان پیانه وه ده نایینی!!!

ته مجار پهروه ردا گار هه ره شهی توند له روژنو بوختانکه ره کان ده کا، هه ره شهیان لی ده کا به وه: که تهوانه ی به ده م خودا وه درو هه لده به ستن و شتیکی وای و هپان ده دن که نا گونجی و ناشی و هپالی بدری سه رکه و توو نابزو ده فهرموی: ﴿قُلْ اِنَّ الدِّیْنَ یَفْتَرُوْنَ عَلٰی اللّٰهِ الْکَذِبُ لَا یَقْلِبُوْنَ﴾ ته ی پیغه مبه ر! پیان بلی: تهوانه ی به ده م خودا وه شت هه لده به ستن و ها وه لی بو داد نه یین، کو رو کچی و هپان ده دن، درو به ده م خودا وه ده کهن سه رکه و توو نابن، قهت به مرز نا گهنو له دونیا و قیامهت دا توخه ی له گیانی خویان ناکهن، سه رلی شیواو و مالویرانو ناکام نه گبه تن. له سزای قیامهت رزگاریان نابی.

﴿مَتَاعٌ فِی الدُّنْیَا﴾ تهوانه له دونیا دا مه تاع و خوشی به کی که مو بی بایه خیان هیه، له ژیا نیکی کورتو ته مه نیکی که م دا پیوه ی راد بویرنو له پریکا ده برپته وه و به ره و سزای سهخت کیش ده کرین، ﴿ثُمَّ اِلَیْنَا مُرْجِعُهُمْ﴾ پاشان گه رانه و هیان بولای نیمه یه، له قیامهت دا زیندویان ده کهینه وه و راپیچی دهشتی مه حشه ریان ده کهین، حیسابو لی کو لینه وه ان له گهل ته نجام ده ده یین ﴿ثُمَّ نَذِیْقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِیْدَ بِمَا کَانُوْا یَکْفُرُوْنَ﴾ پاشا ر سزای به نیشی دوزه خیان پی ده چیژین، له ناو شاگردا جوړه ها سزای سهختیان ده ده یین، به هوی کافریو نیانو درو هه لده به ستن به ده م خودا وه، ته مه به لگه یه کی به هیزو شا سکر او روونه له سه ر خه ساره تمه ندی کافره کان، چونکه ته و شته ی که به ده یان پیان وایه: له دونیا دا ده بیته مایه ی

سهرکه و تنزو خوشبه ختی، له ئاستی نهو به خته وهرییه ی قیامه تیان: که له کیسیان چووه، نهو خێرو بیرو نازو نیعمه ته ی له دهستیان داوه چ نرخو به هایه کی نیه. چونکه دونیا لای خودا نرخ ی باله می شو له یه کی نیه.

چیرۆکی هه زره تی نوح عليه السلام له گه ل نه ته وه که دا

❖ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَنْقُومُ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بَيَّائِتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ فَتَبَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْفًا وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾

له وه پیش لهم سووره ته دا ناماژه ی بۆ به سه ره هاتو چیرۆکی گه لو نه ته وه پیشینه کان کرد، ناکامو سه ره نجامی سه ریچی و به درۆ خسته نه وه یانی رون کرده وه، ههروه ها ناماژه شی بۆ نه وه کرد: که بۆ هه موو گه لو نه وه ته وه یه ک پیغه مبه ر نیرد راوه، که پیغه مبه ره که هاتوو بۆ سه ریان خودا حوکی نیوانیانی به ده داله تکاری نه نجام داوه.

نه مجار لی ره دا سبیاقی نایه ته کان جه وله یه کی دورو ریژ له باره ی نهو دوو ناماژه پیکرا وانه نه نجام ده دا، لایه نیکی چیرۆکو به سه ره هاتی هه زره تی موسا له گه ل فیرعه ونو تا قمه که ی دا راده نیونی. تییان دا سه ره نجامی به درۆ خه ره وه کان

دهست نیشان دهکا، بریاری یهزدانیی دهبارهی ناکامی گهلو نهتهوهکان پاش هاتنی پیغه مبهره کانیان بۆ ناویان ناشکرا دهکا.

له لایه کی ترهوه له وه پیش پهره دگار به لگهی جۆراو جۆری هینانهوه له سههر تاکو ته نهایی خوداو راستی پیغه مبهرایه تی و هاتنی رۆژی قیامت و زیندوو بوونه وه و حیسابو لیکۆلینه وه و پاداش و سزا. شوبهه و گومانی موشریکه کانی رهت کرده وه، سههره قی نهو موشریکهانی خسته پروو.

ئه مجار لیڤه دا بری چیرۆکی پیغه مبهران باس دهکا، بۆ نهوه ی پیغه مبهره ته سه لای بی و چاو له پیغه مبهرانی پیشوو بکا، نه زیه تو ناره حه تی له سههر شان سووک بی، باکی له فرتو قیلی موشریکه کانی عه ره ب نه بی، له هه مان کات دا نه وه ش وه بیر موشریکه کان بینیته وه: که نه گهر نه وانیش سوور بن له سههر هه لۆستی خۆیان واز له به درۆ خسته نه وه نه هینن نه وه هه مان سه ره نجامی گه له پیشینه کان چاوه روانی نه وان دهکا. ده فهرموی:

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ﴾ نه ی پیغه مبهری خوشه ویست! چیرۆکو به سههراتی نوح له گهل نه ته وه که ی دا به سههر کافره کانی مه که مو هه مو نه وان دهکا که سه ریچیت ده که ن، بخۆنه وه، بۆیان شی بکه ره وه: چۆن خودا به هیلایکی بردن و به توفان خنکاندن و له بیخی ده رهینان، بۆ نهوه ی نهو موشریکو خودا نه ناسانه بترسن له ناکامی خۆیان؛ بترسن: که نه گهر نه وانیش واز له سههر ره قی خۆیان نه هینن به ده ردی نه وان ده چن.

نه وه یان بۆ باس بکه ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّ كُفْرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ﴾ که نوح به نه ته وه که ی وت: نه ی نه ته وه که م! نه گهر مانه وه م له ناو ئیبه دا، نامۆزگاری کردنم بۆتان، بانگه وازی کردنتان له لایه من منه وه بۆ بروا هینان و موسولمانیون له سههر شان قورسه و به لاتانه وه ناخۆشه: که من ئایاتی خوداتان بۆ شی بکه مه وه، به لگه و نیشانه ی تاکو ته نهایی خوداتان بۆ رون بکه مه وه، پیتان رابگه یه نم: که په رستن و به ندایه تی کردنتان بۆ خودا پیویسته و فه رزه له سه رتان، نه گهر نه م شتانه تان پی

ناخۆشه و له سهرشانتان قورسه، نهوه بزانتن: كه من باكم نيه، پشتم به خودا بهستوه و ثيقهم له سهر نهوه و واز له بانگهوازی خۆم ناهيتمو پەيامى پيرۆزى خۆم دهگهينه نو پيتان خوش بى پيتان ناخۆش بى من ئهركى سهرشانى خۆم نه نجام دهدهم!

بى منەت بن ﴿فَاجْمَعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ﴾ خۆتان ناماده بکه نو عهزمتان جهزم بى له سهر نه نجام دانى نهو کاره ی ده تانه وى بيکەن بهرامبەر به من، خۆتان نهو شتانه ی به هاوه لى خودايان ده زاننو به ندایه تيبان بو ده که ن به کديگير بزو چيتان له ده س دى بهرامبەر من نه نجامى بدهن! ﴿ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً﴾ پاشان نهوه ی ده تانه وى ده رحه ق به من نه نجامى بدهن با ناشکرا بى مەيشيرنه وه، ره پو ره وان بى پيچو په نا چيتان ده وى بيخه نه روو، کارى خۆتان له گه ل من يه کالā بکه نه وه، به وردى پيلانى خۆتان دارىژنو به ره و مەبه ستى خۆتان ههنگاو هه لينن!

﴿ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونَ﴾ جا نه گەر پيتان وايه ئيوه له سهر حەقن، نهو کاره ی عهزمتان له سهر جهزم بووه نه نجامى بدهن، ساته وه ختيک پاشى مەخەن، هيچ مۆله تم مەدهن، بى منەت بن! چونکه من چ گرنگى به وه هه لوئسته تان ناده م باکم نيهو ليتان ناترسم، ئيوه له سهر ريبازى ناحەق و من له سهر شه ق مه ريبازى حەقم، هه موو کاتيکيش هه ر حەق و راستى سهرکه وتوه!

به راستى ئەم هه لوئسته ی جهزده تى نوح ﷺ که وه نده بتمانە ی به پەيامى خۆى هه بوو، نه وه نده دُنيا بوو له سهر سهرکه وتنو يارمه تيدانى خودا بوى ده ق ده شوبه يتە هه لوئستى جهزده تى هود: كه به نه ته وه كه ی خۆى فەرموو: ﴿إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ، مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعاً، ثُمَّ لَا تُنْظِرُون. إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ...﴾ (الاية) هود/ ٥٤-٥٦.

ئا به و شيوه، جوداوازی نيوان هه لوئستى موسولمانى بپروا پۆلايينو هه لوئستى كافرى خودانه ناسو بپروا لاوازو زه بوونمان بو ده رده كه وى. موسولمان بپروا پته وو پشت به ستوو به خوداو بهرچاو روناكو بتمانە به هيژه، كافر هه ميشه

پاراپو پروا لاوازو بی بتمانیه، پشت بهشتی خه یالی و بی بناغو پوچ ده بهستی.
رهش بیزو ره روخاوه.

به کورتی حه زه تی نوح به پروایه کی پته وه وه به رنگاری نه ته وه که ی بو وه،
دوای نه وه هم مو ماوه دورو دریژه، دوای نه وه هم مو ناگادار کردنه وه وه هم ره شه
لی کردنه دورو دریژه، دوای نه وه هم مو به درو خستنه وه ی که له لایهن
نه ته وه که یه وه ناراسته ی کرا، ته حه ددای هم مو نه ته وه که ی ده کاو ده فمرموی:
نه گهر به بانگه وازی من ته نگه تاو نو پیتان ناخوشه من له ناوتان دا بهو
ناموژگاریتان بکه من، ده چیتان له ده س دی دژی من ته نجامی بدهن، من واز
له ریبازی خوم ناهینمو سوورمو سوور ده بم له سهر هه لو یستی خومو پشتیوانیشم
ههر خودایه و به س، یارمه تیدانی نهوم به سهو حه و یجه م به که سی تر نیه، ده
بی منه ت بنو مه هیلن ده ست به کاریم!!

به راستی نه مه ته حه ددایه کی سهرنج راکیشه و که سی ک ته حه ددای وا ده کا
همردو دهستی پرین له هیزو توانا، هم مو متمانه یه کی به هیزو توانای خوی
هه بی، ته نانه ت ته حه ددای وه ها ناراسته ی دوژمنانی ده کا هه لیان بنی بو نه وه ی
په لاماری بدهن! ده ی حه زه تی نوح چ هیزو توانایه کی له پشت بوو؟ له هیزو توانای
سهرزه وی چی له گهل دابوو؟

بیگو بهمان پروای پته وی هه بوو، نیمانی له گهل دا بوو، هیزو توانایه کی له پشت
بوو هم مو هیزو تواناکان له به رد میا به چوک دادین، هیزو توانایه کی له پشت بوو
هم مو هیزو توانا راواله تیه کان له ناستیا پوچو بی وه جن. نه وه خودای له پشت بوو:
که همرگیز ناهیلی خوشه ویستانی بکه ونه ژیر رکیفی تاقبو کو مه لی شهیتان. نه وه
هه لو یستی پیای پشت به خودا به ستوه، پروا به خودایه ناده میزاد ده گدیه نیته نه
ناسته و ناوا په یه ده ست ده بی به سهرچاوه ی هیزو تواناوه.

ثم ته حه ددایه غورورو له خوبایی بوون نیه، زیده ره وی تی کړوخان نیه،
به خو فه وتاندنو نینتیحار ناژمیردری، به لکوو نه وه ته حه ددایه کی هیزو توانای

حه قیقی به بهرامبهر هیزو توانای لهرزۆکئو قرچۆک، ره وشتو باوه ری پروادارانه به خوداو هه لۆیستی پشت به خودا به ستوانه.

ئهوانه ی ئمرکی بانگه وازی جیهاد له پیناو نایینی خودادا ده خه نه سهرشانی خۆیان پتویسته نهو پیغه مبه رانه بکه نه سهرمه شقی خۆیان، پتویسته دلۆ ده روونیان به متمانه به خودا نه وه نده پریمی سهرپژ بکا، پتویسته ته نها ته وه کولیان له سهر خودا بی و به س! به و جۆره به ره نگاری مله وپان بکه نو ئاوا روبه وریان ببنه وه.

مله وپان جگه له نه زه تدانیان چیدیان پی ناکرئ، ته ویش تاقیکردنه وه و نیمتیحانه له خودا وه بۆ تیکۆشه رانی ریبازی هه قو راستی، ههرگیز خودا تیکۆشه رانی ریبازی هه قو راستی ناداته ده ست دۆژمنانی، به لکۆو به تاقیبیان ده کاته وه، بۆ ته وه ی رپه وهانی ریبازی خودا ریزه کانی خۆیان یه کت به خه نو پته ریان بکه نو دلۆ ده روونه کانیان مشتوما ل بکه نو پالقه یان بکه نه وه، خه باتو تیکۆشانیان به خه نه وه گهر!

جا پهروه ردگار به رد وهامه له سهر گیرانه وه ی چیرۆکی به نده ی راستالی خۆی؛ نوح پیغه مبه رو شیوه ی ته حه ددا کردنی بۆ مله وپانی سهرده می خۆی و با بزانی چۆن چیرۆکه که به کۆتا دی؟!

﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ﴾ ته گهر ئیوه پشتان هه لکردو و روتان وه رگیرا له په یامی مزو به درۆتان خسته وه و به رد وهام بوون له سهر به درۆخته نه وه و پرواتان به پیغه مبه رایه تی من نه کردو پابه ندی ئامۆژگارییه کانم نه بوونو نایینی هه قو راستان وه نه گرت، ته وه بزانی من له پیناو بانگه وازییه کهمدا داوی کاری شوکرو سوپاستان لی ناکه م، به ته مای پاداشو چاکه دانه وه ی ئیوه نیم. ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشو کرئی من ته نها لای خودایه و ته و پاداشم ده داته وه، ته و منی کردوه به پیغه مبه رو ره وانه ی کردوم بۆ سهر ئیوه، ههر ته ویش پاداشو جه زای کرده وه کانم ده داته وه، ﴿وَأُمرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ههروه ها خودا فه رمانی پی کردوم: که من له تاقبو پیپی

موسولمانان بـم، گهر دنکه چو فرمانبهردار بـم بۆ هـمـر فـهـر مـاتـیک که پـیـم ده کـرـئ، هـمـر شـتـیک پـهـیـوه دـنـدی بـه بـانگـه وازیـه که مـهـوه هـه بـی بـه پـهـری لـیـسـر اـز و لـیـسـر دویـیـه وه ته نجامی ده ده م. گهر دنکه چو گوێرایه لی فرمانی پهروه ردگارم.

ئیسلام نایینی هه موو پیغه مبهـران بووه هـمـر له یه که م پیغه مبهـره وه تا پیغه مبهـری تاخیر زه مان: که حه زره تی موحه مـهـده ﷺ هه موویان له سهـر ری و ره سمی نایینی ئیسلام بوون. هه موویان له بنه ما سهـر کیه کانی نایینی ئیسلام دا هاویه شن، ههـر چه نـده له شهـری عهـت و یاسا ته فصیلـه کانیان دا جودا وازیـان ههـبـوه.

وه کوو له شوێنیکی تردا دهـفر موی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾ المائدة/ ٤٨. بنه مای نایینه کانیان یه که و سهـر چاوه ی نایینه کانیان یه ک سهـر چاوه یه.

بوخاری و موسلیم و نه حمه دو نه بوداود فـهـر مـوود هـیه کی پیغه مبهـریان ریوایه ت کردوه: فـهـر مـوی هـتی: ﴿الْأَنْبِيَاءُ أَوْلَادُ عِلَاتٍ﴾ واتـه: ئیمـه ی پیغه مبهـران هه موومان وه چه ی چـهـنـد دایکیکیـن و باکمان یه که. نایین و بیرو باوهـر مان یه که: که بریتیه له بنه نـدایه تی کـردن بۆ پهـروه ردگار و یه کـتـا پهـرستی.^(١) وێرای نه وه هه موو

^١ نه وه تا حه زره تی نوح فـهـر موی: ﴿وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾.

له باره ی ئیبراھیمیش وه پهـروه ردگار دهـفر موی: ﴿قَالَ لَهُ رَبِّهِ أَسْلَمَ، قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ. وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ، يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ، فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ البقرة/ ١٣٢.

حه زره تی یوسفیش فـهـر موی: ﴿رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ يوسف/ ١٠.

حه زره تی موساش دهـفر موی: ﴿يَا قَوْمِ أَنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا أَنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ﴾ يونس/ ٨٤.

سیحـر بازه کانیـش وتیان: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ﴾ الأعراف/ ١٢٦.

بهـلقیـشیش وتی: ﴿رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ النمل/ ٤٤.

بانگه وازی و هه وێو تیکۆشانهی حهزهرهتی نوح، له جیاتی نهوهی نیسانی پێ بهینو پابهندی نامۆزگارییهکانی بن، کهچی ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ ههر سوور بوون لهسههر بهدرۆ خستنهوهی حهزهرهتی نوح گوێ پێ نهدانی پهيامهکهی. ﴿فَتَجِنَّاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ﴾ نوح و نهوانه له گهلهی دا بوون، له کهشتی دا رزگارمان کردن، فهرومانمان پێ کرد که مێ دروست بکاو ههر کاتی تۆفان ههلسا خۆی و پرواداران و لههه موو ره گهزیک تیرو مێ بهک بخته ناو کهشتی به کهوه، نهویش پابهندی فرمانی ئیمه بوو: به کهشتی خۆی و پهڕپه و کارانیانمان رزگار کردن...

﴿وَجَعَلْنَا مَخَلَّافٍ، وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نهوانه له تهک نرح دا له کهشتی به که دا رزگارمان کردن، کردمان به جێنشینه و جێگری نهوانه له نارمان بردن، کردمان به نهاده و دانکه ره وه و سهروکاری کردنی زهوی و له شهینی له ناو چوه کان جێ نشیمان کردن، سهڕپچیکاران و به درۆ خه ره وه کانمان خنکندن! ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَدْرِبِينَ﴾ نهی پیغه مبهری خۆشه و یست به چاوی دل بزوانه، به عهقل تیبفکه ره و سهرنج بده سه ره نجامی نه و نه ته وه چۆن بوو: که پیغه مبه ره که یان ترساندن و هه ره شهی به هاتنی عه زاب لی کردن و نه وان به ند نامیز نه بوون و سوور بوون له سههر هه لوێستی ناراستی خۆیان وازیان له به درۆ خستنه وهی پیغه مبه ره نه هی نا!

سه ره نجامی هه موو گه لو نه ته وه یه کی به درۆ خه ره وه به و جۆره ده بی، نه و گرو هانه ی له نه ته وهی تۆش نهی پیغه مبه ره! هه لوێستی نا و بنوین به ده ردی نه وان ده چن.

په ره و رگه ر باسی پیغه مبه ر یه تی پیغه مبه ران ده کا و ده فره موئ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَاتَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهِ النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا﴾ المائدة/ ۴۴.

ده رباره ی هه واریه کانی عیسا ش ده فره موئ: ﴿وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ: أَنْ آمَنُوا بِي وَبِرَسُولِي، قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ المائدة/ ۱۱۱.

پیغه مبه ری خۆشه و یستمان ده فره موئ: ﴿إِنْ صَلَاتِي وَنَسْكَي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لَهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ الأنعام/ ۱۶۳.

ئەمە دابو نەریتی پەرەردگارە لەسەر زەوی، ئەمە وادەو بەلێنی خودایە
 بۆ بەندەکانی، بۆ خوشەوستانی، جا ئەگەر جارێک لەجاران لەبەر
 بەرژەوهندییەک کە خودا بۆخۆی دەزانی بەجێهێنانی وادەو بەلێنەکان دواکەوتن،
 ئەو نابی خودا پەرستان ناتومێد بن، بەلکوو پێویستە ئەو بزانن: کە ئەو دابو
 نەریتی خودایە، دەبی دلیا بن کە لەناکامو سەرنجامدا جێنشینە هەر بۆ
 موسولمانانە، نابێ پەلە لەبەجێهێنانی وادەو بەلێنەکان بکەن، دەبی ئەو بزانن:
 کە خودا خوشەوستانی خۆی هەڵناخەڵەتینی و قەت دەستەوستان نابێ لەوێ
 یارمەتی خوشەوستانی خۆی بدا، هەرگیز پەرەردگار خوشەوستانی ناسپێری
 بەدوژمنان، بەلکوو وەغرائی هاتنی یارمەتی خودایی بۆ تاقیکردنەو و راهێنان و
 فێرکردن!

دابو نەریتی گەل و نەتەوکان لەبارە بەدرۆ خستەوێ

پیغەمبەرەکان

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا
 كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ
 الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾

دوای ئەوێ پەرەردگار بەسەرھاتی ھەرزەتی نوحی لەگەڵ نەتەوێ کەیدا
 رونکردووە، سەرەنجامو ناکامی خودا پەرستان: کە سەرکەوتن و رزگار بوونە،
 ھەروا ناکامی سەرپێچیکاران: کە فەوتان و لەناوچوونە، دەست نیشان کرد، باسی
 چیرۆک و بەسەرھاتیکی تر دەخاتە روو. باسی میژووی نەتەوێ تر لەگەڵ
 پیغەمبەرەکانیان دەکا، ئەو نەتەوانە کە پیغەمبەرەکانیان بەدرۆ خستەوێ خودا
 سزای دان و لەناوی بردن.

جا وه کوو خودا دلی نهو نه ته وانه ی مۆر کردوه و ئیمانیان نه هیئاو
پیغه مبهرا نیان به درۆ خستنه وه، دلی کهسانی دیکه ش مۆر ده کا، بۆیه پیویسته
دانیش توانی شاری مه که که په ند له ئاکامو سه ره نجامی نه ته وه پیشینه کان
وه ربگرنو خۆیان بیاریزن له هۆکاری نهو له ناوچوونو به فتاره چوونه.

بۆیه لیته دا به شیوه یه کی کورتو چرو پ، سییاقی ئایه ته کان ئاماژه بو
به سه رهاتی نهو پیغه مبهرا نه ی دوا حه زه ته ی نوح ره وانه کراون ده کا و باسی
به لگه و موعجیزه کانیان ده کا، به پیره وه چوونی به درۆ خه ره وه کانو گومرا ئان
دیاری ده کا. ده فمر موی: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ﴾ له دوا ی نوح چه ند پیغه مبهری کی ترمان ناردن بو سه ره نه ته وه کانیان،
له وانه: هود، صالح، ئیبراهیم، لوط، شووعه یب سه لامی خودا له سه ره
پیغه مبهری ئیمه و ته وانی ش بی، نه م پیغه مبه ره به ریزانه هاته نه سه ره گه له کانیان
به به لگه ی ئاشکرا و موعجیزه ی گه وه گه وه به لگه و بورهانی عه قلی و حیسی
له سه ره راستی نهو په یامه ی پی نیر دراون، ﴿فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ
قَبْلُ﴾ هیچ گه لو نه ته وه یه ک له و گه لو نه ته وانه ئیمانیان نه هیئا به په یامی
پیغه مبه ره کانیان له یه که م رۆژی بانگه وازی کردنیان بو گه له کانیان، واته نهو
نه ته وانه وه کوو چۆن پیش هیئانی موعجیزه و به لگه و نیشانه کانیان بر وایان
به پیغه مبه ره کانیان نه کردو به درۆیان خستنه وه، پاش هیئانی موعجیزه و به لگه
ئاشکرا کانیان هه م بر وایان پی نه کردن، به کافری و سه ره پیچیکار مانه وه!
موعجیزه و ئایه ته کان ته وانی له سه ره پیچی و یاخی بوون نه گیرایه وه.

یان ده توانین به و جو ره راقه که بکه یزو بلتین: هیچ کامی له وه چه و پاشینه ی
نه ته وه کان ئیمانیان نه هیئا به و په یامه ی که باو کتو باپیرو پیشینه کانیان بر وایان
پی نه کردو به درۆیان خستنه وه، نهو هۆکاره ی ببوه هۆی ئیمان نه هیئانی
پیشینه کانیان هه مان هۆکار بووه هۆی ئیمان نه هیئانی پاشینه کانیان، له هه موو
چهره و رۆژگار یکتا مله وری و سه ره ره قی و چا ولی که مری و لاسایی کردنه وه
هۆکاری کی سه ره کی بووه بو پروانه کردن به درۆ خستنه وه ی پیغه مبه ران.

﴿كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ﴾ همر بهو جوړه دى كه دلى تهوانه مان مۆر كرد به هوئى سهره قى و به درو خستنه وهى پیغه مبهره كانیان، دلى تهو نه فامانه دى گهلى تۆش (تهى پیغه مبهره!) مۆر ده كه یین كه ده شو بهیته تهو نه فامو سهره قانه دى پیشوو، ته مه همره شیهه كى گه و ره و سامنا كه لهو كه سانه دى پیغه مبهره دى نیسلام به درو ده خنده وهو پروا به قورئانو په یامه كه دى ناكه نو پابه ندی فرمانو جله و گیریه كانی نابن، چونكه له كاتیكدا په و ره دگار بهو جوړه گهلو نه ته وه سهره قه كانی پیشووی له ناو بردن له سهر تهو تاوانانه دى نه نجامیان دان، تهى ده بی كه سیك تاوانی گه و ره تر بكاو پیغه مبهره دى گه و ره تر به درو بخته وه ده بی حالى چون بی؟!

ته مه دابو نه پرتى خودایه له مه خلوقاتى خو دى دا، همر دلّو ده روئیك خاوه نه كه دى بۆ خو دى دای بخاو له كارى بكا، له سهر تهو باره بار ده گریو ره ق ده بی و به كه لكى و هر گرتنى په یامى پیغه مبهره ان نایه و هیدایه ت و ره ناگرى، مانای تهو نه یه: كه خودا دلّه كان داده خاو له سهره تاوه ناهیلّی تیمانیان تى بجى!!

چیرۆكى هه زره تى موسا و هه زره تى هارون له گه ل فیرعه ونو

تاقمه كه دى

تهم چیرۆكه دووهم چیرۆكى سوره تى (یونس) ه تهویش چیرۆكى هه زره تى موسا و هه زره تى هاروونه له گه ل فیرعه ونو تاقمه كه دى دا شایانى باسه: كه به سهره تى هه زره تى موسا و هاروون له گه ل فیرعه ونو قه و مه كه دى دا چه ند جار یك له قورئاندا دوباره نوته وه، بۆ ته وه دى به لگه بی له سهر ته وه دى: كه هیزی حه ق و دهنگى پیغه مبهرايه تى هه میشه سهر كه و تونو به سهر تهوانه دى لافى پاشایه تى و ده سه لاتو فرمانه وایى لى ده دن، هیچ كاتى مله وړى ته ختو به ختى پاشایان خو یان له بهر تیشكى نووړى حه قدا ناگرنو له ناستى حه قدا نموودیان نیه.

نهم چیرۆکه له پێنج بهش پێک دای:

۱- بهشی یهكهم حیوارو گفتوگۆی نیوان جهزهره تی مووساو

فیرعه ون

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا
فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ
عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّا
عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ عِبَادَةً تَتَكُونَ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ
لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا﴾ واته: پاش
ناردنی ئەو پێغه مبه ره ریزدارانه (موساو هارون) مان کردنه پێغه مبه رو بۆلای
فیرعه ونو دارو دهسته که ی ره وانه مان کردن، به به لگه و نیشانه یی ناشکر او
به هیزه وه نارد مانن بۆ سهر فیرعه ونو تاقبو کۆمه لی، که ئەو کاته فیرعه ون
پاشای میصر بوو، دارو دهسته که شی خۆیان به نه شرافو پیاوماقولی نه ته وه ی
قیبطی ده زانی بۆیه ش به تایبه تی ههر ناوی ئەوانی هیناوه، چونکه باقی
خه لکه که ی تر شوێنکه وتوو پایه ندی فهرمانی ئەوان بوون. نه گهر فیرعه ونو
تاقمه که ی ئیمانیان به ینایه، مه ردومگه له که ی یه کسه ر ئیمانیان ده هینا (موساو
هارون) مان به نایاتو نیشانه ی ناشکر او گه و ره وانه کردن: وه کوو له سووره تی
(الأعراف/ ۱۳۳) له شوێنی تریش ناماژهیان بۆ کراوه.

که چی فیرعه ونو دارو دهسته که ی له جیاتنی ته وه ی پروا بکه نو ئیمان به ینن
﴿فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ لوتبه رزیان نواند، شوێن ریبازی حه ق

نه که وتزو ملکه چی شهر یعتی خودا نه بوون، نیمانیان به پهیامی حه زره تی موساو هارون نه هیئا، به راستی نه وانه گهلو نه ته وه یه کی تاوانکار بوونو تاوانکاریان لی بیوه خویه کی سروشتی و باریان به تاوانه وه گرتبوو، تاوانی گه وره گه وره کهم وینه یان نه نجام ده دان، له سته مکاری و تاوانکاری و ناشوینانه وه دا ده ستیکی بالایان هه بوو، له هه موو تاوانیکیشیان گه وره تر به دروخستنه وه ی پیغه مبه رانی خوداو ره تکرده وه ی پهیامه که یان بوو!!

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ کاتیکی موسا هاته سهریان به به لگهو نیشانه ی ناشکراوه، زور موعجیزه و نیشانه ی وای نیشان دان که راستی پیغه مبه راییه تی نه وو تاکنو ته نهایی خودایان ده چه سپاند، ره وانه کردنی موساو هارونو به دیهینانی موعجیزه کانیان له لایهن ئیمه وه بوو، نهو پهیامه حقو راسته له ئیمه وه نیردرابوو: که چی نه وان له جیاتی نیمان هیئا ﴿قَالُوا: إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ﴾ له روی سه ره قی و خویه زلزانو و لوتبه رزی و هه وا په رستی یه وه وتیان: به راستی نه مه سیحر یکی ناشکراو نمایانه، به شیوه یه کی جهخت له سه ر کراوو دلنایی یه وه موعجیزه کانی موسایان به سیحر له قه لهم دان، له کاتیکی دا بوخوین له دلی خوین دا لییان روون بوو که نه وه ی وتوویانه درزو بوختانه و بی ته صل و بناغه یه. وه کوو له شوینیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا. فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ النمل/ ۱۴.

تاوا به بی شهرمانه، به بی به لگهو نیشانه موعجیزه ی پیغه مبه ران به سیحر له قه لهم ده دن، کافره کانی قوره شیش وه کوو له سه ره تای سووره ته که دا زانیان هه مان بوختانیان به قورئان و پهیامی پیغه مبه ر ﴿﴾ کردو نه وانیش وتیان: ﴿إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ﴾ سو بجان له دلی نه م رسته یه، هه موو کافرو به دروخمره وه کان له هه ده کاتو سه ره ده میکی دا لیکیان گیراوه ته وه، هه ر گهلو نه ته وه یه ک پیغه مبه ری به سه ر نیردرابی و موعجیزه یان نیشان درابی له باتی نه وه ی نیمانیان هیئا بی، نهو بوختانه یان به پیغه مبه ره که کردوه!.

﴿قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا؟ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ﴾

موسا بەشیوەیەکی ناپەزایی دەربڕین و سەرزەنشت کردنی ئەو نەفام و لوتبەرزانە وتی: ئایا ئێوە بەحەقی ئاشکرا و روز و دور لەسیحری بەتان، یەژن ئەمە سیحرو جادووە؟ بەراستی عەجایەبو سەرسورپەینەرە بۆ ئێوە چۆن بەم پیام و موعجیزانە دەڵێن: سیحر؟! ئایا ئەمە سیحرە؟! چۆن رێگا بەخۆتان دەدەن بڵێن: ئەمە سیحرە؟ لەحالیکندا ئێوە بۆخۆتان دەزانن سیحر چاویەستەکی و روکش کردنە، ئەگەر ئەمە سیحر بوایە زو دەپوکایەو، سیحری ساحیرەکانی بەتان نەدەکردهو!! ھەرگیزاو ھەرگیز ساحیرەکان لەگۆرەپانی روبەر و بون، وەهی حەقانیقدا سەرکەوتوو نابن، قەت بەسیحر نایین ناچەسپێ بنەمای ژیان ریک ناخری، سەلتەنەت و پاشایی پێ دەستەبەر نابێ، چونکە سیحرو جادووی بریتییە لەشەعوەزەو چاویەستەکی و دەست سووکی، هیچ شتیک لەحەقانیق ناگۆرێ. دەی ئەو ئێوە بەچاوی خۆتان لەو موعجیزەو نیشانانە: کە خودا بەمنی داوە کردونی بەبەلگە لەسەر راستی پیغەمبەرایەتی من دەبینن و دلتان بەلەرزە دەکەوێ! چۆن ئەوە بەسیحر دادەنرێ!؟

ئیتەر دوا ئەوەی ھەزرەتی موسا بەو جووڕە بۆری دانو بەلگە کوتی کردنو ھیچ رەدێکی و پێچوویان بەدەستەو نەبوو بەرەبەرەکانی موسای پێ بکەن، پەنایان بۆ بەلگەیەکی زۆر لاواز و ھیچ پووج برد: ﴿قَالُوا: أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ وتیان: ئەی موسا! ئایا تۆ بۆ ئەوە ھاتووی ئێمە لەئایینی باوکئو باپیرانمان لابدە؟ دەتەوێ ئێمە واز لەئایینی باوکئو باپیرانمان بێنین؟ ﴿وَتَكُونَ لَكُمُ الْبِرْيَاءُ فِي الْأَرْضِ﴾ ھەروەھا دەتانەوێ ئەتۆ ھارونی بڕات بێنە کاربەدەست و خواوەن دەسلەت لەسەر زەوی؟ دەتانەوێ سەرۆکایەتی ئایینی دنیایی بۆخۆتان دەستەبەر بکەن؟ دەتانەوێ شان و شکۆ پلەو پایە و مەلکئو دەسلەت بۆخۆتان پەیدا بکەن؟ ﴿وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ﴾ باش بزانی ئێمە ھەرگیزاو ھەرگیز بڕوات پێ ناکەین و نایەینە سەر ئایینی ئێوە: کە جیاوازی لەئایینی باوکئو باپیر و پێشینەکانمان.

ئیبینی نه وه ده کړی: که له سهره تاوه خیطابه کانیان ناراسته ی حه زره تی موسا کرد، چونکه نه و بانگه وازی کردن بو ئیماننه یانزو یه کتا پرستی و از هیئان له بته پرستی، نه مجار له کوتایی نایه ته که دا حه زره تی هارونیشی ره گهل خست، له م رو وه که نه ویش له بهر و بوومی بانگه وازی یه که به هره مهند ده بی و پله و پایه و شکو مندی ده ست ده که وئ!!

٢- بهشی دووهم ناماده کردنی سیحربازه کان له لایهن

فیرعه ونه وه بو بهر هنگاری کردنی بانگه وازی موسا

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُتُونِي بِكُلِّ سَجِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

نه مه بهشی دووهمی چیرۆکی حه زره تی موسایه له گهل فیرعه ون دا، بیگومان فیرعه ون ویستی په نا بو سیحربازه کان بهر ی و له ریگه ی نه وانه وه بهر بهر کانی حه زره تی موسا بکا، فهرمانی به پیاوانی ده رباری خوی کرد: که سیحربازه کارامه کان کۆبکه نه وه و ناماد دیان بکه ن بو فیستیقالیکی جه ماوهری، بو نه وه ی بو خه لکی ده ربخا: که نه وه ی موسا لاف ی پیوه لی ده داو به موعجیزه ی داناوه جوړیکه له سیحرو، نه هیلی خه لکه که شوینی بکه ون.

فیرعه ون ده یویست به ههر نرخیک بی جه ماوهر واتئ بگه یه نی: که موسا ساحیره، بۆیه فهرمانی دا کۆرئیکی جه ماوهری بگپړئ بو سیحربازه کانو بهر بهر کانی موسا و موعجیزه کانی بکه ن، بو نه وه ی له سهر نجام دا به جه ماوهره که ی بسه لمینی: که موسا سیحربازیکی کارامایه و بهس! که

ئەمەش بۇ چەسپا ئىتر خەتەر لەسەر بىرو باوەرى كەلەپوور ئاساودەسەلاتى
خۆیو دارو دەستەكەى لەسەر زەوى نامىنى.

هەر ئەوەش گرنگئو مەبەستە. وا دیارە مەبەستی سەرەکی فیرعهون بۆ بەستنی ئەو کۆرە بەریلاوێ بۆ سیحریازەکان، هەر ئەوە بوو: کە سیحریازی وەپان حەزەتی موسا بداو بیکاتە ساحیریکی کاراماو لیزان. ئەمەش کاتیەک بوو: کە ئەتەو کە ی هەستی خۆیان دەرپیری فیرعهونیان لەخەتەری چاوەروانکراو ترساند بۆیە فیرعهون بۆ چارەسەر کردنی ئەو خەتەرە بپساری دا کە لەهەموو لایە کەوێ سیحریازە کاراماو لیها تەوێ کان کۆیکە ئەوێ کۆرپکی فراوانیان بۆ بگری: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ﴾ فیرعهون بەدارو دەستە کە ی دەباری خۆی گوت: هەرلێ بدەن لەهەموو لایە کەوێ ساحیرە زاناو لیها تەوێ کانم بۆ ئامادە بکەن.. فیرعهون کاتیەک ئەمە ی گوت: کە عەصاو دەستی نوورانی موسای بینی و بپی ی وابوو: کە موساو هارپوون دوو کەلە ساحیری لیها تەوێ شارەزان لەبواری سیحریازی دا، چونکە فیرعهونو تاقمە کە ی پێیان وابوو: چ جوداوازی یە ک نیە لەنیوان موعجیزە ی خودایی و سیحردا، جا بۆ جی بە جی کردنی فەرمانی فیرعهون ساحیرە زۆرزانەکانیان هیانزو کۆیان کردنەوێ هیانیاننە لای فیرعهونو لەوتێو بۆ جی ی مەبەستو شوینی کۆرو فیستیقال راپیچ کران.

﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ﴾ کاتیک ساحیره کان هاتنه شوینی کزبونونه وه له گهڼ
 هزره تی موسادا رویرو بوونه وه، موسا پاش نه وهی ساحیره کانی سهریشکت
 کردن له یتوان نه وه دا سهرتا نه وه عهصای خوی بهاوژی یان نه وان گوریسی جیوه
 ټیکراوی خویان بهاون ﴿قَالَ هُمْ مُوسَى أَلقُوا مَا اَنْتُمْ مُلقُونَ﴾ موسا پیانی
 گوت: ټیوه نه وهی ده تانه وی بیهاون بیهاون، چیتان له دهس دی نه نجامی بدهن،
 ټیوه دهست بیس خهر بن.

هه‌لبه‌ته هه‌رزه‌تی موسا ویستی ده‌ست پێش‌خه‌ری له‌وانه‌وه بێ، تا خه‌لکی بزائن: نه‌و سی‌ه‌ربازانه چی ده‌کهن، هه‌روه‌ها بۆ نه‌وه‌ی هه‌رچی هه‌یزو توانایان هه‌یه به‌کاری بێنن و چ خه‌بهره‌و فرتو قه‌یلیان هه‌یه بیه‌خه‌نه‌کار. نه‌ه‌جار موسا

موعجیزه ی خودایی حقو راست بخته گهرو عه صای خوی بهاوی، سیحرو جادیان به تال بکاته وه.

هه لیه ته سیحری ساحیره کان سه رنج راکیشو ترسناک بوو: که گورسه کانیاں هاویشتن خه لکیان سه رسام کردو ترساندیانزو سیحرو جادوکی مه زنیان نه نجام دا، ته نانه ت جه زه ته موساش ترسیکی که وه ته دلّه وه، وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿فَأَوْحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةَ مُوسَى، قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى، وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفْ مَا صَنَعُوا، إِنَّ مَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ، وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ طه/ ۶۷-۶۹.

جا ﴿فَلَمَّا أَلْقَوْا﴾ کاتی که ساحیره کان ده ست پیشخه ریان کردو گورسه کانیاں هاویشتن، موسا دلنیا کرابوو ترسی لی ره ویندرا بوه وه، بتمانهی ته وای به راستی په یامی خوی یار مه تی خودایی هه بوو ﴿قَالَ مُوسَى: مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ﴾ موسا پی گوتن نه وه ی ئیوه ده یکه ن سیحرو جادو بازیه و چاویه ستو فرتو قیلّه، نه ک نه وه ی من هی ناومه له خودا وه. نه وه ی من موعجیزه یه وه له خودا وه ها تو وه که چی فیرعه ون به سیحری داده نی و ده بیاته ریزی سیحری ئیوه وه. به لام دلنیا بن نه مه ی من موعجیزه یه وه حقه وه نه وه ی ئیوه سیحرو جادو بازیه، ﴿إِنَّ اللَّهَ سَبَّطَهُ﴾ بیگومان خودا نه و سیحره ی ئیوه ده نیوینن به تالی ده کاته وه و بی بناغهی و پووچی سیحره که تان بو خه لکی درده خا و پیان ده سه لمینی که کاره که تان چاویه ستو و فری به سه ر راستیه وه نیه. چونکه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ﴾ بیگومان خودا کارو کرده وه ی ناشوبیگیران به رفه رار نا کا و هی زو پی زیان ناداتی و نا کا کاره که یان به که لکی مانوه بی، ﴿وَيُحَقِّقُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ﴾ ویستی خودا وه هایه: که حقو راستی به رده وام بکا، نه و حقه بچه سپینی که به رزه وندی مه خلوقاتی تیدایه، به هیزی بکا و به سه ر به تالدا زالی بکا، هه ر له م روانگه وه یار مه تی موسا ده دا و به سه ر فیرعه ون دا زالی ده کا و نه ته وه که شی له ژیر چنگی فیرعه ون ده ردینی و له ژیر ده سته یی و کویله یی رزگاریان ده کا.

﴿وَلَوْ كرهَ الْجَرَمُونَ﴾ با تاوانبارانی وه کوو فیرعه ووزو دارو دهسته کی سهر خستنی حه قو راستییان به سهر به تالدا پی ناخوش بی. وه کوو له نایه تیکی تردا ده فرموی: ﴿فَوَقَّعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ الاعراف/ ۱۱۸. یسان ده فرموی: ﴿إِنَّ مَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاجِرٌ، وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ طه/ ۶۹. به لی نه مه زوران بازی نیوان حه قو به تال بوو، بهر بهر ه کانی موعجیزه بوو له بهر ام بهر سیحردا!!

موعجیزه نیشانه یه کی خودایی بهو سهر ناسایه وه عاده ت به ده ره، خودا دهیدا بهو که سانه نیدیعی پیغه مبهرایه تی ده کهن، بز نه وه ی خه لک بر وایان پی بکه نو شوین بانگه وازی یه که یان بکه ون، به لام سیحر چاویه سته کی و روکش کردنو شار دنه وه ی حه قیقه ته، همر شتیکیش ناوایی بهر هنگاری موعجیزه ی خودایی پی نا کری.

۳- بروا کردنی کو مه لیك له نه وه ی نیسرائیل به په یامی

حه زره تی موسا

فَمَا ءَامَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَنْقُومُ إِن كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمَكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾

دوای نه‌وی په‌روه‌ردگار هه‌لوئستو کرداری فیرعه‌ونی رون کرده‌وه ده‌رباره‌ی به‌ر‌ه‌نگار یکردنی په‌یامی حه‌زرتی موسا عليه السلام به‌شوین نه‌وه‌دا باسی نیمانیه‌نانی کۆمه‌لێک له‌گه‌نج لاوی به‌نو ئیسرائیلی ده‌کا، نه‌مه‌ش وه‌کوو ریخۆشکردنێک وا بوو بۆ چوونه‌ ده‌ریان له‌ناخی میصرو رزگار بوونیان له‌چنگی فیرعه‌ون. هه‌لبه‌ته‌ نه‌مه‌ دل‌دانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری تێدایه‌، بۆ نه‌وه‌ی دل‌ته‌نگ نه‌بی، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر به‌پشت هه‌لکردنی قوره‌یشیه‌کان دل‌ته‌نگو غه‌مبار ده‌بوو، پی‌ی ناخۆش بوو سوور بن له‌سه‌ر کوفر. ده‌فه‌رموئ: ﴿فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ﴾ په‌روه‌ردگار نه‌وه‌مان بۆ روون ده‌کاته‌وه: که له‌سه‌ره‌تاوه‌ تاقمێکی که‌م نه‌بی له‌گه‌نج لاوه‌کانی به‌نو ئیسرائیلی که‌سی تر نیمانی به‌موسا نه‌هینا؛ هه‌رچه‌نده‌ حه‌زرتی موسا به‌لگه‌و نیشانه‌و مو‌عجیزه‌ی ناشکراو گرنگی نیشانی به‌نو ئیسرائیل و فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی داو بانگه‌وازی کردن بۆ نیمانیه‌نیان، کۆمه‌لێکی که‌م نه‌بی له‌گه‌نج تازه‌ ره‌سیده‌کانی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل که‌سیکه‌ نیمانی نه‌هینا، نه‌وانیش که‌ نیمانیان هینا ترسو بیمی نه‌وه‌یان هه‌بوو فیرعه‌ون پێیان بزانی و بیانگیرێته‌وه‌ بۆ سه‌ر کوفر و بیدینی، چونکه‌ سوور بوونی فیرعه‌ون له‌سه‌ر کوفر و مله‌پوری به‌تایبه‌تی دوای نه‌وه‌ی ساحیره‌کان بۆریان خواردو فیرعه‌ون لییان ناتومید بوو، گه‌یشته‌وه‌ نه‌په‌ری یاخی بوونو سه‌رپێچیکاری، نه‌وه‌بوو: پریری دا حه‌زرتی موسا له‌ناویه‌ری و نه‌هیلێ په‌یامه‌که‌ی بلاویته‌وه‌ وه‌کوو له‌شوینێکی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَن يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ غافر/۲۶.

ئا ئه‌م هه‌لوئستانه‌ی فیرعه‌ون وای له‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل کرد: که‌ بترسن له‌وه‌ی فیرعه‌ون نه‌گه‌ر پێیان بزانی تووشی نا‌ره‌حه‌تیان بکا و ژێوانیان بکاته‌وه‌، به‌تایبه‌تی که‌ نه‌و مله‌پوره‌ تا بلی‌ی سه‌ره‌ده‌ق و یاخی و زیده‌پو بوو له‌سته‌مکاری و ناشو‌یگیران‌دا، ته‌نانه‌ت مله‌پورپی گه‌یشته‌وه‌ ناستی‌ک لافی خودایه‌تی لی ده‌دا و نه‌وه‌ وه‌چه‌ی پیغه‌مبه‌رانی کردبوون به‌کۆیله‌و ده‌یچه‌وساندنه‌وه‌؛ زه‌برو زه‌نگیکی

وای دژ به ژێرده سته کانی به کار ده هیئا خه ریک بوو زهنده قیان لی بجی له ترسانی هه جمینیان لی پرا بوو.

راناو له (قومه) ی دا ده گهر پته وه بو به نوئیسرا ئیل (نه ته وه ی موسا) چرنکه راناو ده گهر پته بوو نزیکتترین مهر جەع.

هه ندیکیش ده لێن: راناو که ده گهر پته وه بوو فیرعه ون. مه به ستیش به (نریه) له نایه ته که دا کابرا موسو لمانه که ی تا قمی فیرعه ون (مؤمن آل فرعون) ه ههروه ها ناسیه ی خیزانی فیرعه ونو خه زنه داره که یی و خیزانی خه زنه دارو ده لاکه که ی فیرعه ونن.

راناوی (مثله م) یش ده گهر پته وه بوو فیرعه ونو به مانا نالی فیرعه ونه. نه مجار قورئان پاساو بوو ترسو بی می نهو کو مه له گه نه جه ده هی ئی ته وه که ئیمانیان به موسا هیئا بوو ده فهرموی: ﴿وَإِنْ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾ بیگو مان فیرعه ون لو ته به رزو خو به زلزانو سته مکارو یاخی و سه ره ره قو سنو ور به زین بوو له خو به زلزانی دا، به جو ریک خوی به خودا داد نه او پی ی و ابوو: که س له خوی گه وره تر نیه، جگه له خوی که س خاوه نی ملکی میصر نیه. به راستی نابراو له هه ره مله وره ته جا وه زکاره کان بوو، به ته و او ی سنووری به زانده بوو له خوی بایی بو بوو.

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِن كُنتُمْ آمَنتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُّسْلِمِينَ﴾ موسا: که بی نی نهو کو مه له ی ئیمانیان پی هیئا وه ترسی زوریان له وه هیه فیرعه ون تووشی کیشه و سزایان بکا، وتی: نه ی نه ته وه که م! نه گهر ئی وه ئیمانتان به خودا هیئا وه و پرواتان به نایاتی پهروه ر دگار پته وه، نه وه پشت به خودا بهه ستزو ئی عتمادتان له سه ر زاتی پاکی بی، بتمانیه پی بکه نو دلیابن که نه واده و به لێنانه ی پی داوین به حییا ن دینی و سه رکه و توومان ده کا. نه گهر ئی وه گه ر دنکه چو پا به ندی فهرمانی خودان، نه گهر خو تان دا وه ته ده س قه زاو قه ده ری خودا و گه ر دنکه چو دلسۆزی نه ون نه وه بتمان ه تان به خودا هه بی و ترسو بیمتان له فیرعه ون نه بی.

پشت بهستن به خودا، نیشانه ی ئیمانی به هیژه، پشت بهستن به خودا داخواییه کی به هیژی ئیمانه، لایه نیککی هیژو توانایه ده بیته ره صیدو وره به خش بۆ کۆمه لی زه عیفو بی ده سلات له بهرام بهر جه بهر پوتی ملهوپان دا، به جوړیک: که نهو بی ده سلاتو لاوازان به هۆی پشت به ستنیان به خوداوه ده بنه هیژیکی پتهوو خۆراگرو تهنگ به ملهوپان هه لده چنن.

حه زه تی موسا باسی گرنگی ئیمان و ئیسلامی بۆ گه له که ی کردو پشت به ستنی به خودا کرده نیشانه ی پتهوی ئیمان و ئیسلام.

به کورتی و کوردی ئیمان بریتیه له وه ی دلو ده روون بگه نه ناستیک بزانی: که پهروه ردگار هه بوونی شتیکی حه تمی و پتویسته، بوونه وه بی خودایه کی به دیهینه ره ته سهوور ناکرئ، خودا (واجب الوجود) هه تاکو ته نهاو بی هاوه له. جگه له پهروه ردگار هه موو شته کانی تر به دیهینه راوی خودانو هه موویان له ژیر رکیفی زاتی پاکیان، چۆنی بوئ ناوا هه لیانده سوپینئ. ئیسلام: بریتیه له گهردنکه چی و پابه ند بوون بۆ هه موو نه رکئو فره مانیک که له وه زاته وه ده ره چی.

﴿فَقَالُوا: عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ دوا ی نه م فره موودانه ی حه زه تی موسا برواداره کان یه کسه ره وتیان: ئیمه پشت به خودا ده به ستین و بتمانمان هه ره به نه وه، نه مجار ده ستیان کرد به نه زاو پارانه وه له خوداو وتیان: ﴿رَبَّنَا لَا تُجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ پهروه ردگار! نه ی خودای ئیمه! مه مانکه ره فیتنه بۆ گه لو نه ته وه ی سته مکار، خودایه! وا مه که سته مکاران به سه رمان دا زال ببزو خه لکی پی له خسته بچی و وا گومان بهرن نه وان له سه ره حه قن، بۆیه به سه ره ئیمه ی موسو لمان دا زال بوون، خودایه! وامه که ئاده میزادان به هۆی ژیر که وتنی ئیمه وه هه لبخه له تین و بلین: نه گه ره نه مانه له سه ره حه ق بوونایه، فیره وه نو تاقمه که ی به سه ریان دا زال ده بوون!

یان خودایه! مه مانکه ره شوینی فیتنه بۆ سته مکاران، به مجۆره نه وان ئیمه له تاییین بگپه نه وه و تۆیش له تۆله ی نه وه دا سزایان بده ی.

﴿وَنَحْنَا بِرُحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ نهی پهروه دگار! بهرهمه تو چاکه کاری خوت به لوتفو کهره می خوت رزگارمان بکه لهبالا دهستی نهوانه می کافرن، بزویان به تاکو ته نهایی زاتی پاکت نیه، سته مکارو ملهوپن، بزویان به حقو راستی نیه، حق پهروه پووش ده که نو گوی پی نادهن، نیمه بزوامان به تاکو ته نهایی تو ههیه، پشتمان به هیزو توانای تو به ستووه. نهوان بهم شبوه نزاو پارانه وهیه له خودا پارانه وه، چونکه ته وه کول له سهر خودا که گه ورتیرن نیشانه می نیمانه به بی صه برو خوراگری له سهر ناخوشی تهواو نابی.

دوعاو پارانه وهش گیرا نابی تا تاعه تو خودا پهرستی له گه لدا نه بی، ده بی که سیکن به ته مای گیرابوونی دوعا بی که خودا پهرست بی و هوکاره رواله تیه کانیشی جی به جی کردبن. نیتر نهو کاته، ته وه کول له سهر خودا روئی کاریگهری خوی ههیه. وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموی: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ الطلاق/۳.

زورجار له قورثان دا خودا پهرستی و تاعه ت خراونه پال ته وه کولو پشت به ستن به خودا، وه کوو ده فهرموی: ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ هود/۱۲۳. یان ده فهرموی: ﴿قُلْ: هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا﴾ الملك/۲۹. یان ده فهرموی: ﴿رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾ المزمل/۹.

ته مجار پهروه دگار هوکاری رزگار کردنی به نوئیسرانیل له فیرعه ونو د رو ده سته که می به یان ده کاو چوئیه تی قوتار بوونیان شی ده کاته وه ده فهرموی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ بِمِصْرَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نیکامان بو موساو هارونی برای کرد: که له میصردا شوینی هوانه وهو خوچه شاردان بنیات بنین. یان له میصردا مزگه وتو شوینی به جیه تیانی نویزو خودا پهرستی دروست بکه ن!

واته: پاش نیمانه نیسانی نهو کومه له گه نچو نه وره سیدانهو جیابوونه و به بان له کافرو ملهوپره کان پهروه دگار نیگای بو موساو هارونی برای کرد: که خانووی تاییه تی بو به نوئیسرانیلی به کان دیاری بکه ن، بو ته وهی جیایان بکه نه وهو ریکیان بخه نو ناماده یان بکه ن بو بهرهنکاربوونه وه، خو ناماده بکه ن بو ره وکردن

له میصرو به جی هیشتنی له کاتی گونجاودا، داوای لی کردن که مالو ناومالی
خویان پاک بکهنه وه دلۆ دهروونی خویان مشتو مال بکهنو چاوه پروانی کومه گی و
یارمه تی خودایی بن.

پهروه ردگار فهرمانی به موسا و هاروون کرد: که له گهله نه ته وه که یان دا
خانوه کانیا بکهنه مزگه وتو شوینی خودا پرستی! ده فهرموی: ﴿وَأَجْعَلُوا
بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً﴾ خانوه کانتان روبکهنه قیبله وه له مالی خوتان دا به ره و روگه نوێژ
بکهن؛ چونکه ده ترسان خوانه ناسان زیانیان پی بگه یه نن!

قه تاده وه ضه حاکو سه عیدی کوری جویه پر ده لاین: مانای ﴿وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ
قِبْلَةً﴾ واته: ماله کانتان وا دروست بکهن رویان له یه کتر بی، وه لی قورطوبی
ده فهرموی: مانای پیشو و پچووتره. واته: مزگه وته کانتان رووه و قیبله بنیات
بنین و رویان بکهنه (بهیتول مه قدیس) که نه مپروش نه و (بهیتولمه قدیسه) روگه
جوله که یه.

﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ﴾ له و مزگه وتانه دا، له ماله کانتان دا نوێژه کانتان نه نجام
بده نو هه مووتان روبکهنه قودسو یه ک روگه تان هه بی، چونکه یه که یه تی له قیبله دا
ده بیته هوی یه که یه تی دلۆ دهروون.

بیگومان له سه ره تاوه فهرمانیا پی کرا: که هر که سه له مالی خوی دا
نوێژه کانیا نه نجام بدهن، بۆ نه وهی دوژمن پیان نه زانی و زیانیان پی نه گه یه نن و
له نایینه که یان ژوانیا نه که نه وه.

﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نهی موسا! مزگینی به خودا پرستان بده: به وه: که خودا
ده یانپاریزی و به سه ره دوژمن دا زالیان ده کاو له قیامه تیش دا ده یان خاته به هه شتی
به رینه وه.

مه راغی ده فهرموی: بۆیه نیسنادی مژده دانه که پال هه زه ته موسا دراوه،
چونکه مزگینی دان و ده ظیفه ی خاوه ن شه رعه ته، به لام له باره ی ریکه شتی
مزگه وتو په یه هندی نیوان خاوه ن بر واکان هارونیشی کردوه به یارمه تیده ره، چونکه

ته نه وه رڼک خستړو ته نظميه، ته گبيرو مو شاوهره يه، بهر وال ته يښ بؤ ته م جوړه
شتانه فخرمانده و ده زيرو يارمه تيد راني پيکه وه نه خشه ي بؤ ده کيښن!

مامۆستا سەيید لەراقەوی ئەم ئایەتەدا دەفەرمووی: ئەم تەعبیثە گیانی یە
وێرای تەعبیثە ی نىظامى بەیەكەوێ پێویستی یەكی سەرەكین بۆ تاكو كۆمەڵ.
بەتایبەتى پێش روپەرپوونەوێ هەلگىرسانى شەرو هەرا، وێ دەچێ هەندێ كەس
ئەم تەعبیثە گیانى یە بەشتىكى گرىنگ نەزانن، بەلام تاقىكردنەوێ كانو روداوێ كان
تا ئىستاش ئامارە بەئەوێ دەكەن: كە عەقىدەو بیرو باوێ چەكی هەری كارى گەرە
بۆ جەنگو روپەرپوونەوێ، چونكە چەكو ئامبیری جەنگ لە دەستی سەربازىكى
بێ بیرو باوێردا لەكاتى تەنگانەو شەردا هیچ بایهى خێكى نیە.

ئەم تەجربەو تاقىکردنەو ھىي پەرەردگار راى دەنوئىنى بەسەر تاقمى خاوەن باوەردا، بۆ ئەو ھى بىکەنە سەرمەشق بۆخۆيان تايبەت نىيە بەنەتەو ھى نىسرائىلەو، بەلکەو ئەمە تاقىکردنەو ھى کى ئىمانى پوختە، ھەموو گورۆھىکى خاوەن باوەر دەگرێتەو.

وئڊه چي موسولماناني ته مړو يان سبه ي له ولايتيک يان له زور ولاتا وایان
لي بي راوه دو بنرینو بکه ونه بارود وځيکي واوه نه ویرن به ناشکرا شه عاتيري
ثاييني خويان ته نجام بدن، وه کوو چوڼ له سره ده مي فيرعه ون دا باو بووه. بويه
بهره ردگار موسولمانان شاره زا ده کا بو چنه ده لوښتو کرده وديه ک:

۱- گۆشه گیریی له کۆمه لگای نه فامی به هه موو پیسی و بۆگه نی به وه.

۲- موسولمانان خويان ريک بخه نو دلو دهر ووني خويان پاک بکه نه وه

خویان رایینزو چاوہروانی وادہو بہ لینی خودا بن!

۳- خۆیان له پهرستگای نه فامان پياريزنو مالى موسولمانان بکه نه مزگه و وتو خودا پهرستی تیدا بکه نو و پرای نه م گوشه گیری و خو جیا کردنه وه له گۆمه لگای نه فامی و جاهیلی، جوړه ته نظم و ریکه خستنیکى ناو خۆیان نه نجام بدهن!

تیلینی:

که ده فهرموی: ﴿واجعلوا بیوتکم قبله وأقیموا الصلاة﴾ ناماژهی نه وهی
تیدایه: که پهروهردگار فرمانی به خاوهن باوه ران کردوه: که ماله کانیاں له بارو
دوختیکی تایبه تی دا بکه نه مزگهوت، بۆ نه وهی فیرعهون زیان به نوژ کهره کان
نه گه یه نی؛ چونکه به نوئیسرا ئلی به کان پشش نهو کاته ده بوایه له مزگهوتو
که نیسه کانیاں دا نوژه کانیاں نه نجام بدهن، فیرعهون په رستگا کانی روخاندنو
له به جیهینانی نوژ مه نی کردن، نه مجار پهروهردگار نیگای بۆ موساو هارون
کرد: که چند مالیک هه لېژیرن له میصرداو بیکه نه شوینی نوژو خودا په رستی و
رویکه نه بهیتولمه قدیس. نه مه نیشانه ی نه وه یه نه وه ده گه یه نی که روکردنه
قیبله له نوژدا له شهرعی موسادا هه بوه.

زانایانی نیسلامو شهرعزانه کان له م ثایه ته نه وه یان ده رهیناوه: که دروسته
موسولمان نوژ له ماله وه بکا، که سیك بیانوی هه بوو به مجوره نه خوش بوو،
یان ترسی هه بوو به چوونی بۆ جهماعهتو جومعه نه خوشی به که ی زیاد ده کا، یان
ترسی سته می کاربه ده ستانی هه بوو، ده ترسا زیانی مالی یان جهسته بی پی
بگه یه ندری، یان بارانو زریانو قورو چلپاو یان به فرو به سته لک بوو، یان کابرا
نه خوشیکی لایوو، خهریکی گیانکیشان بوو، که سی تر نه بوو ناگای لی بی، ئاله م
حالانه دا یان به م جوړه بیانوانه وه موسولمان ده توانی نه چی بۆ مزگهوتو
له ماله وه نوژه کانی نه نجام بدا.

ههر به م بۆ نه وه زانایانی شهرع راجیایی و خیلافیکی تریان خستوته رو
ده رباردی نوژی ته راویح له شهوانی ره مه زاندا نایا له ماله وه بکرین باشتره یان
له مزگهوت دا؟؟

نیمامی مالیکو نه بو یوسفو بریک له شافیعیه کان پتیاں وایه: نوژی
ته راویح؛ ته نانهت بۆ نهوانه ی تواناشیان هیه بچه مزگهوتو بیانوی شهرعیان
نیه، ههر له ماله وه بیکه ن خیری زیاتره، به لگه شیان نهو فهرموده یه یه که
بوخاری ریوایه تی کردوه: ده لی: پیغه مبه ر ﴿فهرمووه تی: (فعلیکم بالصلاة

فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنْ خَيْرَ الصَّلَاةِ صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ). به لام زور بهی زانایان فهرموویانه: نه نجامدانی تهراویح به جه ماعت باشترو گه وره تره، چونکه پیغه مبهر ﷺ له مزگهوت دا به جه ماعت نه نجامی داون، پاشان فهرمووی ده ترسم له سهرتان فهرض بکریو نه نجامدانی تهراویح به جه ماعت بپیته فهرزی عیدین، نیتروازی له نه نجامدانی تهراویح به جه ماعت هیئاو فهرمووی: (فَعَلَيْكُمْ بِالصَّلَاةِ فِي بُيُوتِكُمْ).

له لایه کی تره وه هاوه لانی پیغه مبهر ﷺ دواى له دونیا ده رچوونی پیغه مبهر ﷺ له مزگهوت دا به جیا جیا نویژی تهراویحیان ده کرد، ته مجار حهرزه تی عودهر کوی کردنه وه نه نجامدانی تهراویحی به کومه لن هیئایه کایه وه، نیترو لسه ر نه مه کار چه سپاو کورا دامه زرا.

۴- دوعا کردنی موسا له فیرعه ونو تاقمه که ی

وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ عَاتَبْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾ قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

دواى نه وه ی حهرزه تی موسا موعجیزه ی جوړاو جوړی نیشان دانو به لته ی راستی پیغه مبهرايه تی خو ی چه سپاند، که چی هه سستی کرد: که فیرعه ونو تاقمه که ی سوورن له سهر نینکاریو نیمان نه هیئان، نیترو دوعای له فیرعه ونو دارو ده سته که ی کردو وتی: خودایه! نه وانه سوورن له سهر مانه وه له سهر کونهر و

دونیایان خوش دهوئ، نازو نیعمه تی زورت پی داونو له خوشی و رابواردن دا ده تلینه وه و غه رابوونو گوئ به بانگه وازی من ناده ن.

تیبنو که شیر ده فمرموی: ثم دعوا کردندهی موسا له فیرعه ونو تاقمه که ی له بهر خاتری نایین بوو، له بهر خاتری خودا رقی هه لساو دوعای لی کردن، ته مهش پاش شه وه ی بوی ده رکه وت: که خیر له ناوچاویان به دی نا کرئو هیوای موسولمانبوونی پی نه مان شه و کاته دوعای لی کردن، وه کوو چون له وه پیش حه زره تی نوح که له تیمانه یانی قه ومه که ی ناومید بوو، دوعای لی کردن. وتی: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ ذِيَارًا. إِنَّكَ إِنْ تَذَرْنِي يَضِلُّوا عِبَادَكَ، وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِاجِرًا كَفَّارًا﴾ نوح/ ۲۶-۲۷. نیتر پهروه ردگار دوعا که ی موسای قبوول کردو نیگای بۆ موسا و هارون کرد که دوعا که یان گیرا بووه.

ده فمرموی: ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ واته: دواي شه وه ی فیرعه ونو کومه له که ی بانگه وازی حه زره تی موسایان رت کرده وه و سوور بسوون له سهر کوفری خویان، موسا وتی: پهروه ردگارا! ته تو له دونیادا شه ونده ت نازو نیعمه ت داوه به فیرعه ونو تاقمه که ی له خویان بایی بوون، شه ونده ت پو شاکي جوانو خشل و زیرو زیوو ناوماو مالو سامانو خوشی زیانت پی به خشیون، کشتو کالو باغو بیستانو ناژه لت هینده بۆ زور کردن، خویان له خو گزراوه گوئ به بانگه وازی نیمه ناده ن: ﴿رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ﴾ خو: ایه! شه نازو نیعمه ته ی پی ت داوون سهری به وه کیشاوه: که ویرای گومرایي خویان که سانی دیکه ش گومرا بکه ن! وه کوو له شوینیکی تردا ده فمرموی: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ العلق/ ۶-۷.

شایانی باسه زانستی شوینه وار ناسی و لی کولینه وه و پشکنینی گزری فیرعه ونه کانی میصر گه واهی شه ده دن: که فیرعه ون خاوه ن زیرو زیوو دارایی و ده سه لاتیکی فراوان بوو، شه هه موو زیرو زیوو خشل و شته عه تیکانه ی که

دۆزراونهوه ده دۆزرنهوه نهوه هه موو نه ههراو با له خانه و گوپی سه رنج راکیشو په یکه رانه، نیشانه ی نهوه ن که شاره ستانیه تو حه ضارته لهو روژگارده دا زور پیشکه وتوو بووه. قورشان بهو دوو سی وشه یه ئامازه بو نهوه شاره ستانیه تو پیشکه وتویی به ده کا.

(لام) ی (الیضلوا) پی ده گوتری (لام) عاقیبه ت یان (لام) ی سه یرو رته. وه کوو چۆن (لام) ی (الیكون) له نایه تی ﴿فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا﴾ القصص/ ۸. دا (لام) ی عاقیبه ته. که وایوو (لام) ی (الیضلوا) له نایه ته که ی نیره دا (لام) ی عاقیبه تو سه رنه جامه، واته: سه رنه جام گه لو نه ته وه ی فیرعه ون گومرا بوون، ده شگونجی بلیین: (لام) ه که (لام) ی ته علیله (لام) ی باییه سه. به لام به گویره ی ظاهیرو روا له ت نه ک له حه قیقه تو واقع دا.

واته: په روه ردگار کاتی که نهوه هه موو خوشی و مالو سامانه ی دا به نه ته وه ی فیرعه ون، نه و مالو سامانه بووه هوکاری زیده گومرایی و کافر بوونیان، نه م حالو چۆنیه ته یان ده ق ده شو به یته حالو چۆنیه تی که سی که مالو سامانی درایی تی بو نه وه ی گومرا بی. که وایو نه گهر (لام) ه که به (لام) ی ته علیلو باییه س دابیین ده بی ناوا مانای بکه یین.

﴿رَبَّنَا أَطْمِسْ عَلَيَّ أَمْوَالَهُمْ﴾ خودایه! مالو سامانیان مه حوو که ره وه، شوینه واری مالو سامانیان به پیوه مه هیله، هه رچی هه یانه له مالو ملکو باغو بیستانو ئاژه ل له ناویان به ره و بیفه وتینه! ﴿وَأَشْدُدْ عَلَيَّ قُلُوبَهُمْ﴾ دلیان مۆرکه ره دایخه و قه ساوه ت دایگری ﴿فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ ئیمان نه هیین هه تا سزای به نیشیان بو دی، جا لهو کاته دا که هه زره تی موسا نه م دو عایانه ی ده کرد هه زره تی هارونیش نامین نامینی بو ده کرد، نیتر په روه ردگار فهرمووی: ﴿قَدْ أَجِبتُ دَعْوَتَكُمْ﴾ تهوا دو عاکه تانمان قبول کرد، چۆنتان داوا

کردو حزتان لی بوو ناوامان بریاردا، ثالی فیرعمون به خویانو مالو سامانیانه وه له بیخ ده ریان دینین.

﴿فَاسْتَقِمْ﴾ ئیوه یش له سمر گه یاندنی په یامی خۆتان بهردوام بنو که متمرخمی مه کن، بانگه وازی بو حقو خودا پرستی بهر یکتو پیکی نه نجام بدن ﴿وَلَا تَتَّبِعَنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ شوین ریبازی نه وانه مه که ون: که نازانن دابو نه پرستی خودا له بوونه وهردا چونه، ئیوه شوین ریبازی نه و نه فامانه مه که ون که هه له شه کارو چه واشه کارن، بتمانیهان به واده ی خودا نیه، په له ده که ونو پیش وخت داوای نه نجامدانی کار ده که ن!

شایانی باسه دوعا گیرا بوون کاتی تایبه تی هیه، په وهردگار له زانستی خۆیدا کاتیکی تایبه تی بو مه زنده کردوه، به گوهری نه و زانیاری و مه زنده کردنه نزا که گیرا ده بی، واته: به ویستی خودا دوعا گیرا ده بی نه ک به گوهری ویستی بهنده، په له کردن له گیرا بوونی دوعا نه فامی و نه زانیه، که سیک په له بکا له گیرا بوونی دوعا نیشانه ی بی نه ده بی و نه فامی به در حق به خودا، له هه مان کاتدا نیشانه ی هه بوونی شکو گومانه به واده ی خودا، بۆیه په وهردگار به حه زره تی موساو هارونی فهرموو: ﴿قَدْ أَجِيبْتُ دَعْوَتَكُمْ فَاستَقِمْ، وَلَا تَتَّبِعَنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ واته: ریکای که سانی که مه گرن که ده رباری حه قیقه تی واده و به لینی خودا ناگادار نین.. نازانن دابو نه پرستی خودا له بوونه وهردا چونه و چۆن نیه.

۵- خنکاندنی فیرعهون و تاقمهکهی، رزگار کردنی نهتهوهی

ئیسرائیل

﴿ وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ وَبَغْبَاً

وَعَدُوا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ

بِهِ بَنُوا إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَالَتْنِ وَقَدْ عَصَيْتَ

قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ

لِمَنْ خَلَقَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا

أَخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا

كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

ئەمە بەشی پێنجەمە لەچیرۆکی حەزرەتی موسا و ھاروون لەگەڵ فیرعهوندا
وہ کوو زانیمان سەرەتا چیرۆکە کہ بەگفتو گوو حیوار دەست پئی دەکا، ئەمجار
بەچیرۆکی سیحریازەکانو پاشان ئیمانھێنانی ھەندئ گەنجو لاوی بەنوئیسرائیلی
ئەمجار بەدوعاو پارانەوہی حەزرەتی موسا و داوای بەھیلاککردنی فیرعە
تاقمەکە.

ئەمجار کوتایی چیرۆکە کہ بەوہ دینی: کہ خودا ١٠ وعاي حەزرەتی موسای
گیرا کردو، فەرمانی بە بەنوئیسرائیلییەکان کرد: کہ لەکاتیکی دیاریکراودا
لەمیسر بپۆنە دەری، ھۆکاری چوونەدەرەوہشی بۆ گونجاندن، فیرعهون ناگادری

نهم که یزو به نه نه بوو، هر چه نده موسا و هارونو شوینکه وتوانیان لاوازو بی دهسه لات بوونو فیرعه ونو تاقمه که ی دهسه لات دارو به یزو توانا بوون، به لام به لام چونکه خودا یارمه تی موسای دا فیرعه ونو داروده سته که ی له ناویردنو ده فرموی: ﴿وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا﴾ واته: به نوئیسراییلی به کانمان له ده ریا په رانده وه، په راننده وه که یان به کومه کی و یارمه تی نیمه بوو، ده ریا مان بو شق کردن، په رینه وه که یان بهو شیوه نا ناسایی به، موعجیزه کی تری موسا بوو، نیشانه کی تری راستی پیغه مبه ریه تی نه بوو، فیرعه ونو یاساوله کانی شوینیان که وتن، ده یانه ویست سته میان لی بکه نو قه لاچویان بکه ن.

وه کوو ده لین: به نوئیسراییلی به کان کاتییک له خزمهت حه زره تی موسا دا له میصر چونده ده شه شصده هزار شهر که یون نه مه جگه له ژنو مندالو پیرو که نه فت. جاوه کوو ده لین: به نوئیسراییلی به کان پیش نه وه ی میصر به جی یلن خشلو زیرو کی زوریان له قیبطی به کان وهر گرتبوو، جا که ره یان کردو له میصر وده رکه وتن له گهل خویان دا نهم خشلو زیره شیان بردبوو، به مهش فیرعه ون به ته واوی رقی هه لساو هه رسانی لی هه لگیرا، تیر به سوپایه کی زورو بی شوماره وه شوینیان که وت، له کاتی خوره لاتا له که نار ده ریا سوور (ده ریا سویر) پیان گه شت، تیر که به نوئیسراییلی به کان نهم سوپا زوره ی فیرعه ونیان بینی، ترسیان لی نیشتو نه ژنویان شکا؛ چونکه پیشیان ده ریا بوو، پاشیان سوپای فیرعه ون بوو، تیر په روه ردگار نیگای بو حه زره تی موسا کرد: که به عه صاکه ی له ده ریا بدا، ته ویش عه صاکه ی له ده ریا داو ده ریا شق بوو رباز رباز بوو، دوانزه ریگای تیکه وت، ته باری نیوان ریگاگان به ته ندازه ی کیوکی گه وره ده یواند، بو نه وه ی هه رتایه فیه کیان به ریگای تایبه تی خوی به پرته وه، که ده ریا شق بوو ریگاگانی تیکه وتن، په روه ردگار بایه کی هه لکرد ریگاگانی وشکو برینگ کرده وه. تیر به نوئیسراییلی به کان که وتنهری و له ده ریا په رینه وه، کاتییک دواکه سیان له لیواری نه به ری ده ریا وه په رینه وه، فیرعه ونو تاقمه که ی له

لاوه گه ییشتنه لئواری ده ریا، که فیرعه ون دیمه نی ریگاکانی بینی ترسی لی نیشته ویستی بگه ریته وه، پاشان بزیری دا شوین به نوئیسرا نیلی به کان بکه وی، به خیزانه که ی خوی گوت: به نوئیسرا نیل له ئیمه شیاو ترنین بو روشتن به ناو ده ریادا، نیتر تیگرا هه موویان ملیان له ناو ده ریا نا، کاتیگ هه موویان که وتنه ناوه راستی ده ریا وه، پهروه ردگار فهرمانی به ده ریا کرد: که ویک بیته وه وه هه موانیان له نیوخو بگری، نه وه بوو ده ریا ویک هاته وه که سیان رزگاریان نه بوو، نیتر شه پوله کانی ده ریا جهسته کانیان به رزو نزم ده کرده وه فیرعه ون ژیر شه پوله کان که وتو مهرگ یه خه ی پی گرت، ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرْقُ﴾ هه تا خنکان لی نزیگ بوه وه دلیا بوو: تازه رزگاریونی نیه ﴿قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وتی: بزوام هینا: که هیچ خودایه ک نیه جگه لهو خودایه ی: که نه ته وه ی نیسرا نیل نیمانیان پی هینا وه، وه من له پی پی موسو لمانانم. من یه کیکم له وانه ی گهرد نکه چی فهرمانی پهروه ردگارن، من که له وه پیش نینکاری نایه ته کانی خودام ده کردو به ره ره کانی پیغه مبه ره که یم ده کرد، نیستا وایه شیمان بوومه وه نیمانم هینا وه. سی جار نیمانه یانی خوی راگیانده به ته مای نه وه بوو: نیمانی لی وه ریگری و له خنکان رزگاری بی، به لام تازه کار له کار ترازا وه نه وه سهرده مه تیپه ری نیمانه یان قبول بی، نیمانه یان که ی کاتی ناو میدی و دهس له خو به ردان و غه ره ی مردن بووه لی وه رنا گیری. وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموئ: ﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا: آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكُفِّرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ فَلَمْ يَكْ يَنْفَعَهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا، سُنَّةُ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ، وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ﴾ غافر/ ۸۴-۸۵.

بویه پهروه ردگار له وه لامی فیرعه ون دا ده فهرموئ: ﴿الآن وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ نایا نیستا نیمان ده هینی، تازه بپروا به ده سه لاته خودایه تی خوداو به یامی موسا ده که ی؟ له حالیکدا تو له وه پیش له خودا یاخی بووی و خهریکی ناشویگریانو فیتنه جوئی بووی له سه ره وی، بو خوت گومراو

سهرلی شیواو بووی، هه منیشه خهریکی گومراکردنی کهسانی دیکه بووی. ئیستا که له ژبان ناتومید بوو ده زانی کار له کار ترازواه نه مجار ئیمان دینی؟! بوچی پیش نه وهی ده رگای تویهو په شیمانیت له سهر دابخری ئیمانته نه هینا؟!

﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً﴾ نه مپرو لاشه کهت به بی گیان بهرز ده کهینه وه بو سهر بهرزایی به ک، نه وانیه برزاییان به له ناوچوونی تو نیه بادلنیا بن له مردنی تو، بو نه وهی بیته په ندو عیبرهت بو ناده میزادانی دوا خۆت، به تیفکرین له سهر نجامو به سهر هاتی تو ته مبی ببن، واز له سهر پیچی فهرمانی خودا ببن، واز له کوفرو بی دینی ببن، چیدی ناشوبو فیتنه له سهر زهوی بهریا نه کهن. شهریک بو خودا دانه تیزو لافی خودایه تی لی نه دن. ته مبی بسبو بزائن خودا وادهو به ئینی خۆی به جی دینی، نه وادهی که داویه تی به پیغه مبهرا نه نجامی ده دا، هه روا هه ره شهی بو دوژمنانی نه نجام ده دا!

دهی باملهو ره کانی مه کهه وه موو ملهوپرانی تر بترسن له قارو غه زه بی خودا، چونکه پهروه رداگار که مالی قودره تو زانیاری ته وای هیهو به ویستو ئیرادهی خۆی چی بوئ ده یکاو چۆنی هه زلی بی ناوا نه نجامی ده دا.

فیرعه ون نازناوه بو پاشاکانی میصر. ناوی خۆی منییتاج بووه کورپی ره مسیس بووه سالی ۱۲۲۵ ی پ.ز تو پیندراوه.

پاش خنکانی له ناو ده ریادا لاشه کهی رزگار کراوه، تا ئیستا نهو جه ستهیه له موزه خانه ی شوینه واری میصری دا له شاری قاهیره هه لگیراوه، زور کهس که ده چی بو سهیری نه هرامه کازو شوینه واره کانی قاهیره نه و لاشه یه به چاوی خۆی ده بینن. وه کوو ده لئین: ئیستاش شوینه واری سویراوی ناوی ده ریای پیوه دیاره.

به ده ر خستنه وهی لاشه کهی فیرعه ون په ندو ئاموژگارییه بو هه موو ملهوپرک، بو ههر که سیک لافی خودایه تی لی بداو پروانی به تاکو ته نهایی خودا نه بی.

لاشه کهی فیرعه ون نه وه مان تیده گیه نی که نهو زور له وه که متره بیته خودا، چونکه خودا نابی بمری، ده بی هه منیشه زیندوو به ناگابی.

رافه که رانی قورئان ده فهرمون: حیکمهت له زگار کردنی لاشه ی فیرعه ون
دوای خنکانی نه وه یه: که سائیک هه بوون پێیان وابوو: فیرعه ون خودایه و نامرئ،
نیتر پهروه ردگار ویستی خه لکی به چاوی خویان به مردویی بیبینن و بهو شیوه
زه لیل و هیچو پووچی به چاویان پێ بکهوئ و دلنیا بن که گۆره هه بووه. بزائن نهو
که سه ی دوئیی لافی خودایه تی لی ده داو نهو هه موو پلهو پایه ی بۆخوی دان بوو
نه مرۆ چه ند زه لیل و بئ ده سه لاتو هیچ له بارانه بووه!

﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ﴾ واته: زوربه ی زۆری ئاده میزادان
بئ ناگان له به لگه و ده لیلی جوړاو جوړی ئیمه ده رباره ی نهو ی که عیبادهت ته نیا
بۆ خودایه و که سی تر شیاوی خودایه تی نیه، بهو نیشانه و به لگانه په ند ئامیز
نابن، عیبه رت و ده رناگرن، چونکه بیر له هۆکارو ناکامی روداو هه کان ناکه نه وه!

نه مجار پهروه ردگار په رده به سه ر مه شه ده ی کوئایی دیارده دلتنه زینه کان
داده داته وه، په رده به سه ر مه شه ده ی یاخی بوون و فساد و رکه به ری و
ته حه ددا کردنی خوداو به ندایه تی بۆنه کردنی دا داده داته وه و به چاوتر و کاتیک
دیمه ئیکی تر دینیته پیشه وه و، سه ره نجامی به نوئیسرانیلی به کان له دوا
له ناوچوونی فیرعه ون و روداوی چه ند سه رده و چینه تووژیکیان ده خاته
سه رشاشه ی ته له فیزیۆنی خودایی و ده فهرموئ:

﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِیْلَ مَبْوَءَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ بیکومان
دوای فهوتانو له ناچوونی فیرعه ون، نه ته وه ی ئیسرائیل مان له شوئییکی گونجاو و
له بار نیشه جئ کردن، رزق و رۆژی زۆرو زه به نده مان به سه ردا باراندن، له ولاتی
شام و فهله ستین دا نیشه جئمان کردن، له ولاتیکی ئاودارو سازگارو ئاوو هه و
گونجاودا ژیا نیا ن به سه ر برد، خێرو بیری زۆرمان به سه ردا رشتن، میسه و
دانه و ئله و ناژه و باخ و بیستان و جوړه ها و ه سائیلی به خته وه ری زینه تمان بۆ دا بین
کردن!!

بیگومان لهوه پێش پهروهردگار لهسه زوبانی پیغه مبهرائی وه کوو حەزرەتی
ئێبراهیمو ئیسحاقو یه عقوب واده ی به به نوئیسرانیلی یه کان دابوو: که خاکی
فهلهستینیان بداتی به لام: که له دوایی دا پروایان به پیغه مبهرائی نێردراو بو سهریان
نه کرد، به تایبه تی: که بانگه وازی حەزرەتی عیساو حەزرەتی موحه ممه دیان
ره تکرده وه، پهروهردگار شهو خه لافه ته ی لی ستاندنوه، ئیتر له وه دوا هیچ
ما فیککی نیشته جی بوونیان له خاکی فهلهستین دا نه ماوه ..

زانایانی تهفسیر دهرباره ی پیناسه ی به نوئیسرانیل له م نایه ته دوو

رایان ههیه:

- ۱- هه ندیکیان ده لێن: مبهست به به نی ئیسرائیل لێره دا شهو جوله کانهن: که
له سه رده می حەزرەتی موسادا بوون! جا به گوێره ی نهم رایه، مبهست به (مبوا
صدق) ولاتی میصرو شامه. مبهست به (طیبات) یش خێرو بیری شهو ولاتانه یه.
- ۲- هه ندیکێ تریان ده لێن: مبهست به (بنی اسرائیل) شهو جوله کانه ی
هاوچه رخی پیغه مبهری ئیسلامن ﷺ شه مه رای زوریه ی زۆری رافه که رانی قورثانه.
ده لێن: مبهست هۆزو خێله جووه کانی مه دینه وه ده وریه ی مه دینه ن، واته:
(به نو قوره یظه و به نو نه ضیرو به نو قه ینو قاع) ن. ده لێن: مبهست به (مبوا صدق)
ولاتی نێوان مه دینه یه وه مبهست به (الطیبات) شهو میوه وه بفر بوومه یه که له و
ولاته دا هه یه. مبهست به (العلم) له نایه تی دوایی دا قورثانی پیروژه، به مه جاز
به قورثان ده گو ترێ: عیلم، چونکه هۆی عیلمو زانیاری یه.

﴿فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ واته: به نوئیسرانیلیه کان نه که و تنه

دو به ره کی و راجیایی یه وه دهرباره ی نایینی خزیان ئیلا پاش شهو ی زانیارییان
ده ستگیر بوو، توواتیان خوێنده وه، هوکه کانی قیر بوون، یان شهوان نه که و تنه ناو
کیشه و دو به ره کی و ئیختلافه وه دهرباره ی حەزرەتی موحه ممه د ﷺ ئیلا پاش
شهو ی راستی شهو زاته یان بو ده رکه وت، ره وشتو نیشانه و مو عجیزه کانیان
بینین، چونکه شهوان پێش هاتنی پیغه مبهری ئیسلام دانیان ده نا

به پیغه مبه راسیه تی پیغه مبه ریک: که ناوی موحه ممه ده، کوک بوون له سهر راستی پیغه مبه رایه تی، ده یانگوت ههر له گهل نهو پیغه مبه ره هات نیمه نیشانه و ره وشته کانی ده زانین خیرا پیش هه موو کهس ئیمانی پی ده هینین، چونکه نهوان وه کوو کوپی خوین ده یانناسی، له م باره وه که نیشانه کانی له کتیبه ئاسمانیه کاندا روون کرابه وه، له ته وراتو ئینجیلدا نووسرابوو نهوان ده یان خوینده وه. که چی که پیغه مبه ره وانه کراو بانگه وازی خوئی بلار کرد وه، نهو که سه ی: که سه ده ها ساا بوو له کتیبه کانی خویندا ناو نیشانه کانیاں ده زانی و لافی نهو هشیان لی ده دا ههر که ره وانه کرا خیرا برۆای پی بکه ن، که چی که هاته سهریاں پروایان پی نه کرد، بریکیاں له بهر هه سوودی و پله و پایه خوشه ویسنی و ده سپرنی خه لکی نه فام ئیمانیان پی نه هینا و بانگه وازییه که یان ره تکرده وه، بریکی تریشیاں ئیمانیان پی هینا.

به کورتی نهوان له هیچ مه سه لیه کندا له بهر نه زانی نه که وتنه دوو بهر هکی و کیشه وه، به لکوو پاش نه وه ی زانیاریان ده ستگیر بوو، نهو کاته راجیایی و کیشه یان تیکه وت: که ده بویه دوو بهر هکیان تی نه که وئی.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ واته: بیگو مان خودای تو نهی موحه ممه ده! روژی قیامت ناوانیاں ده کاو ده باره ی نهو مه سه لانه ی تییاں دا که وترونه کیشه وه حوکه و برپاری عادلانه ی خوئی ده رده کا، حهق و به تال لیک جیا ده کاته وه، راستلان رزگار ده کاو ده یان خاته به هه شته وه گومرپایانیش ده خاته ناو ناگری دۆزه خه وه.

جهخت کردنه وه له سهەر راستی قورئان ده باره ی شه وادهو

به لاینانه و هه ره شانه ی تییدا هاتوون

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ

الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا

تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ

اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

دواى شه وه ی پهروه ردگار هه والی له چیرۆکی پیغه مبهرا نی رابردوو دا؛ باسی
سهرگورشته ی هه زه ته ی (نوح و موسا و هارون) ی بۆ کردین: که چۆن یارمه ته ی دانو
به سهر ناحه زانیان دا زالی کردن؛ باسی دووبه ره کی نیوان به نوئیسرا نیلی به کانی کرد
به تابه ته ی له کاتی کندا زانیاریان پیگه یشتو حه قیقه تیان زانی، حه سوودی
خو یستی و ماده په رستی و کورسی خو شه ویستی وای لی کردن که برپوا
به پیغه مبهری ناخیزه مان نه کهن، نه مجار شه و شتانه ده خاته پو که راستی
قورئان ده چه سپینی ده باره ی شه واده و به لاینانه ی تییدا هاتوونو شه
هه ره شانه ی له خو ی گرتوونو رو ده کاته پیغه مبهرو مبه ته ی نو مه ته که یه ته ی و
ده فهرمو ی:

﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ نه ی پیغه مبهری خو شه ویست! نه گهر

له (فهز ی مه حال دا) شکو گومان ت لا پهیدا بوو ده باره ی راستی شه و قورئانه ی
به نیگا بۆت نیردرا وه و چیرۆکی پیغه مبهرا نی رابردوو ی وه کوو حه زه ته ی هوودو
نوح و موسا و هارونو هی تریشی له خو گرتوه، له فهز زیکدا گومان ت له حه قیقه ته و

راستی دا هه بوو، نه وه ﴿فَأَسْأَلِ الَّذِينَ يَقرءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ تۆ پرسیار له زانا کانی نه هلی کیتاب بکه، له مالمه کانی جولکه بپرسه؛ له نه وانه پرسیار بکه که له پیش تۆدا ته وپاتیان خویندۆ ته وه، نه وان زانیارییه کی ته وایان هه یه ده باره ی راستی نهو نیگایه ی بۆ تۆ نیردراوه.

له راستی دا هیچ کاتی پیغه مبهه ده باره ی راستی په یامه که یو نیگاو سروشێ: که بۆ ده هات گومانی نه بوو و پرسیاریشی له مالمه کانی جولکه که له م باره وه نه کرده، وه کوو ریوایه ت کراوه له پیغه مبهه وه ﴿لَا أُشْكُ وَلَا أَسْأَلُ﴾ ده ی که وایی: نه وه مانای چی؟ نه گهر شکو کومانت هه بوو؟ هه لبه ته مه به ست به ﴿فَأَسْأَلِ الَّذِينَ يَقرءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ نیهاله کردنیانه به زانیرو زانست نه ک وه صفدار کردنی پیغه مبهه یی به شکو گومان.

نیبنو عه بیاس فهرمویه تی: نه، سویندم به خودا هه رگیز پیغه مبهه ﴿لَا أُشْكُ وَلَا أَسْأَلُ﴾ ده ی فهرموو: ﴿لَا أُشْكُ وَلَا أَسْأَلُ﴾ به لکوو شایه دی ده دم که نهو قورئانه حه قه وه له حه قه وه هاتوه.

رای په سه ند بۆ رافه کردنی نهو نایه ته نه وه یه: که بلیین: خیطابه که بۆ بیسه ره (جا هه ر بیسه ریک بێ) یان خیطابه که بۆ پیغه مبهه وه مه به ست ئومه ته که یه تی. نه مه ش جوړه ته عبیریکی باوو بار پیوه گرتوه له زمانی عه ره بی دا، هه روه ها دانانی نه گهر له شتی کدا، بۆ نه فیی نه گهری هه بوونی، جوړه ته عبیریکی ئولفه ت پیوه گیراوه له ناو عه ره بدا. وه کوو نه وه حه زه تی عیسا علیه السلام ده فهرموو: ﴿إِنْ كُنْتُ قُلْتُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ﴾ المائدة/ ۱۱۶. لییه دا حه زه تی عیسا ده زانی که نهو قسه یه ی نه کرده، وه لی به شیوه ی نه گهرو فهرزی مه حال ئاراسته ی ده کا بۆ نه وه ی بیکاته به لگه: که نهو قسه یه ی نه گوتوه. چونکه نه گهر بیگوتایه، خودا ده ی زانی ناخۆ گوتویه تی یان نه یگوتوه.

وه لی نه م جوړه ئاراسته کردنه تیلنیشانی نه وه ده کا: که نهو کاته پیغه مبهه ﴿تَوَّشَىٰ﴾ چه ند نا په حه تی و نه زمه یه ک له دوایه ک بووه، به تایبه تی نهو نه زه وه

ناره حه تیانه ی دوای رودای شهوره وی (الأسراء) تووشیان هات؛ شهو بهوو: بریک لهوانه ی موسولمان بویوون پاشگه زبوونه وه، چونکه بروایان به میعراج نه کرد. له دوای مردنی خاتوخه دیجه ی خیزانی و مردنی شه بوطالیب، فشار خسته سهر پیغه مبهرو هاوه لانی له لایهن کافره کانی قوره شهوه زیاتر پهره ی سهند، تا شه ندازه یه ک بانگه وازی نیسلامی جوړه راوه ستان و جمودیکی به سهردا هات؛ هه موو نم دیاردانه کاریان له دل و دهروونی پیغه مبهرو ځکه کرد، نیترو پهره ردگار بهم جوړه جهخت له سهرکردنه شهو کاردا ناوه یه له دل و دهروونی پیغه مبهرو دهرده هاوی و زیده یه قینی پی ده به خشی!

ده فرموی: ﴿لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ سویند بی په یامی حه قو راستو ناشکرات بو هاتووه، هیچ شکو گومانی تیدا نیه، شهو هه والانه ی له قورنان دا بو ت هاتون راستو حه قن، تو فروستاده و رهوانه کراوی پهره ردگاری، جوله که و مه سیحی به کان شهو راستی به ده زانن چونکه له کتیبه ناسمانییه کانی خویان دا نیشانه و وه صفی تو یان خویندو شه وه ده زانن، که وایی هیچ گومانت له پیغه مبهرا یه تی خوت دا نه بی، دلنیا به شهوه ی بو ت نیردراوه راستو حه قه.

شه مهش دلنیا کردنیکی تره بو موسولمانانو پی زاناندنیانه: که ناو نیشانو ره وشتی پیغه مبهرو که یان له کتیبه ناسمانییه کانی پیشوودا تو مار کراوه و لای خاوه نامه کان عه یانو نومایانه .. وه کو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ الاعراف/ ۱۵۷.

﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ شه ی پیغه مبهرو به هیچ جوړیک نه چی له پیړی شهوانه بی: که نایاتی خودا به در و ده خه نه وه، به لکه کانی تا کو ته نهایی خودا رت ده که نه وه، ده لیس: خودا ناتوانی ناده میزاد بکاته پیغه مبهرو رهوانه ی بکا بو سهر گهلو نه شهوه کان، شه گهر وا بکه ی ده چی به پیړی شهوانه ی خه ساره تمه ندی دویا و قیامت بوون، خودی

خۆیان به خه سار داوه، خۆیان له ئیمانیهێنان بیهش کردوه، کامهرانی و خوش بهختی دونیا و قیامهتیان له کیس خۆیان داوه.

ئه مجار نه گهر نه وهی بۆ پیغه مبه ر هاتوو ه پهیامی حه قه و شگهو گو مانی تیدا نه، نهی هه ق چیه نه وه له که له سه ر سه ریچی کردنو گو ی پی نه دان به پهیامی حه ق به رده وامن؟!

هۆیه که نه وه یه: قه زاو قه ده ری خودا، دابو نه پیتی پهروه ردگار داخرازی نه وه یه: هه ر که سه یکه نه سه بابی هیدایهت ده سه به ر نه کا هیدایهت نا دهی، که سه یکه چاو نه کاته وه روناکی نا بین، که سه یکه هه سه ته کانی خۆی له کار بها سوو دیان لی نا بین، سه ره نه جامی بۆ گو مری یه وه سه ری لی شیوا وه، هه رچه نه ده به لگه و نه شانه هه بن نه گه ر هه سه تی ارانه تی یان نه فکری، ئاماده باشی هیدایه تی تیدا نه بی هه چ که لکی که له وه به لگانه نا بین، چونکه نه مه دابو نه پیتو باوی خودایه و وای به ریار داوه وه ده فهر مو ی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نه وانه ی به ریری خودایان بۆ ده رچوو ه به وه: که سه زایان بدا، هو کمی خودایان به سه ردا چه سپا وه به سه زا به گو تیره ی سو نه ته تی پهروه ردگار له مه خلو وقاتی خۆی دا له م رو وه: که ئاماده باشی نه وه یان تیدا نه هیدایهت وه به رگه رن، نه وانه هه رگه زاو هه رگه ز ئیمان نا هه بن، چونکه له کو فرو یاخی بوون دا رۆچوون، له تا وندا نه قوم بوون، په شتیان له نه شانه کانی خودا هه لکروه، روو له وه به لگانه وه رده گه رن که خودا له بوونه وه ردا دایان و.

نه مه ش مانای وا نه خودا ری گای ئیمانیهێنانیان لی ده گری و نا هیللی موسو لمان بن، به لکو و مانای وایه: نه وان بۆ خۆیان ری بازی گو فریان هه لێ ژارد وه که سه بی بی دینی یان کرد وه!

به کورتی که سه یکه به گو تیره ی زانیاری خودا کافر بوو، یان موسو لمان بوو، ده بی نه و کو فره یان نه و ئیمان به یته جی، چونکه زانستی خودا هه له نا کا.

جا هه ر که سه یکه له عه یلمی خودا دا به کافر دا ترابی و به ریری خودا له سه ر کافر بوونی درابی نه وانه ئیمان نا هه بن. ﴿وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ

الْأَلِيمُ ﴿۱﴾ ته نانه ت نه گهر هه موو نایاتو نیشانه که ونیه کانیاں بۆ بۆ به چاوی
 خویان بیانبینن، ههرچی نیشانه ی زانستی و قورنانی هیه بۆیان بۆ ته وانه نیمان
 ناهینن، چهند نیشانه و موعجیزه ی موسا که قوره شیبیه کان داوات لی ده کهن
 بۆیان بنوینن، وه کوو هه لقولانی جوگهو جویار، بهرزبونوه بۆ ئاسمان، دارایی
 باغو باغات، قورنان که بۆخوی نیشانه ی ته وهیه: که له خوداوه هاتوو، نه گهر نه م
 نیشانانه و دهیان به لگهی تری سهرئاسا ببینن ته وانه برپا ناکهن، ههتا سزای
 به ئیش و نازارو کوشنده یان بۆ نهیی، نه و کاتهش نیمانه یان بۆ سووده، وه کوو
 چون نیمانه یانی فیرعه ون سوودی نه بوو، چونکه نیمانه یانی سهره مهرگ بوو،
 نیمانی سهره مهرگو کاتی غهرغهره وهرناگیرن. وه کوو له شوینیکی تردا
 ده فرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ، وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ
 كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا، مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
 يَجْهَلُونَ﴾ الانعام/ ۱۱۱.

چیرۆکی هه زه تی یونس ﴿۱۰﴾ له گه ل نه ته وه که ی دا

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُّونُسَ لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا
 عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۹۸﴾ وَلَوْ
 شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ
 يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۹۹﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ
 الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۰۰﴾

نه مه چیرۆکی سییه مه له و چیرۆکانه ی نه م سووره ته له خوی گرتوون، نه م
 به سه بردهیه: چیرۆکی هه زه تی یونس ﴿۱۰﴾!

نه م سۆ نایه تانه ی ئیره ته واکهری مانای نایه ته کانی پیشوونو دابو نه پرتی
 پهروه ردگار له بوونه وهردا شی ده که نه وه: که چون هه لسو که وتی کردوه له گه ل نه و

نه‌ته‌وانه‌ی پیغهمبهریان بۆسهر ره‌وانه کراون. هه‌روه‌ها باسی شه‌وه‌ش ده‌که‌ن: که په‌روه‌دگار ئاده‌میزادی وا دروست کردوه ئاماده‌باشی ئیمانه‌پێنانو مانه‌وه له‌سهر کوفرو کردنی کاری خێرو شه‌ریان تێدابی!

شه‌وه‌تا پاش شه‌وه‌ی په‌روه‌دگار له‌نایه‌تی پیشوودا شه‌وه‌ی راگه‌یانند: که شه‌وانه‌ی له‌زانستو زانیاری خودادا بریاری کوفرو بێدینی‌یان بۆ دراوه ئیمان ناهێنن و ههر به‌کافری ده‌مێننه‌وه، نه‌مجار به‌شوێن شه‌وه‌دا نه‌م نایه‌تانه‌ی هێنان بۆ شه‌وه‌ی بینه به‌لگه له‌سهر شه‌وه‌ی که گه‌لی (یونس) پاش کوفرو بێدینی ئیمانیان هێناو ئیمانه‌پێنانه که‌شیان سوود به‌خش بوو بۆیان، شه‌مه‌ش شه‌وه ده‌گه‌یه‌نی: که کافر دوو به‌شن؛ به‌شێکیان، خودا بریاری داوه به‌کافری بێمێنه‌وه و له‌سهر کوفر بمرن. به‌شێکیشیان خودا ده‌رباره‌یان بریاری داوه که ئیمان بێنن و به‌موسولمانی بمرن، ههر شتیکیش خودا بریاری له‌سهر دابی دێته‌جی.

په‌ندو عیبه‌رتیش له‌هێنانی نه‌م چیرۆکبو به‌سه‌ربردانه (چیرۆکی هه‌زره‌تی نوح، چیرۆکی هه‌زره‌تی موسا، چیرۆکی هه‌زره‌تی یونس) ره‌ددانه‌یه‌ی پروپاگه‌نده‌و چه‌واشه‌کاری کافره‌کان بوو، که به‌شێک له‌و چه‌واشه‌کارییه شه‌وه‌بوو: پیغهمبهر هه‌ره‌شه‌ی له‌قوریشیه‌کان کرد به‌سزاو عه‌زابو عه‌زابه‌که‌ش نه‌هات. ئیتر په‌روه‌دگار شه‌وه رۆن ده‌کاته‌وه: که دواکه‌وتنی هه‌ره‌شه‌کان کار ناکاته سهر راستی هاتنیان، به‌به‌لگه‌ی شه‌وه په‌روه‌دگار عه‌زایی له‌قه‌ومی نوح و قه‌ومی موسا و قه‌ومی یونس دواخست، پاشان شه‌وه عه‌زابه هه‌ره‌شه‌پێکراوه‌ی به‌سهر گه‌لی نوح و نه‌ته‌وه‌ی موسادا داو به‌و ده‌رده‌ی بردن، وه‌لی عه‌زایی قه‌ومی یونسی نه‌دا چونکه ئیمانیان هێنا.

وه‌کوو ئاشکرایه هه‌زره‌تی یونس، چوار جار له‌قورئاندا به‌ناوی خۆی ناوی هاتوه، له‌سوورته‌ی (النساء/۱۶۳) و له‌سوورته‌ی (الانعام/۸۶) و له‌سوورته‌ی (یونس/۹۸) و له‌سوورته‌ی (الصافات/۱۳۹) دا؛ به‌ناوه‌لناویش دوو جار ناوی هێنراوه له‌سوورته‌ی (الانبیاء/۸۷) دا: ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا النُّونُ مِنْ ذَهَبٍ مُفَاضٍ﴾ و له‌سوورته‌ی (القلم/۴۸) دا که ده‌فه‌رموی: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾

وَلَاتَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٩٨﴾ ئەم زاتە ناوی یونسە کۆپی
(مەتا) یە هەندیک دەلێن: یونسێ کۆپی ئەمەتایە.

پەرورەدگار نیگای کردو کردی بەفروستادەیی خۆیو ناردی بۆ سەر
دانیشتوانی نەینەوا (موصل) ئەوانیش بەدرۆیان خستەووە پەیامەکیان
رەتکردهووە، حەزەرەتی یونس هەپرەشەیی لێ کردن بەو کە ئەگەر ئیمان نەهێنن
پاش ماوەیەکی عەزابیان بۆ دای، هەندیک دەلێن: ماوەکە چل رۆژ بوو.

جا حەزەرەتی یونس پاش ئاراستەکردنی ئەم هەپرەشە بۆیان بۆخۆی بەرق
هەلساوی ئەو ولاتەیی بەجێ هێشتو بەرەو ولاتیکی تر کەوتە پاش ماوەیەکی
خەڵکە کە ترسانو کەوتنە گەڕان بەشوێنیا نەیاندۆزییەو، کە وادەیی هاتنی
عەزاب نزیک بوو، ئاسمان هەورو هەلا دایگرت، بەری ئاسمان بەهەوری
رەشی ترسناک گیراو هەورەکان لەزەوی نزیک بوونەو، بەجۆریک شارەکیان
دایۆشی، ئیتر دانیشتوانەکان بەتەواوی تینیان لێ پەیدا بوو، بەدوا حەزەرەتی
یونس دا گەڕانو نەیاندۆزییەو، ئیتر دڵنیابوون لەراستی هاتنی عەزابە کە،
هەموویان پۆشاکێ بزویان پۆشی، چوونە دەری شارو بەخۆیانو مندائو خێزانو
مەرو مالاتیانەو بیچوووەکانیان لەدایکەکان جیا کردەو، بەم داپرانە شینو
شەپۆرو بارە بارو گارەگارو هۆرە هۆرو دەنگو صدایەکی پەیدا بوو وەکسو رۆژی
حەشر، خەڵکە کە هەموویان بەدڵ پەشیمان بوونەو تۆبەیان کردو ئیمانێنانی
خۆیان راگەیانندو لەخودا پارانەو، پەرورەدگار رەحمی پێ کردنو عەزابەکی لێ
دووور خستەو.

وەکوو دەلێن: ئەو رۆژە رۆژی جومعه بوو رێکەوتی رۆژی عاشورا بوو.

ئیمامی طەبەری دەفەرموی: لەناو هەموو نەتەوکاندا گەلی یونس
تایبەتمەندی ئەوەیان پێ درا کە دواي دەرکەوتنی عەزاب لێیان تۆبەیان لێ
وەرگیرا.

زه جاج ده فهرموی: نه خیر نه وان عهزاییان نه هاته سهر به لککوو نیشانه کانی
عهزاییان بینسی، چونکه نه گهر خودی عهزابه که یان ببینیایه نه و کاته تیمان
هینانه که یان سوودی نه ده بوو تیمانه یان نه که وته حاله تی غهر غهره.

له لایه کی تره وه هه زره تی یونس، که نه وه نده بانگه وازی کردنو گو ییان پی
نه دا، رقی هه لساو نه و ههریمه ی جی هیشتو به بی نه وه نیزن له خودا وهریگری،
بهرو ده ریا که وته ری سواری که شتی به کی پر له خه لک بوو، به هیوای هه لاتنو
دوو رکوتنه وه له وولاته ریگای هاتونه هاتی گرت بهر!

که سواری گه می بوو، گه می که که وته ته کازو له شیوه رویشتنی ناسایی خزی
که وته که شتیوانه کان ترسان نقووم بی، زانییان: که ده بی له سهر که شتیبه که
کابرایه که هه بی هه لاتوو بی، پاشان بریاریان دا یه کی که له سهر نشینه کانی فری
ده نه ناو ده ریاوه، هاتن قورعه یان له نیوان سهر نشینه کان دا نه نجام داو قورعه بهر
هه زره تی یونس که وته فری یان دایه ناو ده ریاوه! ماسیبه کی زه به لاح قوتی دا،
پهرو ده رگاری یونسی له هیزی هاضیمه ی ماسیبه که پاراست، ماوه یه که له ناو سکی
ماسیبه که دا مایه وه، هه میسه نه م دوغایه ی دووباره ده کرده وه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ الانبیاء/۸۷.

پهرو ده رگاری نزا که ی قبول کردو پاش ماوه یه که ماسیبه که هاته که نری
ده ریاو فری ی دایه ده ره وه، به لام حالی شه که ت بوو، ته ندروستی تی که چوو بوو جا
خودا داری کوله که ی بۆ رواند سیبهره که ی زۆر سوودمه ندبوو بۆ له شو لاری
پاش ماوه یه که ته ندروستی هاته وه سهرخۆ نه مجار ناردی بۆ سهر نه ته وه یه که
ژماره که یان سه د هه زار یان زیاتر بوون، هه موویان تیمانیان پی هینا و خودا
تیمانه یان نه که ی لی قبول کردن.

﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قُرْیَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا
عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ واته: دانیشتوانی هه یج
شارو شارو چکه یه که له و نه ته وانه ی پیشو تیمانیان به پیغه مبه ره که یان نه هینا وه
جگه له نه ته وه ی یونس که دانیشتووی شاری نهینه وا (موصل) بوون

لە کوردستانی عێراق، ئەوان ئیمانیانە کە یان لە ترسی هاتنی ئەو عەزابە بوو کە
پێغەمبەرە کە یان هەر شەوی پێی لێ کردبوون، جا کە نیشانی هاتنی سزا کە یان
بینی و هۆکارەکانیان بە دی کردن، لە هەڵوێستی خۆیان پەشیمان بونە و هەواریان
کرده خوداو لێی پارانە و ئیمانیان هێنا و خودا رەحمی پێی کرد و ئیمانی لێ
قبول کردن، عەزابی لا برد و خستنیە حالەتی ناسایی یە و هە خودا پەرستانە تەمەنی
خۆیان بە سەر برد!!

هەلبەتە قبولکردنی ئیمان لێیان بە پێچەوانەی ئیمانی فیرعە و نە وە بوو،
فیرعە و ن کاتیک ئیمانی هێنا کە مردن یە خە ی گرت و کە و تە غەرغەرە ی مردن و
گیانە لا وە وە بە لام قەومی یونس پێش هاتنی عەزابە کە و پێش ئە و ی بکە و نە
حالەتی گیانە لا وە و ئیمانیان هێنا، واتە: هێشتا لە حالەت و وە زعی ئیختیاری دا
بوون: کە ئیمانیان هێنا، بە لام فیرعە و ن کاتیک ئیمانی هێنا کە لە حالەتی
ئیختیاری گیانە لا وە بوو!!

لە چیرۆکە کە دا جۆرە هەر شە یە کە هە یە بۆ قورەیشییەکان و دانیشتوانی
مە کە و هە لێانی ئە وانی تێدا یە: بۆ ئە و ی چا و لە نە ئە و ی یونس بکە ن پێش
ئە و ی بگە نە حالەتی نا ئومیدی لە ژیا ن و گیانە لا و، چونکە عەزاب هە مو و کاتیک
لە وانیە یێ تە دی، وە کو و چۆ ن بۆ نە ئە و ی فیرعە و ن هاتە دی!!

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا﴾ نە گەر خودای تۆ ئە ی
مو حە مە د! بیویستایە: کە ئیز ن بدا بۆ هە مو و دانیشتوانی سەر زە و ی بپروا
بە پە یامە کە ت بکە ن و ئیمانیان تێدا برسکی نی و هیدایە تیان بدا، دە ی کرد و
هە مو و یان ئیمانیان دە هێنا، وە لێ کە پەر وە ردگار وای نە کرد وە و وانا کە
حیکمە تیکی تێدا یە و بۆ خۆ ی زانا و دانیە و دە زانی بەر ژ وە ندی ئادە میزادان
لە چی دایە و چۆ نە و چیە؟! وە کو و لە نایە تیکی تر دا دە فەر مو ی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ
لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً، وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ، إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ، وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ،
وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ هود/ ۱۱۸-۱۱۹.

که وایی شهی موحه ممه د! شه تو غه مبار مهبه له سهر شه وهی: که
 قوره یشییه کان تیمان ناهینن، تیمانهینان ده بی به حهزو تاره ژو بی، به تیختیری
 نازادی بی. ﴿أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ؟﴾ نایا تو شهی
 موحه ممه د! زوره ملی له ناده میزادان ده که ی تا تیمان بینو موسولمان ببن؟ تو
 ناتوانی زوری له که س بکه ی، نابی به زوره ملی ناده میزادان موسولمان بکه ی،
 شه وه کاری تو نیه، هرکی سهرشانی تو نیه. شه وه عاتید به خودایه وه شه وه کاره
 ده کا، تیمان به زوره ملی نابی و حسیب نیه، تیمانی راستو قبول شه وه یه: کابرا
 به ویستو نیراده ی خوی هه لیبرتری. وه کوو له نایه تیکی تردا ده فرموی: ﴿لَا
 اِجْرَاءَ فِي الدِّينِ﴾ البقرة/ ۲۵۶. یان ده فرموی: ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ
 بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعَبِدْ﴾ ق/ ۴۵. به لکوو هرکی سهرشانی تو شهی پیغه مبه ر!
 راگه یاندنو ترساندنو موژده دانه، وه کوو له نایه تیکی تردا ده فرموی: ﴿إِنَّ عَلَيْكَ
 إِلَّا الْبَلَاغَ﴾ الشوری/ ۴۸. یان ده فرموی: ﴿فَذَكَرْنَاكَ أَنْتَ مُذَكِّرٌ لَسْتَ عَلَيْهِمْ
 بِمُسَيِّطِرٍ﴾ الغاشیه/ ۲۱-۲۲. یان ده فرموی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ
 اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ القصص/ ۵۶. هه موو شه نایه تانه وه هی تریش شه وه
 ده که یه نن: که تیمانهینان به زوره ملی چ که لکی نیه، تیمان ده بی به ویستو
 نیراده وه له ناخوه بی، چونکه تیمان شه وه یه که له دلا جیگیر بووی و کرده وه
 گواهی بو بداو نیشانه بی له سهری!

﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ ناگونجی بو هیچ ناده میزادیک:
 که تیمان بهینی مه گهر به نیراده وه مه شیته تی خودا نه بی، ده بی ناده میزاده که بو
 خوی له ناخوه به ره و تیمانهینان بجی، نه مجار خودا هوکاره کانی تیمانهینانی بو
 بره خسینی. به لام که سیک بو خوی به ره و تیمانهینان نه چی و هه ستو شعوری
 خوی به ره وه شه تاسته ناراسته نه کا، شه وه شیواوی عه زابی خودایه، چونکه «ابو
 نه ری تی خودا وایه: که ﴿وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ عه زابو غه زه بی
 خووی بخاته سهر شه و نادا میزادانه ی له نیشانه وه به لگه کان ورد نابنه وه، عه قل و
 بی ری خو یان ناخه نه کار بو شه وه ری بازی حه قو خودا په سهند بگر نه به رو له به لگه

عه قلی و قورنانییه کان وردبینه وه، کهه بای تهوان له بمر نه وه ی عه قلی خوین له کار خستوه ههسته کانیا به گویره ی پیوست به کار ناهینن، شوین ههواو ناره زوی خوین کهوتوون شیای عه زابی خودانو دهیا نخته ناو دۆزه خه وه.

تیفکرین و وردبوونه وه له بوونه وه و اجبه

قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْأَيَّاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنْجِي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

دوا نه وه ی پهروه ردگار له نایه ته کانی پیشودا نه وه ی رون کرده وه که نیمان پهیدا نابی و ناچیته دلانه وه مه گهر خودا به دی بینیی و مه شینه تی له سه ره بی، ته مجار فهرمانی کرد به تیفکرین و وردبوونه وه له بوونه وه رو نیشانه کانی خودایه تی خوداو تاکو ته نهایی، بۆ نه وه ی وا گو مان نه بری که حه ق زۆره ملی به خودا دهیه وی به زۆرو توپزی خه لک موسولمان بی، فهرمووی: ﴿انْظُرُوا مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ته رک ی سه رشانی هه موو عاقل و هوشمه ندیکه جوداوازی نیوان خیر و سه ره بکا، ته رک ی سه رشانی پیغه مبه ریش موژده دانو ترساننده، نایین یارمه تیده ره بۆ عه قلی بۆ نه وه ی ریبازی باش هه لیژیری.. جا با قوره یشیه کانو نه ته وه کانی تریش بترسن له و جوړه عه زابه ی تووشی نه ته وه کانی رابوردو بوو به هوی سه ریچی و به درو خستنه وه ی پیغه مبه رانیان، چونکه دابو نه بری تی خودا ناگو ری، له هه موو روژگارو سه رده می کدا پیغه مبه رانو خودا په رستان سه رکه وتوو ده کا، به درو خه ره وه سه ریچی کاران به هیلاک ده باو پاشان توپیان ده داته نیو دۆزه خه وه. جا بۆ جه ختکردنه وه له سه ره نه و راستیه ی: که نایین ده بی به یشخنیارو قه ناعه ته وه وهریگیری و زۆره ملی تی تیدا به کار نه یه، پهروه ردگار

فرمان به بنده کانی ده کا که له بوونه وهر وردبینه وه، ده فرموی: ﴿قُلْ: انظُرُوا مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نهی پیغه مبهرا! بهو سه ره قو یاخی بووانه بلی: سهیری ناسمانه کانو زهوی بکهن، بیر له دروستکردنیان بکه نه وه، بروانن چه ند به لگه و نیشانه ی جوړاو جوړو گرنگ له ناسمانه کانو زهوی نه و شتانه ی تییان دایه، له یاساو نیظامی سازاو گونجاویان وردبینه وه، سهیری مانگو خوړو ته ستیره کانی تر بکهن، بیر له ته ستیره و کاکه شان بکه نه وه، له گورانی شه وو روژو درێبوونو کورتییان بفکرن، سهیری بهرزی ناسمانو ته ستیره کان بکهن، له جوانی و رازاو بییان وردبینه وه، ته ماشای فراوانی و پازو پوری بوونه وهر بکهن، بروانن چون پهروه ردگار له لای سهروتانه وه باران ده بارینی و زهوی زیندوو ده کاته وه گیاو گژو روکه ده پروینی جوړه ها دانه و پلله و گوڵو گوڵزارو دارو دره ختو بهروبوومو میوه و خوړاکیان لی و بهر دینی!

له لایه کی تره وه نه و هه موو گیانله بهره ی له زهوی دا خولقاندوه، جگه له ناده میزاد جوړه ها ناژه لی مالی و کیوی، بالنده و خشکی تیدا بلاو کردۆته وه، نه و هه موو ده ریاو چۆم جوگه و کانیاو کیوی بهرزو ده شتی کاکه به کاکه و کوستانه، هه واسازو گهرمه سیری تیدا خولقاندوه، ههریه کی له م شتانه و غه یی نه مانه ش بوخویان نیشانه ی هه بوونی خودایه کی بالاده ستو به تواناو زاناو داناو کارسازو هه میشه زیندوون..

به راستی تیفکرینو وردبوونه وه له بوونه وهر ناده میزاد شاره زایی ده کا بو نیمانه ییان به هه بوونی خودایه کی به دیهینهر و خولقینهر، به راست زانینو برۆا کردن به پیغه مبهرا، نیمانه ییان به قورئانو نیگا که شیکه ره وه ی نه و نیشانانن. ﴿وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به لام نیشانه و به لگه که ونی یه کان، قورئانو پیغه مبهرو ترسینهران چ سوودیگ نابه خشکی به گه لو نه ته وه یه کن که تومیدی نیمانیان لی نه کری و نه فامو گه وچ بنو له به لگه و نیشانه جوړاو جوړه کان وردنه بنه وه. (ته مه ته گهر (ما) نافیه بی).

ده شگونجی (ما) نیستفهامیه بی. نهو کاته ماناکه بهم جوړه ده بی: چ
نیشانو به لگه یه کی ناسمانی یان هی سهر زه وی چ پیغه مبهرو ره هبه ریک
به موعجیزه و په یامه که وه که لکی ده بی بو گه لو نه ته وه پک: که بروایان به خودا
نیه و پروا به پیغه مبهران ناکه نو عه قل و هو شو ههسته کانیان ناخه نه گهرو وه کوو
پیویست ناراسته یان ناکه ن!؟

ده بی تایاتو موعجیزه، نیشانو به لگه چ رو لیکیان هه بی؟ نه گهر دلّه کان
دا خرابن، عه قلّه کان له کار خرابن، نامیری پیشوازی وهر گرتن له سروشتی
ناده میزاد دا په کیان که وتبی؛ به لکوو ناده میزاد پهر دیه کی نه ستوری له نیوان
خوی بوونه وهر دا دا دایته وه و چاوی سهر و دلی نوقاندبنو گوچکه ی هاخنیبنو
ذکرو ته سبیحی بوونه وهر نه بیسی!.

بیگومان بوونه وهر هه مووی خوداناسو موسولمانه، خاوه نی خوی ده ناسی و
ته سبیحاتی تایه تی خوی ده کاو گهر دنکه چو فرمانبه رداره، هه موو شتیکی
بوونه وهر خودا ده ناسی و ته سبیحاتی ده کا، هه موو زیندو پکی ناو بوونه وهر (جگه
له بری ناده میزاد) هه موویان خوداناسن، هه موویان خه ریکی نیکرو ته سبیحاتی
خودان، به لام نیمه له ذیکرو ته سبیحاته کیان حالی نابین یان گویمان لی نیه.

سهیره ناده میزاد لهم بوونه وهر ده دژیا: که هه موو زه پر وه گهر دیله یه کی،
هه موو دارو دره ختو گژو گیاو ناژه لو بالنده و خشو کتو چوم و دریاو کانیاو و دژو
شیوو کیوو ده شتی، هه موو ناسمانه کانو شتی ناویان به مانگو خورو
نه ستیره کانیانه وه ناوازی نیمانو نیسلام بو یه کتر ده ستیننه وه، له جهو جوړو
هاتو چوی سروشتی خویان دا گهر دنکه چی یاساو نیظامی په روه ردگارن،
ناده میزادیش بوخوی بیه وئو نه یه وئو هاویه شی بوونه وهر ده کا له وتنه وه ی نهو
صه داو تاوازه دا، له جهو جوړی سروشتی دا بهو شیوه یه ی خودا بو ی مه زنده
کردوه!!

ههر کانی نیکی به شهری به فطره تو سروشتی خوی هه ست بهم ته سبیح و
ذیکره نه کا، نامیره فطری و ههسته کانی باوهش بو نهو شه پوله نیمانیه

که و نیانه نه گرتته وه له نامیزیان نه گرت، کاتینی که نامیری پیشوازی به پیره وه هاتنی بۆ شه پۆله نیمانییه کان تیدا په ک که وتوو له کار که وتوو ستر کن به کیشه وه جده له ده رگای دلۆ عه قلی ناکرتته وه، بۆیه پیویسته ریگا چاره ی تری بۆ بدۆزیتته وه، ههول بدری نامیری پیشوازی به پیره وه چوونی بانگی سورشتی تیدا به ناگا بهیندریتته وه، شاراهه سروشتی به کانی ناوکیان وه ههستیان وه جو له بخری به لکوو بکه و یتته کارو شه حن بیته وه. که وابوو سه رنج راکیشانی ههستو دلۆ عه قل بۆ ورد بوونه وه له وه هه شاماته ی له ئاسمانه کانو زهوی دا هه ن هۆکار بکن له هۆکاره کانی مه نه ه جی قورئان بۆ زیندو کردنه وه ی دل له کان، به لکوو بکه و نه وه گهرو ده ست بکه نه وه به جمو جو لی سروشتی خویانو به پیر بانگه وازی په یامی خودا وه بین.

به لام تهو به درۆ خه ره وه نه قامه عه ره بانه وه هاو وینه کانیان له بوونه وه ورد نابنه وه، به پیر بانگه وازی په ره درگاره وه نایه ن، ده ی ته وانه چاوه پروانی چی ده که ن؟!

بیگومان دابو نه پرتی خودا ناگۆرئ، سه ره نجامی یاخی به رازو به درۆ خه ره وان ئاشکراو نمایانه، نابئ چاوه پروانی ته وه بن دابو نه پرتی خودا گۆرانکاری تیدا پهیدا بئ، وا ده بی خودا تهو نه قامانه مؤله ت ده داو عه زابی ریشه کیشیان بۆ نایتری، به لام ته وانه ی سوورن له سه ره به درۆ خه ستنه وه ی فروستاده کانی خوداو نایینی ئیسلام ره ت ده که نه وه هه ره ده بی تۆ له یان لی بستینی.

﴿فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نه ی موحه ممه د! نایا تهو موشریکانه ی په یامی تۆ به درۆ ده خه نه وه چاوه پروانی چی ده که ن له به لۆ عه زاب جگه لهو جو ره عه زابو ئافاتانه ی تووشی نه ته وه به درۆ خه ره وه کانی پنیشو هات، ته گه ره ته وان به ره وه ام بن له سه ره هه لۆیستی ناشیری نی خویان با چاوه پروانی هه مان عه زابو به سه ره هاتی گه له پیشینه کانی پیش خویان بن، با بزائن ته وه ی به سه ره گه لی نوحو نه ته وه ی عا دو شه موودو هی تریش هات، تهو عه زابو

روداوانه ی نهوانی ریشه کیش کرد دورنیه نه مانیش بگریته وه، چونکه دابو نهریتی خودا ناگوری ﴿وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ الاحزاب/۶۲.

﴿قُلْ﴾ نهی موحه ممه! بهو موشریکانه بلی: ههره شهیان لی بکه، بیانترسینه، بیان بلی: ﴿فَانْتَظِرُوا﴾ چاوه پروانی عه زابی سهختی پهروه ردگار بن ﴿إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾ منیش له گه لتاندا چاوه پروانی له ناوچوتانم به عه زابی ریشه کیشکهری پهروه ردگار.

یان: ئیوه چاوه پروانی فهوتانی من بن، منیش له گه لتاندا چاوه پروانی له ناوچوونی ئیوه به عه زابی سهختی بی نامان. یان چاوه پروانی به دی هاتنی به لینی خودام، چاوه پروانی نهو وادهو به لیمانم که خودا به منی داوه دهرباره ی له ناووجهنی نهو که سانه ی سوورن له سهر سهر پیچی و یاخی بوون.

﴿ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ پاشان پیغه مبهرا نمانو نهوانه ی ئیمانیان پی هیناون رزگاریان ده کهین.

سوننه تو دابو نهریتمان دهرباره ی پیغه مبهرا ن له گه ل نه ته وه کانیا ن که بانگه وازیان کردونو په یامی خودایان پی گه یاندونو ترساندویانن له سهره نجامی هه لوئستی ناله باریان. جا هه ندی له نه ته وه کان ئیمانیا ن پی هیناونو شوئینیان که وتون، هه ندیکیشیا ن سوور بوون له سهر بهرده وام بوون له سهر کوفر، دابو نهریتمان وابووه، که به درۆخه ره وه کان له ناویسهرینو پیغه مبهرا نمانو شوئیکه وتوانیا ن رزگار بکهین.

﴿كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه کوو نهو رزگار کردنه ی گه له موسولمانه پیشینه کانمان پی رزگار کردن، بهو شیوه موسولمانه شوئیکه وتوه کانی توش نهی موحه ممه! رزگار ده کهین، نه مه به لینی که داومانو لی پی پاشگه ز نابینه وه!

نه مه به لینی واده ی پهروه ردگاره له سهر خوی پیویست کرده، برپاری داوه نه نجامی بدا، برپاری داوه: که تووی ئیمانو موسولمانان بهرده وام بی واپروئو له هه موو ناره حه تی و ناخوشییه کنده به سهر بهرزی رزگاری بی، له هه موو خه ته رو

تهنگو چه له مهیه ک بپه پته وه، دواى هه موو به درو خسته وه و سزاو سازا ریک
سه ره رزو قالبوو خوئ بنوئى!

نایه ته کان به ناشکرا نه وه ده گه یه نن: که پئویسته به چاوئکی ورد بینى به وه
سه یری نیشانه ناسمانى به کازو زه وى بکه ین بو نه وه ی له ریکه ی به لگه کانه وه
بگه یه پله ی خوداناسى و ئیمانمان پته وو دامه زراوبى، چونکه هیچ ریکایه کى تر
نیه بو ناسینى خودا جگه له تیفکرین له به لگه و نیشانه کان.

پیغه مبه ریش ﷺ فرمووه تی: (تَفَكَّرُوا فِي الْخَلْقِ، وَلَا تَفَكَّرُوا فِي الْخَالِقِ،
فَإِنَّكُمْ لَا تَقْدِرُونَ قَدْرَهُ) بیر له بوونه وه رو دروستکراوانى خودا بکه نه وه، هه رگیز
بیر له زاتى خودا مه که نه وه، چونکه ئیوه ناتوانن زاتى خودا ته صه وور بکه ن.
نه وه به لاو سزاو کاره ساتانه ی خودا به سه ر گه لى نوح و عاد و شه موود و
گه له کانى ترى هینان په ندو عیبره تن بو نه وانه ی په یامى پیغه مبه ران به درو
ده خه نه وه.

دابو نه پتتى خودا وا جارى بووه کاتیک سزاو تو له ی گشتى ده ئیرى بو سه ر
گه لو نه ته وه یه ک، پیغه مبه ران و موسولمانان رزگار ده کا و کافرو گومراکان
ریشه کیش ده کا، نه م پاکو پیس لیک هه لاواردنه ره همه تو عه داله تی خودایه بو
به ندو کانى.

به ندایه تیگردنی راستالانه و دلسوزانه بو خودا

قُلْ يَتَّيِّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمُ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾

به م کۆمه له نایه ته کۆتایی به سوورده تی یونس ده هیئیی، دوا ی نه م هه موو جهوله و هاتوو چۆیه له ناسۆکانی بوونه و هه رو لایه نه ده روونی به کازو جیهانی بیرو هه ستو تی فکرین دا، دوا ی نه و هه موو رونکردنه و ده شیکردنه وانه ده رباره ی بیرو باوه رو یه کتاپهرستی و فرمانیه وایی و حاکمیه ت بو خودا، دوا ی رونکردنه و ده رباره ی چۆنیه تی دابو نه پرستی خودا له بوونه و هه ردا، فرمان به پیغه مبه ر ﴿١٠٤﴾ ده کا: که به هه موو نه ده میزادان رابگه یه نی و نیعلانیکی گشتی و یه کالاکه ره و ده رابگه یه نی و پێیان بلێ: که نه و سووره له سه ر هه لوستی خۆی نه و ریبازه ی گرتویه تیه به ر به موو لی لانا دا، به رده وام ده بی له سه ر بانگه وازی کردنو راگه یاندنی په یامه که ی!

ده فرمانی: ﴿قُلْ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه ی موحه ممه د! به و خه لکه رابگه یه نه و پێیان بلێ: نه ی خه لکینه! ﴿إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي﴾ نه گه ر نیوه گوماتان هه یه ده رباره ی راستی نه و نایینه پا که ی من بۆم هی ناو نو خودا به نیگا بو ی

ناردوم: ته گمر ئیوه له نایینه کهم حالی نابزو نازانن چۆنه، ئه وه گوی بگرن باش بۆتانی رون بکه مه وه. هه لۆیستی خۆمتان بۆ دیاری بکه م باش بزانی بجینه دلتانه وه ﴿فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ته من به ندایه تی و په رستش بۆ ئه و خودا درۆزانه ناکه م که ئیوه له جیاتی خودا به ندایه تی یان بۆ ده که ن. ئه و به ردو دارو بتو سه نه مه نه ی ئیوه به خودایان ده زانی من نایان په رستبو به ندایه تی یان بۆ ناکه م، چونکه ناتوانن زیانو قازانجی بۆ بگهیهن ﴿وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ﴾ به لکوو من خودایه ک ده په رستم تاکو ته نیاو به تواناو زاناو داناو به دیه پهنه ره خودایه ک ده په رستم ته مه نو زیانو مردنتان به ده ست ئه وه، چۆن ژیا نتان بۆ ده به خشی ناواش ده تانه رینی، پاشان هه مووتان ده گه رینه وه بۆ لای ئه و.

﴿وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنِيبِينَ﴾ فه رمانم بۆ کراوه: که له پیری ئه و موسو لمانانه بم که بپوایان پته وه و به ته وای خودا ده ناسن.

ئه م ئایه ته ئاماژه ی ئه وه شی تیدایه: که نایینی حه قو راست جیگای گوومان نیه و حه ق وایه: که س گومانی تیدا پهیدا نه کا، عه قلی سه لیمو سورشتی پاک په سه ندی ده که ن. به لام بتپه رستی کاریکی که و جانه یه و هه رکه سیکی به خۆی دا بجینه وه و تو زیک بیر بکاته وه ده زانی: که به تالو پووجه، چونکه ئه و بتو خودا درۆزانه بۆ هه ستو شعورن، نه ده توانن زیان دوور بکه نه وه، نه توانای سرود به خشینیان هه یه، ده ی شتیک ئه و حالو وه عسی بۆ چۆن به کاری خودایه تی دی؟!

ئه مه جار وێرای ئه وه ی: که فه رمانم بۆ کراوه له پیری موسو لمانان بم ﴿وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾ فه رمانم بۆ کراوه که رو بکه مه نایینی راستو دروست، نایینی حه قو خودا په سندا، پایه ندی فه رمانو جله و گیریه کانی به و به سوو لی لانه ده م، دلسۆزانه به ندایه تی خودا بکه مو هه یج شتیک تر جگه له خودای مه زن به شیاوی په رستن نه زانم.

واته: نیگام بۆ کراوه و پیم گوتراوه: که پابهندی نایینی نیسلام بهمو بهتهواوی
رو له نایین بکه مو ناوینتهی بم!

وه کوو له نایه تیکی تردا ده فهرموئ: ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ الانعام/ ۷۹. نهم نایه تانه
به ناشکرا نهوه ده گهیه نن: که پیویسته له عیبادهت دا، له دوعاو پارانه وه دا
رو بکریته خوداو عیبادهت همر بۆ زاتی پاکی بکریو نزاو پارانه وه همر ناراسته ی
نهو بکریو له کهسی تر نه پارینه وه عیبادهت بۆ کهسی تر نه کهین، که سییک
به دن عیبادهت بۆ غهیری خودا بکاو له دوعاو پارانه وه داوا له یه کیکی تر بکا
نهوه عیبادهت کهری غهیری پهروهر دگاره و به موشریک داده نری.

﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ نهی موحه ممه دا! (تهی بیسه را!) نه خه له تاب ی
لهو پیرو تا قمو کۆمه لانه بی که هاوه ل بۆ خودا داده تین، همر گیز له کۆمه لی
موشریکان مه به. راسته وخۆو به بی ناوه ند عیبادهتی خودا بکه، ناوه ندو واسیته و
تکا کار مه هی نه کایه وه، نه چی له کاتی ته نگانه و به لاو موصیبه تدا هاوار بکه یه
پیرو موشایه خو داوایان لی بکه ی به هاوار ته وه بی نو کارت بۆ جی به جی بکه نن،
نه گهر وا بکه ی به فتاره ده چی و ده فیه وتی ﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ
وَلَا يَضُرُّكَ﴾ نه چی په نابهریه بهر هه لو یستی ناله بارو نه گونجاو، نه چی عیبادهت
بۆ غهیری خودا بکه ی، نه که ی دوعاو پارانه وه ناراسته ی غهیری پهروهر دگار
بکه ی! نه خه له تاب ی جگه له خودا عیبادهت بۆ شتییک بکه ی له دنیا و قیامهت دا
سود و قازانجت پی ناگهیه نن، ته نانهت نه گهر هاواریشیان بکه یته به هاناته وه
نایه نو چ سودیکت پی ناگهیه نن، خو نه گهر وازیشیان لی بی نیسو عیبادهت یان بۆ
نه که ی، ناتوانن هیچ زیانیکت پی بکه یه نن!!

﴿فَإِنْ فَعَلْتَ﴾ نه گهر خودانه خواسته وات کردو نزاو پارانه وه ناراسته ی
غهیری خودا کرد، نهو کاته ﴿فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ نه تو ده چیه پی پی
سته مکارانه وه، نهم جله و گیرییه که له پیغه مبهر کراوه جله و گیری کردنه
له نۆمه ته که ی. چونکه جله و گیری له که سییک همر کاتیک نه گونجی و چاوه پروان

نە كرى جله وگيرى لى بكرى، نەو نيشانهى موباله غەو زىدە پەويىه
لە جله وگيرىيە كەدا.

لە قورئانى پىرۆزدا زۆر ئايه تى تر لەوئەو ماناى ئەم ئايه تەدا هاتون، بۆ
ئەوئى شىركئو هاوئەلدانان بۆ خودا لەدلو دەروونى زورىهى خەلک دەربهاوئى. جا
ئەوانهى قورئانى پىرۆز كارى تىكرەنو ئايىنى خۆيان لەقورئانو فەرموودەى
پىغەمبەرئو شۆنكەوتنى سەلەفى صالح وەرگرت ئەو جۆرە بىرو باوەرە شىرك
ئامىزەيان لەدلو دەرووندا سەردايەو و پابەندى فەرمانو جله وگيرىيەكانى ئايىن
بوونو ئىوارەو بەيانى و شەو رۆژ خەرىكى خودا پەرسى بوون.

هەر لەقورئانى پىرۆزدا زۆر هەرەشەو سەرزەنشى ئەوانهى تىدايه: كە وازيان
لەتەفكرىنو وردبوونەو لەئايه تەكانى قورئان هیناوه، دەيانەوئى ئايىن لەدابو
نەپتى كۆنو رزىوى باوكتو باپىرانيانو لەزەرە شىخو كۆلكە خوئندەوارو جادوبازو
دەسبەر كادەرەكانى ئىستعمارو موناقيقەكانى سەردەم قوتايىيانى شەيتان
وەرگرن! خەرىكى رازاندنەوئى گۆرئو ئارامگاى ئەم ئەم، بەنەقش و نىگار
دەيانرازىننەو، چارە مومىيان لەسەر هەلەكەن، لەجىياتى خودا هانايان بۆ دەبەنو
لىيان دەپارێنەو، داواى بەمرازگەيشىتىيان لى دەكەن، كوشتى و قوربانيان بۆ
سەردەبەر بەهيوئى ئەوئى زىانيان لى دوور بخەنەو، سوودو خىريان بۆ دەستەبەر
بکەن، ئەو ئايه تو حەدىثانەى لەم بارەو هاتون وایان ئاراستە دەكەن كە
تايبەت بن بەتەپەرسى و نەزرو فۆتۆ بۆ تەكان، سوبحانەللا! پىيان وایە:
هاوئەلدانان بۆ خودا دروستە؟!

ئەمجار پەرەردگار ماناى ئايه تى پىشوو دووبارە دەكاتەو شوبهەو بىرو
بۆچوونى ئەوانهى لەجىياتى خودا هاوار دەكەنە گۆرئو ئارامگاى ئەم شىخو ئەو پىر
رەت دەكاتەو دەفەرموئى: ﴿وَإِنْ يَحْسَبْكَ اللَّهُ بَصُفْرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾
ئەى بىسەر! ئەى ئادەمىزاد! هەر كاتى جەستە تووشى نەخۆشى و زىانىك بوو،
مالئو سامانت تووشى زەرەرو زيان بوو هەژار كەوتى، ئازارێكت تووش هات ئەو
باش بزانه هىچ كەس نیه بتوانى ئەو زەرەرو زىانەت لەسەر لا بەرى!

بَیْگومان پهروهردگار بۆ ههموو شتیک هۆکارێکی داناوه، نادهمیزاد بههۆی تهجروبه و نهزموونهوه دهیانزانو فێریان بوون، نهوه تا بۆ ههموو دهردو نازاریک دهرمانێکی داناوه.

پێغه مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: په‌روه‌ردگار بۆ ههموو دهردیك دهرمانێکی داناوه جگه له‌پیری، جا كه‌وابی ئه‌ركی سه‌ر شانمانه: كه‌ به‌گوێره‌ی سوننه‌تی خودا هه‌لسو كه‌وت بكه‌ین، نه‌گه‌ر نه‌خۆش كه‌تین هه‌ولی چاره‌سه‌ر بده‌ینو دهرمان به‌كاربه‌نینو پڕواشمان وا بۆ شیفا ده‌ر هه‌ر خودایه‌و داوای شیفا له‌و بكه‌ینو خالصانه‌ رو له‌باره‌ گای نه‌و بكه‌ین.

﴿وَإِنْ يَرَوْكَ بِحَيْرٍ فَلَا رَدَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ نه‌گه‌ر خودا خێرو بیریك به‌نسیب بكا، سه‌روه‌ریه‌کی نایینی یان دونیاییت پۆ بگه‌یه‌نئ، سه‌ر كه‌وتنیك، له‌شساغی و خۆشگوزه‌رانیه‌كت پۆ بیه‌خشی، نه‌وه باش بزانه‌و دلنیا به‌ كه‌س نیه‌ به‌توانی جگه له‌خودا نه‌و خێرو به‌ره‌كه‌تو سه‌روه‌ریه‌ت لی بستینیته‌وه، چونكه‌ كه‌س نیه‌ به‌توانی به‌ره‌نگاری وستی خودا بكا، كه‌س ناتوانی بریاری خودا هه‌لبه‌ه‌شتینیته‌وه، فه‌ضل و ره‌حمه‌تی خودا بگێرته‌وه، په‌روه‌ردگار بالاده‌ستو خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی ره‌هایه به‌سه‌ر ههموو شتیکدا ده‌به‌خشی و ده‌گرته‌وه، چی بوئو چۆنی بوئ ئاوا دێته‌ کایه‌وه. ره‌حمه‌تو فه‌ضلی خودا له‌چوارچێوه‌ی ره‌حمه‌تی گشتی و به‌خشی فراوانی‌دا ده‌پژئ به‌سه‌ر بوونه‌وه‌ردا، به‌پێچه‌وانه‌ی ده‌رودو به‌لاو زیانو ناخۆشی؛ نه‌وانه به‌بی هۆکار نایه‌نه‌ دی، به‌لاو مو‌صیبه‌ت به‌هۆی تاوانه‌وه‌ داده‌بارنو به‌تۆبه‌و په‌شیمان‌بو‌نه‌وه‌و ئیستیغفار نه‌بی لاناچن. وه‌کوو ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ﴿الشوری/ ۳۰.

به‌لێ: به‌چاری خۆمان ده‌بینینو میژووش گه‌واهی‌ده‌ره‌ نه‌خۆشی و تا‌عو‌نو په‌تا به‌هۆی گوئ پۆ نه‌دان به‌هۆکاره‌کانی ته‌ندروستی و كه‌مه‌ترخه‌می له‌ده‌سته‌به‌رنه‌کردنیان ده‌كه‌ونه‌وه، ولات و ئیران ده‌بن، حكومه‌تو فه‌رمانی‌ه‌وا ده‌پروخین به‌هۆی سه‌مه‌كاری و وا‌زه‌ینان له‌عه‌داله‌ت‌كاری!

﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ پەروەردگار لیبوردو لیخۆشبووه بۆ ئەوانەی تاوانبارن و تۆبە دەکەن و لەتاوانەکانیان پەشیمان دەبنەوه، واز لەشیرکت و گومپاریی دەهێنن و رودەکەنە خودا پەرسستی و بەندایەتی بۆ خودا. بەرهەم بەزەیی بە بۆ ئەو کەسانەی ئیمانی پێی دەهێنن، خۆ ئەگەر رەحمەت و فەضڵ و بەخششی بەفراوانی خودا نەبۆایە هەموو ئادەمیزاد بەهۆی تاوانەکانیانەوه بەفتارە دەچوون. وەکرو لەنایەتییکی تردا دەفرموی: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا دَابَّةً﴾ فاطر/ ۴۵.

نایەتە کە بەلگەیە لەسەر ئەو: کە هەر پەروەردگار زیان و ناخۆشی لادەبا، خێرو خۆشی بەدەست خۆیەتی و هەر ئەو فەضڵ و خێر دەبەخشێ. ئیبنو عەساکیر لەئەنەسی کۆری مالیکەوه رێوایت دەکا و دەلێ: پیغەمبەر ﷺ فرمویەتی: (اطلبوا الخير دهرکم کله، و تعرضوا لنفحات ربکم، فان لله نفحات من رحمته، يصيب بها من يشاء من عباده واسألوا أن یستر عوراتکم ویؤمن روعاتکم)

نایینی ئیسلام نایینیکی حەقەو پیویستە ئادەمیزاد پابەندی بن
 قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ ۖ حَتَّىٰ يَخُصِمَ اللَّهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

دوای ئەوێ پەروەردگار بەلگەێ تاکو تەنهایێ خۆی و پیغەمبەرێەتی و زیندو بوونەوێ راناندن و چەسپاندنی، بەم شێوێ جوان و رەوانە کۆتایی بەسورەتە کە دەهێنێ و پوختەێ ناوەرۆکی هەموو سورەتە کە لەم دوو نایەتەدا رادەنۆینی و ئاراستەێ دەکا، کە بریتییه لەتەواو کردنی شەریعەت و نایینی و پیویستبوونی پابەندبوون بەو شەریعەت و نایینەو و دەفرموی:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ نهی موحه ممهه!

به تاده میزاده کان بلی: نهی خه لکینه! نه وه تا له خوداوه نیگای حقو راستان بو هاتوه، ناوه روکی ناینتان بو شی ده کاته وه، شهر یعتان بو دیاری ده کا، له سهر زویانی پیاوکی هاو زمانی خوتانو له هوزی خوتان شهر یعتو یاساتان بو رون ده کاته وه.

جا ﴿فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾ که سیک بهو په یامو نیگایه هیدایه تی وهرگرتو پروای به قورنانو به پیغه مبه ر کردو شوینیان که وت، نه وه سوودو قازانجی شوینکه وتنه که ی بو خویه تی و بو خوی پی ی به خته وه ری دونیاو قیامت ده بی. ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ که سیکیش لهو ری بازه لاداو گوئ بهو په یامه نه داو نه وه منهدجو پروگرامه پاشگوئ بخا نه وه به دبختی به که ی بو خویه تی و خوی تووشی نه گبه تی دونیاو قیامت ده بی، سزای به تی شو نازاری دوزه خی تووش ده بی.

﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ نه من به سهر نیوه وه وه کیلو بهر پر سیار نیم، ناتوانم به تو یزیو زوره ملی موسولمانتان بکه م، ناتوانم به زور ریگای کوفرو یاخی بوونتان لی بگرم، ناتوانم زیانتان لی دوور بخه مه وه و خیرو خوشیتان بو ده سته بهر بکه م، سوود پی گه یاندزو زیان لی دوور خستنه وه به ده سستی خودایه و به س! من ته نها را گه یاندزو ناموژگاریم له سهره، موژده دهرم به به هه شتو نیعمه ته کانی بو نه وه که سانه ی شوین په یامه که م ده که ون، تر سینهرم به سزای دوزه خ بو نه وانه ی رو له قورنان وهرده گیرنو په یامه که م به درو ده خه نه وه! که سیکیش تر سیندرا تیتر بیانوی نامینی.

﴿وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يُخْرَجَ إِلَيْكَ﴾ نهی موحه ممهه! شوین نه ونیگایه بکه وه که بو ت تیر دراوه، به ته وای پابه ندی بهو لی لا مه ده، خوگر به و بهر ده واپه له سهر بانگه وازیو بلاو کړنه وه ی په یامه که ت، خو اگړه له سهر نه زیه تدانو نا په حه تکر دنت له لایه ن گه له که ته وه، گوئ به یاخی بو ورو سهر پیچیکردنیان مه ده، په یامی خوت رابگه ی نه و بانگه وازی خوت بلاو بکه ره وه،

ههتا خودا نیتوان تۆ شهوان یه کالآ ده کاته وه زالت ده کا به سهریان داو یارمه تیت ده دا، ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ چاکترین حاکم و دادوهره، به نه و په پری عه داله ته وه کاره کانی نه نجام ده دا، هه موو کارکی عه داله ت نامیزه و پیره له حیکمه تو دانایی.

بیگومان په روه ردگار واده و به لیتنی خۆی به جی هینا و پیغه مبهرو هاوه لانی زان کردن به سهر کافره کان داو فهرمان په وایی سهرزه وی پی به خشین.

به یارمه تی خواش گه و ره لیبره دا جزمی یانزه ته و او بوو

پیرستی سەرەباسەکان

لاپەرە	بابەت
١	لێپرسینهوه لهو خاوهن سامان و به توانایانهی بهبێ عوزری رهوا خۆیان له چوون بۆ غهزا پاش دا
٢	عوزرهیانهوهی مونا فیکان و خۆپاشدهرانی غهزای تههبووک و سویندخواردنی به درۆیان
٦	کافری و دوورویی و ئیماندارێ عهربه دهشتهکییهکان
١١	بۆلێن کردنی دانیشتوانی مه دینه و دهووبه ری
١٧	وه رگرتنی زه کات و قبوولکردنی تۆبه و فەرمان به کاری چاکه
٢٣	ئهو سی که سهی تۆبه لی وهرگرتنیان دواخرا
٢٥	مزگهوتی (الضرار) و مزگهوتی (قوبا)
٣٥	دهوشته به رزه کانی موسلمانانی راستگوو راستان
٤٣	حوکمی داواکردنی لیخۆشبوون بۆ موشریکهکان و مهرجی سزادان له سه ر تاوان
٥٠	تۆبه وهرگرتن له جهنگاوهرانی غهزای تههبووک و ههروا لهو سی که سهش که خۆیان پاش دابوو
٥٨	واجب بوونی چوون بۆ غهزاو جهاد له سه ر دانیشتوانی مه دینه و خێله عه ره به کانی دهووبه ری
٦١	جهاد فهرضی کیفاییه و ههولدان بۆ فیروونی زانست و زانیاری فهرضه
٦٦	سیاسه تهمه داریی جهنگی له شه ری کافران دا
٧٠	هه لۆیستی دووروه کان به رامبه ر به سووره ته کانی قورئان
٧٥	دهوشته کانی پیغه مبه ر ﷺ که په یوه ندییان به ئومه ته که یه وه هه یه
٨٣	باسی ناردنی نیگا بۆ پیغه مبه ر ﷺ و هه لۆیستی خه لکی به رامبه ر نیگا

لاپه ره	بابه ت
٨٩	خودا به دیینه ری ئاسمانه کان و زهویییه و پیویسته ئاده میزاده کان به ندایه تی بکه ن
٩٥	بروا به رۆژی قیامت و زیندوو بوونه وه و پاداش
٩٩	چه سیاندنی به توانایی خودا له بوونه وه ردا، هینان و بردنی مانگ و خۆرو شهوو رۆژ
١٠٣	پاداش و سزای موسولمانان و کافران
١٠٧	هه میسه ئاده میزاد خیری دهوی و کاتی رق هه لسانیشی داوای شهر ده کا
١١١	داب و نه ریتی خودا بو له ناو بردنی گهل و نه ته وه سته مکاره کان و جینشین کردنی خه لکی تر له شوینیان
١١٦	موشریکه کان داوایان له پیغه مبه ر ده کرد که قورئانیکی تریان بو بیتی، یان هه ندی ئایه تی بگۆری
١٢١	عه ره به کان بتیان ده په رست و پیشیان وابوو شه فاعه تیان بو ده که ن
١٢٣	له وه پیش ئاده میزادان هه موویان له سه ر ئایینی ئیسلام بوون
١٢٦	کافره کان داوای ئایه ت و نیشانه ی جوړاوجۆر ده که ن له پیغه مبه ر
١٣١	ره وشتی کافره کان فرت و قیل و سه ره قی و بی ویزدانیه
١٣٦	نمونه ی ژبانی دنیا له خیرا به سه رجوونی و برانه وه ی دا ..
١٣٩	هه لئانی ئاده میزادان بو به هه شت و باسی حال و چۆنیه تی چاکه کاران و خراپه کاران له قیامت دا
١٤٣	حه شر کردنی هه موو به نده کانی په ره وردگارو پاکانه کردنی شه ریک و خودا درۆزنه کان له موشریکه کان
١٤٧	چه سیاندنی تاک و ته نهایی خودا له روانگه ی سه لاندنی ربوبیه ته وه لای خودی موشریکه کان
١٥٤	چه سیاندنی هه ننی رۆژی قیامت و زیندوو بوونه وه
١٥٩	قورئان نامه ی خودایه و ته حه ددای نه ته وه ی عه ره بی پی کردوه

لاپهړه	بابه ت
۱۶۶	موشريکه کان دواى بيستنى قورشان دهنه دوو تاقم ههيه نيمان دينى و ههيه به کافرى ده مينينه وه
۱۷۱	دونيا بى به قايهو زوو راده برى
۱۷۳	ههړه شه کردن له کافره کان به سزادانيان له دونياو قيامه ت دا
۱۸۴	مه به سته سهره کييه کاني قورثاني پيروز
۱۸۶	موشريکه کان له خويانه وه هه ندى شت حلال و هه نديکى تر حرام ده کهن
۱۹۱	زانست و زانيارى خودا هه موو کاروبارو هه لسوکه وتى ناده ميزاداني له خوگر تنووه، ناگاي له هه موو بوونه وه ره
۱۹۴	خوشه ويستانى خودا؛ ره وش و پاداشيان
۱۹۸	عيززه ت و خاوه نيه تى راستى هه ر بو خودايه، هه ر خودا شه وو ورز به دى دينى
۲۰۲	نيسبه تدانى مندا ل بو خودا شيرکه، په روه ردگار دوورو به رزو پيروزه له وهى مندالى هه بى
۲۰۶	چيرؤكى هه زره تى نوح عليه السلام له گه ل نه ته وه كه دى دا
۲۱۳	داب و نه پرتى گه ل و نه ته وه کان له باره ي به درؤ خسته وه دى پنغه مبه ران
۲۱۵	چيرؤكى هه زره تى موساو هه زره تى هارون له گه ل فيرع هون و تاقمه كه دى
۲۱۶	به شى يه كه د: حيوارو گفنگو گوى نيوان هه زره تى موساو فيرع هون
۲۱۹	به شى دووه م: ناماده كردنى سيجر بازه کان له لايه ن فيرع هون وه بو به رهنكار يكر دنى بانگه وازيى موسا
۲۲۲	به شى سى يه م: بړواكردنى كو مه ليك له نه وه دى نيسرائيل به په يامى هه زره تى موسا

لاپەرە	بابەت
۲۳.	بەشی چوارەم: دوعاکردنی موسا لە فیرعهون و تاقمهکهی
۲۳۴	بەشی پێنجەم: خنکاندنێ فیرعهون و تاقمهکهی، رزگارکردنی نەتەوێ ئیسرائیل
۲۴۱	جەخت کردنەوێ لەسەر راستی قورئان دەربارەي ئەو وادەو بەئینانەو هەرەشانەي تێیدا هاتوون
۲۴۵	چیرۆکی حەزرەتی یونس <small>عليه السلام</small> لە گەڵ نەتەوێ کهی دا
۲۵۱	تێفکرین و وردبوونەوێ لە بوونەوێ واجبە
۲۵۷	بەندایەتیکردنی راستانەو دڵسۆزانە بۆ خودا
۲۶۲	ئایینی ئیسلام ئایینیکی حەقەو پێویستە ئادەمیزاد پابەندی بن
۲۶۵	پیرستی سەرەباسەکان